UMEÅ UNIVERSITETSBIBLIOTEK
3108443
Umeå UB

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET
UMEÅ

X Psa

IVAR HANSSONS
BOKBINDERI
STOCKHOLM

PSALTERIUM

TILLÄGG TILL VESPERALE

FÖR

SVENSKA KYRKAN

STOCKHOLM – SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSES BOKFÖRLAG

Stockholm den 18 febr. 1930. Carl J. Bjurström

PSALTERIUM

ELLER

PSALTAREN I URVAL, ANORDNAD
FÖR VÄXELSÅNG

TILLÄGG TILL VESPERALE FÖR SVENSKA KYRKAN

S·K·D

STOCKHOLM
SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSES BOKFÖRLAG

NORDISK NODESTIK- & TRYKKERI
KÖPENHAMN
1 9 2 5

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
Förord	4
Psalmtonerna	7
Psalmodier	8
Antifoner	82
Tillägg	92
Förslag till antifonernas användning vid psalmerna.	95

F Ö R O R D.

Psaltaren är den kristna kyrkans äldsta sångbok. Psalmodien, sättet att sjunga psalmerna, är ett arv, som kyrkan erhöll från den gammaltestamentliga gudstjänsten, och Frälsaren själv och hans lärjungar hade säkert många gånger deltagit i denna psalmsång. Enligt evangelisternas berättelser sjöngo han och hans lärjungar den sista aftonen de vid påskalammsmåltiden brukade psalmerna.

I vår svenska kyrka var psalmodien i bruk långt efter reformationen. 1571 års kyrkoordning, som av tidegärden bibehöll matutin (ottesång), vesper (aftonsång) och completorium (nattsång), föreskriver vid dessa gudstjänster den gamla psalmsången, vilken dröjde kvar hos oss länge. Ännu i 1697 års koralpsalmbok finnes psalmodien bevarad. Följande ord av Laurentius Petri i nyssnämnda kyrkoordning till försvar för den gamla kyrkosången kunna anföras: „Den seden haver alltid och av ålder varit i kristenheten, att man uti alla församlingar haver plägat läsa och sjunga psalmer, hymner och andra lovsånger till en övning i Guds ord, item böner och tacksägelser. Därför må det ock så ännu ibland oss, såväl som ock ibland alla kristliga församlingar hållet varda medan ock S. Paulus därom ofta rörer, särdeles till de Colosser, sägandes: Låter Guds ord rikelige bo uti eder med all visdom, lärer och förmaner eder inbördes med psalmer och lovsånger och andeliga visor i nåden, och sjunger Herranom i edert hjärta.“

P S A L M T O N E R N A.

Psalmerna sjungas på musikaliska formler, som av ålder brukats inom kyrkan, de s. k. psalmtonerna, åtta till antalet, vartill kommer den s. k. tonus peregrinus som den nionde. Varje sådan psalmodisk formel, vilken är lika för varje vers, består av följande delar (jmfr. sid. 7):

1) Intonationen *(Initium)* — en kort, inledande melodisk figur, bestående av två eller tre noter eller notgrupper. Intonationen sjunges endast vid första versen av varje psalm.

2) Recitationstonen *(Dominant, Tenor)* — den ton, på vilken psalmversen reciteras.

3) Mittelkadensen *(Mediatio)* — en kort, melodisk formel, som avslutar den första vershalvan. Stundom utelämnas för betoningens skull sista noten i mediatio, varvid den s. k. förkortade mediatio (*mediatio correpta)* inträder. (Se exempelvis ps. 4, 5, 8, 13, 19, 30, 77, m. fl.)

4) Slutkadens *(Finalis, Terminatio)* — en kort melodiformel, som avslutar versen. Flera av psalmtonerna hava olika alternativa slutkadenser; i Psalteriet har emellertid blott en för varje psalmton upptagits.

Mittel — och Slutkadens hava en eller två betonade noter, i Psalteriet utmärkta genom ett streck ovanför dessa.

5) *Flexa.* Är vershalvan mycket lång, bör en andhämtningspaus göras på lämpligt ställe. Förekommer denna paus i första vershalvan, kan då inträda den s. k. flexa, bestående däri, att sista eller de två sista stavelserna före pausen sjungas en hel ton eller en liten ters lägre. I Psalteriet är flexan utmärkt genom en not inom parentes; de stavelser, som skola sjungas på denna not, stå även inom parentes. Efter flexan fortsättes recitationen, som förut, på dominanten.

U T F Ö R A N D E.

Psalmodieringen utföres såsom växelsång mellan liturg eller kantor och kör eller församling eller ock mellan tvenne olika körer, kör och församling o. s. v. varvid vardera parten sjunger antingen en halvvers eller också, enligt bruket i vissa kyrkosamfund, en hel vers, alltså båda halvverserna.

De båda halvverserna betecknas här med I och II och åtskiljas medelst ett dubbelt tvärstreck genom systemet.

Varje psalm eller del av psalm, som sjunges, *avslutas med Gloria Patri.*

Antifonerna, vilka kunna inleda och avsluta varje psalm och som återfinnas i slutet av Psalterium, upptaga vanligen någon huvudtanke ur psalmen eller söka genom ett från annat håll hämtat skriftställe ställa dess innehåll i särskild belysning; ofta sättes psalmen genom antifonen in i kyrkoårets olika tider.

Om antifon användes, sjunges den lämpligen före psalmen av liturg eller kantor, och efter densamma omedelbart på Gloria Patri av kör eller församling.

Psalmodien utföres i det naturliga, högtidliga talets tempo och rytm med noga aktgivande på såväl ord- som satsaccenten. Man bör härvid vara uppmärksam på, att betoning av en ton icke betyder förlängning av dess tidsvärde. Noterna äro i regel lika långa. De i Psalteriet använda tvenne nottyperna representera sålunda icke några bestämda tidsvärden utan hava upptagits av praktiska skäl och med hänsyn till tradition. Om betoningen hos texten och psalmtonens kadens icke sammanfalla, har den förra företrädet, enär huvudvikten vid psalmodien ligger på texten, ej på musiken. Stor vikt bör därför läggas vid ett tydligt och riktigt uttal av orden. Den största faran vid psalmodieringen är den döda enformighet, som uppstår, då varje stavelse betonas lika och då sången blir släpig. En klar, livfull recitation är ett oeftergivligt villkor för att denna sång skall kunna fylla sin uppgift att lyfta sinnet till andakt och tillbedjan.

Initium intoneras något långsammare (första tonen förlänges) varefter recitationstempot omedelbart vidtager. Mediation och termination sluta med ett obetydligt *ritardando* (sista noten eller notgruppen förlänges).

Andhämtningspauser göras inuti halvversen efter flexa, samt för övrigt på lämpligt ställe, t. ex. vid skiljetecken, då halvversen är för lång att sjungas i ett andetag, vilket eljest är regel. Dessa pauser böra dock ej vara längre än vid pass två recitationsnoters tidsvärde.

Orgelackompagnementet, som vid psalmodieringen endast har till uppgift att stödja sången och som oftast torde kunna helt undvaras, bör utföras diskret och med svaga stämmor. Det inskränkes helst till allenast nödig tongivning och stöd för recitationen. Man bör giva akt på att det ackord, som står under recitationstonen, icke kvarhålles så länge, att det stör flexan, om sådan förekommer. Måste modulationer förekomma, skola de göras så korta som möjligt. Modulationer få icke förekomma mellan antifoni och psalm.

Antifonerna hava företrädesvis hämtats ur följande handskrivna eller tryckta källor för äldre svensk tradition, nämligen: Aspöboken, Ordo Canendi (mitten av 1500-talet) och Liber Cantus Upsaliensis (1620). Dessutom hava jämförelser gjorts med andra samtida handskrifter.

Psalmtonerna

sådana de förekomma i detta psalterium.

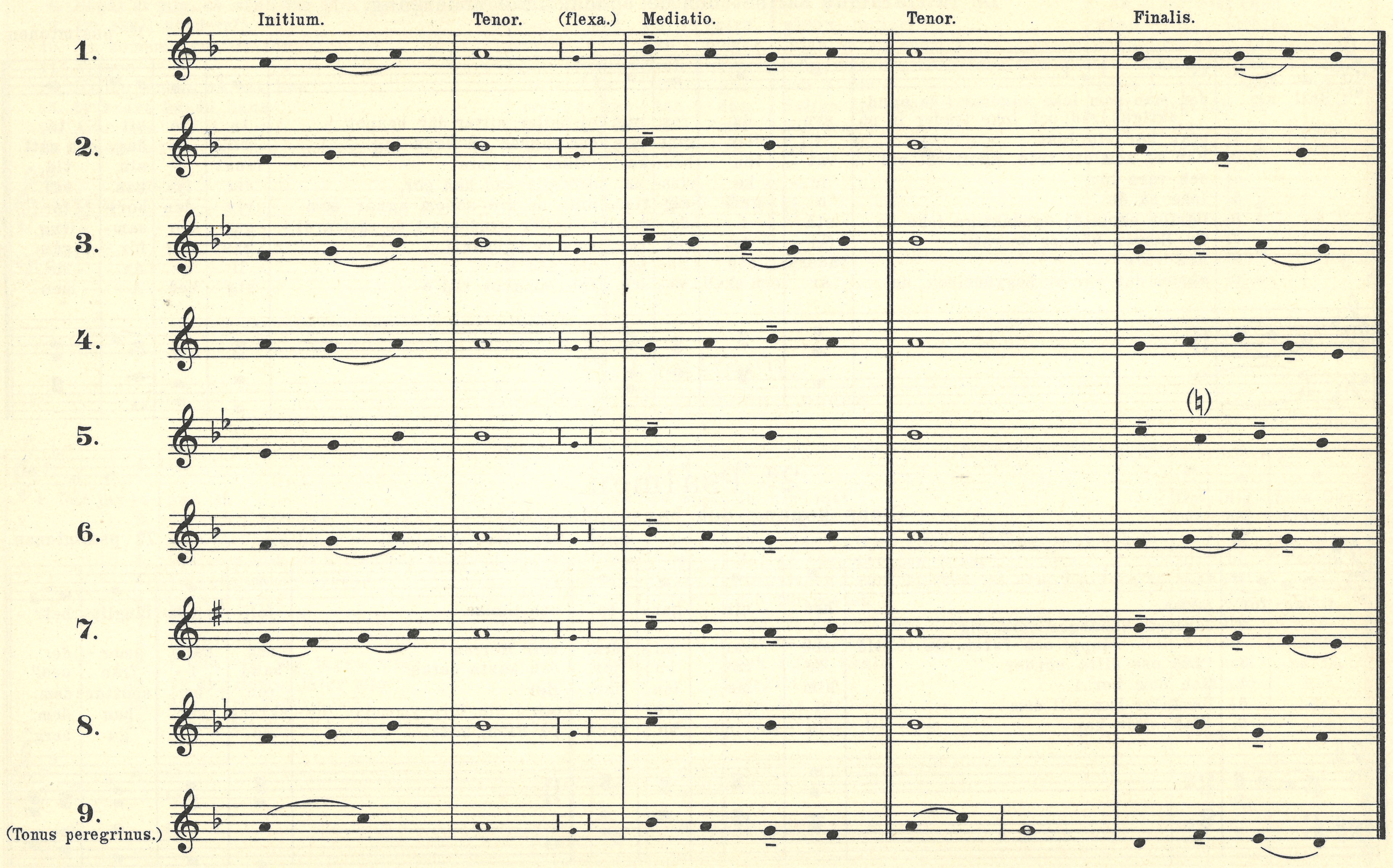

Nordisk Nodestik- og Trykkeri, Kjöbenhavn.

Psalmodier.

1ª Psalmen.

De rättfärdigas sällhet och de ogudaktigas undergång.

1ª psalmtonen.

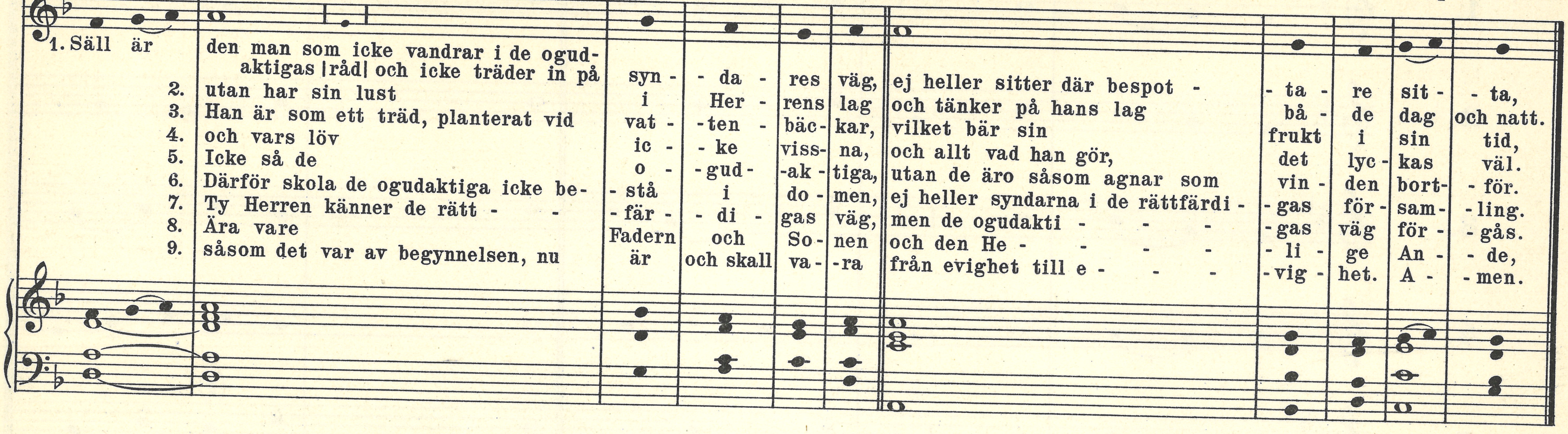

2ª Psalmen.

Sions konung och hans vedersakare.

7ª psalmtonen.

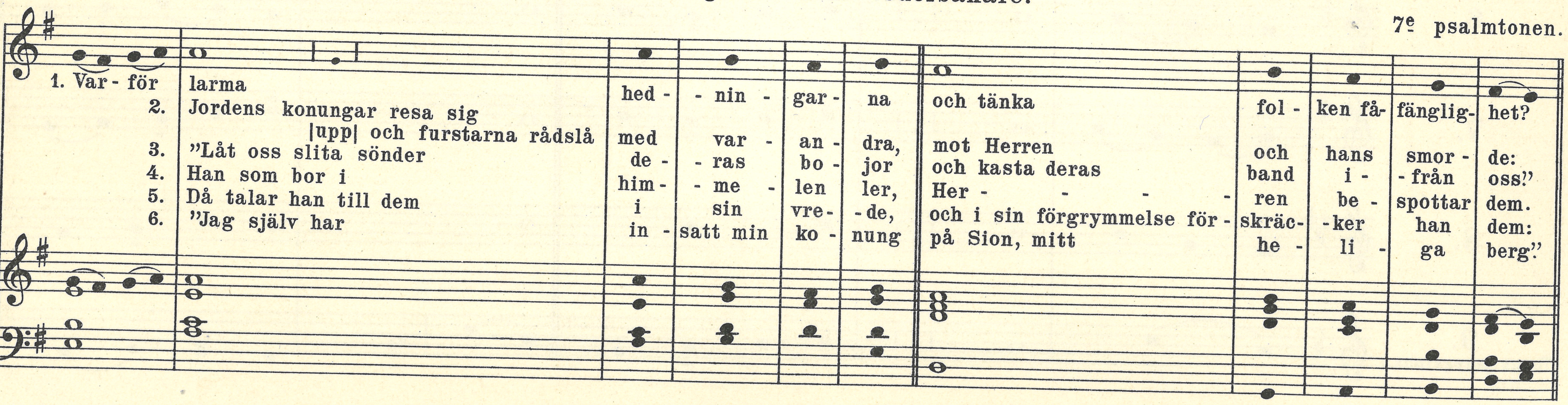

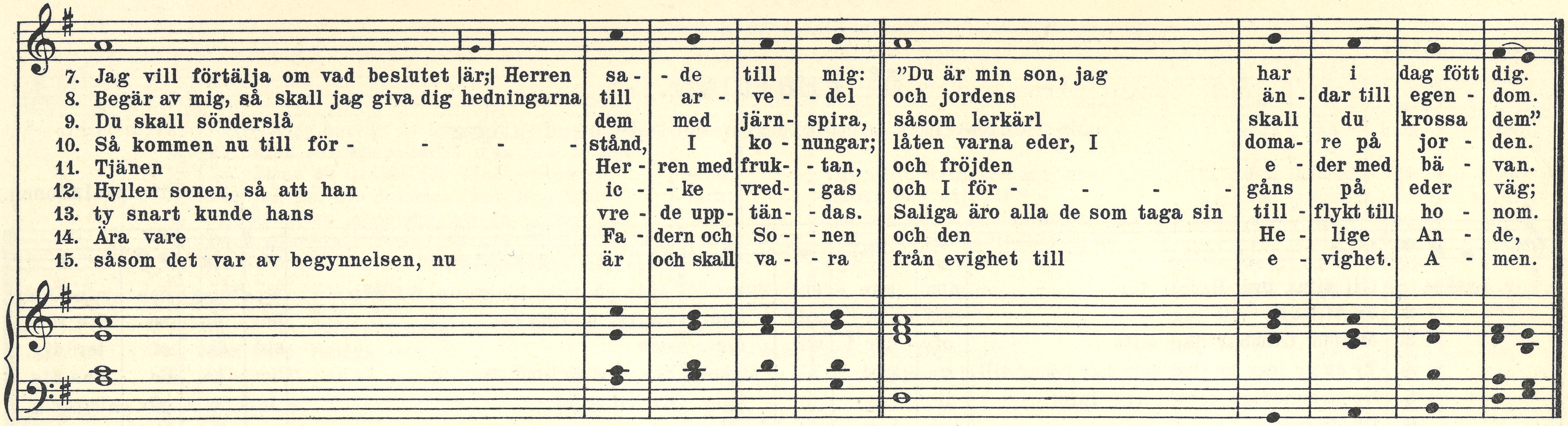

4e Psalmen.

Förtröstansfull aftonbön i nöden.

2a psalmtonen.

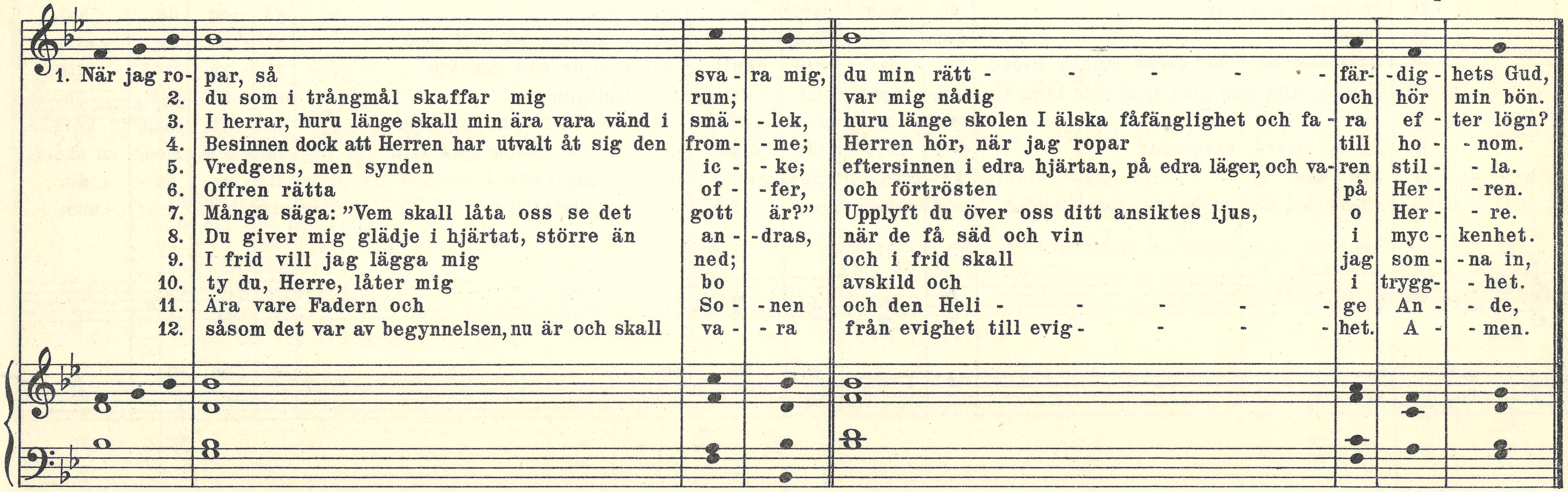

5e Psalmen.

Morgonpsalm i templet: Bön mot de ogudaktiga.

1a psalmtonen.

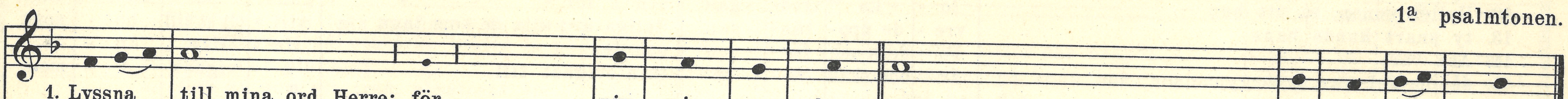

1. Lyssna	till mina ord, Herre; för - - -	nim	min	suc	- kan.	Akta på mitt klagorop, du min	ko -	nung	och	min Gud;
2.	Ty till dig vill jag	stäl	- la	min	bön.	Herre, bittida	hör	du	nu	min röst,
3.	bittida frambär jag mitt	of	- fer	till	dig	och	skå	- dar	ef -	ter dig.
4.	Ty du är icke en Gud som har behag till	o	- gud -	ak -	tighet;	den som är ond får	ic	- ke	bo	hos dig.
5.	De övermodiga bestå icke inför	di	- na	ö	- gon;	du hatar al - - - -	la	o -	gär -	ningsmän.
6.	Du förgör	dem	som	ta -	la lögn;	de blodgiriga och falska äro en styggel-	se	för	Her	- ren.
7.	Men jag får gå	in	i	ditt	hus,	ge - - - - - - -	nom	din	sto	- ra nåd;
8.	jag får tillbedja	i	din	fruk	- tan,	vänd mot ditt he - - - -	li -	ga	tem	- pel.
9.	Herre, led mig genom din rättfär- |dighet| för mina för-	-föl	- ja -	res	skull,	gör	din	väg	jämn	för mig.
10.	Ty i deras	mun	är	in -	tet visst,	deras	in-	nersta	är	fördärv,
11.	en öppen grav är	de	- ras	stru	- pe,	sin tunga	gö	- ra	de	hal.
12.	Döm	dem,	o	Gud;		må de komma på fall med	si	- na	an -	- slag.
13.	Driv dem bort för deras många över -	trä	- del -	sers	skull,	eftersom de äro gensträ - - -	vi	- ga	mot	dig.
14.	Men låt alla dem gläd-|jas| som taga sin	till	- flykt	till	dig;	evinnerligen	må	de	jub -	- la,
15.	ty	du	be -	skär-	mar dem;	i dig må de fröjda sig, som ha - -	va	ditt	namn	kärt.
16.	Ty du, Herre, välsignar	den	rätt -	fär	- dige;	du betäcker honom med nåd	så	- som	med	en sköld.
17.	Ära vare	Fa -	dern och	So	- nen	och den He - - - - -	li	- ge	An -	- de,
18.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va	- ra	från evighet till e - - - -	vig	- het.	A -	- men.

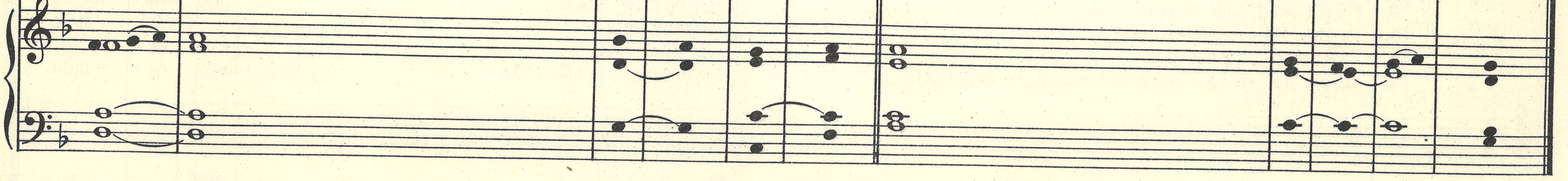

8^{e} Psalmen.

Gud och människa.

8^{e} psalmtonen.

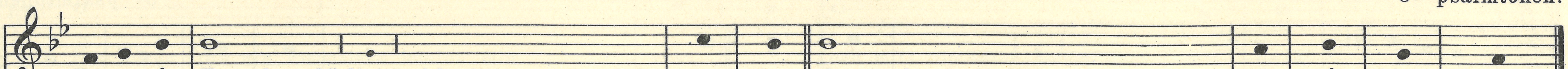

1. Her-re, vår	Herre, huru härligt är icke ditt namn över hela	jor -	- den,	du som har satt ditt maje - - -	stät	på	him -	- melen!
2.	Av barns och spenabarns mun har du upprättat en |makt| för dina ovänners	skull,		till att nedslå fienden och	den	hämnd	- gi -	- rige.
3.	När jag ser din himmel, dina fingrars	verk,		månen och stjärnor - - - -	na,	som	du	berett,
4.	vad är då en människa, att du tänker på	hen -	- ne,	eller en människoson, att du låter dig vår-	-da	om	ho -	- nom?
5.	Dock gjorde du honom nästan till ett guda -	- vä -	- sen;	med ära och härlighet krön - -	- te	du	ho -	- nom.
6.	Du satte honom till herre över dina händers	verk;		allt lade du un - - - - -	der	hans	föt -	- ter:
7.	får och oxar, alla - - - - -	sam -	mans,	så	ock	vild -	mar -	kens djur,
8.	fåglarna under himmelen och fiskarna i	ha -	- vet,	vad som vandrar	ha -	-vens	vä -	- gar.
9.	Herre, vår Her- |re|, huru härligt är icke ditt	namn		över	he -	- la	jor -	- den!
10.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - - -	- li -	- ge	An -	- de,
11.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	vig-	- het.	A -	- men.

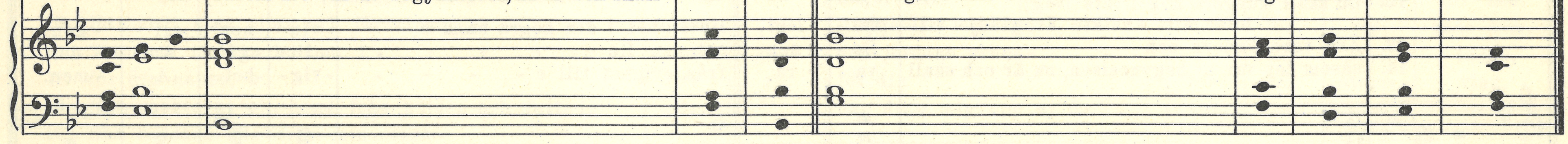

13^{e} Psalmen.

Under djup ångest.

4^{e} psalmtonen.

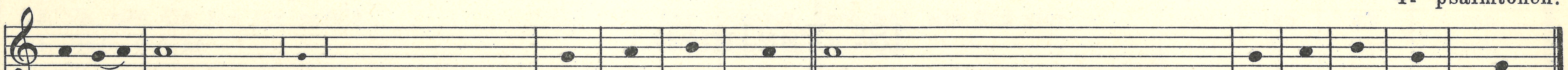

1. Hu-ru	länge, Herre, skall du så allde -	- les	för -	gä -	ta mig?	Huru länge skall du fördölja ditt	an -	sik	- te	för	mig?
2.	Huru länge skall jag bekymras i min |själ| och ängslas i mitt	hjär -	-ta	dag-	-ligen?	Huru länge skall min fiende för - -	hä-	-va	sig	ö -	ver mig?
3.	Skåda ned, svara mig, Her - -	- re,	min	Gud;		upplys mina ögon, så att jag icke som-	nar	in	i	dö -	- den;
4.	På det att min fiende icke må sä- |ga:| ”Jag blev honom	ö -	ver -	mäk -	- tig”,	och på det att mina ovänner ej må fröjda	sig,	när	jag	vack	- lar.
5.	Jag förtröstar	på	din	nåd,		mitt hjärta fröjde sig	ö -	ver	din	fräls-	- ning.
6.	Jag vill sjunga till	Her -	rens	ä -	- ra,	ty	han	har	gjort	väl	mot mig.
7.	Ära vare Fa - - - - -	dern	och	So -	- nen	och den	He -	li -	ge	An -	- de,
8.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vig-	het.	A -	- men.

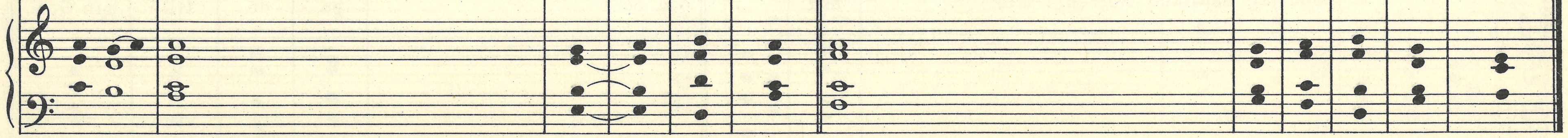

16e Psalmen.

Den frommes tillit till Herren.

8e psalmtonen.

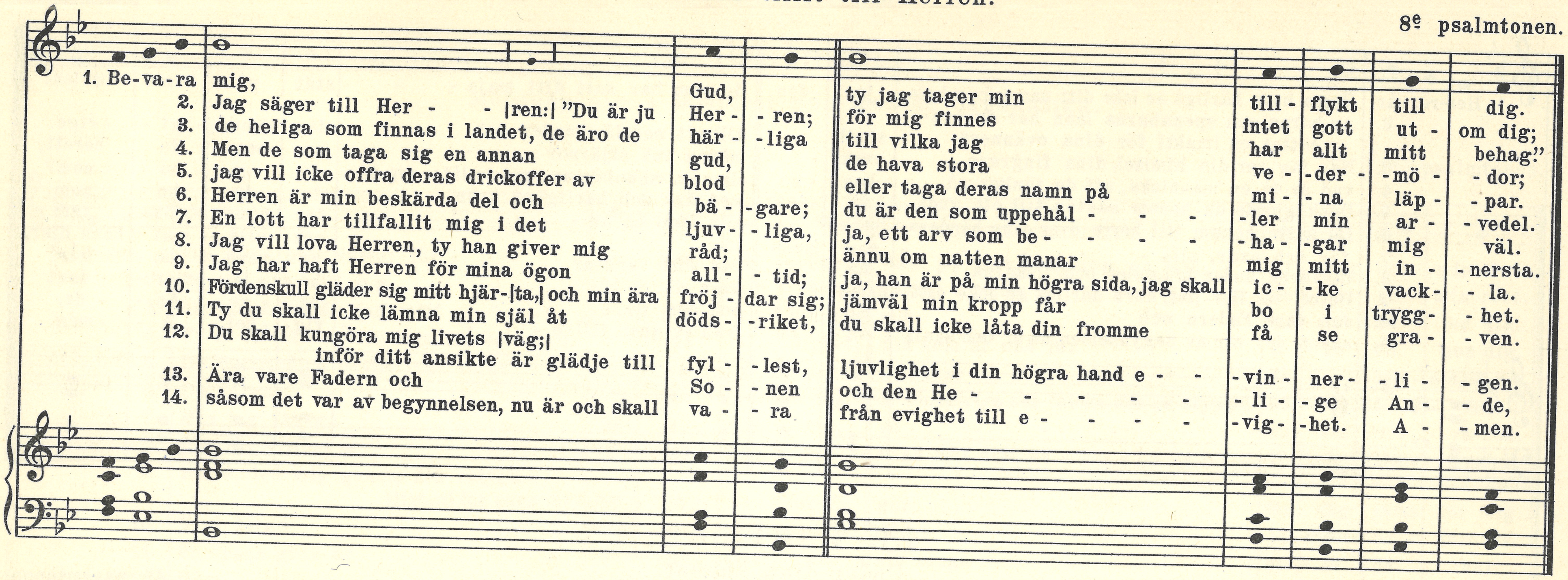

18e Psalmen.

Herrens frälsande segerkraft.

8e psalmtonen.

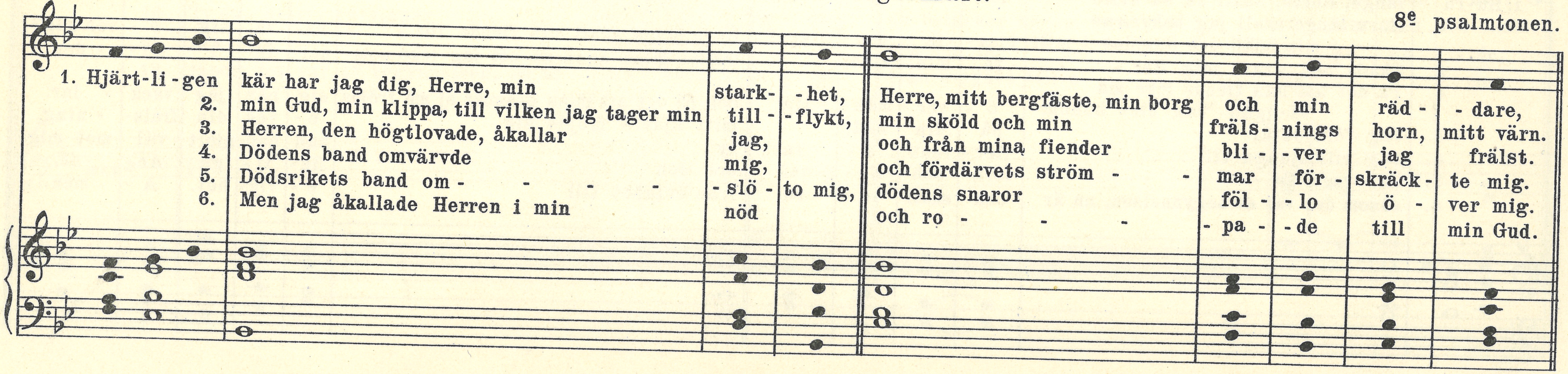

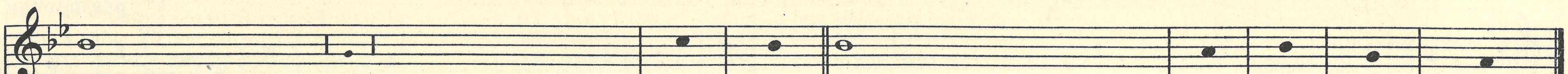

7. Han hörde från sin himmelska boning min	röst,		och mitt rop inför honom kom	till	hans	ö -	- ron.
8. Då skalv jorden och bä-|vade|, och bergens grundvalar	dar -	- rade;	de skakades, ty hans vre -	- de	var	upp -	- tänd.
9. Rök steg upp från hans nä-|sa| och förtärande eld från hans	mun;		eldsglöd ljunga - -	- de	från	ho -	- nom.
10. Och han sänkte himmelen och for	ned,		och töcken var un - -	der	hans	föt -	- ter.
11. Han for på keruben och	flög,		han svävade på	vin -	dens	vin -	- gar.
12. Han gjorde mörker till sitt täc-|kelse,| till en hydda som omslöt	ho -	- nom:	mörka	vat -	ten,	tjoc -	ka moln.
13. Av glansen framför honom veko molnen	un -	- dan;	hagel föll,	och	elds -	- glöd	for ned.
14. Och Herren dundrade i him-|melen,| den Högste lät höra sin	röst;		hagel föll,	och	elds -	- glöd	for ned.
15. Han sköt sina pilar och förskingrade	dem,		ljungeldar i mängd	och	för -	- vir -	-rade dem.
16. Vattnens bäddar kommo i	da -	- gen,	och jordens grund- -	- va -	-lar	blot -	- tades,
17. för din näpst, o	Her -	- re,	för din	vre -	-des	storm -	- vind.
18. Han räckte ut sin hand från höjden och fattade	mig,		han drog mig upp ur de	sto -	- ra	vatt -	- nen.
19. Han räddade mig från min starke fi-|ende| och från mina	o -	vänner,	ty de voro mig	ö -	-ver-	- mäk -	- tiga.
20. De överföllo mig på min olyckas	dag,		men	Her -	- ren	blev	mitt stöd.
21. Han förde mig ut på rymlig	plats;		han räddade mig, ty han ha -	- de	be -	- hag	till mig.
22. Ja, du låter min lampa brinna	klart;		Herren, min Gud,	gör	mitt	mör -	ker ljust.
23. Ja, med dig kan jag nedslå	här -	skaror,	och med min Gud stor -	- mar	jag	mu -	- rar.
24. Guds väg är	o -	strafflig;	Herrens	tal	är	lutt -	- rat.
25. En sköld är han för	al -	- la	som taga sin till - -	flykt	till	ho -	- nom.
26. Ty vem är Gud förutom	Her -	- ren,	och vem är en klippa	ut -	- om	vår	Gud?
27. Gud, du som omgjordade mig med	kraft		och lät min väg	va -	- ra	lyc -	- kosam,
28. du som gjorde mina fötter såsom	hin -	dens	och ställde mig på	mi -	- na	höj -	- der.
29. Herren le - - - |ver!| Lovad vare min	klip -	- pa,	och upphöjd va - - -	- re	min	fräls -	nings Gud.
30. Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - -	- li -	- ge	An -	- de,
31. såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - -	- vig-	-het.	A -	- men.

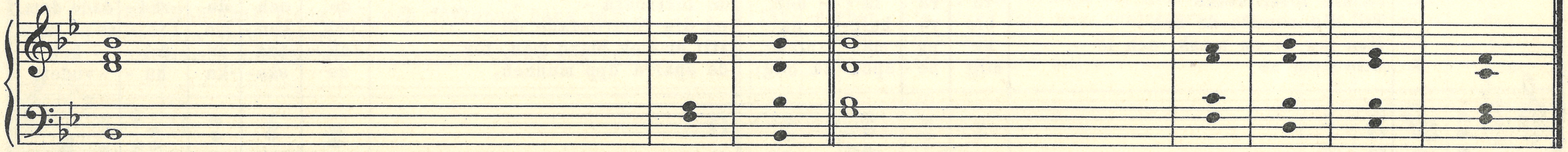

19e Psalmen.

Guds uppenbarelse i den skapade världen och i ordet.

5e psalmtonen.

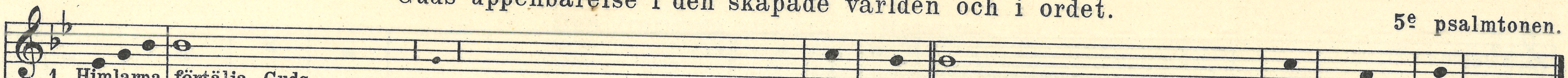

1. Himlarna	förtälja Guds	ä -	- ra,	och fästet för - - -	kun-	nar hans	hän-	ders verk;
2.	den ena dagen talar därom till den	an -	- dra,	och den ena natten kungör det	för	den	an -	- dra;
3.	det är ej ett tal eller	språk		vars ljud	ic -	- ke	hö -	- res.
4.	De sträcka sig ut över hela jor- |den,| och deras ord gå till världens	än -	- dar.	Åt solen har han gjort en	hyd-	- da	i	dem;
5.	och den är såsom en brud- |gum| som går ut ur sin	kam-	-mare,	den fröjdar sig, såsom en hjälte, att	lö -	-pa sin	ba -	- na.
6.	Vid himmelens ända är det den går |upp,| och dess omlopp når intill himmelens	grän-	- ser,	och intet är skylt	för	dess	het-	- ta.
7.	Herrens lag är utan	brist		och veder - - - -	kvic-	- ker	sjä-	- len;
8.	Herrens vittnesbörd är	fast		och gör den	en -	- fal- -	dige	vis.
9.	Herrens befallningar äro	rät -	- ta	och giva	gläd-	-je åt	hjär-	- tat;
10.	Herrens bud är	klart		och	upp-	- lyser	ö -	-gonen.
11.	Herrens fruktan är	ren		och består e - - -	vin -	- ner -	- li -	- gen;
12.	Herrens rätter äro	san-	-ning,	alla - - - -	sam-	mans rätt-	-fär-	-diga.
13.	De äro dyrbarare än	guld,			ja, än	fint	guld	i mängd,
14.	de äro sötare än	ho -	-nung,	ja, än	re -	- naste	ho -	-nung.
15.	Av dem hämtar ock din tjänare	var-	-ning;	den som håller	dem	har	stor	lön.
16.	Vem märker själv hur ofta han	fe -	- lar?	Förlåt mig mina	hem-	- liga	bri-	- ster.
17.	Bevara ock din tjänare för fräcka	män-	niskor;	låt dem	ic -	- ke få	makt	med mig,
18.	så bliver jag	o -	strafflig	och varder fri ifrån svår	ö -	- ver -	-trä-	-delse.
19.	Låt min muns tal täc- |kas dig| och mitt hjärtas	tan-	- kar,	Herre, min klippa och	min	för -	-los-	-sare.
20.	Ära vare Fadern och	So -	-nen	och den	He -	- lige	An-	- de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	- vighet.	A -	- men.

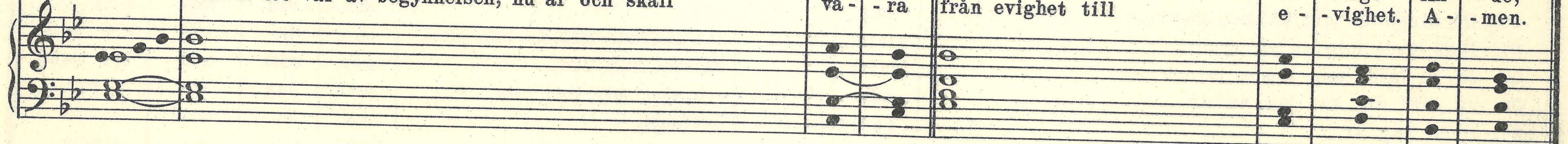

22a Psalmen.

Den rättfärdiges lidande och härlighet.

4e psalmtonen.

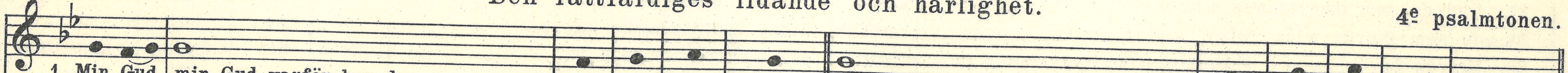

1. Min Gud,	min Gud, varför har du	ö -	ver-	-gi -	vit mig?	Jag brister ut och klagar, men min	fräls -	ning	är	fjär -	- ran.
2.	Min Gud, jag ropar om dagen, men du	sva -	rar	ic -	- ke,	så ock om natten,	men	jag	får	in -	- gen ro.
3.	Och dock är	du	den	He -	- lige,	den som tronar på	Is -	- ra -	els	lov -	- sånger.
4.	På dig förtröstade	vå -	ra	fä -	- der;	de förtrösta - - - -	- de,	och	du	räd -	dade dem.
5.	Till dig ropade de och	ble -	vo	hulp-	- na,	på dig förtröstade de	och	kom-	mo	ic -	ke på skam.
6.	Men jag är en mask, och ic - -	ke	en	män-	-niska,	till smälek bland män, för - -	- ak -	-tad	av	fol -	- ket.
7.	Alla som se	mig	be -	spot -	ta mig;	de spärra upp munnen,	de	ska -	-ka	hu -	- vudet:

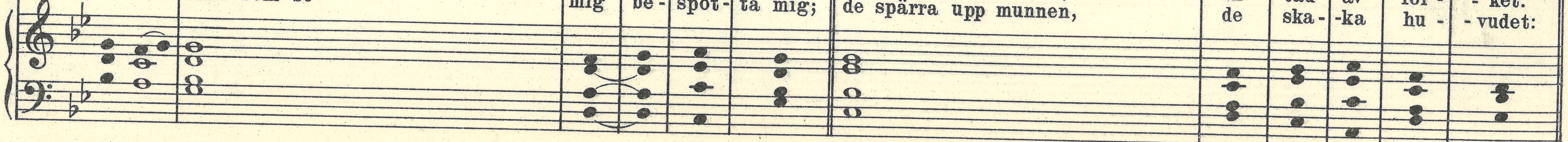

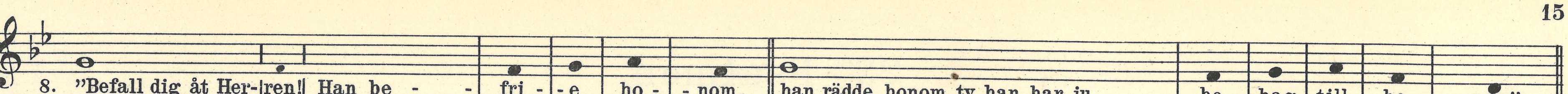

8. "Befall dig åt Her-|ren!| Han be - -	fri -	- e	ho -	- nom,	han rädde honom, ty han har ju	be -	hag	till	ho -	- nom!'
9. Ja, det var du som hämtade mig ut ur	mo -	der-	- li -	- vet	och lät mig vila	trygg	vid	min	mo -	ders bröst.
10. På dig är jag kastad allt ifrån	mo -	ders-	-skö -	- tet;	du är min Gud allt	i -	från	min	mo -	ders liv.
11. Var icke långt ifrån mig, ty	nöd	är	nä -	- ra,	och det fin - - - - - -	nes	in -	gen	hjäl -	- pare.
12. Tjurar i	mängd	om-	-gi -	-va mig,	Basans	ox -	-ar	om -	-rin -	-ga mig.
13. Såsom glupande och ry - - -	tan -	de	le -	- jon	spärrar man	upp	ga -	pet	mot	mig.
14. Jag är lik vat - - - -	ten	som	ut -	-gjutes,	alla mina le - - - - -	der	ha -	-va	skilts	åt,
15. mitt hjärta är	så -	som	vax,			det	smäl-	ter	i	mitt liv.
16. Min kraft är förtorkad och lik en ler-|skärva,| min tunga låder	vid	min	gom,		och du läg - - - - -	ger	mig	i	dö -	dens stoft.
17. Ty hundar omgiva |mig;| de ondas	hop	har	kring-	ränt mig,	mina händer och fötter hava	de	ge -	nom	- bor -	- rat.
18. Jag kan räkna alla	mi -	na	ben;		de skåda därpå,	de	se	med	lust	på mig.
19. De dela mina	klä -	der	mel -	lan sig	och kasta	lott	om	min	kläd -	- nad.
20. Men du, Herre, var	ic -	ke	fjär -	- ran;	du min starkhet,	skyn -	-da	till	min	hjälp.
21. Rädda min	själ	från	svär -	- det,		mitt	liv	ur	hun -	darnas våld.
22. Fräls mig från le - - - -	jo -	nets	gap.		Ja, du bönhör mig och räddar mig	un -	dan	vild	- ox -	arnas horn.
23. Då skall jag förkunna ditt namn för	mi -	na	brö -	- der,	mitt i församlin - - - -	gen	skall	jag	pri -	- sa dig.
*) Ära vare Fa - - - - -	dern	och	So -	- nen	och den	He -	li -	ge	An -	- de,
såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vig-	het.	A -	- men.

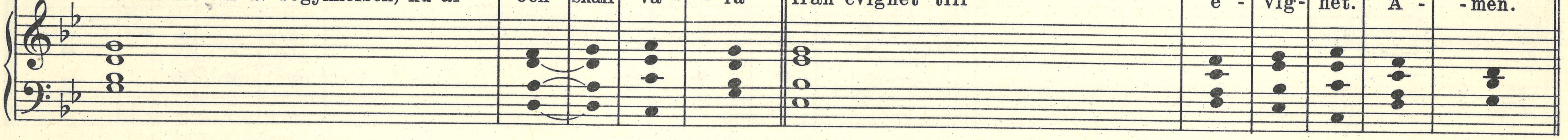

8e psalmtonen.

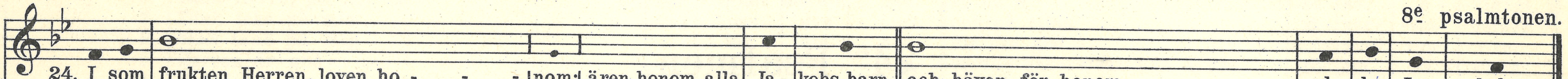

24. I som	frukten Herren, loven ho - - - |nom;| ären honom, alla	Ja -	kobs barn,	och bäven för honom,	al -	la	Is -	raels barn.
25.	Ty han föraktade icke den betrycktes e - - -	län-	- de	och höll det icke	för	en	styg-	- gelse;
26.	han fördolde icke sitt ansikte för	ho -	- nom,	och när han ropade, lyssnade	han	till	ho -	- nom.
27.	Genom dig skall min lovsång lju - -|da| i den stora för -	sam-	-lingen;	mina löften får jag infria inför dem som	fruk-	ta	ho -	- nom.
28.	De ödmjuka skola äta och bliva mät-|ta,| de som söka Herren skola få lova	ho -	- nom;	ja, edra hjärtan skola leva e - -	vin-	ner	- li -	- gen.
29.	Alla jordens ändar skola betän- -|ka det| och omvända sig till	Her-	- ren.	Hedningarnas alla släkter skola till -	bed-	ja	in-	- för dig.
30.	Ty riket är	Her-	- rens,	och han råder över	hed-	nin	-gar -	- na.
31.	Ja, alla mäktiga på jorden skola äta och tillbed-|ja;| inför honom skola knäböja alla de som måste fara ned i	gra-	- ven,	de som icke kunna behål - - -	la	sin	själ	vid liv.
32.	Kommande ättled skola tjäna	ho -	- nom;	man skall förtälja om Herren för ett	an -	nat	släk-	- te.
33.	Man skall träda upp och förkunna hans rätt - - -	fär-	-dighet,	ja, bland folk som skola födas att	han	har	gjort	det.
34.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - - -	li -	ge	An -	- de,
35.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	vig-	het.	A -	- men.

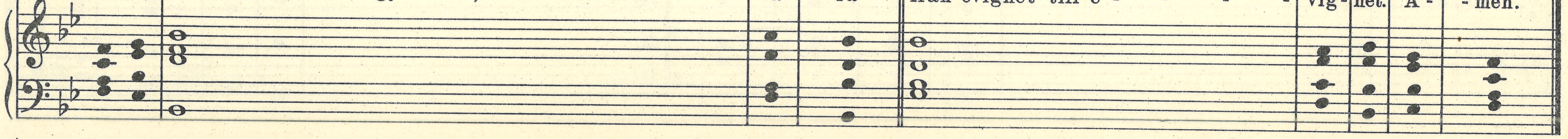

*) Om hela psalmen sjunges bortfaller detta Gloria Patri.

23e Psalmen.

Den gode herden.

1a psalmtonen.

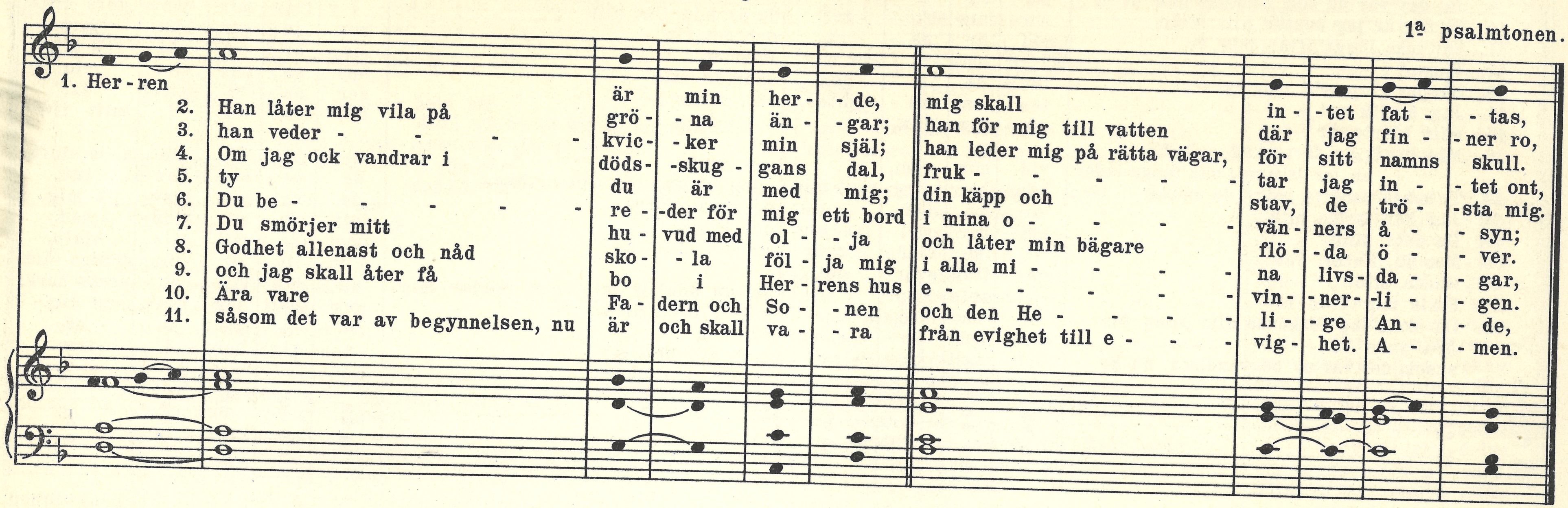

24e Psalmen.

Ärans konungs intåg i sin helgedom.

7e psalmtonen.

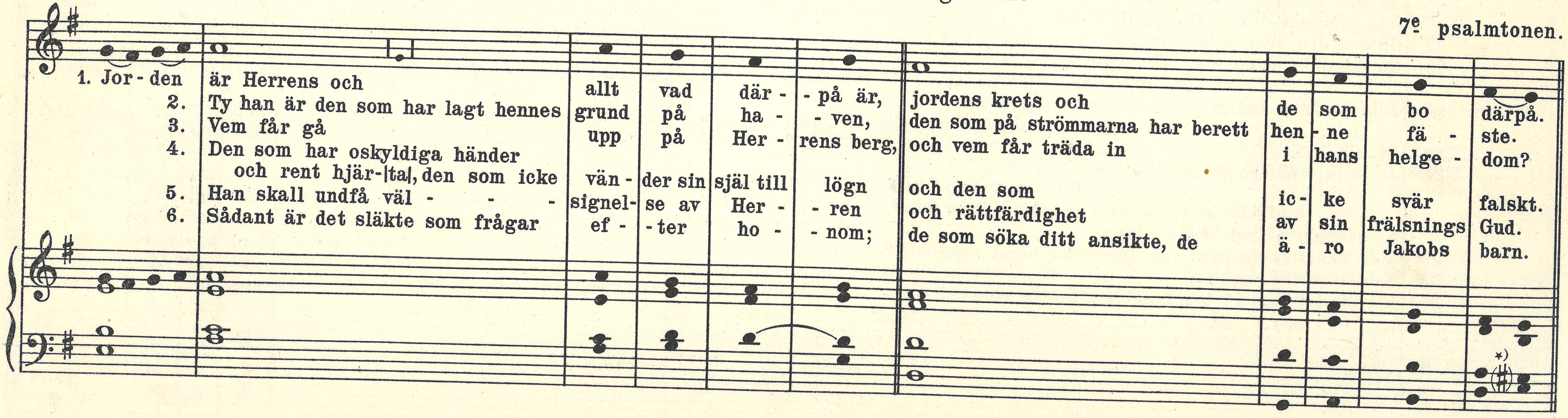

*) *Giss* endast vid sista versen.

5e psalmtonen.

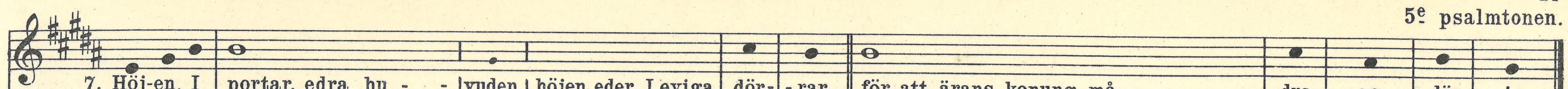

7. Höj-en, I	portar, edra hu - - |vuden,| höjen eder, I eviga	dör-	- rar,	för att ärans konung må	dra-	- ga	där-	- in.
8.	Vem är då ärans	ko -	nung?	Det är Herren, stark och väldig, Herren,	väl -	- dig	i	strid.
9.	Höjen, I portar, edra hu- |vuden,| höjen dem, I eviga	dör -	- rar,	för att ärans konung må	dra -	- ga	där-	- in.
10.	Vem är då denne ärans	ko -	nung?	Det är Herren Sebaot; han är	ä -	- rans	ko -	- nung.
11.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - -	- li -	- ge	An -	- de,
12.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	- vighet.	A -	- men.

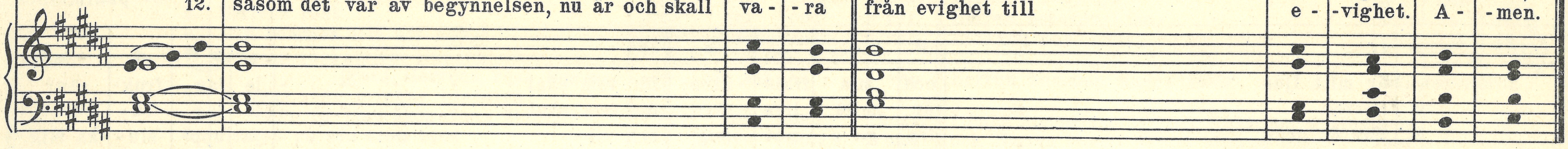

25e Psalmen.

Bön om Herrens hjälp och ledning.

6e psalmtonen.

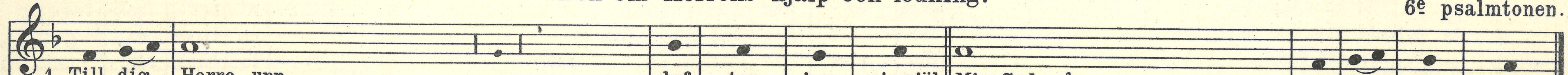

1. Till dig,	Herre, upp - - - - -	lyf	- ter	jag	min själ.	Min Gud, på	dig	för -	- trö -	star jag;
2.	låt mig icke	kom	- ma	på	skam,	låt icke mina fiender fröj - -	da	sig	ö -	ver mig.
3.	Nej, ingen kommer på skam,	som	för -	- bi -	-dar dig;	på skam komma de som, utan sak,	hand	-la	tro -	- löst.
4.	Herre, kungör mig	di -	- na	vä -	- gar,	lär mig	di -	na	sti -	- gar.
5.	Led mig i din sanning och lär |mig,| ty du	är	min	fräls -	nings Gud;	dig förbi - - - -	dar	jag	all -	- tid.
6.	Tänk Herre, på din barm - - - -	här-	- tighet	och din	nåd,	ty de ä - - - - -	ro	av	e -	-vighet.
7.	Tänk icke på min	ung	- doms	syn	- der	och på mina	ö -	ver -	-trä -	-delser,
8.	utan tänk på mig	ef -	- ter	din	nåd,	för din god - - - -	hets	skull,	Her -	- re.
9.	Herren är god	och	rätt -	- fär -	- dig,	därför undervisar han synda - -	re	om	vä -	- gen.
10.	Han leder de	öd -	- mju -	- ka	rätt,	han lär de	öd -	mju -	ka	sin väg.
11.	Alla Herrens vägar äro	nåd	och	tro -	- fasthet	för dem som hålla hans för - -	bund	och	vitt -	nesbörd.
12.	För ditt namns skull, Her- - |re,| för - -	låt	min	miss -	gärning,	———	ty	den	är	stor.
13.	Finns det en man, som	fruk-	- tar	Her -	- ren,	då undervisar han honom om den väg,	han	bör	väl -	- ja.
14.	Han själv skall	le -	- va i	lyc -	- ka,	och hans efterkommande skola be-	sit -	ta	lan -	- det.
15.	Herren har sin umgängelse med dem som	fruk-	- ta	ho -	- nom,	och sitt förbund vill han kun - -	gö -	ra	för	dem.
16.	Mina ögon se	all -	tid till	Her -	- ren,	ty han drager mina föt - -	ter	ur	nä -	- tet.
17.	Vänd dig till mig och	var	mig	nå -	- dig;	ty jag är	en -	sam	och	betryckt.
18.	Mitt hjärtas	ån -	- gest	är	stor,	för mig ut	ur	mitt	trång-	- mål.
19.	Se till mitt lidande och min	ve -	- der -	- mö -	- da,	och förlåt mig alla	mi -	na	syn -	- der.
20.	Se därtill att mina fiender	ä -	- ro så	mån -	- ga	och hata	mig	med	o -	- rätt.
21.	Bevara min själ och rädda |mig;| låt mig icke	kom	- ma	på	skam,	ty jag tager min	till-	flykt	till	dig.
22.	Ostrafflighet och redlig - - - -	het	be -	- va -	re mig,	ty	jag	för -	- bi -	dar dig.
23.	Förlossa	Is -	- ra -	- el,	o Gud,	———	ur	all	dess	nöd.
24.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - -	li -	ge	An -	- de,
25.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	vig-	het.	A -	- men.

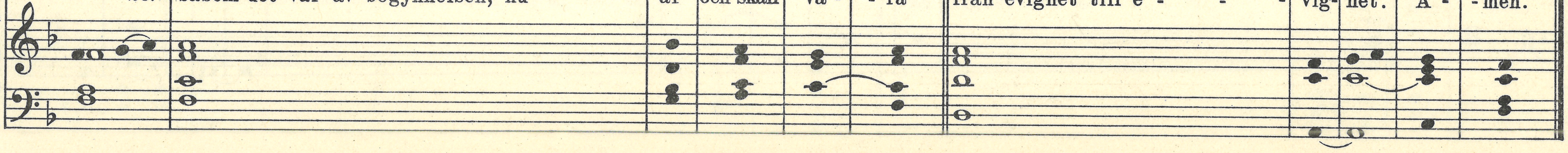

27^e Psalmen.

Längtan efter Herrens umgängelse. Bön under en tid av nöd.

6^e psalmtonen.

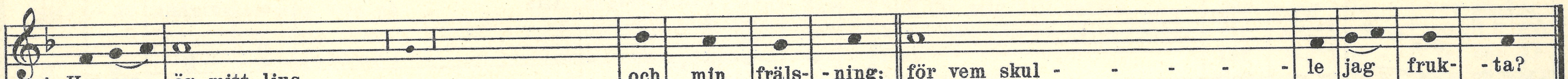

1. Her-ren	är mitt ljus	och	min	fräls-	- ning;	för vem skul - - - - - -	le	jag	fruk-	- ta?
2.	Herren	är	mitt	livs	värn;	för vem skul - - - - - -	le	jag	rä -	- das?
3.	När de onda	dra	- ga e -	mot	mig	och vil - - - - - - -	ja	upp -	-slu -	-ka mig,
4.	då stappla de	själ	- va och	fal -	- la,	mina motstånda - - - - - -	re	och	fi -	- ender.
5.	Om ock en här	läg	- rar	sig	mot mig	så fruktar ändå ic - - - -	ke	mitt	hjär -	- ta;
6.	om krig	upp	- står	mot	mig	så	är	jag	dock	trygg.
7.	Ett har jag be - - - - - -	gärt	av	Her	- ren,	där - - - - - - - - -	ef -	ter	trak-	-tar jag:
8.	att jag må få	bo	i	Her-	rens hus	i alla mi - - - - - - -	na	livs -	- da -	- gar,
9.	för att skåda	Her	- rens	ljuv-	-lighet	och betrak- - - - - - -	ta	hans	tem -	- pel.
10.	Ty han döljer mig	i	sin	hyd	- da	på	o -	lyc -	kans	dag,
11.	han beskärmar	mig	i	sitt	tjäll,	han för mig upp	på	en	klip -	- pa.
12.	Och nu skall mitt	hu	- vud	re -	sa sig	över mina fiender	runt	om -	kring	mig,
13.	och jag vill offra i hans hydda	jub	- lets	of -	- fer,	jag vill sjunga till Herrens ära och lov	- sä-	ga	ho -	- nom.
14.	Hör, o Herre! Jag höjer min	röst	och	ro -	- par,	var mig nå - - - - - -	dig	och	sva -	ra mig.
15.	Mitt hjärta förehåller dig ditt ord:	"Sö-	ken mitt	an -	-sikte!"	Ja, ditt ansikte,	Her-	re,	sö -	ker jag;
16.	fördölj icke ditt ansikte för |mig.| Driv icke bort din	tjä-	nare i	vre -	- de,	du som har	va-	rit	min	hjälp;
17.	förskjut mig icke, över - - - -	giv	mig	ic -	- ke,	du	min	fräls-	nings	Gud!
18.	Nej, om än min fader och min moder	ö -	- ver -	- gi -	va mig,	skall Herren	upp-	ta -	- ga	mig.
19.	Visa mig, Herre, din |väg,| och led mig	på	en	jämn	stig,	för mina för - - - - - -	föl-	ja-	-res	skull.
20.	Överlämna mig icke åt mina	o -	vänners	vil-	- ja;	ty mot mig uppstå falska vittnen och	män	som	an -	das våld.
21.	Ja, jag tror förvisso att jag skall få se	Her-	- rens	go -	- da	i de	le -	van -	-des	land.
22.	Förbida Herren, var frimodig och oförfärad	i	ditt	hjär-	- ta;	ja, för - - - - - - -	bi -	da	Her -	- ren.
23.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - - - -	li -	ge	An -	- de,
24.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	vig-	het.	A -	- men.

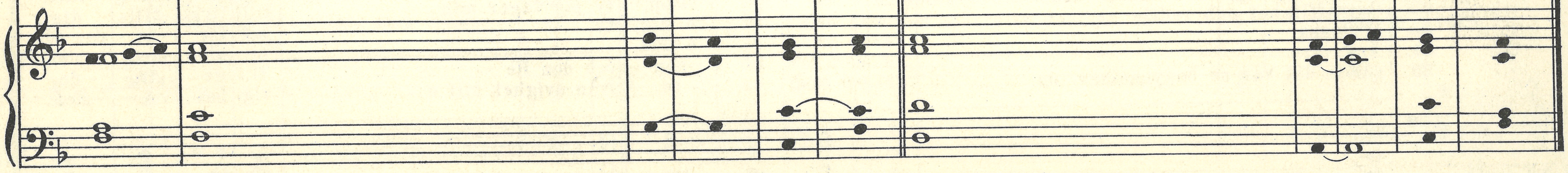

29e Psalmen.

Herrens härlighet uppenbarad i tordönet.

3e psalmtonen.

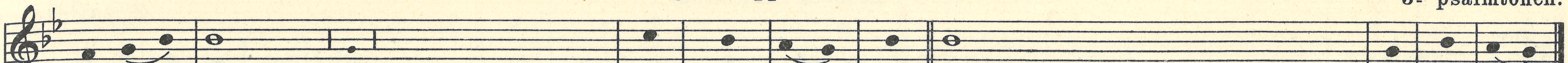

1. Gi - ven	åt Herren,	I	Guds	sö -	- ner,	given åt Herren ä - - - -	ra	och	makt;
2.	given åt Herren	hans	namns	ä -	- ra,	tillbedjen Herren	i	helig	skrud.
3.	Herrens röst går ovan vattnen; Gud, den	här-	- lige	dun-	-drar,	ja, Herren, ovan de sto - - -	ra	vatt-	-nen.
4.	Herrens röst	lju -	- der	med	makt,	Herrens röst lju - - - -	der	här -	-ligt.
5.	Herrens röst	bräc-	- ker	ced -	- rar,	Herren bräcker Liba- - - -	nons	ce -	-drar.
6.	Han kommer dem att hoppa	li -	-kasom	kal -	- var,	Libanon och Sirjon såsom unga	vild	- ox -	-ar.
7.	Herrens röst sprider ljungeldslå- |gor.| Herrens röst kommer	ök -	nen att	bä -	- va,	Herren kommer Kades' öken	att	bä -	-va.
8.	Herrens röst bringar hindarna att fö- |da;| skogarnas klädnad	ryc -	- ker	den	bort.	I hans himmelska boning förkunnar allting	hans	ä -	-ra.
9.	Herren på sin tron bjöd	flo -	- den	kom -	- ma,	och Herren tronar såsom konung evin - -	ner	- li -	-gen.
10.	Herren skall giva	makt	åt	sitt	folk,	Herren skall välsigna sitt	folk	med	frid.
11.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den Heli - - - - -	ge	An -	-de,
12.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra,	från evighet till evig - - - -	het.	A -	-men.

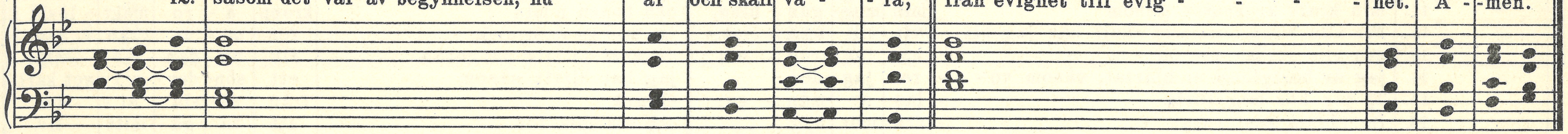

30e Psalmen.

Tacksägelse för räddning.

8e psalmtonen.

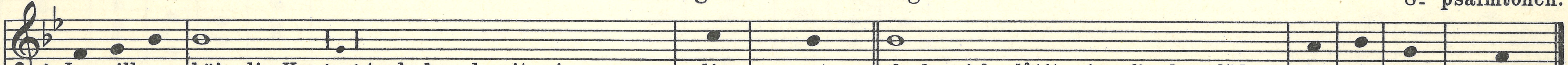

1. Jag vill upp-	höja dig, Her- |re,| ty du har dragit mig ur	dju -	- pet,	du har icke låtit mina fiender gläd -	-ja	sig	ö -	- ver mig.
2.	Herre, min Gud, jag ropade till	dig,			och	du	he -	- lade mig.
3.	Herre, du förde min själ upp ur	döds -	- riket,	du tog mig levande ut från dem som foro	ned	i	gra -	- ven.
4.	Lovsjungen Herren, I hans	from -	- me,	och pri - - - - -	sen	hans	he -	liga namn.
5.	Ty ett ögonblick varar hans	vre -	- de,	men hela	li -	vet	hans	nåd;
6.	om aftonen gästar	gråt,		men om morgonen	kom-	mer	ju -	- bel.
7.	Jag sade, när det gick mig	väl:		"Jag skall	al -	drig	vack -	- la."
8.	Herre, i din nåd hade du gjort mitt berg	starkt,		men du fördolde ditt ansikte,	då	för-	skräck	-tes jag.
9.	Till dig, Herre, ropade	jag,		och till	Her-	-ren	bad	jag:
10.	"Vad vinning har du av mitt	blod,		eller därav att jag far	ned	i	gra -	- ven?
11.	Kan stoftet	tac -	- ka dig,	kan det förkun - - - -	na	din	tro -	fasthet?
12.	Hör, o Herre, och var mig	nå -	- dig;	Herre,	var	min	hjäl -	- pare."
13.	Då förvandlade du min klagan i fröj- |desprång;| du klädde av mig	sor -	gens dräkt	och omgjordade	mig	med	gläd -	- je.
14.	Därför skall min ära lovsjunga dig, utan att	tyst -	- na;	Herre, min Gud, jag vill tacka dig e- -	vin-	ner-	- li -	- gen.
15.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - - -	li -	ge	An -	- de,
16.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	vig-	het.	A -	- men.

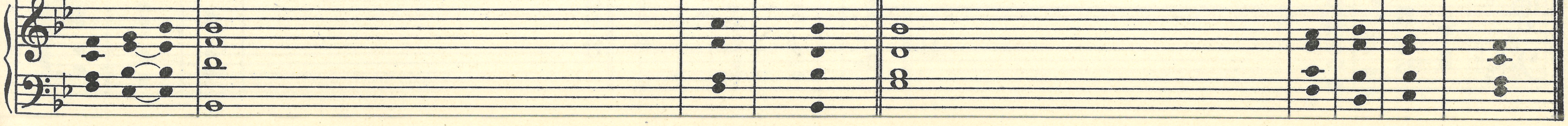

31:e Psalmen.

Bön om räddning.

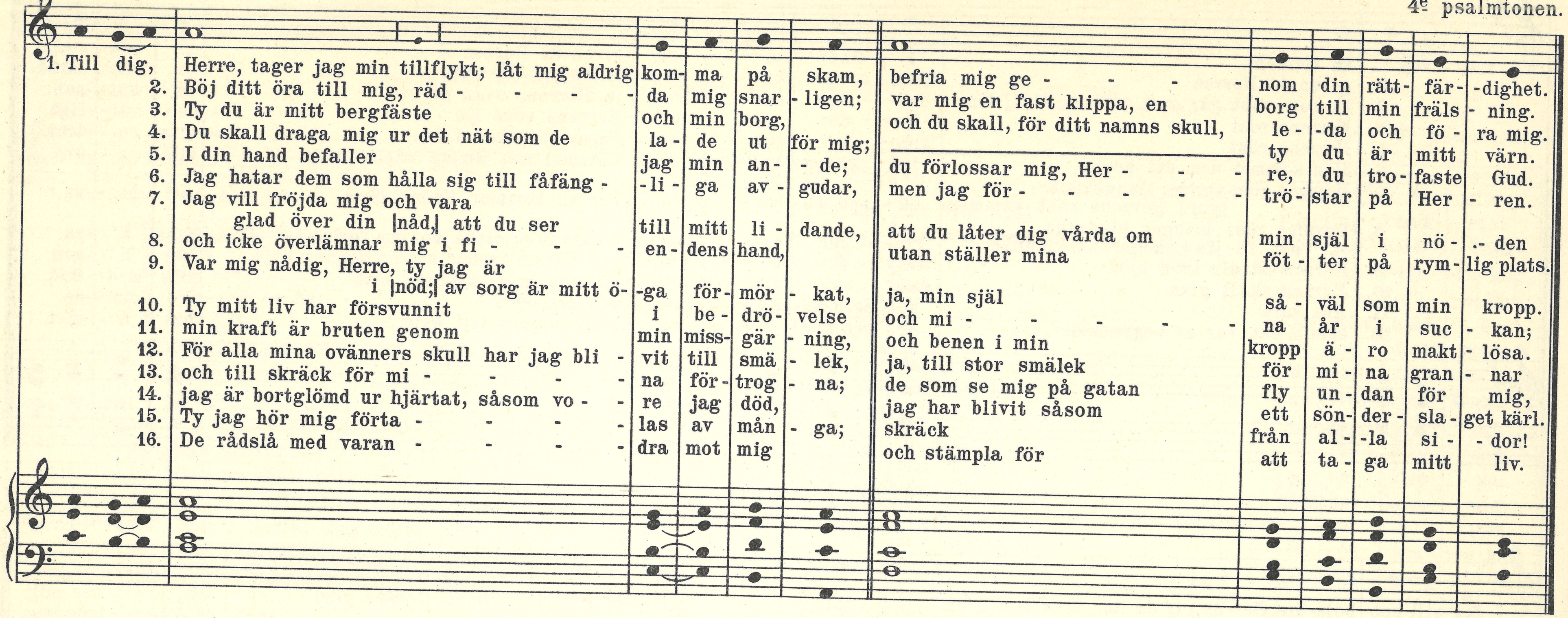

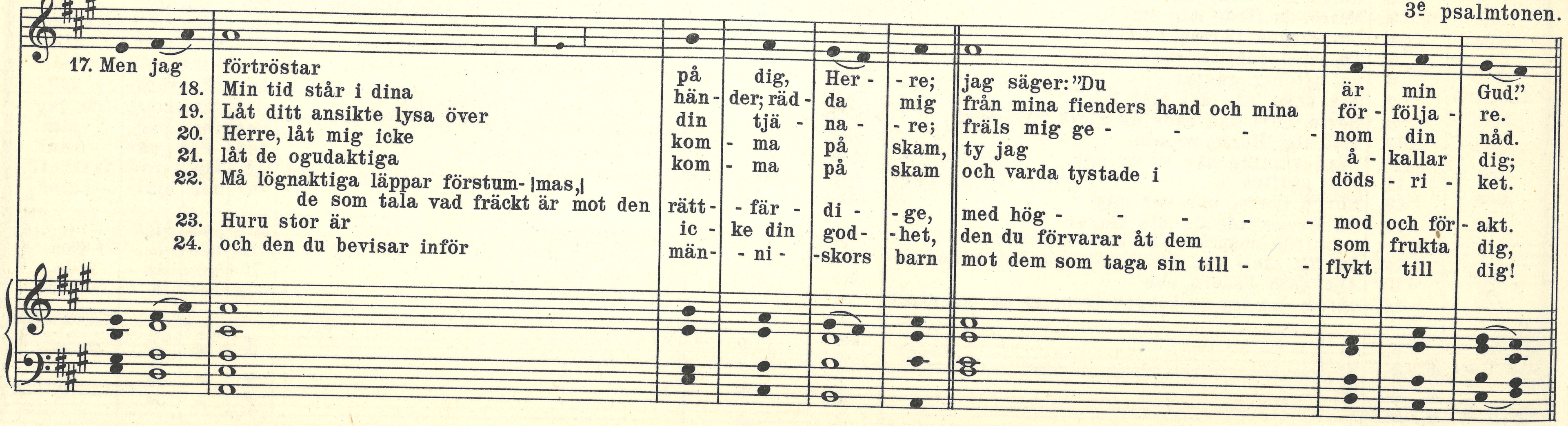

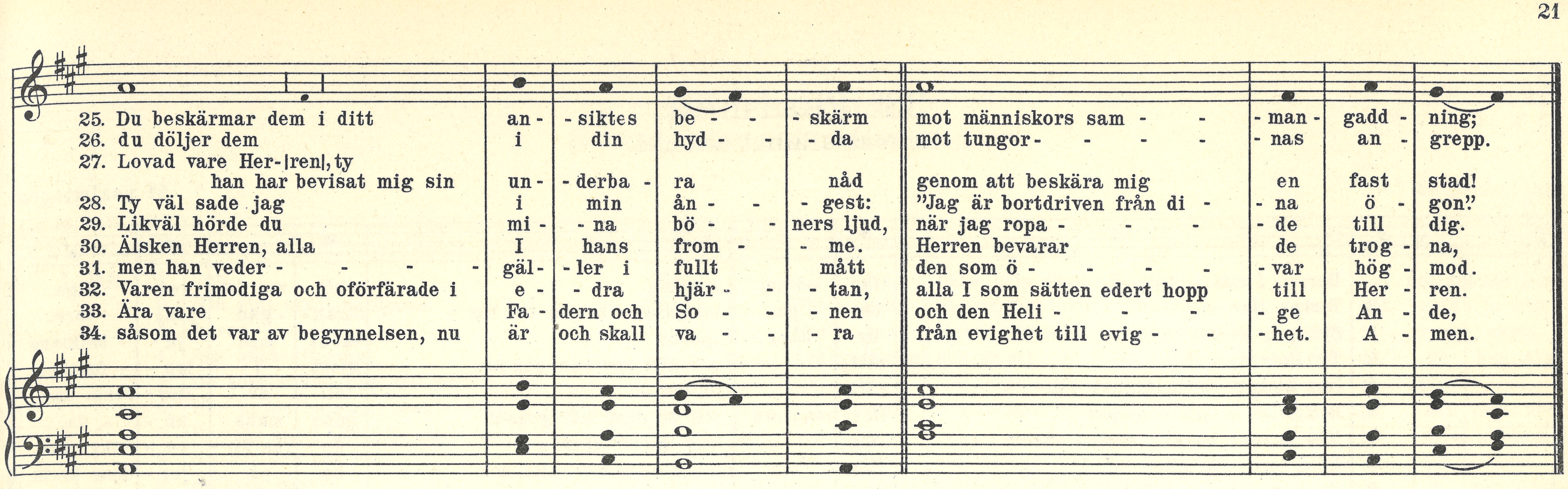

32ª Psalmen.

Syndabekännelse och förlåtelse.

1ª psalmtonen.

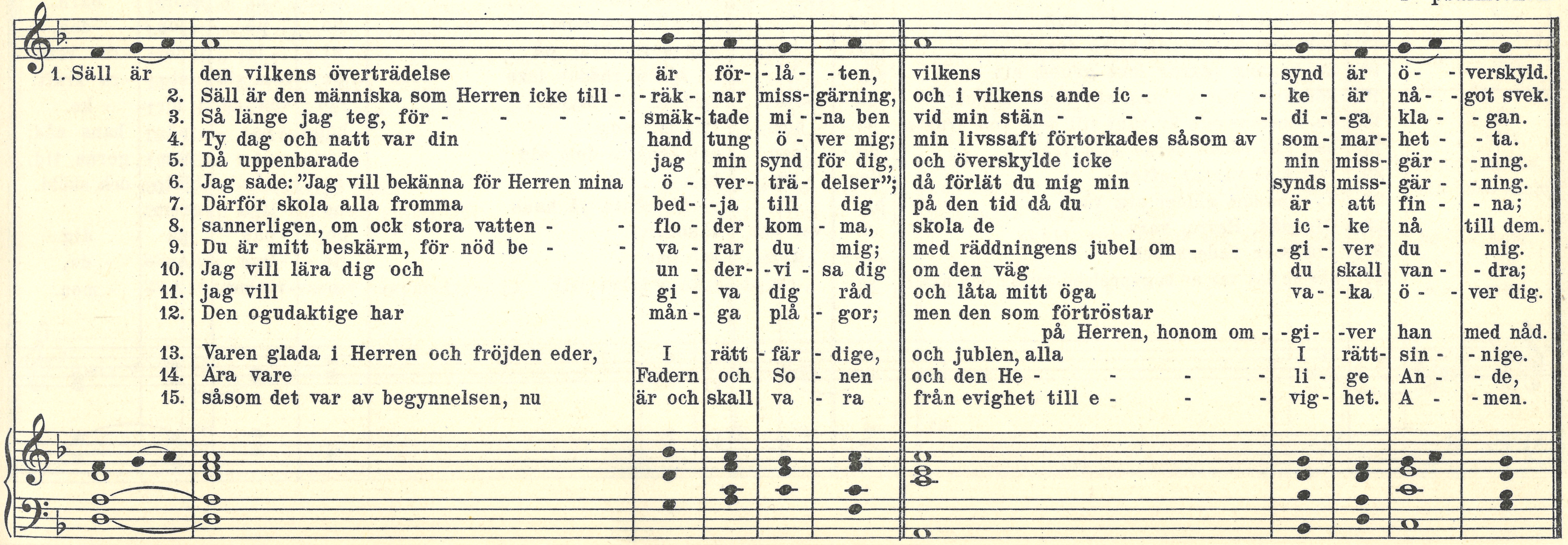

33e Psalmen.

Herrens allmakt och nåd.

5e psalmtonen.

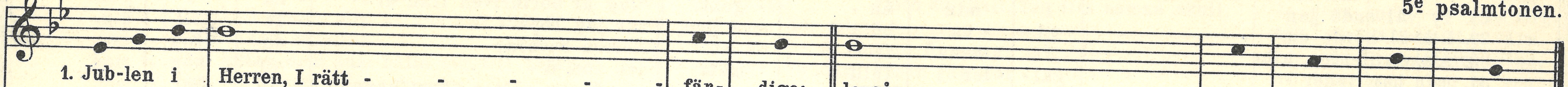

1. Jub-len i	Herren, I rätt - - - - - -	fär-	- dige;	lovsång	hö -	ves de	red -	- liga.
2.	Tacken Herren på	har-	- pa,	lovsjungen honom till tio - -	strän -	- gad	psal -	- tare.
3.	Sjungen honom en	ny	sång,	spelen	skönt	med	ju -	- belklang.
4.	Ty Herrens ord är	rätt,		och allt vad han gör är	gjort	i	tro -	- fasthet.
5.	Han älskar rättfärdighet och	rätt;		jorden är	full	av	Her -	rens nåd.
6.	Himmelen är gjord genom	Her -	rens ord	och all dess här genom	hans	muns	an -	- da.
7.	Han samlar havets vatten såsom i en	hög;		han lägger djupen i	de -	ras för -	- va -	ringsrum.
8.	Hela jorden frukte	Her	- ren;	för honom bäve alla som	bo	på	jor -	dens krets.
9.	Ty han sade, och det	vart;		han bjöd,	och	det	stod	där.
10.	Herren gjorde hedningarnas råd om	in -	- tet,	han lät folkens tankar	kom -	- ma	på	skam.
11.	Men Herrens råd består evinner - - -	li -	- gen,	hans hjärtas tankar från	släk -	te till	släk -	- te.
12.	Saligt är det folk vars Gud	Her -	-ren är,	det folk som han har utvalt till	ar -	- ve -	- del	åt sig.
13.	Ja, från himmelen skådade	Her -	-ren ned,	han såg alla	män-	- ni -	skors	barn.
14.	Från sin boning blickade han	ned		till alla dem som	bo	på	jor -	- den,
15.	han som har danat allas deras	hjär-	- tan,	han som aktar på	al -	- la	de -	- ras verk.
16.	En konung segrar icke genom sin stora	styr-	- ka,	en hjälte räddas icke	ge -	nom sin	sto -	- ra kraft.
17.	Förgäves väntar man sig seger genom	hä -	- star,	med all sin styrka	räd -	- da de	ic -	- ke.
18.	Se, Herrens öga är vänt till dem som frukta	ho -	- nom,	till dem som	hop -	- pas	på	hans nåd;
19.	han vill rädda deras själ från	dö -	- den	och behålla dem vid	liv	i	hun -	gerns tid.
20.	Vår själ väntar efter	Her-	- ren;	han	är	vår	hjälp	och sköld.
21.	Ty i honom gläder sig vårt	hjär	ta,	vi förtrösta på hans	he -	- liga	namn.	
22.	Din nåd, Herre, vare	ö -	-ver oss,	såsom vi	hop -	- pas	på	dig.
23.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den	He -	- lige	An -	- de,
24.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra,	från evighet till	e -	-vighet.	A -	- men.

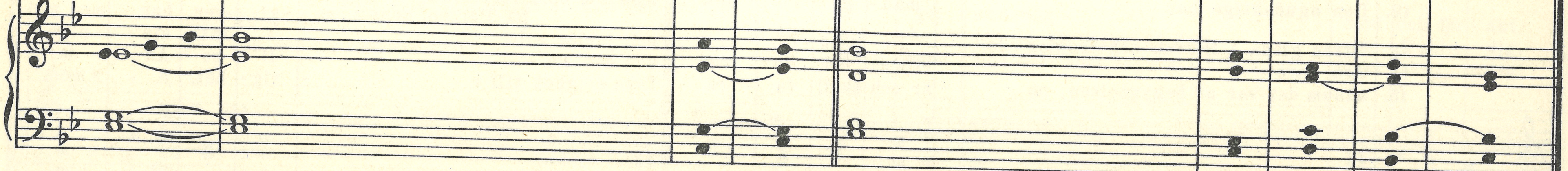

34^e Psalmen.

Herrens godhet och räddande hjälp.

6^e psalmtonen.

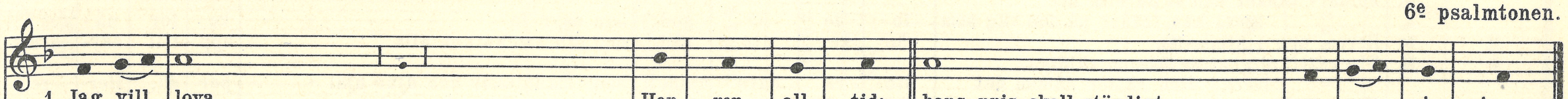

1.	Jag vill	lova	Her	- ren	all	- tid;	hans pris skall ständigt	va -	ra	i	min mun.
2.		Min själ skall berömma	sig	av	Her	- ren;	de ödmjuka skola höra	det	och	gläd	- ja sig.
3.		Loven	med	mig	Her	- ren,	låtom oss med varandra upp - -	hö -	ja	hans	namn.
4.		Jag sökte Herren,	och	han	sva -	rade mig,	och ur all min förskräckelse	räd -	da -	de	han mig.
5.		De som skåda upp till honom	strå	- la	av	fröjd,	och deras ansikten behöva icke rod -	na	av	blyg	- sel.
6.		Här är en betryckt som ropade, och Herren	hör	- de	ho	- nom	och frälste ho - - - -	nom	ur	all	hans nöd.
7.		Herrens ängel slår sitt läger omkring dem som	fruk	- ta	ho	- nom,	och	han	be -	fri -	ar dem.
8.		Smaken och sen att	Her	- ren	är	god;	säll är den man som tager sin till -	flykt	till	ho	- nom.
9.		Frukten Herren,	I	hans	he -	lige;	ty de som frukta honom	li -	da	in -	gen brist.
10.		Unga lejon lida	nöd	och	hung	- ra,	men de som söka Herren hava icke	brist	på	nå -	got gott.
11.		Kommen, barn, hören |mig;| jag skall lära eder	Her	- rens	fruk	- tan.	Är du en man som älskar livet och önskar att se	go -	da	da	- gar?
12.		Avhåll då din tunga från	det	som	är	ont	och dina läppar	från	att	ta -	la svek.
13.		Vänd dig bort ifrån det som är ont, och	gör	vad	gott	är,	sök friden och trak - - -	ta	där -	ef -	- ter.
14.		Herrens ögon äro vända till	de	rätt -	fär	- diga	och hans ö - - - -	ron	till	de -	ras rop.
15.		Men Herrens ansikte är emot dem som	gö -	ra det	on	- da,	han vill utrota deras åminnel - -	se	från	jor	- den.
16.		När de rättfärdiga ropa,	då	hör	Her	- ren	och räddar dem	ur	all	de -	ras nöd.
17.		Herren är nära dem som hava ett för - -	kros	- sat	hjär	- ta	och frälsar dem som hava en be -	drö -	vad	an	- de.
18.		Den rättfärdige måste	li	- da	myc	- ket,	men Herren räddar	ho -	nom	ur	allt.
19.		Han bevarar	al	- la	hans	ben;	icke ett enda av	dem	skall	sön -	derslås.
20.		Den ogudaktige skall	dö -	das av	o -	lyckan,	och de som hata den rättfärdige	sko -	la	stå	med skuld.
21.		Men sina tjänares själar för - - -	los	- sar	Her	- ren,	och ingen skall stå med skuld, som tager sin till -	flykt	till	ho -	- nom.
22.		Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - - -	li -	ge	An -	- de,
23.		såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	vig -	het.	A -	- men.

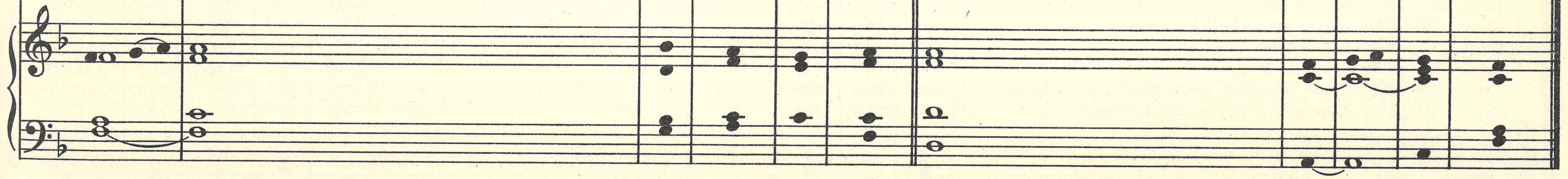

36e Psalmen.

Den ogudaktiges ondska. Herrens godhet.

6e psalmtonen.

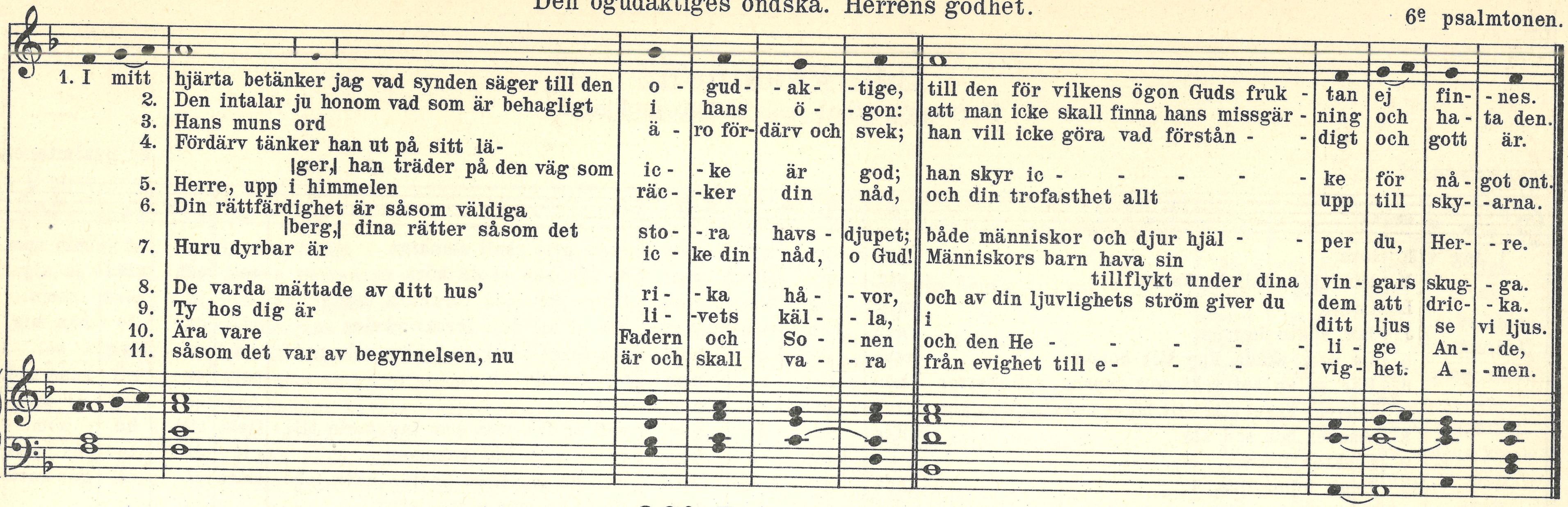

39e Psalmen.

Bön i svår nöd. Livets fåfänglighet.

4e psalmtonen.

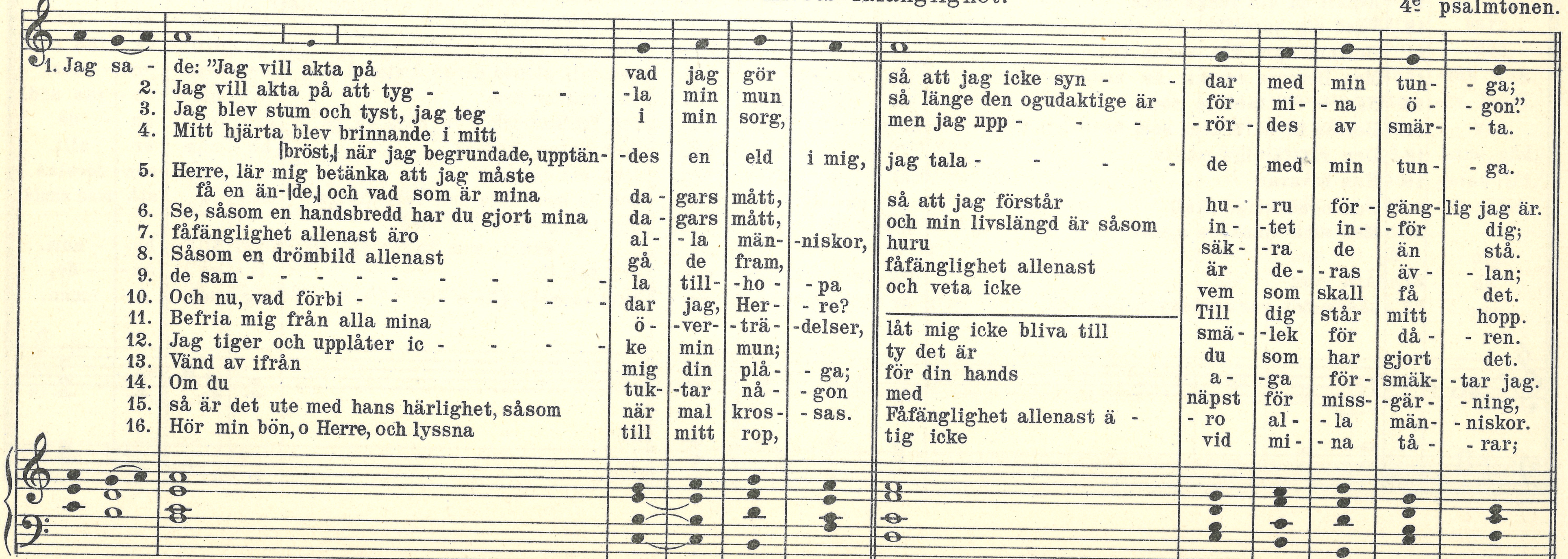

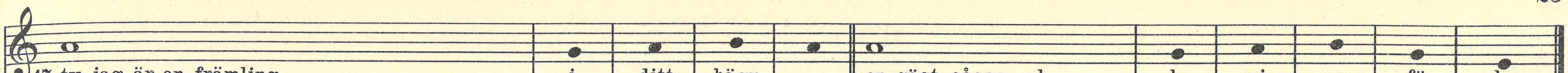

17. ty jag är en främling	i	ditt	hägn,		en gäst såsom al - -	- la	mi -	- na	fä -	- der.
18. Vänd ifrån mig din blick, så att jag får	ve -	- der -	-kvic -	- kas,	innan jag går hädan	och	ic -	- ke	mer	är till.
19. Ära vare Fa - - - - - -	dern	och	So -	- nen	och den	He -	- li -	- ge	An -	- de,
20. såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till	e -	- vig -	- het.	A -	- men.

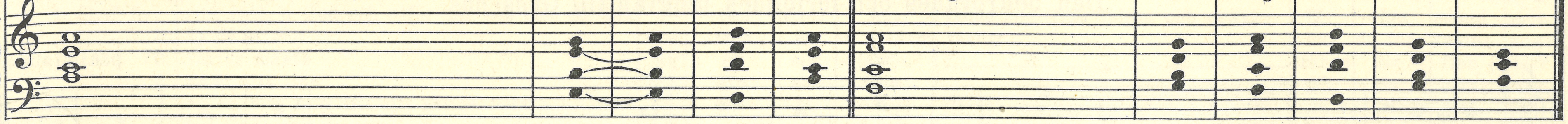

40e Psalmen.

Tacksägelse och bön. Det rätta offret.

8e psalmtonen.

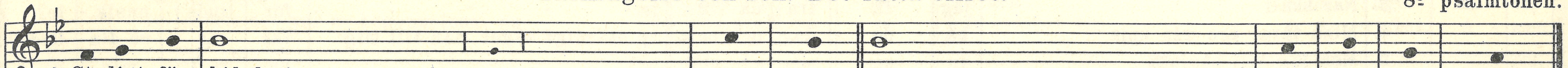

1.	Stadigt för -	bidade jag	Her -	- ren,	och han böjde sig till mig och	hör-	- de	mitt	rop.
2.		Han drog mig upp ur för - - - -	därvets	grop,		ur	den	dju-	- pa dyn;
3.		han ställde mina fötter på en	klip -	- pa,	han gjorde mi - - - - -	na	steg	fa -	- sta;
4.		han lade i min mun en	ny	sång,	en	lov -	sång	till	vår Gud.
5.		Det skola många se och varda	häp -	- na,	och skola förtrö - - - -	sta	på	Her-	- ren.
6.		Säll är den	man		som sätter sin förtrö - - -	stan	till	Her-	- ren,
7.		och icke vänder sig till dem som äro	stol-	- ta	och	vi -	- ka	av	i lögn.
8.		Stora äro de under du har |gjort,| Herre, min	Gud,		och de tankar du har tänkt för oss;	dig	är	in -	- tet likt.
9.		Jag ville förkunna dem och tala om	dem,		men de stå icke	till	att	räk-	- na.
10.		Till slaktoffer och spisoffer har du icke be-|hag|_öppna öron har du	gi -	vit mig,_	brännoffer och syndoffer be - -	gär	du	ic -	- ke.
11.		Därför säger jag: ”Se, jag	kom -	- mer,	i bokrullen är skrivet vad	jag	skall	gö -	- ra.
12.		Att göra din vilja, min Gud, är min	lust,		och din lag är	i	mitt	hjär-	- ta.”
13.		Jag bådar glädje, jag förkunnar din rätt -	- fär-	-dighet	i den sto - - - - -	ra	för -	sam-	-lingen;
14.		se, jag tillsluter icke mina	läp -	- par;	du,	Her-	- re,	vet	det.
15.		Din rättfärdighet fördöljer jag icke i mitt	hjär -	- ta,	om din trohet och din	fräls-	ning	ta -	-lar jag;
16.		jag förtiger icke din nåd och din	tro -	fasthet	för den sto - - - - -	ra	för -	sam-	-lingen.
17.		Du, Herre, skall icke tillsluta din barmhärtighet för	mig;		din nåd och din trofasthet må all -	- tid	be -	- va -	-ra mig.
18.		Ty lidanden om - - - - - -	vär -	va mig,	flera än	jag	kan	räk-	- na;
19.		mina missgärningar hava tagit mig	fatt,		så att jag	ic-	- ke	kan	se;
20.		de äro flera än håren på mitt	hu -	- vud,	och mitt mod har	ö -	- ver -	- gi -	- vit mig.
21.		Värdes, o Herre,	räd -	da mig;	Herre,	skyn-	- da	till	min hjälp.
22.		Men alla de som söka dig må	fröj -	- das	och	va -	- ra	gla -	da i dig;
23.		de som åstunda din frälsning säge	all -	- tid:	”Lovad	va -	- re	Her-	- ren!”
24.		Är jag ock betryckt och	fat -	- tig,	Herren	sör -	-jer	dock	för mig.
25.		Min hjälp och min befriare är	du;		min	Gud,	dröj	ic -	- ke.
26.		Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - -	- li -	- ge	An -	- de,
27.		såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	- vig	- het.	A -	- men.

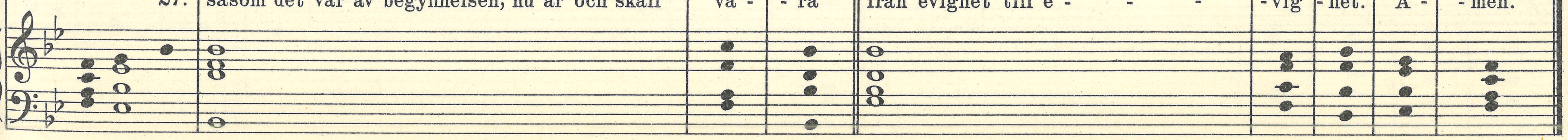

42ª Psalmen.

Den bedrövades och förföljdes längtan till Guds hus.

7ᵉ psalmtonen.

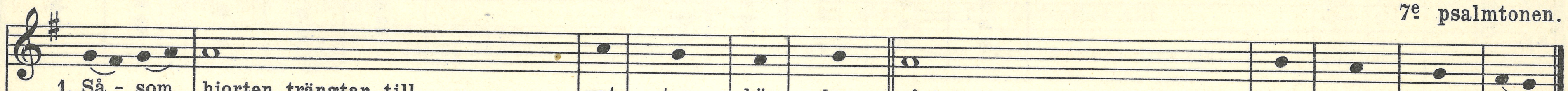

1. Så - som	hjorten trängtar till	vat	- ten -	bäc	- kar,	så trängtar min	själ	efter	dig, o	Gud.
2.	Min själ	tör	- star	ef -	ter Gud,	efter den	le -	- vande	Gu -	den.
3.	När skall	jag	få	trä -	da fram	in - - - - -	för	Guds	ansik -	te?
4.	Mina tårar äro min spis	bå	- de	dag	och natt,	ty ständigt säger man till mig:	”Var	är	nu din	Gud?”
5.	Men jag vill utgjuta	in	- om	mig	min själ	och	ha -	va i	min -	ne
6.	huru jag gick med hopen	upp	till	Guds	hus,	under fröjderop och tacksägelse, i	hög-	- tids -	- ska -	ran.
7.	Varför är du så be - - -	drö	- vad,	min	själ,	och så	o -	rolig	i	mig?
8.	Hoppas på Gud; ty jag skall åter få	tac	- ka	ho	- nom	för frälsning	ge -	- nom	ho -	nom.
9.	Min Gud, bedrövad	är	min	själ	i mig;	därför	tän -	ker jag	på	dig
10.	i Jordans land och på	Her	- mons	höj	- der,		på	Mi -	sars	berg.
11.	Djup ropar till djup vid dånet av	di	- na	vat	- tenfall;	alla dina svallande böljor gå	fram	ö -	- ver	mig.
12.	Om da - - - - -	gen	må	Her	- ren	be - - - - - -	skä	- ra	sin	nåd,
13.	och om natten vill jag sjunga	till	hans	ä	- ra	och bedja	till	mitt	livs	Gud.
14.	Jag vill säga till	Gud,	min	klip	- pa:	”Varför har	du	för -	gätit	mig,
15.	varför måste	jag	gå	sör	- jande,		trängd	av	fien -	der?”
16.	Det är såsom krossade man	be	- nen	i	min kropp,	när mina	o -	vänner	smäda	mig,
17.	när de beständigt	sä	- ga	till	mig:	”Var	är	nu	din	Gud?”
18.	Varför är du så be - - -	drö	- vad	min	själ,	och varför så	o -	- ro -	-lig i	mig?
19.	Hoppas på Gud; ty jag skall åter få	tac	- ka	ho	- nom,	min fräls - - - -	ning	och	min	Gud.
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So	- nen	och den	He -	- lige	An -	de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	men.

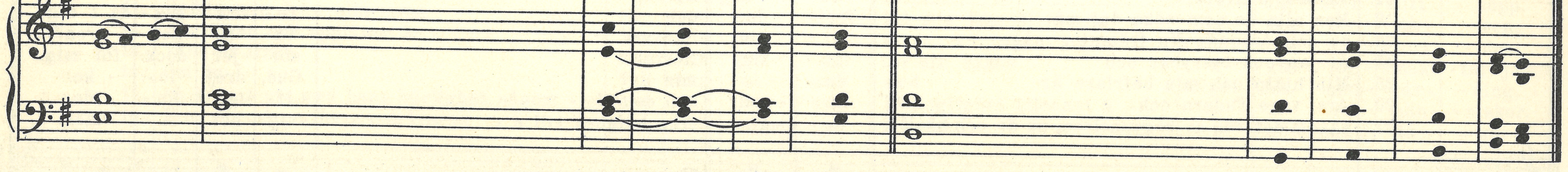

43e Psalmen.

Fortsättning av föregående psalm.

7e psalmtonen.

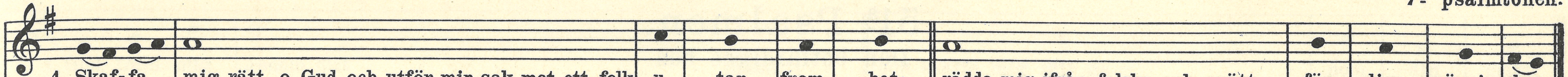

1. Skaf-fa	mig rätt, o Gud, och utför min sak mot ett folk	u-	- tan	from	- het;	rädda mig ifrån falska och orätt -	-fär -	-diga	männi -	skor.
2.	Ty du är den	Gud	som	är	mitt värn;	varför	har	du för -	kastat	mig?
3.	Varför måste	jag	gå	sör-	- jande,	————	trängd	av	fien -	der?
4.	Sänd ditt ljus	och	din	san-	- ning;	————	må	de	leda	mig,
5.	må de föra mig till ditt heliga berg och till	di	- na	bo -	-ningar,	så att jag får gå	in	till Guds	alta -	re,
6.	till Gud, som är min	gläd	- je	och	fröjd,	och tacka dig på	har-	- pa,	Gud, min	Gud.
7.	Varför är du så be - - - -	drö	- vad	min	själ,	och varför så	o -	- ro -	-lig i	mig?
8.	Hoppas på Gud; ty jag skall åter få	tac	- ka	ho -	- nom,	min	fräls-	-ning	och min	Gud.
9.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den	he -	-lige	An -	de,
10.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vighet.	A -	men.

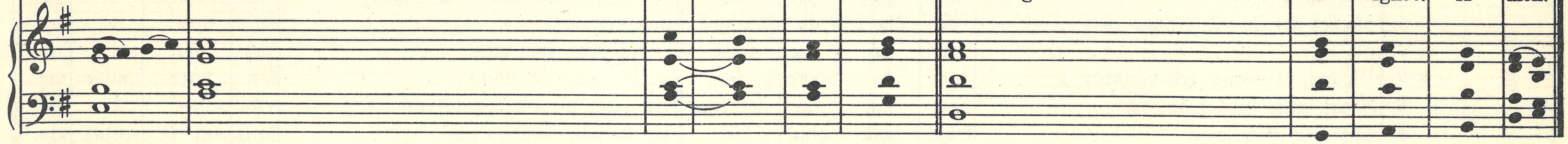

46e Psalmen.

Vår Gud är oss en väldig borg.

5e psalmtonen.

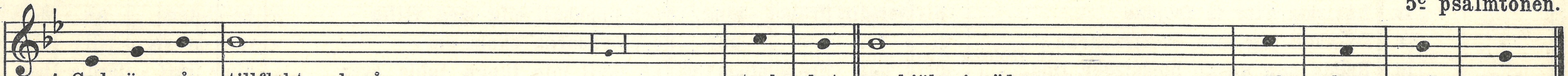

1. Gud är vår	tillflykt och vår	stark-	-het,	en hjälp i nöden,	väl	be -	- prö -	- vad.
2.	Därför skulle vi icke frukta, om än jorden om - -	välv -	-des	och bergen vacklade	ned	i	havs -	-djupet;
3.	om än dess vågor brusade och	sval-	-lade,	så att bergen bävade	vid	dess	upp -	- ror.
4.	En ström går fram, vars flöden giva glädje åt Guds	stad,		åt den Högstes	he -	- liga	bo -	- ning.
5.	Gud bor därinne, den vacklar	ic -	- ke;	Gud hjälper den, när	mor -	- go -	- nen	gryr.
6.	Hedningarna larma, riken	vack-	- la;	han låter höra sin röst, då för - -	smäl -	- ter	jor -	- den.
7.	Herren Sebaot är	med	oss,	Jakobs	Gud	är	vår	borg.
8.	Kommen och skåden Herrens	verk:		gärningar som väcka häpnad gör	han	på	jor -	- den.
9.	Han stillar strider intill jordens än-|da,| bågen bryter han sönder och bräcker	spju -	- tet,	i eld bränner han	upp	strids-	- vag-	-narna.
10.	"Bliven stilla och besinnen att jag är	Gud;		hög varder jag bland hedningarna,	hög	på	jor -	- den"
11.	Herren Sebaot är	med	oss,	Jakobs	Gud	är	vår	borg.
12.	Ära vare Fadern och	So -	-nen	och den	He -	- lige	An -	- de,
13.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vighet.	A -	- men.

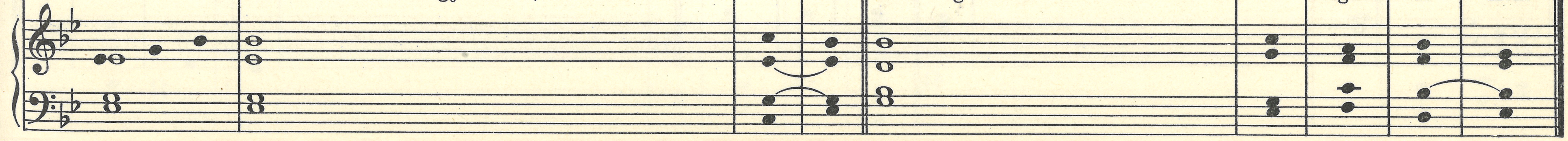

51a Psalmen.

Den botfärdiges bön.

7e psalmtonen.

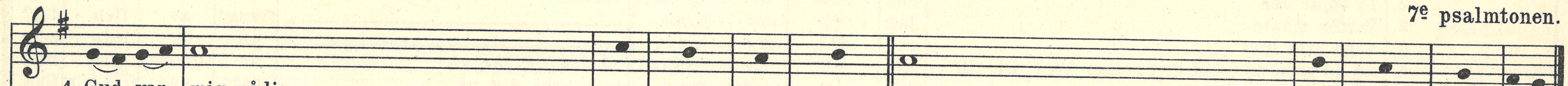

1.	Gud, var mig nådig	ef -	ter din	god-	- het,	utplåna mina överträdelser efter din	sto-	ra barm-	härtig-	het.
2.	Två mig väl från	min	miss -	gär-	- ning,	och rena	mig	från	min	synd.
3.	Ty jag känner mina	ö -	- ver -	- trä-	- delser,	och min synd är	all-	tid in-	- för	mig.
4.	Mot dig allena	har	jag	syn-	- dat	och gjort vad ont är i	di -	- na	ö -	gon;
5.	på det att du må finnas rätt - -	fär	- dig i	di -	na ord	och rättvis i	di -	- na	do -	mar.
6.	Se, i	synd	är	jag	född,	och i synd har min	mo-	- der	avlat	mig.
7.	Du har ju behag till sanning i	hjär	- te -	grun	- den;	så lär mig då vishet	i	mitt	inner-	sta.
8.	Skära mig med isop, så	att	jag	var-	der ren;	två mig, så att jag bliver	vita	- re	än	snö.
9.	Låt mig förnimma	fröjd	och	gläd	- je,	låt de ben som du har	kros	- sat få	fröjda	sig.
10.	Vänd bort ditt ansikte från	mi-	- na	syn-	- der,	och utplåna alla	mi -	na miss-	gärnin-	gar.
11.	Skapa i mig, Gud,	ett	rent	hjär-	- ta,	och giv mig på nytt en	fri -	modig	an -	de.
12.	Förkasta mig icke	från	ditt	an-	- sikte,	och tag icke din helige	An-	- de i -	från	mig.
13.	Låt mig åter få fröjdas	ö -	ver din	fräls-	- ning,	och uppehåll mig med villig - -	he-	- tens	an -	de.
14.	Då skall jag lära överträdarna	di-	- na	vä -	- gar	och syndarna skola om - - -	vän-	da sig	till	dig.
15.	Rädda mig undan blodstider, Gud,	du	min	fräls-	nings Gud,	så skall min tunga jubla över	din	rätt -	färdig-	het.
16.	Herre, upplåt	mi-	- na	läp-	- par,	så att min mun kan för - - -	kun	- na	ditt	lov.
17.	Ty du har icke behag till offer, eljest skulle jag	gi -	va dig	så -	- dana;	till brännoffer	har	du	icke	lust.
18.	Det offer som behagar Gud är en för -	kros	- sad	an -	- de;	ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud,	ic -	ke för-	- ak -	ta.
19.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den	He -	- lige	An -	de,
20.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	men.

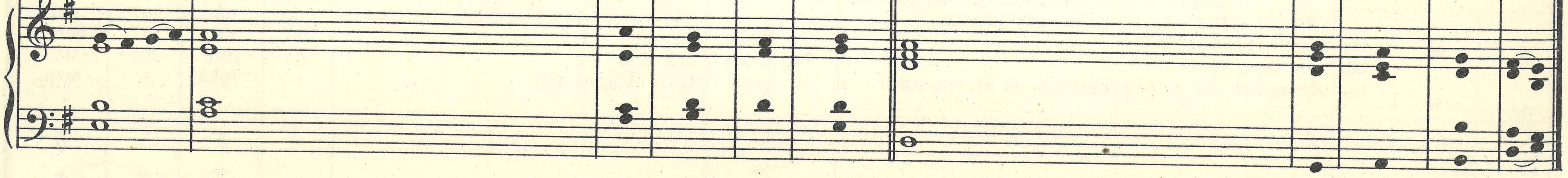

54e Psalmen.

Bön om räddning ifrån fiender.

2a psalmtonen.

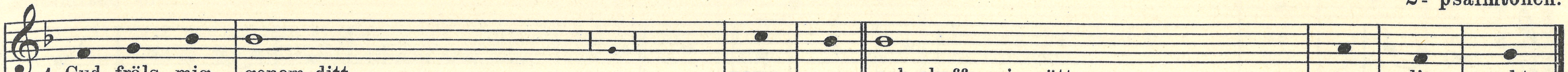

1. Gud, fräls mig	genom ditt	namn,		och skaffa mig rätt ge - - -	nom	din	makt.
2.	Gud, hör min	bön,		och lyssna till	min	muns	tal.
3.	Ty främlingar resa sig upp mot |mig,| och våldsverkare stå efter mitt	liv;		de hava icke Gud	för	ö -	- gonen.
4.	Se, Gud är min	hjäl -	pare,	Herren uppehål - - - -	ler	min	själ.
5.	Må det onda falla tillbaka på mina för - -	föl -	jare,	förgör dem, du som	är	tro -	- fast.
6.	Då skall jag offra åt dig med villigt	hjär -	- ta;	jag skall prisa ditt namn, o Herre, ty	det	är	gott.
7.	Ja, ur all nöd räddar det	mig,		och mitt öga får se med lust på mi -	- na	fi -	- ender.
8.	Ära vare Fadern och	So -	-nen	och den Heli - - - - -	ge	An -	- de,
9.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till evig - - -	het.	A -	- men.

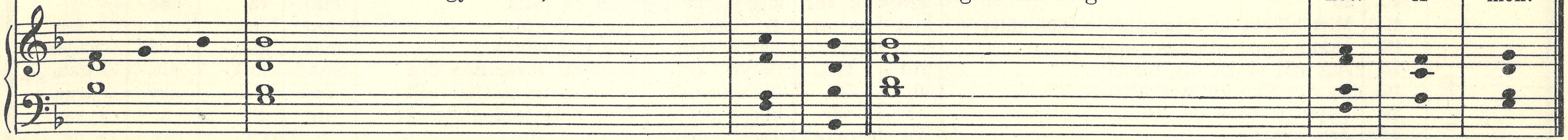

55e Psalmen.

Klagan över falska vänner.

3e psalmtonen.

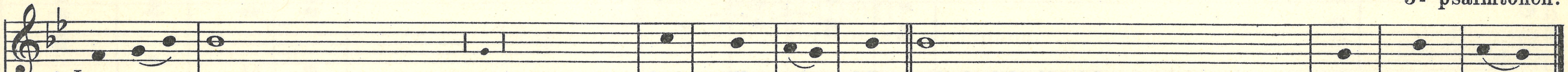

1. Lyss - na,		Gud,	till	min	bön,	och fördölj dig icke för min	å -	- kal -	lan.
2.	Akta på	mig	och sva-	ra	mig.	I mitt bekymmer är jag utan ro och må -	ste	kla -	ga.
3.	Mitt hjärta	ängs	- las i	mitt	bröst,	och dödens fasor hava fal - - -	lit	över	mig.
4.	Fruktan och bävan	kom-	-mer ö -	ver	mig,	och förfäran ö - - - - - -	ver -	täcker	mig.
5.	Därför säger jag: Ack att jag hade vingar	så-	- som	du -	- van!	Då skulle jag flyga bort och söka	mig	ett	bo.
6.	Ja, långt bort	skul-	- le	jag	fly,	jag skulle taga härbärge	i	ök -	nen.
7.	Jag skulle skynda att söka	mig	en	till-	-flykt	undan stormvind	och	ovä -	der.
8.	Men jag	ro -	- par	till	Gud;	Herren	skall	frälsa	mig.
9.	Afton och morgon och mid- |dag| vill jag utgjuta mitt be -	kym-	mer och	kla -	- ga,	och han skall hö - - - - - -	ra	min	röst.
10.	Han förlossar min själ och skaffar henne |ro,| så att de icke	kom-	- ma	vid	mig;	ty de äro många, som	stå	mig e -	-mot.
11.	Kasta din bör - - - - - -	da	på	Her -	- ren,	han skall up - - - - - - -	pe -	-hålla	dig;
12.	han skall i evighet ic - - - - -	ke	till -	städ	- ja	att den rättfärdi - - - - - -	ge	vack -	lar.
13.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	-nen	och den Heli - - - - - - -	ge	An -	de,
14.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till evig - - - -	het.	A -	men.

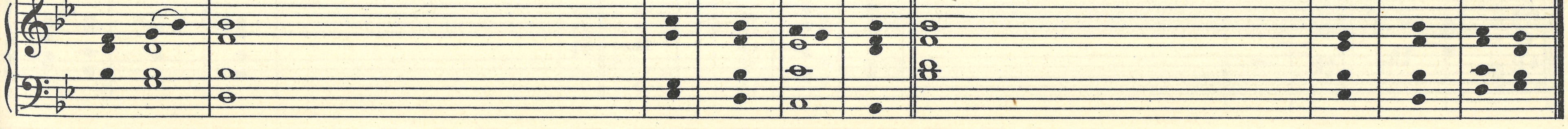

57e Psalmen.

Bön och lovsång i nöden.

6e psalmtonen.

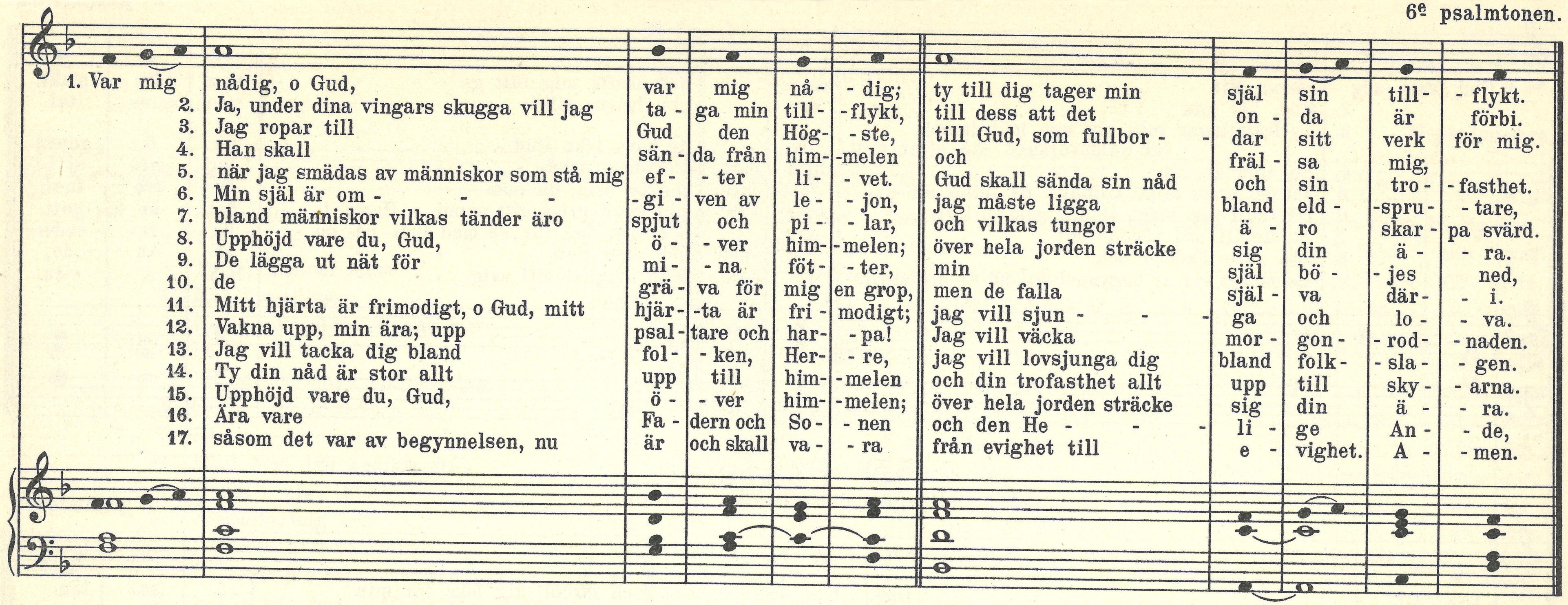

62a Psalmen.

Allenast hos Gud är frälsning.

3e psalmtonen.

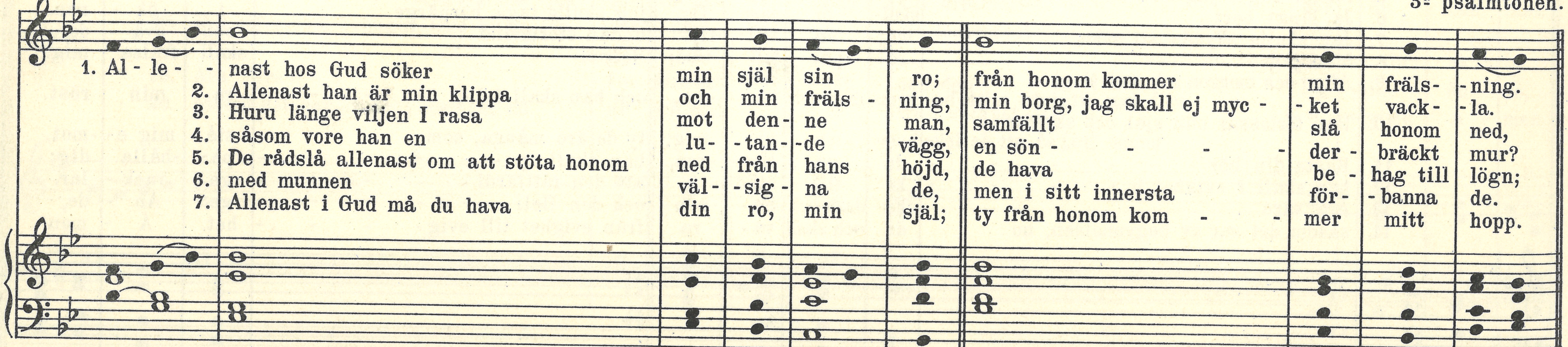

8. Allenast han är min klippa	och	min	fräls -	- ning,	min borg, jag skall ic -	- ke	vack -	- la.
9. Hos Gud är min frälsning och min ära, min	star -	- ka	klip -	- pa,	min tillflykt	har	jag i	Gud.
10. Förtrösta på honom alltid, du folk; utgjuten för honom	e -	- dra	hjär -	- tan.	Gud är	vår	till -	- flykt.
11. Allenast ett intet äro	män-	- ni -	- skors	barn,	myndiga herrar	få -	- fänglig -	- het;
12. i vågskålen äro	de	för	lät -	- ta,	mindre än intet äro de al -	- la -	- sam -	- mans.
13. Förliten eder icke på	o -	- rätt	vin -	- ning,	sätten icke ett fåfäng -	- ligt	hopp till	rov;
14. om ock eder	ri -	- kedom	väx -	- er,	så akten ic - - -	- ke	där -	- på.
15. En gång	har	Gud	sagt	det,	ja, två gånger har	jag	hört	det,
16. att hos	Gud	är	mak -	- ten;	och hos dig, Her - -	- re,	är	nåd.
17. Ty du veder - - - - -	gäl -	ler var	och	en	efter	hans	gärnin -	- gar.
18. Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den	He -	- lige An -	- de,
19. såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till evig - -	- het.	A -	- men.

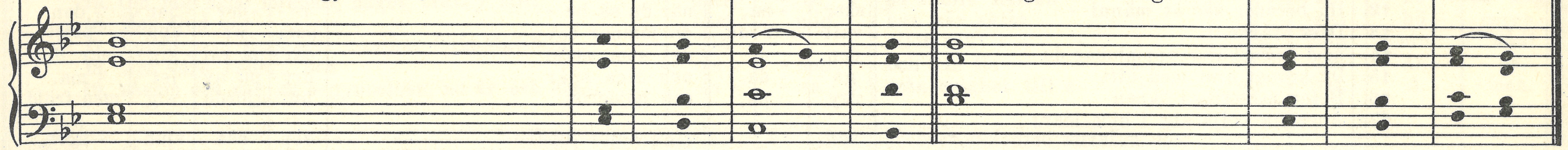

63:e Psalmen.

Längtan efter Gud och förtröstan på honom.

1:a psalmtonen.

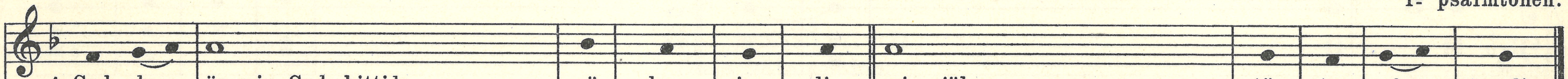

1. Gud, du	är min Gud, bittida	sö -	- ker	jag	dig;	min själ	tör -	star	ef - -	ter dig,
2.	min kropp längtar efter	dig,	i ett	torrt	land,	som försmäktar	u -	tan	vat -	- ten.
3.	Så skådar jag nu efter dig i	hel -	- ge -	- do -	- men,	för att få se din	makt	och	ä -	- ra.
4.	Ty din nåd är	bätt -	- re	än	liv;	mina läppar	sko -	- la	pri -	- sa dig.
5.	Så skall jag då lova dig, så	län -	- ge jag	le -	- ver;	i ditt namn skall jag upplyfta	mi -	- na	hän -	- der.
6.	Min själ varder mättad	så -	- som av	märg	och fett,	och med jublande läppar lov -	- sjun -	- ger	min	mun,
7.	när jag kommer ihåg dig	på	mitt	lä -	- ger	och under nattens väkter	tän -	- ker	jag	på dig.
8.	Ty	du	är	min	hjälp,	och under dina vingars	skug -	- ga	jub -	- lar jag.
9.	Min själ	hål -	- ler sig	in -	- till dig;	din högra hand	up -	- pe -	- hål -	- ler mig.
10.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - -	- li -	- ge	An -	- de,
11.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - -	- vig -	- het.	A -	- men.

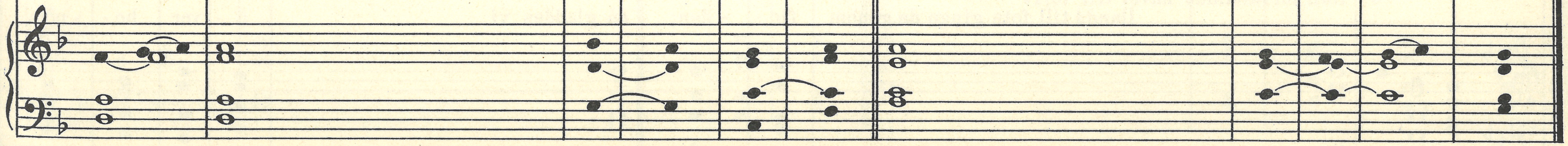

65e Psalmen.

Guds godhets rikedom.

5e psalmtonen.

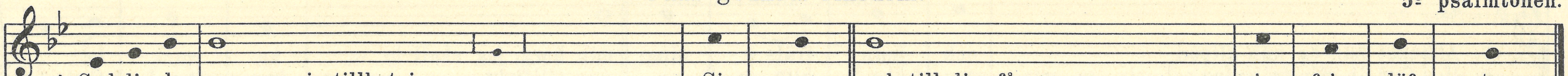

1. Gud, dig lo -	var man i stillhet i	Si -	- on,	och till dig får man	in -	- fria	löf -	- te.
2.	Du som hör	bön,		till dig	kom-	- mer	allt	kött.
3.	Mina missgärningar voro mig över - - -	mäk-	-tiga;	men du förlåter våra	ö -	- ver-	-trä -	- delser.
4.	Säll är den som du utväljer och låter komma till	dig,		så att han får bo i	di -	- na	går-	- dar.
5.	Må vi få mätta oss med det goda i ditt	hus,		det heliga	i	ditt	tem-	- pel.
6.	Med underbara gärningar bönhör du oss i rätt-	- fär -	- dighet,		du	vår	fräls -	nings Gud,
7.	du som är en tillflykt för alla jordens	än -	- dar	och för	ha -	vet i	fjär -	- ran;
8.	du som gör bergen fasta genom din	kraft,		ty du är om - - - -	gjor-	-dad	med	makt;
9.	du som stillar	ha -	vens brus,	deras böljors	brus	och	fol -	kens larm.
10.	De som bo vid jordens ändar häpna för dina	tec -	- ken;	österland och västerland uppfyller	du	med	ju -	- bel.
11.	Du låter dig vårda om landet och giver det över- |flöd,| rikedom i	ym -	nigt mått;	Guds källa har	vat -	ten till	fyl -	- lest.
12.	Du bereder säd åt männi - - - -	skor -	- na,	när du så be - - - -	re -	- der	jor -	- den.
13.	Dess fåror	vatt-	-nar du,	du jämnar det	som	är	upp -	-plöjt;
14.	med regnskurar uppmjukar du	den,		det som växer	där -	på väl	- sig -	-nar du.
15.	Du kröner året med ditt	go -	- da,	och dina spår	dry-	pa av	fet -	- ma.
16.	Betesmarkerna i öknen	dry -	- pa,	och höjderna	om -	gjorda	sig	med fröjd.
17.	Ängarna hölja sig i hjor- |dar,| och dalarna betäckas med	säd;		man höjer jubel - - - -	rop	och	sjun-	- ger.
18.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den	He -	-lige	An -	- de,
19.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	- men.

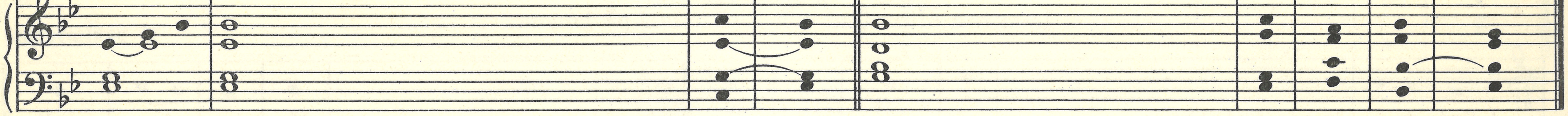

66e Psalmen.

Tack och lov.

8e psalmtonen.

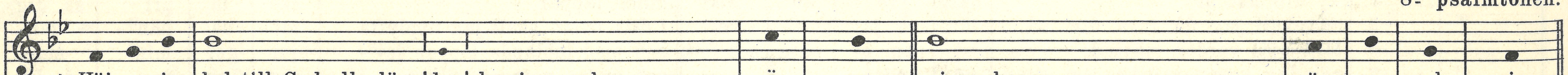

1. Höj-en ju -	bel till Gud, alla län- |der;| lovsjungen hans namns	ä -	- ra,	given honom	ä -	ra	och	pris.
2.	Sägen till	Gud:		Huru underbara äro icke	di -	na	gär -	ningar!
3.	För din stora	makts	skull	visa dina fiender dig	un -	der	- då -	nighet.
4.	Alla länder skola tillbedja och lov - - -	sjun-	-ga dig;	de skola lov - - - -	sjun-	ga	ditt	namn.
5.	Kommen och sen vad	Gud	har gjort,	underbara äro hans gärningar mot	män-	-ni -	skors	barn.
6.	Han förvandlade havet till torrt |land;| till fots gingo de genom	flo -	- den;	då gladdes vi	ö -	ver	ho -	- nom.

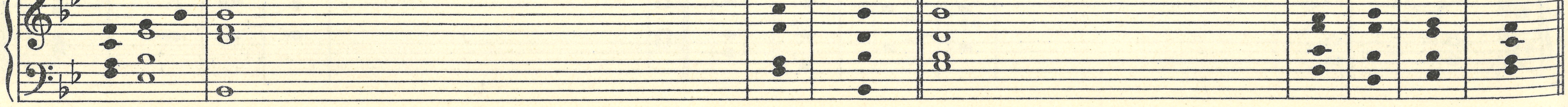

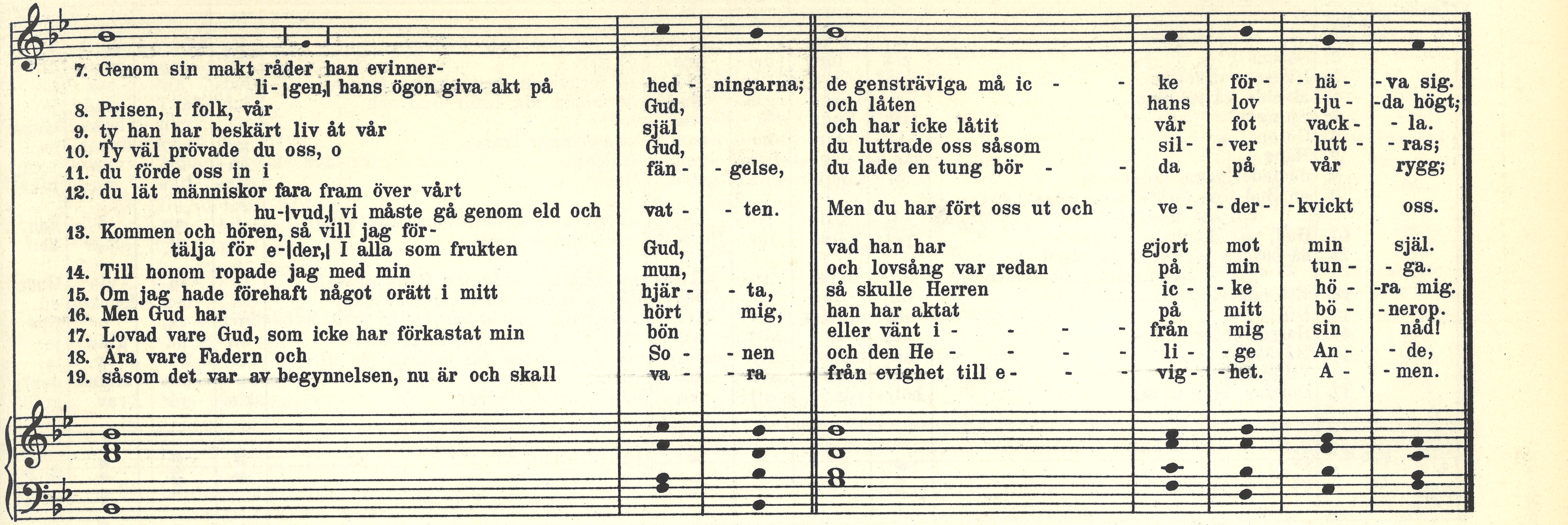

67e Psalmen.

Guds välsignelse.

5e psalmtonen.

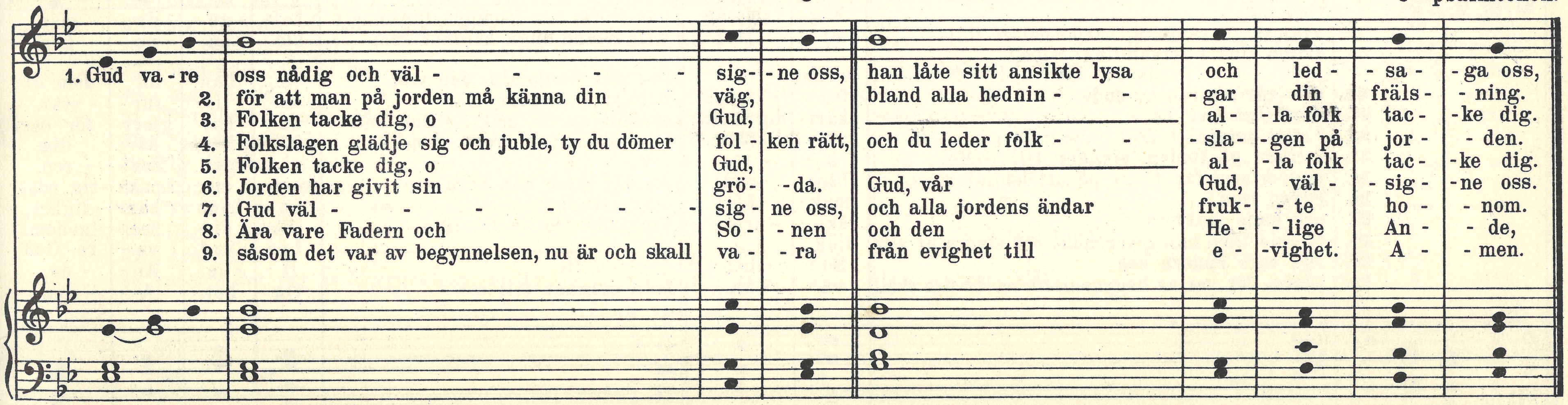

68e Psalmen.

Israels Guds strider och segrar för sitt folk.

7e psalmtonen.

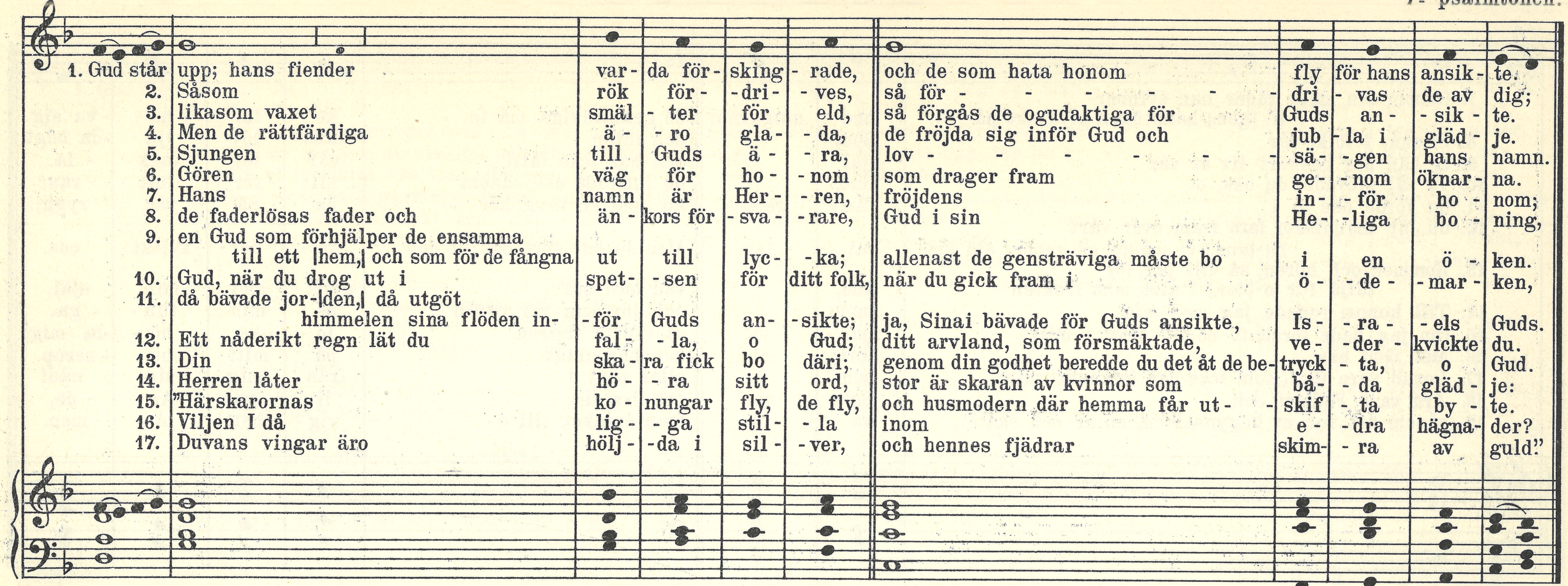

8e psalmtonen.

69e Psalmen.

Den lidande rättfärdige.

4e psalmtonen.

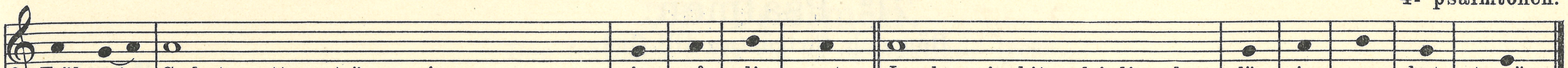

1. Fräls mig,	Gud; ty vattnen tränga mig	in -	-på	li -	- vet.	Jag har sjunkit ned i djup dy	där	in-	-gen	bot-	-ten är;
2.	jag har kommit i	dju-	-pa	vat-	- ten,	och sval - - - -	let	vill	för -	drän	- ka mig.
3.	Jag har ro - - - - - - -	pat	mig	trött,		min stru - - - -	pe	är	för -	tor	- kad;
4.	mina ö - - - - - - -	gon	för-	smäk	- ta	av förbi - - - -	dan	ef-	- ter	min	Gud.
5.	Flera än håren	på	mitt	hu-	- vud	äro de som	ha -	ta	mig	u -	tan sak;
6.	många äro de som vil- - - - -	ja	för-	- gö -	ra mig,	de som äro mina	fi -	en-	- der	u -	tan skäl;
7.	vad jag ic - - - - - - - -	ke	har	rö -	- vat,	det	må -	ste	jag	gäl -	- da.
8.	Du, o Gud, kän - - - - - - -	ner	min	dår-	-skap,	och mina skulder äro icke för -	bor -	ga-	- de	för	dig.
9.	Låt icke i mig dem kom - - - - -	ma	på	skam,		som förbida dig, Her - - -	re,	Her-	- re	Se -	- baot.
10.	Låt icke i mig dem var - - - - -	da	till	blygd		som söka dig,	du	Is-	- ra-	- els	Gud.
11.	Ty för din skull	bär	jag	smä-	- lek,	för din skull höljer	blyg-	-sel	mitt	an-	- sikte;
12.	främmande har jag blivit för	mi -	-na	brö -	- der	och en främ - - - -	ling	för	min	mo -	ders barn.
13.	Ty nitälskan för ditt hus	har	för-	tärt	mig,	och dina smädares smädelser ha-	- va	fal-	- lit	ö -	ver mig.
14.	Jag grät, ja, min själ grät	un-	-der	fa -	- sta,	men det	blev	mig	till	smä-	- lek.
15.	Jag klädde	mig	i	sorg-	-dräkt,	men jag blev	för	dem	ett	ord-	- språk.
16.	om mig tassla de, när de sit - - -	ta	i	por-	- ten,	i dryckeslag göra	de	vi-	- sor	om	mig.
17.	Men jag kommer	med	min	bön	till dig,	Her - - - - -	re,	i	be -	- hag	-lig tid,
18.	genom din	sto-	-ra	nåd,	o Gud;	svara mig i din	fräl-	san	- de	tro -	fasthet.
19.	Rädda	mig	ur	dyn,		så att	jag	ic -	- ke	sjun-	ker ned;
20.	låt mig bliva räddad från	dem	som	ha -	-ta mig	och från	de	dju-	- pa	vatt -	- nen.
21.	Låt icke vattensvallet fördränka mig, eller dju	- pet	upp-	-slu-	-ka mig;	och låt ej graven tillslu - - -	ta	sitt	gap	ö -	ver mig.
22.	Svara mig, Herre, ty god	är	din	nåd;		vänd dig till mig efter din	sto-	-ra	barm-	-här-	-tighet.
23.	Fördölj icke ditt ansikte	för	din	tjä -	- nare,	ty jag är i nöd;	skyn-	-da	att	sva-	-ra mig.
24.	Kom till min själ och för - - - -	los-	-sa	hen-	- ne;	befria mig för mi - - -	na	fi-	- en -	ders	skull.
25.	Du känner min smä - - - - -	lek,	min	skam	och blygd;	du ser al - - - -	la	mi-	- na	o -	- vänner.
26.	Smälek har kros - - - - - -	sat	mitt	hjär-	- ta,	så att	jag	är	van-	mäk-	- tig;
27.	jag väntade på medlidande, men	där	var	in-	- tet,	och på tröstare,	men	jag	fann	in -	- gen.
28.	De gåvo mig gal - - - -	la	att	ä -	- ta,	och ättika att	dric-	-ka,	i	min	törst.
29.	Men mig som är be - - - -	tryckt	och	plå -	-gad,	mig skall din frälsning,	o	Gud,	be -	skyd-	- da.
30.	Jag vill lo - - - - - - -	va	Guds	namn	med sång	och upphöja ho - - -	nom	med	tack-	-sä -	-gelse.
31.	Det skall behaga Herren bättre än	nå -	gon	tjur,		något offerdjur	med	horn	och	klö -	- var.
32.	När de ödmjuka se det, sko - - -	la	de	gläd-	-ja sig;	I som söken Gud, edra hjär- -	tan	sko-	-la	le -	- va.
33.	Ty Herren lyssnar	till	de	fat -	-tiga	och föraktar ic - - -	ke	si -	-na	fång-	- na.
34.	Honom love himme- - - - - -	len	och	jor-	- den,	havet och allt vad	som	rör	sig	där -	- i.
35.	Ty Gud skall frälsa Sion, han skall bygga upp	Ju-	-da	stä -	- der;	man skall bo i dem och	be-	-sit-	-ta	lan-	- det.
36.	Hans tjänares barn skola få	det	till	ar-	-vedel,	och de som älska hans	namn	sko-	-la	bo	däri.
37.	Ära vare Fa - - - - - - -	dern	och	So -	- nen	och den	He -	-li -	-ge	An -	- de,
38.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vig-	-het.	A -	- men.

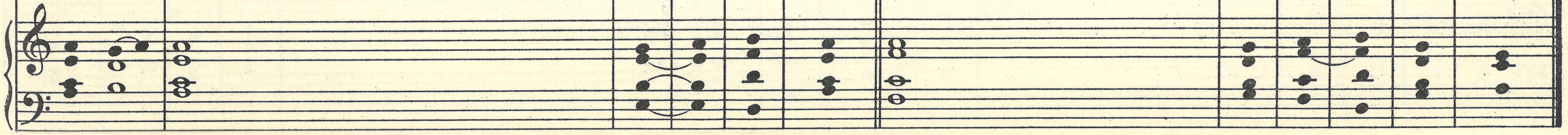

71ª Psalmen.

Bön och förtröstan till Gud.

1ª psalmtonen.

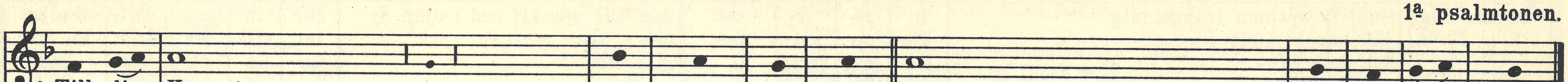

1. Till dig,	Herre, tager	jag	min	till-	-flykt;	låt mig aldrig	kom-	-ma	på	skam.
2.	Rädda mig och befria mig genom	din	rätt-	-fär-	-dighet;	böj ditt öra till	mig	och	fräls	mig.
3.	Var mig en	klip-	-pa där	jag	får bo	och dit jag	all-	-tid	kan	fly,
4.	du som be - - - - - -	skär	mig	fräls	-ning.	Ty du är mitt bergfä - - -	ste	och	min	borg.
5.	Min Gud, befria mig ur den ogud- -	ak-	-ti-	-ges	våld,	ur den orättfärdiges och för - -	tryc-	-ka-	rens	hand.
6.	Ty du är mitt	hopp,	o	Her-	-re,	Herre, du är min förtröstan allt i -	från	min	ung-	-dom.
7.	Du har varit mitt stöd allt ifrån	mo-	-der-	-li-	-vet,	dig gäller	stän-	digt	mitt	lov.
8.	Jag har blivit såsom ett vid- - -	un-	der för	mån	-ga,	men du är min	star-	ka	till-	-flykt.
9.	Låt min mun vara	full	av	ditt	lov,	hela dagen	av	din	ä-	-ra.
10.	Förkasta mig icke i min	ål-	-der-	doms	tid,	övergiv mig ej, när min	kraft	för-	svin-	-ner.
11.	Ty mina fiender	sä-	-ga	så	om mig	och de som vakta på min själ rådslå så	med	var-	an-	-dra:
12.	”Gud har övergivit ho-|nom,| förföljen och	gri-	-pen	ho-	-nom,	ty det finnes in - - - -	gen	som	räd-	-dar.”
13.	Men jag skall	all-	-tid	hop-	-pas	och än mer förö - - - -	ka	allt	ditt	lov.
14.	Min mun skall förtälja din rättfärdig-|het,| hela	da-	gen din	fräls	-ning,	ty jag känner	in-	-tet	mått	därpå.
15.	Jag skall frambära Herrens, Herrens	väl-	-diga	gär-	ningar;	jag skall prisa din rättfärdighet, ja,	din	al-	le-	-nast.
16.	Gud, du har undervisat mig allt i- -	från	min	ung	-dom;	och intill nu förkunnar jag	di-	-na	un-	-der.
17.	Så övergiv mig ej	hel-	-ler,	o	Gud,	i min ålderdom,	när	jag	var-	der grå,
18.	till dess jag får förtälja om din arm för ett	an-	-nat	släk-	-te,	om din makt för alla dem som	sko-	-la	kom-	-ma.
19.	Din rättfärdighet når till himmelen, o |Gud.| Du som har	gjort	så	sto-	ra ting,	o Gud,	vem	är	dig	lik?
20.	Du som har låtit oss pröva så mycken	nöd	och	o-	-lycka,	du skall åter gö - - - -	ra	oss	le-	-vande
21.	och föra oss upp i - - - -	gen	ur	jor-	dens djup.	Ja, låt mig växa till alltmer; och	trö-	sta	mig	igen.
22.	Så vill ock jag tacka	dig	med	psal-	tarspel	för din tro - - - - -	fast-	het,	min	Gud;
23.	jag vill lovsjunga	dig	till	har-	-pa,	du Is- - - - - -	ra-	-els	He-	-lige.
24.	Mina läppar	sko-	-la	jub-	-la,	ty jag	vill	lov-	sjun-	-ga dig;
25.	ja,	jub-	-la	skall	min själ,	som du	har	för-	los-	-sat.
26.	Och min tunga skall	he-	-la	da-	-gen	tala om	din	rätt-	fär-	-dighet;
27.	ty de som	sök-	-te min	o-	-färd	hava kommit på skam	och	måst	bly-	-gas.
28.	Ära vare	Fa-	dern och	So-	-nen	och den He - - - - -	li-	-ge	An-	-de,
29.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va-	-ra	från evighet till e- - - - -	vig-	het.	A-	-men.

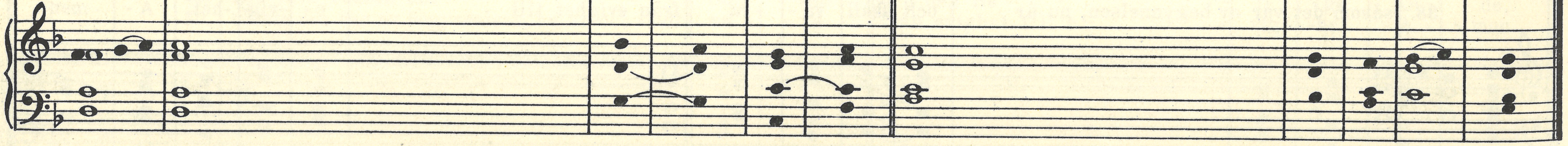

73ᵉ Psalmen.

Den frommes tröst vid de ogudaktigas lycka.

8ᵉ psalmtonen.

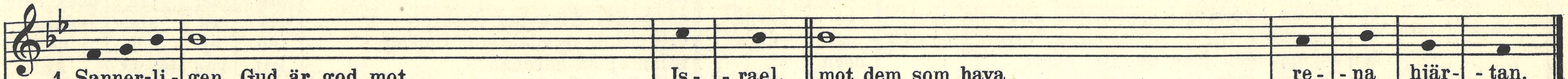

1. Sanner-li -	gen, Gud är god mot	Is -	- rael,	mot dem som hava	re -	- na	hjär -	- tan.
2.	Men jag hade så när stapplat med mina	föt -	- ter,	mina steg voro nä - - - - -	ra	att	slin -	- ta;
3.	ty jag upptändes av avund mot de över - -	mo -	- diga,	när jag såg att det gick dem väl i deras	o -	- gud -	- ak -	-tighet.
4.	Ty fria från vedermödor äro de till sin	död,		och deras	hull	är	fro -	- digt.
5.	De komma icke i olycka såsom andra	död -	-liga	och varda icke plågade såsom	an -	- dra	män -	-niskor.
6.	Därför är högmod deras	hals -	prydnad,	våld den kläd - - - - - -	nad	som	höl -	jer dem.
7.	Ur fetma skåda deras ögon	fram,		deras hjärtans inbillningar	ha -	- va	in -	tet mått.
8.	De håna och tala förtryck i sin	ond -	- ska;	med höga åt - - - - - -	hä -	-vor	ta -	la de.
9.	Med sin mun stiga de upp i	him -	-melen,	och deras tunga far	fram	på	jor -	- den;
10.	därför vänder sig deras	folk	till dem	och super så in vatt - - - - -	net	i	ful -	la drag.
11.	Och de säga: "Huru skulle Gud kunna	ve -	ta det?	Skulle sådan kunskap finnas	hos	den	Hög -	- ste?"
12.	Ja, så är det med de ogud - - - - -	ak -	-tiga;	det går dem alltid väl, och de	väx -	- a	i	makt.
13.	Sannerligen, förgäves bevarade jag mitt hjärta	rent		och tvådde mina hän - - - - -	der	i	o -	-skuld;
14.	jag vart dock plågad hela	da -	- gen,	och var morgon kom	tuk -	-tan	ö -	ver mig.
15.	Om jag hade sagt: "Så vill jag	lä -	- ra,"	då hade jag svikit di - - - - -	na	barns	släk -	- te.
16.	När jag nu tänkte efter för att begripa	det -	- ta,	syntes	det	mig	allt -	för svårt,
17.	till dess jag trängde in i Guds heliga	råd -	-slut	och aktade på	de -	- ras	än -	- de.
18.	Sannerligen, på slipprig mark ställer du	dem,		du störtar	dem	ned	i	fördärv.
19.	Huru varda de ej till intet i ett	ö -	gonblick!	De förgås och få en ände	med	för -	skräc -	-kelse.
20.	Såsom det är med en	dröm,		när man vak - - - - - -	nar,	o	Her -	- re,
21.	Så aktar du dem för	in -	- tet,	såsom skuggbilder,	när	du	vak -	- nar.
22.	När mitt hjärta för - - - -	bitt -	-rades	och jag kände styng	i	mitt	in -	- re,
23.	då var jag oförnuftig och förstod	in -	- tet;	såsom ett oskäligt djur var	jag	in -	- för	dig.
24.	Dock förbliver jag städse hos	dig;		du håller mig	vid	min	hög -	-ra hand.
25.	Du skall leda mig efter ditt	råd		och sedan upptaga	mig	med	ä -	- ra.
26.	Vem har jag i himmelen utom	dig!		Och när jag har dig, då frågar jag efter in -	- tet	på	jor -	- den.
27.	Om än min kropp och min själ försmäkta, så är dock Gud mitt hjärtas	klip -	- pa	och min del e - - - - - -	vin -	- ner -	- li -	- gen.
28.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - - - -	li -	- ge	An -	- de,
29.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - - -	vig -	- het.	A -	- men.

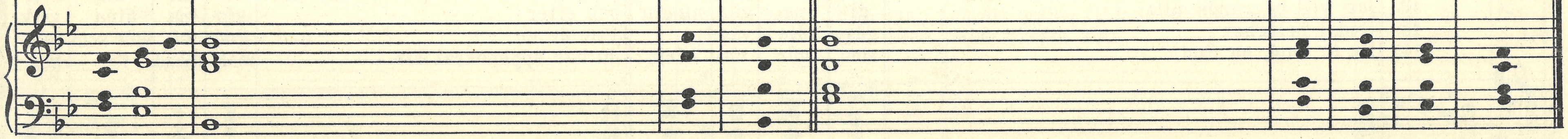

75e Psalmen.

Guds frälsande dom och hans vredes kalk.

8e psalmtonen.

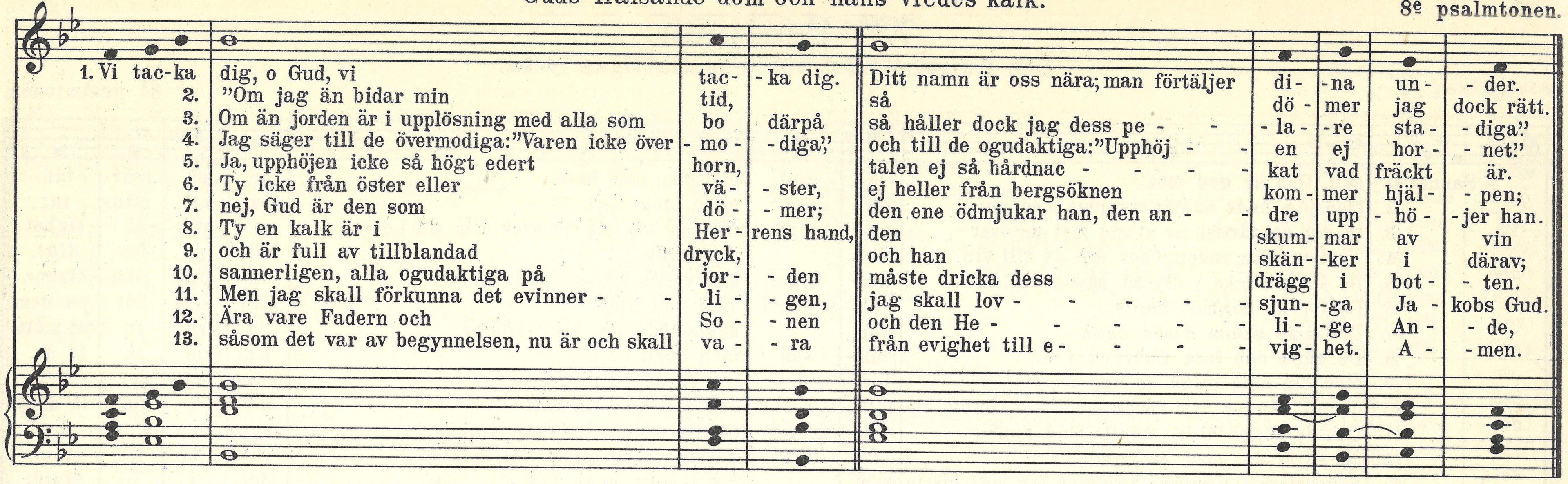

77e Psalmen.

Tröst i nödens tid vid tanken på Guds forna under.

7e psalmtonen.

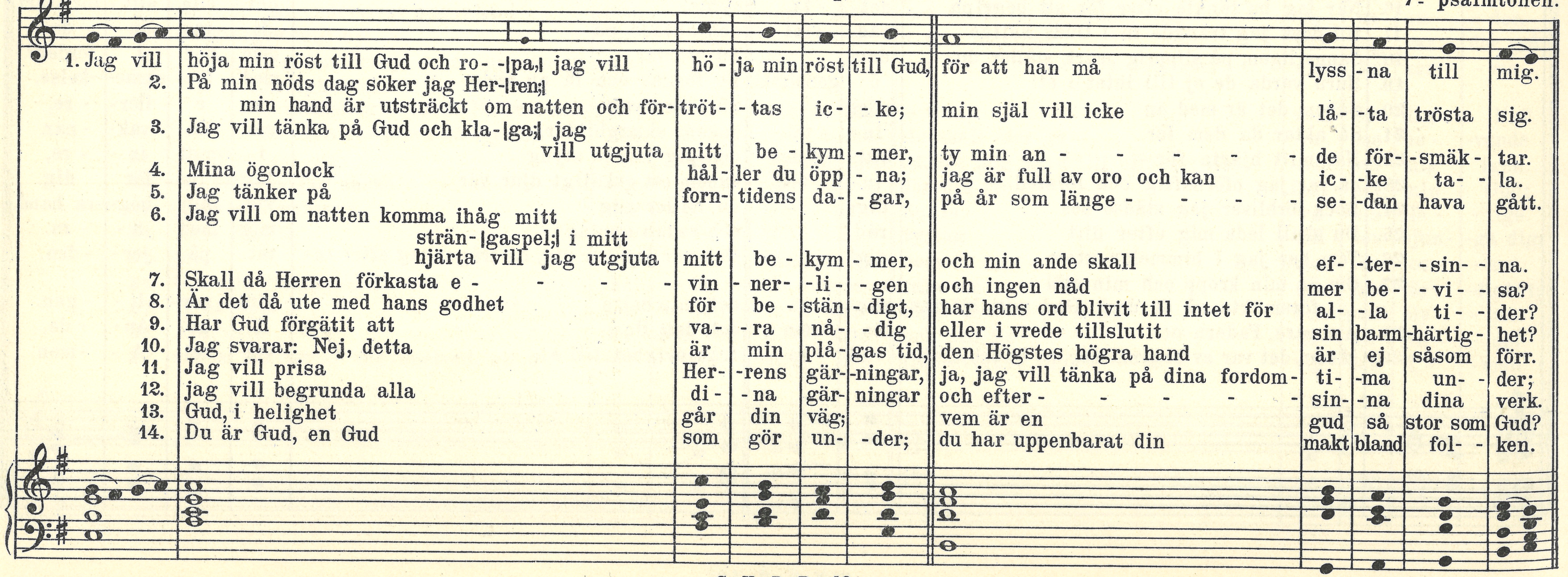

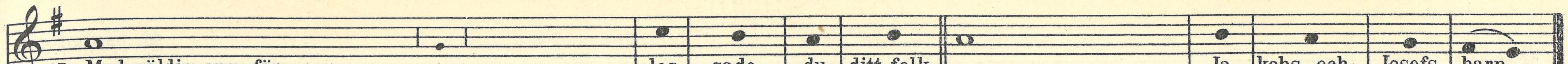

15. Med väldig arm för - - - - - -	los	- sade	du	ditt folk,		Ja -	kobs och	Josefs	barn.
16. Vattnen sågo dig, o |Gud,| vattnen sågo	dig	och	vån	- dades,	själva	dju-	- pen	darra -	de.
17. Molnen göto ut strömmar av vat-|ten,| skyarna läto	hö -	- ra	sin	röst,	och dina pilar	fo -	- ro	om -	-kring.
18. Ditt dunder ljöd i stormvir - - |veln,| ljungeldar	ly -	-ste upp	jor-	dens krets,	jorden darra - -	- de	och	bäva -	de.
19. Genom havet gick din |väg,| din stig genom	sto-	- ra	vat-	- ten,	och dina fotspår	fann	man	ic -	-ke.
20. Så förde du ditt folk	så-	- som	en	hjord	genom	Mo-	-ses och	Arons	hand.
21. Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - -	- li -	- ge	An-	-de,
22. såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e -	-vig-	- het.	A -	-men.

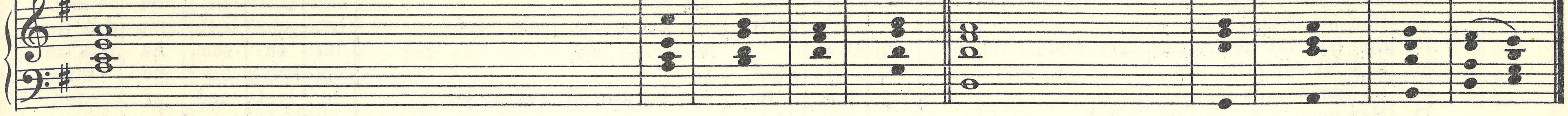

78e Psalmen.

Undervisning hämtad från Israels historia.

3e psalmtonen.

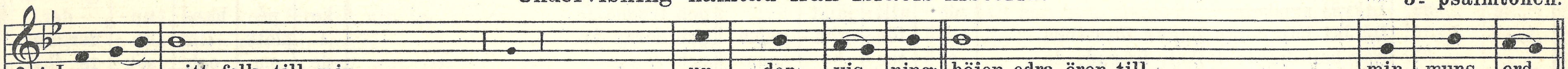

1. Lyss-na	mitt folk, till min	un-	- der -	vis -	ning;	böjen edra öron till	min	muns	ord.
2.	Jag vill öppna min mun till	lä -	- ro -	rikt	tal,	uppenbara förborgade ting i - -	från	for -	dom.
3.	Vad vi hava	hört	och	kän-	-na,	och vad våra fäder hava för - -	täljt	för	oss,
4.	det vilja vi icke dölja för deras |barn;| för ett kommande släkte vilja vi för-	-täl-	-ja Her -	rens	lov	och hans makt och de under	han	har	gjort.
5.	Ty han upprättade ett vittnes - - -	börd	i	Ja -	kob	och stiftade en lag	i	Isra -	el;
6.	han påbjöd den för	vå-	- ra	fä -	-der,	och de skulle kungöra den	för	sina	barn.
7.	Så skulle det bliva kunnigt för ett kommande släk-|te,| för barn som en gång	skul-	- le	fö -	-das,	och dessa skulle stå upp och förtälja det	för	sina	barn.
8.	Då skulle de sätta sitt hopp till |Gud| och icke för -	gä -	- ta	Guds	verk,	utan taga	hans	bud i	akt.
9.	Och de skulle icka bliva, såsom	de -	- ras	fä -	-der,	ett gensträvigt och uppro - - -	riskt	släk -	te,
10.	ett släkte som icke höll sitt	hjär-	ta stånd-	ak -	tigt,	och vars ande icke var tro - -	fast	mot	Gud.
11.	Efraims barn, väl be - - - - -	väp-	nade båg-	skyt-	tar,	vände om	på	stridens	dag.
12.	De höllo	ic -	ke Guds	för -	bund,	och efter hans lag ville de	ej	van -	dra.
13.	De glömde	hans	gär -	nin -	gar	och de under han lå - - -	tit	dem	se.
14.	Ja, inför deras fäder hade	han	gjort	un -	der,	i Egyptens land,	på	Soans	mark.
15.	Han klöv havet och lät dem gå	där-	- i -	ge -	nom	och lät vattnet stå	så -	som en	hög.
16.	Han ledde dem om	da -	gen med	moln-	skyn,	och hela natten	med	eldens	sken.
17.	Han klöv sönder	klip -	-por i	ök -	nen	och gav dem rikligen att dricka, såsom ur	väl-	- diga	hav.
18.	Rinnande bäckar lät han	fram-	-gå ur	klip -	pan	och vatten flyta ned så - - -	som	ström -	mar.
19.	Likväl syndade de allt	fram-	gent mot	ho -	nom	och voro gensträviga mot den Högste,	i	ök -	nen.
20.	De frestade Gud i	si -	- na	hjär-	tan,	i det de begärde mat för	sin	lyst -	nad.
21.	Och de talade mot	Gud,	de	sa -	-de:	”Kan väl Gud duka ett bord	i	ök -	nen?
22.	Se, visst	slog	han	klip -	pan,	så att vatten flödade och bäckar ström -	ma-	- de	fram,
23.	men kan han	ock	gi - -	va	bröd	eller skaffa kött	åt	sitt	folk?”

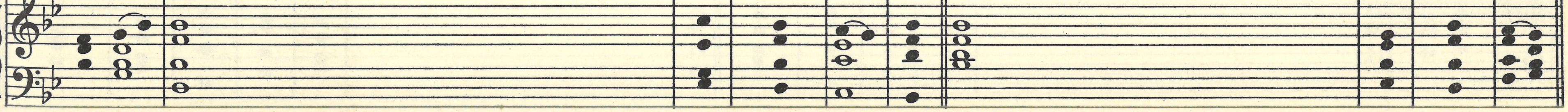

4^e psalmtonen.

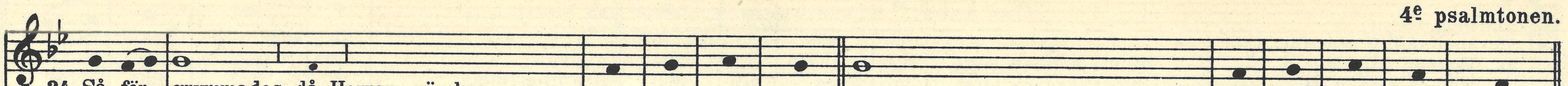

<table>
<tr><td>24. Så för -</td><td>grymmades då Herren, när han</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td>hör - |de det;| och eld upptän - -</td><td>des</td><td>i</td><td>Ja -</td><td>- kob,</td><td>ja, vrede</td><td>kom</td><td>ö -</td><td>- ver</td><td>Is -</td><td>- rael,</td></tr>
<tr><td>25.</td><td>eftersom de icke trod - - -</td><td>de</td><td>på</td><td>Gud</td><td></td><td>och ej förtrösta - - -</td><td>de</td><td>på</td><td>hans</td><td>fräls-</td><td>- ning.</td></tr>
<tr><td>26.</td><td>Och han gav befallning åt skyar - -</td><td>na</td><td>i</td><td>höj -</td><td>- den</td><td>och öppnade</td><td>him</td><td>- me -</td><td>lens</td><td>dör -</td><td>- rar;</td></tr>
<tr><td>27.</td><td>han lät manna regna över</td><td>dem</td><td>till</td><td>fö -</td><td>- da,</td><td>och korn från</td><td>him</td><td>- me -</td><td>- len</td><td>gav</td><td>han dem.</td></tr>
<tr><td>28.</td><td>Änglabröd fingo män - - -</td><td>ni -</td><td>skor</td><td>ä -</td><td>- ta;</td><td>han sände</td><td>dem</td><td>mat</td><td>till</td><td>fyl -</td><td>- lest.</td></tr>
<tr><td>29.</td><td>Han lät östanvinden fara</td><td>ut</td><td>på</td><td>him -</td><td>-melen,</td><td>och genom sin makt förde</td><td>han</td><td>sun-</td><td>-nan-</td><td>-vin -</td><td>den fram.</td></tr>
<tr><td>30.</td><td>Och han lät kött regna över dem</td><td>så -</td><td>som</td><td>stoft,</td><td></td><td>bevingade fåg - - - -</td><td>lar</td><td>så-</td><td>-som</td><td>ha -</td><td>vets sand;</td></tr>
<tr><td>31.</td><td>han lät det falla ned</td><td>i</td><td>sitt</td><td>lä -</td><td>- ger,</td><td>runt</td><td>om-</td><td>kring</td><td>sin</td><td>bo -</td><td>- ning.</td></tr>
<tr><td>32.</td><td>Då åto de och blevo</td><td>ö -</td><td>ver-</td><td>-mät -</td><td>- ta;</td><td>han lät dem få vad de ha - -</td><td>de</td><td>lyst-</td><td>- nad</td><td>ef -</td><td>- ter.</td></tr>
<tr><td>33.</td><td>Men ännu hade de icke stillat</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td>sin lyst - |nad,| ännu var maten i</td><td>de -</td><td>ras</td><td>mun,</td><td></td><td>då kom</td><td>Guds</td><td>vre-</td><td>- de</td><td>ö -</td><td>ver dem;</td></tr>
<tr><td>34.</td><td>han sände död bland</td><td>de -</td><td>ras</td><td>yp -</td><td>perste</td><td>och slog ned</td><td>Is -</td><td>- ra-</td><td>- els</td><td>un-</td><td>-ga män.</td></tr>
<tr><td>35.</td><td>Likväl syndade</td><td>de</td><td>allt -</td><td>jämt</td><td></td><td>och trodde ic - - - -</td><td>ke</td><td>på</td><td>hans</td><td>un -</td><td>- der.</td></tr>
<tr><td>36.</td><td>Då lät han deras dagar försvinna</td><td>i</td><td>för -</td><td>gän -</td><td>gelse</td><td>och deras år</td><td>i</td><td>plöts-</td><td>-lig</td><td>un -</td><td>dergång.</td></tr>
<tr><td>37.</td><td>När han dräpte folket, frågade de</td><td>ef -</td><td>ter</td><td>ho -</td><td>- nom</td><td>och vän - - - - -</td><td>de</td><td>om</td><td>och</td><td>sök-</td><td>-te Gud.</td></tr>
<tr><td>38.</td><td>De tänkte då på att Gud var</td><td>de-</td><td>-ras</td><td>klip-</td><td>- pa,</td><td>och att Gud den Högste var</td><td>de-</td><td>-ras</td><td>för -</td><td>-los -</td><td>- sare;</td></tr>
<tr><td>39.</td><td>och de talade inställsamt för honom</td><td>med</td><td>sin</td><td>mun</td><td></td><td>och skrymtade för ho - - -</td><td>nom</td><td>med</td><td>sin</td><td>tun -</td><td>- ga.</td></tr>
<tr><td>40.</td><td>Men deras hjärtan höllo sig icke ståndak-</td><td>tigt</td><td>vid</td><td>ho -</td><td>- nom,</td><td>och de voro icke</td><td>trog</td><td>- na</td><td>i</td><td>hans</td><td>förbund.</td></tr>
<tr><td>41.</td><td>Dock, han är barmhärtig, han förlå -</td><td>-ter</td><td>miss</td><td>- gär -</td><td>- ning,</td><td>och han vill</td><td>ic -</td><td>- ke</td><td>för-</td><td>- där-</td><td>- va.</td></tr>
<tr><td>42.</td><td>Därför avvände han of - - -</td><td>ta</td><td>sin</td><td>vre -</td><td>- de</td><td>och lät ej hela sin för - - -</td><td>tör-</td><td>-nel-</td><td>- se</td><td>bry -</td><td>ta fram.</td></tr>
<tr><td>43.</td><td>Ty han tänkte därpå att de</td><td>vo -</td><td>- ro</td><td>kött,</td><td></td><td>en vind som far bort och ic - -</td><td>ke</td><td>kom-</td><td>-mer</td><td>å -</td><td>- ter.</td></tr>
<tr><td>44.</td><td>Huru ofta voro de ej gensträviga mot ho-</td><td>-nom</td><td>i</td><td>ök -</td><td>- nen</td><td>och bedrövade honom</td><td>i</td><td>ö -</td><td>- de -</td><td>mar -</td><td>- ken!</td></tr>
<tr><td>45.</td><td>Ja, de frestade</td><td>Gud</td><td>allt</td><td>fram-</td><td>-gent</td><td>och förtörnade</td><td>Is-</td><td>- ra -</td><td>- els</td><td>He -</td><td>- lige.</td></tr>
<tr><td>46.</td><td>De betänkte icke vad hans hand</td><td>ha-</td><td>- de</td><td>ut -</td><td>rättat</td><td>på den tid då han förlossade</td><td>dem</td><td>från</td><td>o -</td><td>- vän-</td><td>- nen,</td></tr>
<tr><td>47.</td><td>då han gjorde sina tecken</td><td>i</td><td>E -</td><td>-gyp-</td><td>-ten</td><td>och sina</td><td>un-</td><td>- der</td><td>på</td><td>So -</td><td>ans mark.</td></tr>
<tr><td>48.</td><td>Där förvandlade han deras ström - -</td><td>mar</td><td>till</td><td>blod,</td><td></td><td>så att de ej kunde dricka ur sina</td><td>rin-</td><td>-nan-</td><td>-de</td><td>vat -</td><td>- ten;</td></tr>
<tr><td>49.</td><td>han sände bland dem flugsvär - -</td><td>mar,</td><td>som</td><td>å -</td><td>to dem,</td><td>och paddor, som</td><td>vo-</td><td>- ro</td><td>dem</td><td>till</td><td>fördärv.</td></tr>
<tr><td>50.</td><td>Han gav deras grö - - - -</td><td>da</td><td>åt</td><td>gräs -</td><td>maskar</td><td>och deras arbe - - - -</td><td>tes</td><td>frukt</td><td>åt</td><td>gräs-</td><td>-hoppor;</td></tr>
<tr><td>51.</td><td>han slog deras vin - - - -</td><td>träd</td><td>med</td><td>ha -</td><td>- gel</td><td>och deras fikonträd</td><td>med</td><td>ha-</td><td>- gel-</td><td>- ste -</td><td>- nar;</td></tr>
<tr><td>52.</td><td>han gav deras husdjur till</td><td>pris</td><td>åt</td><td>ha -</td><td>- gel</td><td>och deras bo - - - -</td><td>skap</td><td>åt</td><td>ljung-</td><td>- el -</td><td>- dar.</td></tr>
<tr><td>53.</td><td>Han sände över dem sin vredes</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td>|glöd,| förgrymmelse och o - -</td><td>gunst</td><td>och</td><td>nöd,</td><td></td><td>en skara</td><td>av</td><td>o -</td><td>lycks</td><td>- äng-</td><td>- lar.</td></tr>
<tr><td>54.</td><td>Han gav fritt lopp åt sin vre -</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td></td><td>|de;| han skonade icke deras</td><td>själ</td><td>från</td><td>dö -</td><td>- den,</td><td>utan gav deras liv</td><td>till</td><td>pris</td><td>åt</td><td>pe -</td><td>- sten.</td></tr>
<tr><td>55.</td><td>Och han slog allt förstfött</td><td>i</td><td>E -</td><td>-gyp -</td><td>-ten,</td><td>kraftens först - - - -</td><td>ling</td><td>i</td><td>Hams</td><td>hyd -</td><td>- dor.</td></tr>
<tr><td>56.</td><td>Och han lät sitt folk bryta upp så - -</td><td>som</td><td>en</td><td>får -</td><td>-hjord</td><td>och förde dem såsom en boskaps- -</td><td>hjord</td><td>ge -</td><td>-nom</td><td>ök -</td><td>- nen.</td></tr>
<tr><td>57.</td><td>Han ledde dem säkert, så att de icke be -</td><td>-höv-</td><td>- de</td><td>fruk-</td><td>- ta;</td><td>men deras fiender över - - -</td><td>täck</td><td>- tes</td><td>av</td><td>ha -</td><td>- vet.</td></tr>
</table>

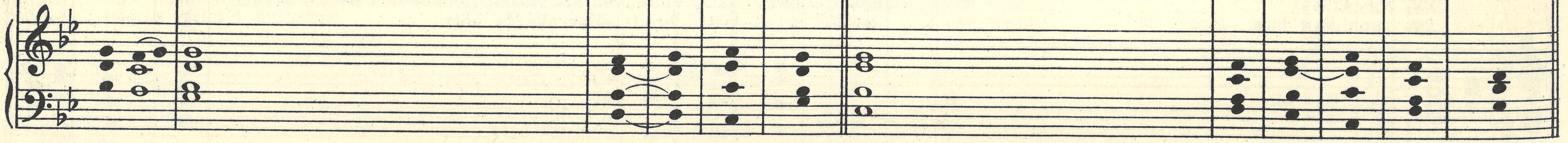

3e psalmtonen.

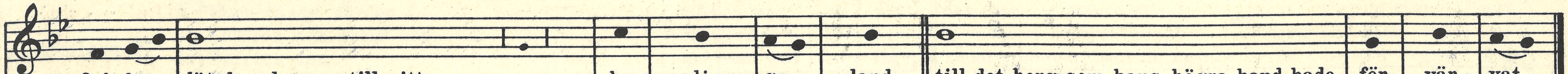

58.	Och han	lät dem komma till sitt	he-	- li- -	ga	land,	till det berg som hans högra hand hade	för-	- vär -	vat.
59.		Han förjagade hedningarna för |dem| och gav dem deras	land	till	arvs-	- lott	och lät Israels stammar bo i de - -	ras	hyd -	dor.
60.		Men i sin gensträvighet frestade de	Gud	den	Hög -	- ste	och höllo icke	hans	vittnes	-börd;
61.		de veko trolöst tillbaka, de såsom	de -	- ras	fä -	- der,	de vände om, lika en båge	som	svi-	-ker.
62.		De förtörnade honom med sina	of -	- fer- -	höj -	- der	och retade honom genom sina	be -	- lä -	ten.
63.		Gud förnam det och	vart	för- -	grym	- mad	och förkastade Isra - - - - -	el	med	harm.
64.		och han försköt sin bo - - -	ning	i	Si -	- lo,	det tält han hade slagit upp bland män -	-ni-	- skor -	na;
65.		han gav sin makt	i	fån -	gen -	-skap	och sin ära i fi - - - - - - -	en -	- de -	hand.
66.		Ja, han gav sitt folk till	pris	åt	svär -	- det,	och på sin arvedel förgrym - - -	ma -	- des	han.
67.		Deras unga män för - - - -	tär-	- des	av	eld,	och deras jungfrur blevo u - - -	tan	brud -	sång.
68.		Deras präster	föl-	- lo	för	svärd,	och inga änkor kunde hål - - -	la	klago -	gråt.
69.		Då vaknade Herren	så -	-som	ur	en sömn,	han reste sig, lik en hjälte som hade legat dö -	vad	av	vin.
70.		Och han slog sina	o -	vänner till-	ba -	- ka,	evig smälek lät han komma	ö -	- ver	dem.
71.		Han förkastade ock	Jo -	- sefs	hyd -	- da	och utvalde icke E - - - -	fra-	- ims	stam.
72.		Men han	ut -	- valde	Ju- -	da stam,	Sions berg, som	han	älska-	de.
73.		Och han byggde sin helgedom hög	så -	- som	him-	-melen,	fast såsom jorden, som han har grundat	för	e -	vigt.
74.		Och han utvalde sin	tjä -	- nare	Da -	- vid	och tog honom ifrån fårhjor - -	dens	fål -	lor.
75.		Ja, ifrån fåren hämtade han ho-|nom| och satte honom till en herde för	Ja-	- kob,	sitt	folk,	och för Israel,	sin	arve -	del.
76.		Och han var deras herde med	red-	- ligt	hjär -	- ta	och ledde dem med	för -	ståndig	hand.
77.		Ära vare	Fa-	-dern och	So -	- nen	och den Heli - - - - - -	ge	An-	-de,
78.		såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till evig - - - -	het.	A-	-men.

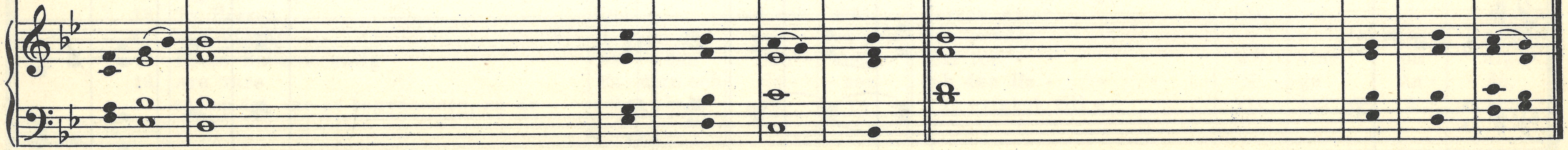

80:e Psalmen.

Bön om frälsning för Israel, Gud Sebaots vinträd.

7:e psalmtonen.

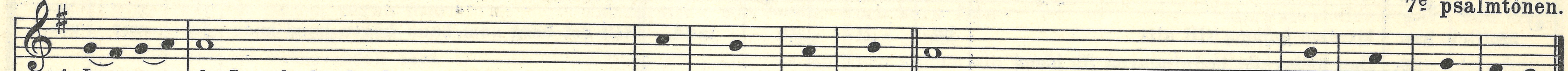

1. Lyss-na,	du Israels herde, du som leder Josef	så-	- som	din	hjord;	du som tronar på keruberna,	träd	fram	i	glans.
2.	Låt din makt vakna upp till att gå framför Efraim och Benjamin	och	Ma -	-nas	- se,	och kom	till	vår	fräls -	ning.
3.	Gud, upprätta oss, och låt ditt an -	sik-	- te	ly-	- sa,	så att vi	var-	- da	fräl -	sta.
4.	Herre Gud Sebaot, huru länge	skall	du	vred-	-gas	———	vid	ditt	folks	bön?
5.	Du har låtit dem	ä -	- ta	tå -	rebröd	och givit dem tårar att	dric-	ka i	fullt	mått.
6.	Du gör oss till ett trätoämne för	vå-	- ra	gran-	- nar,	och våra fien -	der	be -	spotta	oss.
7.	Gud Sebaot, upprätta oss, och låt ditt an -	sik-	- te	ly-	- sa,	så att vi	var-	- da	fräl -	sta.
8.	Ett vinträd flyttade du	från	E -	gyp-	-ten,	du förjagade hedningarna och plan -	- te -	- ra -	- de	det.
9.	Du	röj-	- de	rum	för det,	och det slog rötter och upp -	fyll-	- de	lan -	det.
10.	Bergen blevo betäckta	av	dess	skug	- ga	och Guds cedrar	av	dess	ran -	kor;
11.	det utbredde sina revor	än-	-da till	ha -	- vet	och sina telningar	in-	-till	flo -	den.
12.	Varför har du då brutit	ned	dess	häg-	-nad,	så att alla vägfarande riva	till	sig	där -	av?
13.	Vildsvinet från skogen	fros	- sar	där-	-på,	och djuren på marken	ä -	- ta	där -	av.
14.	Gud Sebaot, vänd åter, skåda ned från himme	-len	och	se	härtill,	och låt dig vårda om	det-	- ta	vin -	träd.
15.	Skydda trädet som din högra hand	har	plan -	- te -	- rat,	och den son som du har	fost-	-rat	åt	dig.
16.	Det är förbränt av	eld	och	kring	hugget;	för ditt ansiktes	näpst	för -	-gås	de.
17.	Håll din hand över din	hög-	- ra	hands	man,	över den människoson som du har	fost-	- rat	åt	dig.
18.	Då skola vi icke	vi -	-ka i -	från	dig;	behåll oss vid liv, så skola vi	å -	kalla	ditt	namn.
19.	Herre Gud Sebaot,	upp-	- rät -	- ta	oss;	låt ditt ansikte lysa, så att vi	var-	- da	fräl -	sta.
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So-	- nen	och den	He-	-lige	An -	de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	men.

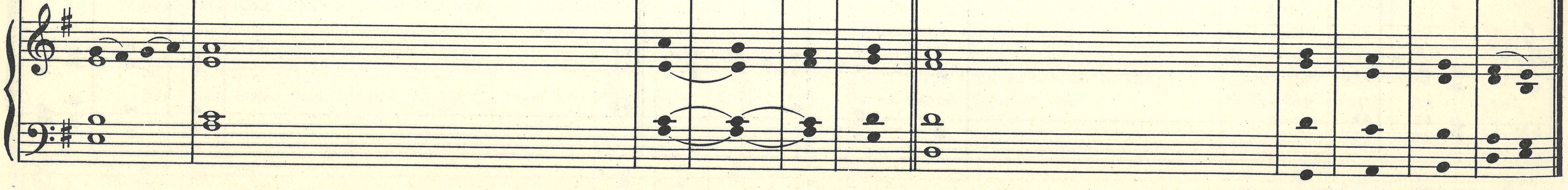

82ª Psalmen.

Guds dom över orättfärdiga "furstar".

7ᵉ psalmtonen.

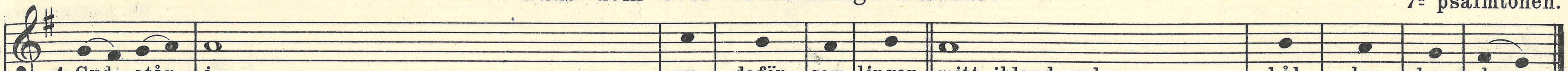

1. Gud står	i	gu-	- daför -	sam-	lingen,	mitt ibland gudarna	hål-	- ler	han	dom:
2.	"Huru länge skolen I	dö-	- ma	o-	-rätt	och vara partiska för de	o -	- gud -	akti -	-ga?
3.	Skaffen den arme och	fa -	- der -	-lö -	se rätt,	given den betryckte och	torfti-	ge rätt-	- vi-	-sa.
4.	Befrien den	ar-	-me och	fat-	-tige,	rädden honom från de ogud -	- ak -	- ti -	-gas	hand.
5.	Men de veta intet och hava intet förstånd, de	van-	-dra i	mör	- ker;	jordens alla	grund-	-valar	vack	- la.
6.	Jag har väl sagt att I	ä -	- ren	gu-	-dar	och allasammans den	Hög-	- stes	sö-	-ner;
7.	men I måsten dock dö, såsom	män-	- ni -	skor	dö,	och falla, likaväl som var	fur -	- ste	fal-	-ler."
8.	Ja, stå upp, o Gud; håll dom	ö -	- ver	jor-	- den,	ty med arvsrätt råder	du	över	alla	folk.
9.	Ära vare	Fa -	dern och	So-	- nen	och den	He -	- li -	- ge	An-de,
10.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va-	- ra	från evighet till	e -	- vig-	-het.	A-men.

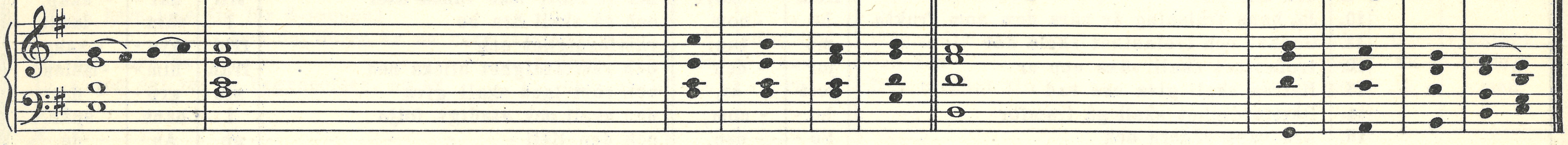

84ᵉ Psalmen.

Den frommes längtan till och glädje i Herren Sebaots gårdar.

6ᵉ psalmtonen.

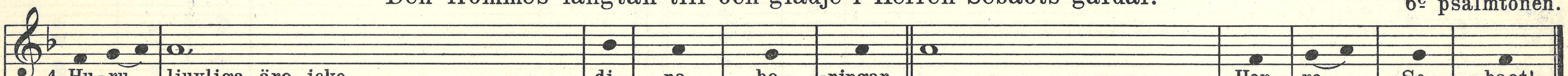

1. Hu-ru	ljuvliga äro icke	di-	- na	bo -	-ningar,	________	Her -	re	Se -	- baot!
2.	Min själ längtar och trängtar efter	Her-	-rens	går -	- dar,	min själ och min kropp jubla	mot	le -	- van-	-de Gud.
3.	Ty sparven har funnit ett hus och	sva-	-lan ett	bo	åt sig,	där hon kan lägga	si -	-na	un -	- gar:
4.	dina altaren,	Her-	- re	Se -	- baot,	min	ko -	-nung	och	min Gud.
5.	Saliga äro de som	bo	i	ditt	hus;	de lova	dig	be -	- stän-	- digt.
6.	Saliga äro de människor som i dig	ha-	-va sin	stark -	- het,	de vilkas håg står till	di -	-na	vä -	- gar.
7.	När de vandra genom Tåredalen, göra de den	rik	på	käl -	- lor,	och höstregnet höljer den	med	väl -	- sig -	-nelser.
8.	De	gå	från	kraft till	kraft;	så träda de fram inför	Gud	på	Si -	- on.
9.	Herre Gud	Se -	- baot	hör	min bön,	lyss - - - - -	na	du	Ja -	kobs Gud.
10.	Gud, vår	sköld,	se	här -	- till,	och akta på din	smor -	des	an -	- sikte.
11.	Ty en dag i	di -	- na	går -	- dar	är bättre än	el -	jest	tu -	- sen.
12.	Jag vill hellre vakta dörren	i	min	Guds	hus	än dväljas i de ogudak -	- ti -	-gas	hyd -	- dor.
13.	Ty Herren	Gud	är	sol och	sköld;	Herren giver	nåd	och	ä -	- ra;
14.	han vägrar	ic -	ke dem	nå -	got gott,	som vandra	i	o - -	straff-	-lighet.
15.	Herre Sebaot, salig	är	den	män -	niska	som för - - - -	trö -	star	på	dig.
16.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - -	li -	ge	An -	- de,
17.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	vig -	het.	A -	- men.

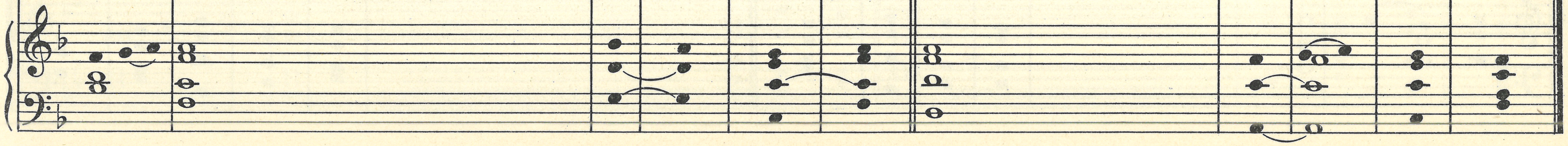

85e Psalmen.

Bön och hopp om förnyad nåd över Herrens folk.

2a psalmtonen.

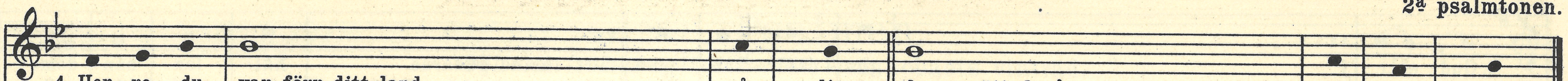

1. Her - re, du	var förr ditt land	nå -	- dig,	du upprättade å - - - - -	ter	Ja -	-kobs hus.
2.	Du förlät ditt folks miss - - - -	gär -	-ning,	du överskyl - - - - -	de	all	dess synd.
3.	Du lät all din förgrymmelse	fa -	- ra	och vände dig ifrån	din	vre -	-des glöd.
4.	Så vänd dig nu åter till oss, du vår	fräls-	nings Gud,	och upphör med din förtörnel -	se	mot	oss.
5.	Vill du då vredgas på oss evinner - -	li -	- gen	och låta din vrede vara från släkte	till	släk -	- te?
6.	Vill du icke åter giva oss	liv,		så att ditt folk får gläd - - -	jas	i	dig?
7.	Herre, låt oss se din	nåd,		och giv oss	din	fräls-	- ning.
8.	Jag vill höra vad Gud, Herren,	ta -	- lar:	se, han talar frid	till	sitt	folk
9.	och till sina	from-	- ma;	må de blott icke vända åter	till	dår -	- skap.
10.	Ja, hans frälsning är nära dem som frukta	ho -	- nom,	och så skall ära bo	i	vårt	land.
11.	Godhet och trofasthet skola där	mö -	- tas,	rättfärdighet och	frid	kys -	- sas;
12.	trofasthet skall växa upp ur	jor -	- den	och rättfärdighet blicka ned	från	him -	-melen.
13.	Herren skall giva oss vad	gott	är,	och vårt land skall giva	sin	grö -	- da.
14.	Rättfärdighet skall gå framför	ho -	- nom,	den skall ock stadigt följa	i	hans	spår.
15.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den Heli - - - - -	ge	An -	- de,
16.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till evig - - - -	het.	A -	- men.

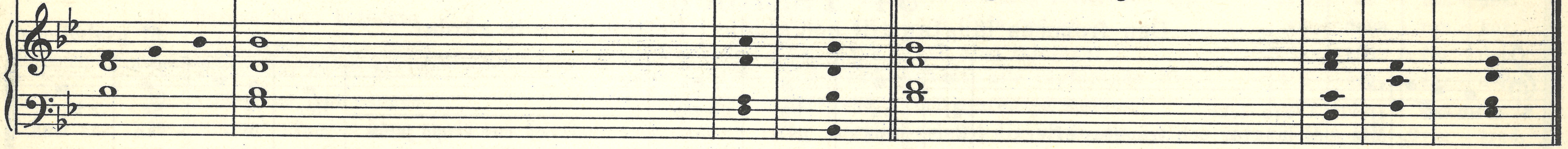

86e Psalmen.

Den frommes bön under förföljelse.

4e psalmtonen.

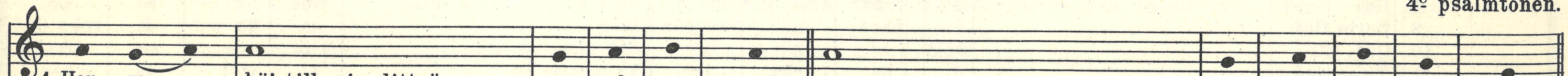

1. Her - re,	böj till mig ditt ö -	ra	och	sva-	-ra mig,	ty jag är	be -	tryckt	och	fat-	- tig.
2.	Bevara min själ,	ty	jag	är	from;	du, min Gud, fräls din tjänare, som	för-	- trö -	star	på	dig.
3.	Var mig nå - -	dig,	o	Her-	- re,	ty hela da - - - -	gen	ro -	-par	jag	till dig.
4.	Gläd din	tjä -	na -	res	själ,	ty till dig, Herre,	upp	- lyf-	-ter	jag	min själ.
5.	Ty du, o Herre, är god	och	för-	- lå -	- tande	och stor i nåd mot al - - -	la	som	å -	kal -	la dig.

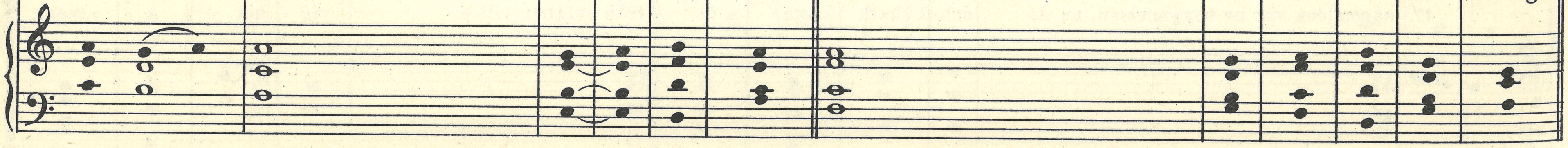

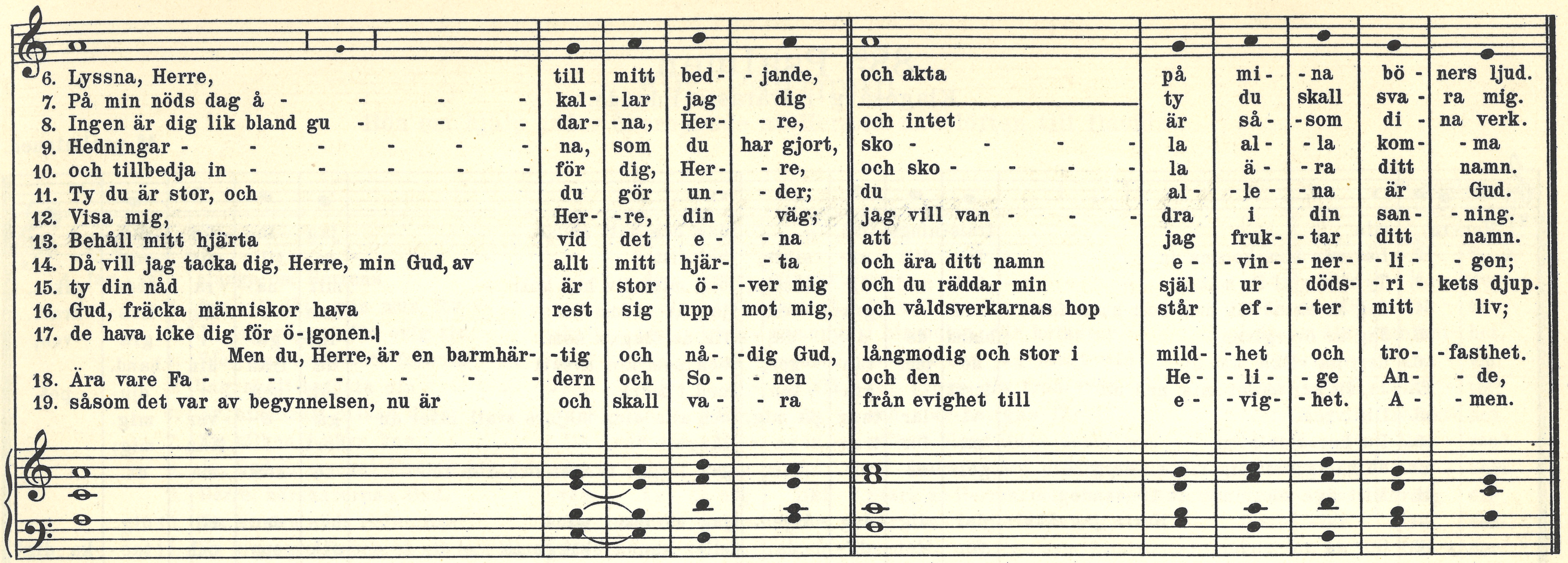

87^e Psalmen.

Sion moderstaden för alla folk.

5^e psalmtonen.

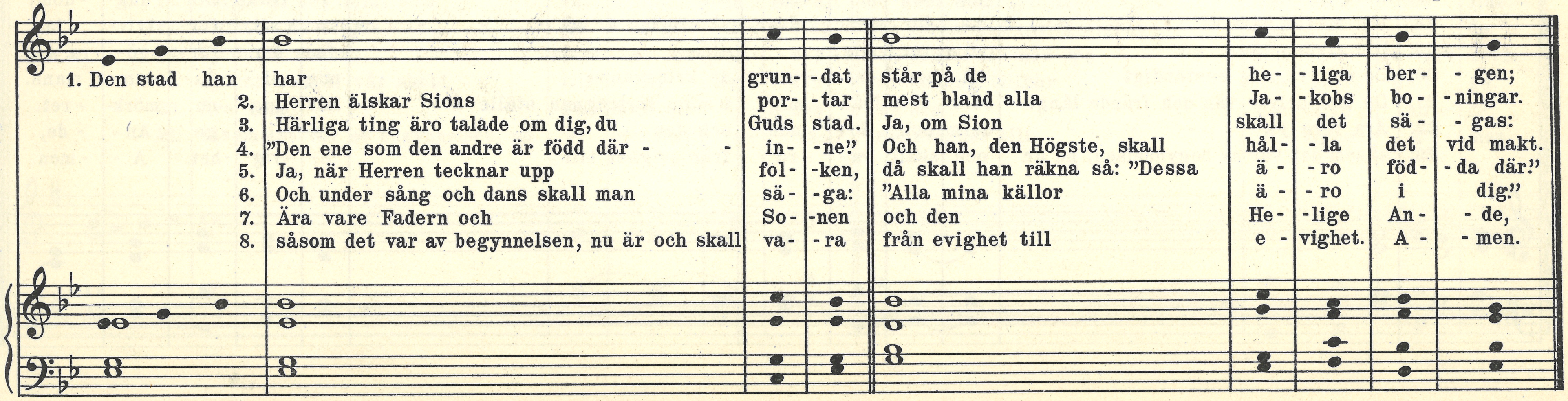

88:e Psalmen.

Klagosång i svåraste lidande.

4:e psalmtonen.

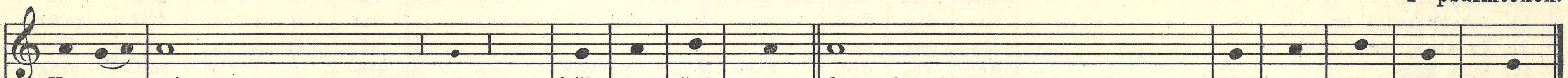

1. Her-re,	min	fräls-	nings	Gud,		dag och natt ropar	jag	in-	-för	dig.	
2.	Låt min bön komma in - - -	för	ditt	an-	-sikte,	böj ditt ö - - - - - -	ra	till	mitt	rop.	
3.	Ty min själ är mät - - - -	tad	med	li-	-danden,	och mitt liv har kom - - -	mit	nä-	-ra	döds-	-riket.
4.	Jag är aktad lik dem som hava farit	ned	i	gra-	-ven,	jag är såsom en	man	u-	-tan	livs-	-kraft.
5.	Jag är övergiven	bland	de	dö-	-da,	lik de slagna som	lig-	-ga	i	gra-	-ven,
6.	dem på vilka du ic - - - -	ke	mer	tän-	-ker,	och som äro avskil - - - -	da	från	din	hand.	
7.	Ja, du har sänkt mig ned un - -	derst	i	gra-	-ven,	ned i mörk - - - - - - -	ret,	ned	i	dju-	-pet.
8.	Din vrede	vi-	-lar	tung	på mig,	och alla dina böljors svall låter du	gå	ö-	-ver	mig.	
9.	Du har drivit mi - - - -	na	för-	trog-	-na	långt	bort	i-	från	mig;	
10.	du har gjort mig till en styg - -	gel-	-se	för	dem;	jag ligger fången och kan ic - -	ke	kom-	-ma	ut.	
11.	Mitt öga förtvinar av li-|dande;| Herre, jag åkal-	-lar	dig	dag	-ligen,	jag uträcker mina	hän	-der	till	dig.	
12.	Gör du väl under	för	de	dö-	-da,	eller kunna skuggorna	stå	upp	och	tac-	ka dig?
13.	Förtäljer man i graven	om	din	nåd,		i avgrun - - - - -	den	om	din	tro-	fasthet?
14.	Känner man i mörkret	di-	-na	un-	-der,	och din rättfärdighet	i	glöm-	-skans	land?	
15.	Men jag ropar	till	dig,	Her-	-re,	och bittida kommer min	bön	dig	till	mö-	-tes.
16.	Varför förkastar du, Her - - -	re,	min	själ,		varför döljer du ditt	an-	-sik-	-te	för	mig?
17.	Betryckt är	jag	och	dö-	-ende	allt	i-	-från	min	ung-	-dom;
18.	jag måste bära di - - - -	na	för-	skräc	-kelser,	så att jag är nä - - - -	ra	att	för-	-tviv-	-la.
19.	Din vredes lågor gå	ö-	ver	mig,		dina	fa-	-sor	för-	-gö-	-ra mig.
20.	De omgiva mig beständigt	så-	som	vat-	-ten,	de kringränna	mig	al-	-la-	-sam-	-mans.
21.	Du har drivit vän och frände långt	bort	i-	från	mig;	i mina förtrognas ställe	har	jag	nu	mörk-	-ret.
22.	Ära vare Fa - - - - -	dern	och	So-	-nen	och den	He-	-li-	-ge	An-	-de,
23.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va-	-ra	från evighet till	e-	-vig-	-het.	A-	-men.

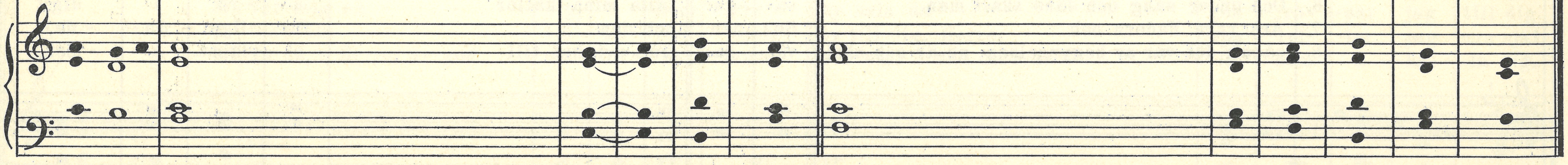

89e Psalmen.

Bön om hjälp under åberopande av Herrens nådelöften till David.

7e psalmtonen.

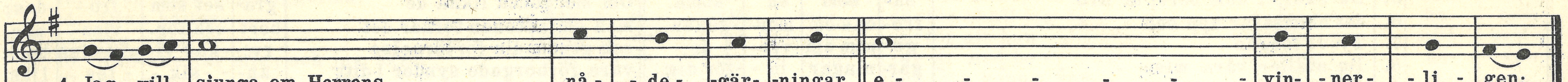

1. Jag vill	sjunga om Herrens	nå -	- de -	-gär-	-ningar	e - - - - - - -	vin-	- ner -	- li -	gen;
2.	jag vill låta min mun för - -	kun-	-na din	tro -	fasthet,	från	släk-	te till	släk -	te.
3.	Ja, jag säger: För evig tid	skall	nåd	byg -	gas upp;	i himmelen, där befäster	du	din	trofast-	het.
4.	"Jag har slutit ett förbund	med	min	ut -	valde,	med ed har jag lovat min	tjä-	- nare	Da -	vid:
5.	'Jag skall befästa din	säd	för	e -	vig tid	och bygga din tron från	släk-	te till	släk -	te.'"
6.	Av himlarna prisas dina	un-	-der, o	Her-	- re,	och i de heligas för - - -	sam-	ling din	trofast-	het.
7.	Ty vilken i skyn kan	lik -	nas vid	Her-	- ren,	vilken bland Guds söner kan	ak -	tas lik	Her -	ren?
8.	Ja, Gud är mycket förskräcklig i de	he -	- li -	-gas	råd	och fruktansvärd utöver alla som äro	om -	kring	ho -	nom.
9.	Herre, härskarornas Gud,	vem	är	dig	lik?	Stark är Herren; och din trofasthet är	runt	om -	kring	dig.
10.	Du är den som råder över	ha -	- vets	upp-	- ror;	när dess böljor resa sig	stil-	- lar	du	dem.
11.	Du krossade Rahab, så att han låg	lik	en	sla -	- gen;	med din mäktiga arm förströdde du	di -	- na	fien -	der.
12.	Din är himmelen,	din	är ock	jor -	- den;	du har grundat jordens krets med	allt	vad	därpå	är.
13.	Norr och söder,	dem	har du	ska -	- pat;	Tabor och Hermon	jub-	- la	i ditt	namn.
14.	Du har en	arm	med	hjäl-	tekraft,	mäktig är din hand,	hög	är din	högra	hand.
15.	Rättfärdighet och rätt äro	din	trons	fä -	- ste,	nåd och sanning stå in - - -	för	ditt	ansik -	te.
16.	Saligt är det folk, som	vet	vad	ju -	bel är,	de som vandra, o Herre, i ditt	an-	- sik -	- tes	ljus.
17.	I ditt namn fröjda	de	sig	all-	- tid,	och genom din rättfärdighet	upp-	- hö -	- jas	de.
18.	Ty du är deras	stark	- het och	pryd-	- nad,	och genom din nåd upp - -	hö -	- jer	du vårt	horn.
19.	Ty han som är vår sköld	till-	- hör	Her-	- ren,	vår konung tillhör	Is-	- raels	Heli -	ge.
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den	He-	- lige	An -	de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	men.

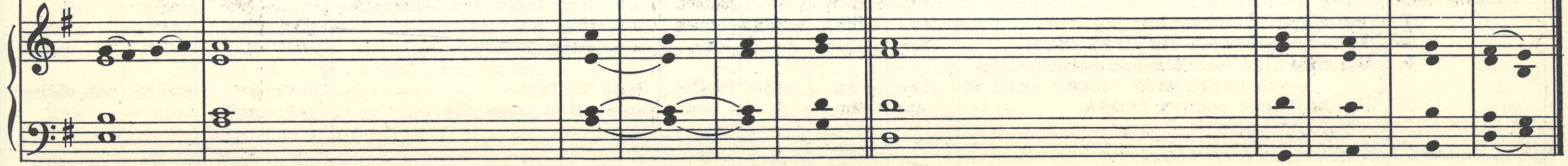

90e Psalmen.

Guds evighet och människans förgänglighet.

7e psalmtonen.

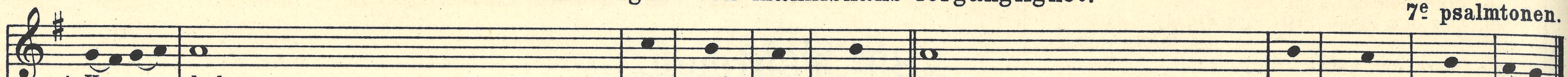

1. Her-re,	du har	va -	rit vår	till-	-flykt	från	släk-	- te till	släk- -	te.
2.	Förrän bergen blevo till och du frambragte	jor-	den och	värl-	- den,	ja, från evighet till evighet	är	du,	o	Gud.
3.	Du låter människorna vända	å -	- ter	till	stoft,	du säger: "Vänden åter, I	män-	- -ni -	- skors	barn."
4.	Ty tusen år äro i dina ögon såsom den	dag	som för-	gick	i går;	ja, de äro så - - -	som	en	natt-	-väkt.
5.	Du sköljer dem bort; de äro	så-	- som	en	sömn.	Om morgonen likna de	grä-	set som	fro -	-das;
6.	det blomstrar upp och	fro-	das om	mor-	-gonen,	men om aftonen torkar det	bort	och för-	viss-	-nar.
7.	Ty vi förgås	ge -	nom din	vre-	- de,	och genom din förtörnelse	ryc-	-kas vi	plötsligt	bort.
8.	Du ställer våra miss - - - -	gär-	ningar	in -	-för dig,	våra förborgade synder i ditt	an-	- -sik -	- tes	ljus.
9.	Ja, alla våra dagar försvinna genom	din	för -	grym-	-melse,	vi lykta våra	år	så -	som en	suck.
10.	Vårt liv	va-	- rar	sjut-	-tio år	eller åttio år,	om	det	bliver	långt;
11.	och när det är som bäst, är det möda	och	få- -	fäng-	-lighet,	ty det går snart förbi, likasom	flö-	- -ge	vi	bort.
12.	Vem be - - - - - - - -	sin-	nar din	vre -	des makt	och din förgrymmelse, så	att	han	fruktar	dig?
13.	Lär oss betänka huru få våra	da -	- gar	ä -	- ro,	för att vi må undfå	vi -	- -sa	hjär - -	tan.
14.	Herre, vänd åter. Huru	län-	- ge	drö-	-jer du?	Förbarma dig över	di -	- -na	tjäna- -	re.
15.	Mätta oss med din nåd, när	mor-	- go- -	nen	gryr	så att vi få jubla och vara glada i alla	vå -	- -ra	livsda- -	gar.
16.	Giv oss glädje så många dagar som	du	har	plå-	gat oss,	så många år som vi hava	li -	- -dit	olyc- -	ka.
17.	Låt dina gärningar uppenbaras för	di -	- na	tjä-	- nare	och din härlighet	ö -	- -ver	deras	barn.
18.	Och Herrens,	vår	Guds,	ljuv-	- lighet	———	kom-	- -me	över	oss.
19.	Må du främja för oss	vå-	- ra	hän-	ders verk;	ja, våra	hän-	ders verk	främje	du.
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So-	- nen	och den	He -	- -lige	An- -	de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va-	- ra	från evighet till	e -	-vighet.	A- -	men.

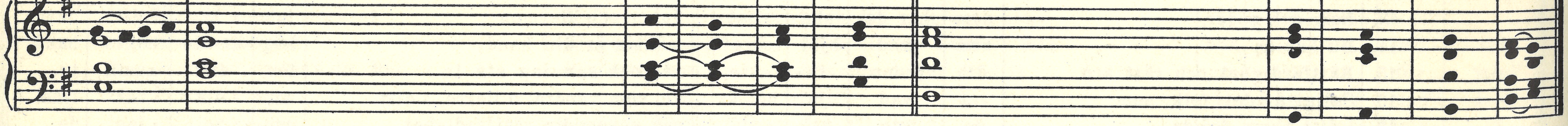

91a Psalmen.

Tryggheten under den Högstes beskärm.

6e psalmtonen.

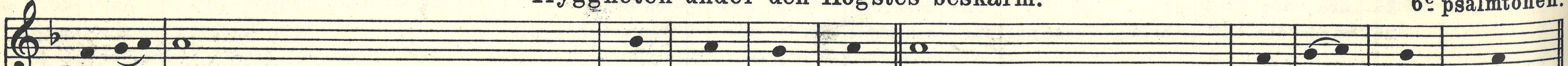

1. Den som	sitter under den	Hög-	- stes	be-	skärm	och vilar under den Allsmäk -	- ti -	ges	skug-	- ga,
2.	han säger: "I Herren har jag min	till -	-flykt	och min	borg,	min Gud, på vilken	jag	för -	- trö -	- star."
3.	Ja, han skall rädda dig ifrån fågel - -	fän-	-garens	sna-	- ra	och ifrån pesten,	som	för -	- där -	- var.
4.	Med sina fjädrar skall han betäcka dig och under hans vingar skall du	fin-	- na	till-	flykt;	hans trofast - - - -	-het	är	sköld	och skärm.
5.	Du skall icke behöva frukta	nat-	- tens	fa -	- sor,	icke pilen, som fly - -	-ger	om	da -	- gen,

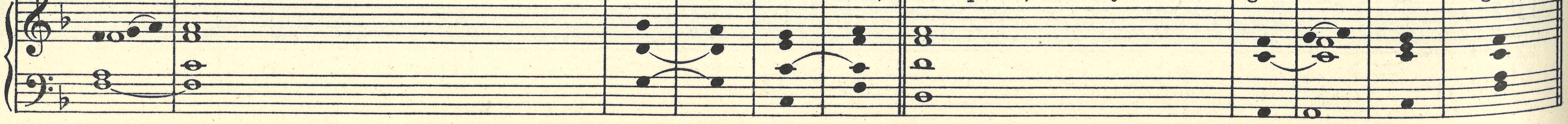

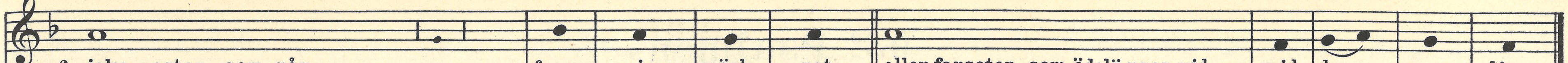

6. icke pesten, som går	fram	i	mörk-	- ret,	eller farsoten, som ödelägger vid	mid-	da-	gens	ljus.
7. Om ock tusen falla vid din si- |da,| ja, tio tusen vid din	hög-	- ra	si-	- da	så skall det dock	ic-	ke	drab-	ba dig.
8. Dina ögon skola blott	skå-	-da där- -	- på	med lust,	och du skall se de ogud - - -	ak-	ti - -	gas	lön.
9. Ty du har sagt: ”Du,	Her-	- re,	är	mitt skygd,”	och du har gjort den Högste	till	din	till- -	- flykt.
10. Ingen olycka skall	ve -	- der- -	- fa-	-ras dig,	och ingen plåga skall nal - - -	kas	din	hyd- -	- da.
11. Ty han skall giva sina änglar be- -	fall-	- ning -	om	dig,	att de skola bevara dig på alla	di-	na	vä- -	- gar.
12. De skola bära	dig	på	hän-	- derna,	så att du icke stöter din fot	mot	nå- -	-gon	sten.
13. Över lejon och huggormar	skall	du	gå	fram,	du skall trampa ned unga le - -	jon	och	dra- -	- kar.
14. ”Han håller	sig	in- -	- till	mig,	därför skall jag be - - -	fri-	a	ho- -	- nom;
15. jag skall be - - - - -	skyd-	- da	ho-	- nom,	därför att han	kän-	ner	mitt	namn.
16. Han åkallar mig, och jag skall	sva -	- ra	ho-	- nom;	jag är med ho - - - -	nom	i	nö- -	- den,
17. jag skall	räd-	- da	ho-	- nom	och låta honom kom - - -	ma	till	ä- -	- ra.
18. Jag skall mätta	ho -	nom med	långt	liv	och låta honom	se	min	fräls- -	-ning.”
19. Ära vare	Fa-	dern och	So-	- nen	och den He - - - -	li-	-ge	An- -	- de,
20. såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va-	- ra	från evighet till e - - -	vig-	het.	A- -	- men.

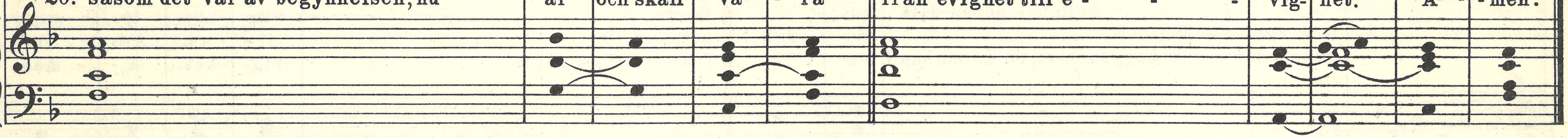

92:a Psalmen.

Lovsång.

5:e psalmtonen.

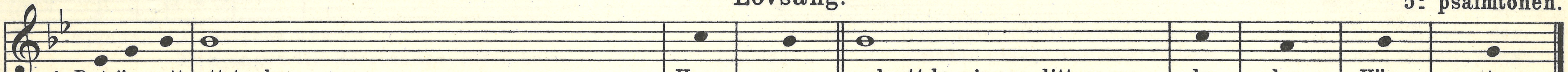

1. Det är gott	att tacka	Her-	- - ren	och att lovsjunga ditt namn,	du	den	Hög-	- - ste,
2.	att om morgonen förkunna din	nåd,		och när natten har	kom-	-mit din	tro -	- fasthet,
3.	med tiosträngat instrument och	psal-	- tare,	med	spel	på	har-	- - pa.
4.	Ty du gläder mig, Herre, med dina	gär-	- ningar;	jag vill jubla över	di-	- na	hän-	-ders verk.
5.	Huru stora äro icke dina verk, o	Her-	- - re!	Ja, övermåttan djupa äro	di-	- na	tan-	- - kar.
6.	En oförnuftig man besinnar det	ej,		och en dåre förstår	ic-	- ke	så -	- -dant.
7.	Om ock de ogudaktiga grönska såsom	gräs		och ogärningsmännen blomstra	al-	- la- -	- sam-	- - mans,
8.	så sker det till deras fördärv för evig	tid.		Men du, Herre, är hög e - -	-vin-	- ner- -	- li-	- -gen.
9.	Ty se, dina fiender, Herre, se, dina fiender för-	- gås,		alla ogärningsmännen	bliva	för- -	-ströd-	- - da.
10.	Men mitt horn gör du högt såsom	vild-	- oxens;	jag varder övergjuten	med	frisk	ol -	- - ja.
11.	Och med lust får mitt öga	skå-	- - da	på	mi-	-na för-	- föl-	- jare
12.	och mina öron höra om de	on-	- - da	som	re-	-sa sig	upp	mot mig.
13.	Den rättfärdige grönskar såsom ett	palm-	- träd,	såsom en ceder på Libanon	vä-	- xer	han	till.
14.	Ja, sådana äro planterade i Herrens	hus;		de grönska i	vår	Guds	går-	- - dar.
15.	Ännu när de bliva gamla, skjuta de	skott,		de	fro-	-das och	grön-	- - ska;
16.	för att de skola förkunna att Herren är rätt -	-fär-	- -dig,	min klippa, han i vilken orätt	ic -	- ke	fin-	- - nes.
17.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den	He-	- lige	An-	- - de,
18.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vighet.	A-	- -men.

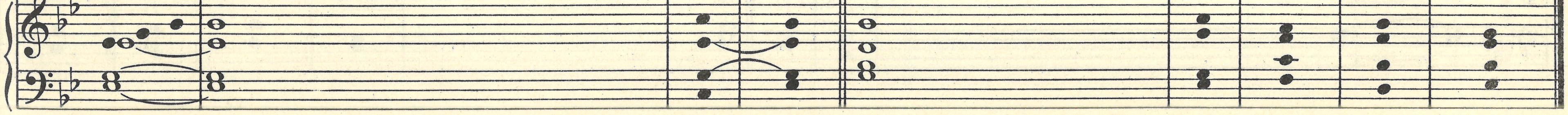

93e Psalmen.

Guds rikes fasthet.

8e psalmtonen.

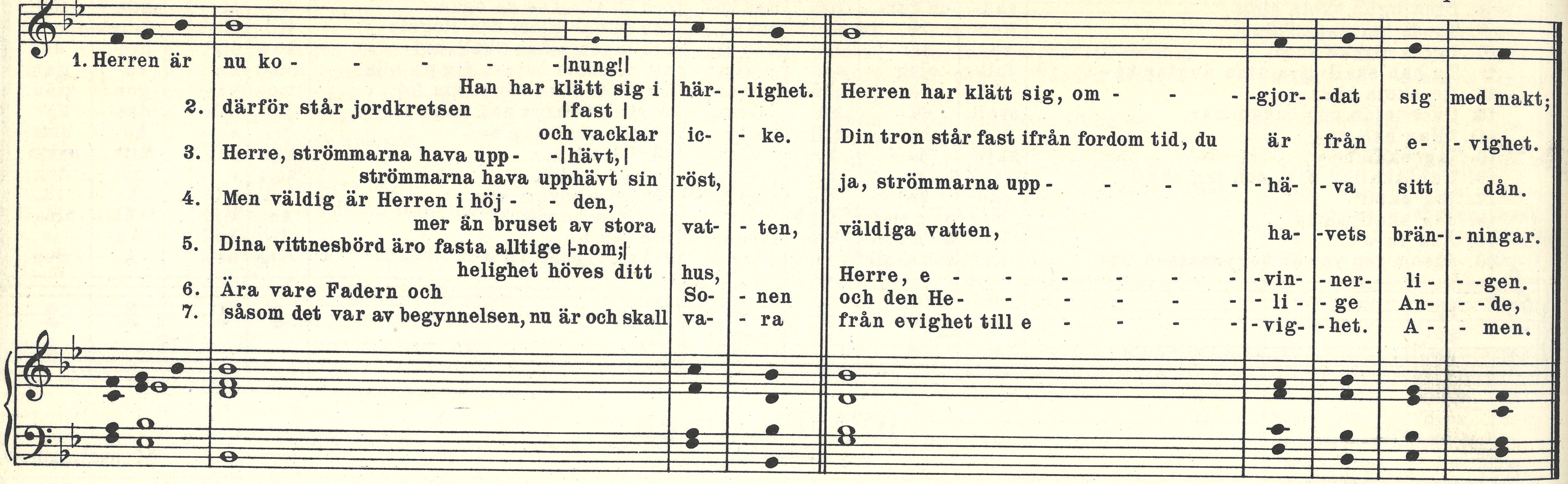

95e Psalmen.

Uppmaning till Israel att prisa och hörsamma Herren.

5e psalmtonen.

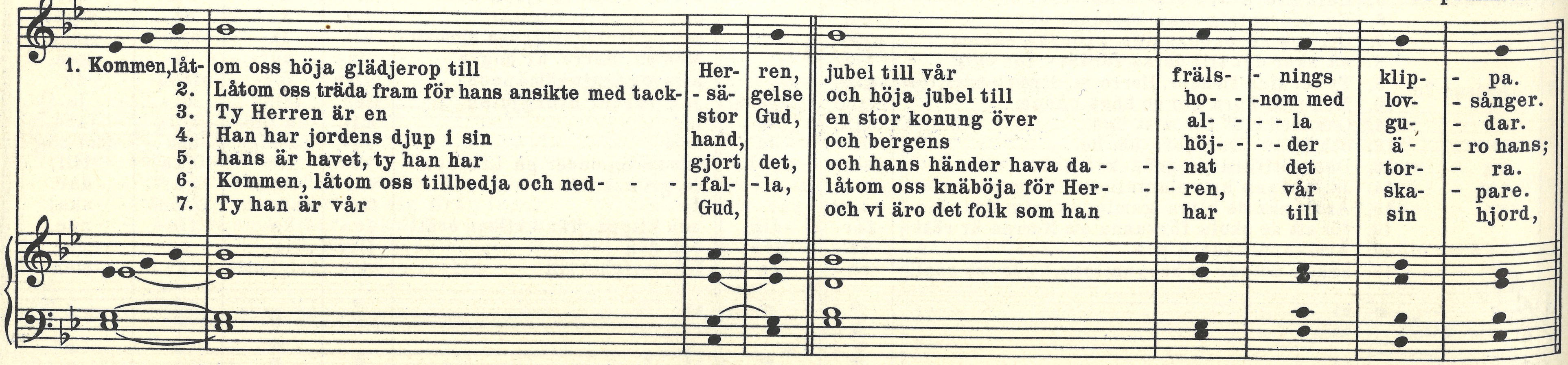

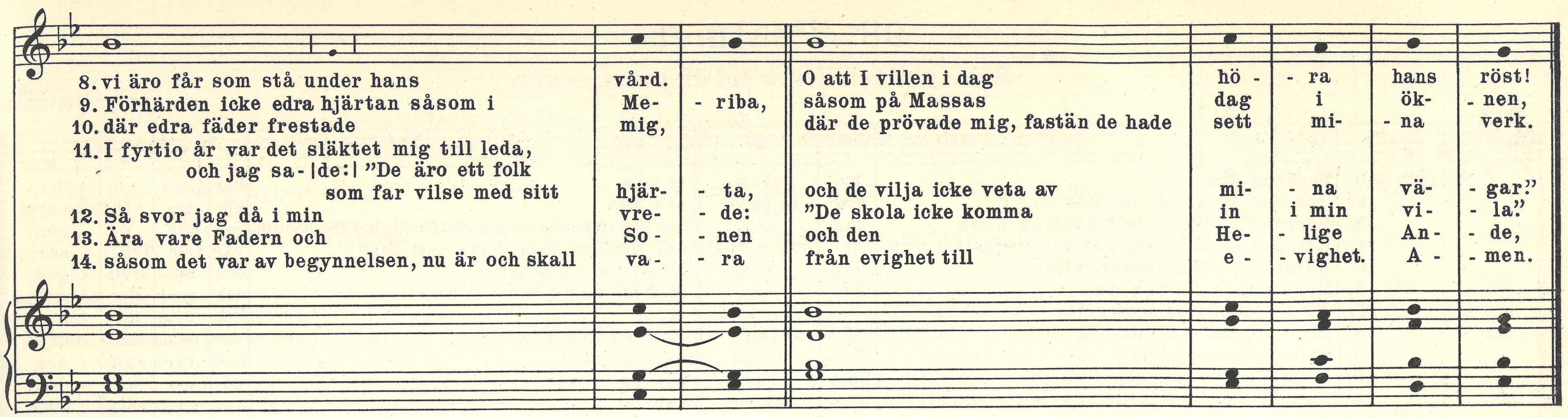

96e Psalmen.

Uppmaning till alla jordens folk att lovsjunga Herren, världsdomaren.

8e psalmtonen.

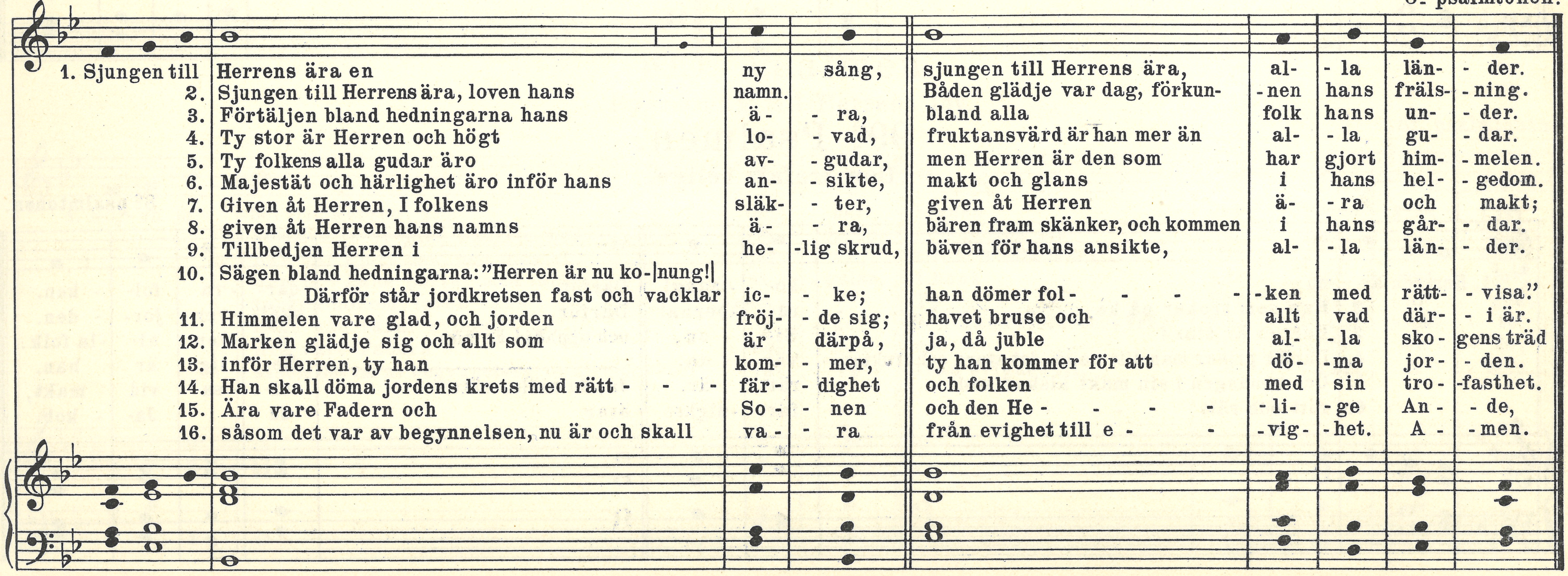

98:e Psalmen.

Hela jordens jubel vid Herrens seger.

8:e psalmtonen.

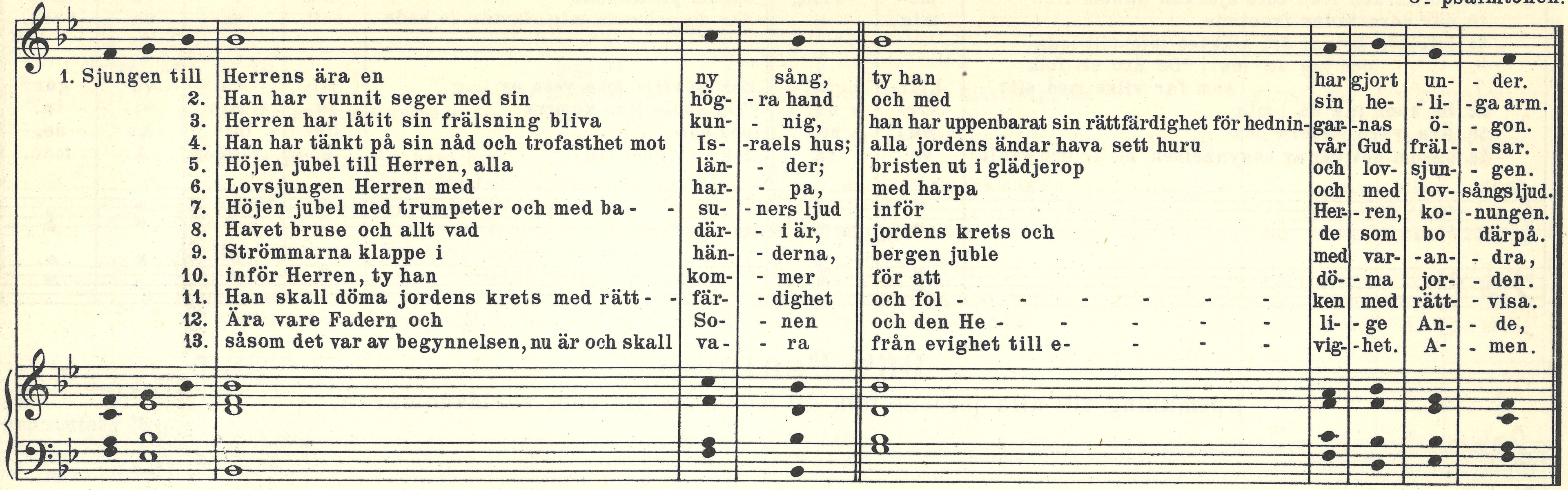

1. Sjungen till	Herrens ära en	ny	sång,	ty han	har	gjort	un-	- der.
2.	Han har vunnit seger med sin	hög-	- ra hand	och med	sin	he-	- li-	- ga arm.
3.	Herren har låtit sin frälsning bliva	kun-	- nig,	han har uppenbarat sin rättfärdighet för hednin-	gar-	- nas	ö-	- gon.
4.	Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot	Is-	- raels hus;	alla jordens ändar hava sett huru	vår	Gud	fräl-	- sar.
5.	Höjen jubel till Herren, alla	län-	- der;	bristen ut i glädjerop	och	lov-	sjun-	- gen.
6.	Lovsjungen Herren med	har-	- pa,	med harpa	och	med	lov-	sångs ljud.
7.	Höjen jubel med trumpeter och med ba- -	su-	- ners ljud	inför	Her-	- ren,	ko-	- nungen.
8.	Havet bruse och allt vad	där-	- i är,	jordens krets och	de	som	bo	därpå.
9.	Strömmarna klappe i	hän-	- derna,	bergen juble	med	var-	- an-	- dra,
10.	inför Herren, ty han	kom-	- mer	för att	dö-	- ma	jor-	- den.
11.	Han skall döma jordens krets med rätt - -	fär-	- dighet	och fol - - - - - - -	ken	med	rätt-	- visa.
12.	Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den He - - - - - -	li-	- ge	An-	- de,
13.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	- ra	från evighet till e- - - - -	vig-	- het.	A-	- men.

99:e Psalmen.

Den trefalt helige.

8:e psalmtonen.

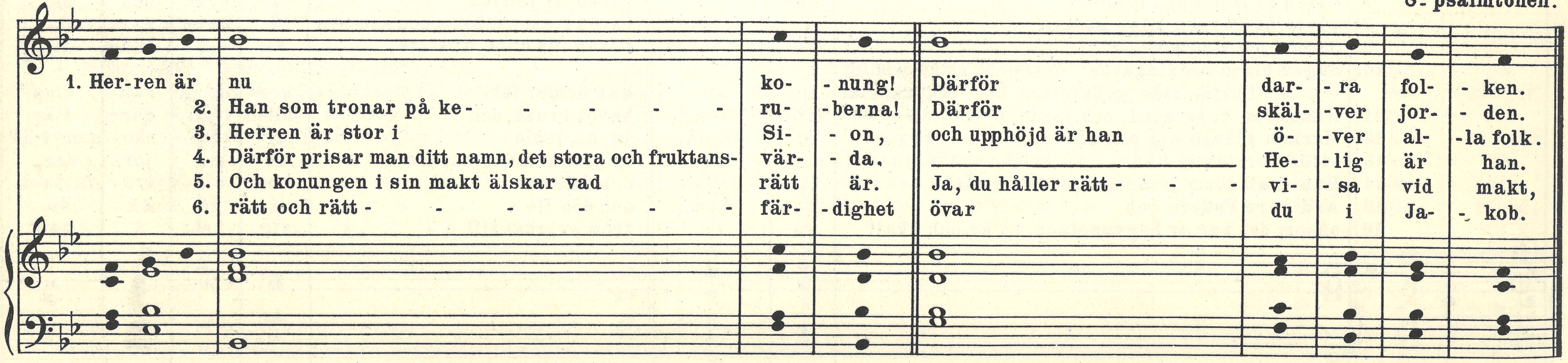

1. Her-ren är	nu	ko-	- nung!	Därför	dar-	- ra	fol-	- ken.
2.	Han som tronar på ke- - - - - -	ru-	- berna!	Därför	skäl-	- ver	jor-	- den.
3.	Herren är stor i	Si-	- on,	och upphöjd är han	ö-	- ver	al-	- la folk.
4.	Därför prisar man ditt namn, det stora och fruktans-	vär-	- da.	________	He-	- lig	är	han.
5.	Och konungen i sin makt älskar vad	rätt	är.	Ja, du håller rätt - - -	vi-	- sa	vid	makt,
6.	rätt och rätt - - - - - - -	fär-	- dighet	övar	du	i	Ja-	- kob.

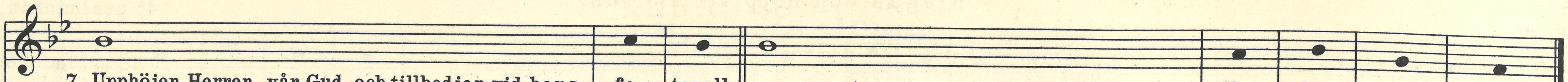

7. Upphöjen Herren, vår Gud, och tillbedjen vid hans	fo-	tapall.	—	He-	- lig	är	han.
8. Mose och Aron voro bland hans	prä-	- ster,	och Samuel bland dem som åkal- - -	- la -	- de	hans	namn;
9. de ropade till	Her-	- ren	och han	sva-	- ra-	- de	dem.
10. I molnstoden talade han då	till	dem;	de höllo hans vittnesbörd och den lag	som	han	gav	dem.
11. Ja, Herre, vår	Gud,		du	sva-	- ra-	- de	dem;
12. du var mot dem en förlåtande	Gud	—	och en hämnare över	de -	- ras	gär-	- ningar.
13. Upphöjen Herren, vår Gud, och tillbedjen inför hans heliga	berg.		Ty helig är	Her-	- ren,	vår	Gud.
14. Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den He- - - - -	- li -	- ge	An-	- de,
15. såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	- ra	från evighet till e - - - -	- vig-	- het.	A-	- men.

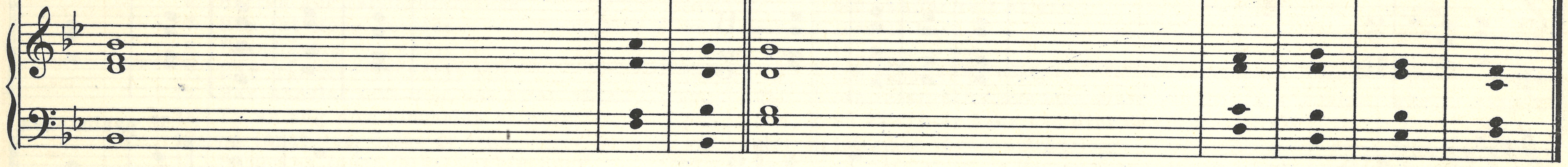

100:e Psalmen.

Uppmaning till Herrens lov.

8:e psalmtonen.

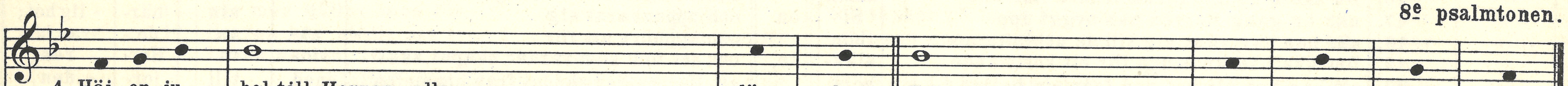

1. Höj - en ju -	- bel till Herren, alla	län-	- der.	Tjänen	Her-	- ren med	gläd -	- je,
2.	kommen inför hans ansikte med	fröj-	- derop.	Förnimmen att	Her-	- ren	är	Gud.
3.	Han har gjort oss, och icke vi	själ-	- va,	till sitt folk och till	får	i	sin	hjord.
4.	Gån in i hans portar med tack - - -	sä -	- gelse,	i hans	går-	- dar	med	lov;
5.	tacken honom, loven hans	namn.		Ty	Her-	- ren	är	god,
6.	hans nåd varar evinner- - - - -	- li -	- gen	och hans trofasthet från	släk-	- te till	släk-	- te.
7.	Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den	He-	- lige	An -	- de,
8.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	- ra	från evighet till	e-	- vighet.	A -	- men.

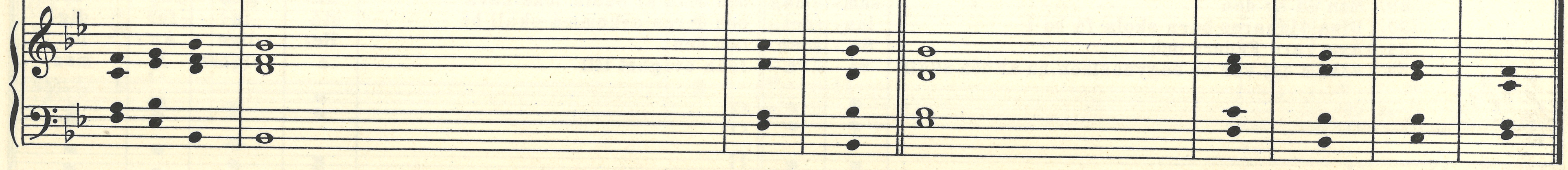

102ª Psalmen.

Klagan och hopp till Herren.

4ᵉ psalmtonen.

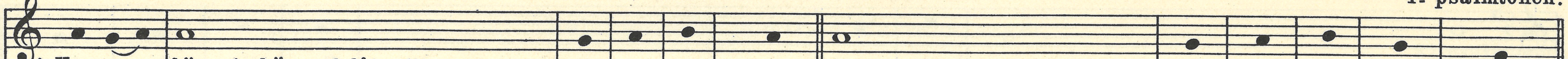

1. Her- re,	hör min bön, och låt mitt rop	kom-	-ma	in-	- för dig.	Dölj icke ditt ansikte för	mig,	när	jag	är	i nöd.
2.	Böj ditt	ö-	-ra	till	mig;	när jag ropar, så	skyn-	- da	att	sva-	- ra mig.
3.	Ty mina dagar hava för - - -	svun-	-nit	så -	-som rök,	benen i min kropp äro förtorka-	- de	så-	-som	av	eld.
4.	Mitt hjärta är förbränt såsom gräs	och	för-	viss-	- nat;	ty jag förgä - - -	ter	att	ä-	- ta	mitt bröd.
5.	För min hög - - - - -	ljud-	- da	suc-	kans skull	tränga benen i min	kropp	ut	till	hu -	- den.
6.	Jag är lik en peli - - - - -	kan	i	ök-	- nen,	jag är såsom en ugg - - -	-la	bland	ru-	- i -	- ner.
7.	Jag	får	in-	gen	sömn	och har blivit lik en ensam	få -	-gel	på	ta -	- ket.
8.	Hela dagen smäda mig	mi-	- na	fi-	- ender;	de som rasa mot mig	för -	-ban-	- na	med	mitt namn.
9.	Ty jag äter	a-	-ska	så-	-som bröd	och	blan-	-dar	min	dryck	med gråt,
10.	för din vredes och för - - -	tör-	-nel-	-sés	skull,	därför att du har gripit mig	och	ka-	-stat	mig	bort.
11.	Mina dagar äro såsom skuggan, när	den	för-	-län-	- ges	och jag själv	för-	-viss-	- nar	så -	som gräs.

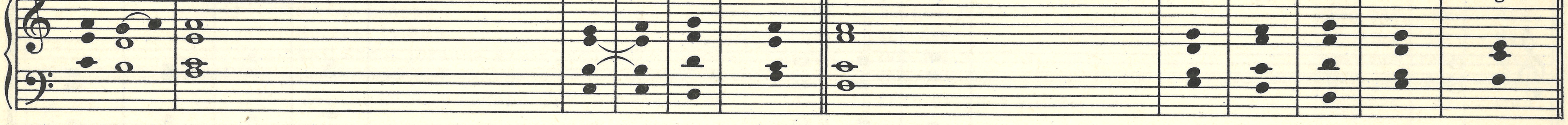

5ᵉ psalmtonen.

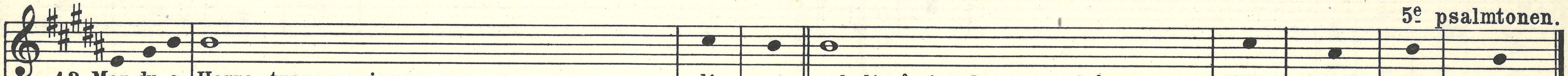

12. Men du, o	Herre, tronar evinner - - - -	li-	gen,	och din åminnelse varar från	släk-	- te till	släk-	- te.
13.	Du skall stå	upp		och förbarma dig	ö-	- ver	Si -	- on;
14.	se, det är tid att du bevisar det	nåd;		ja,	stun-	-den har	kom-	- mit.
15.	Ty dina tjänare hava dess stenar	kä-	- ra	och ömka sig	ö-	- ver	dess	grus.
16.	Då skola hedningarna frukta Herrens	namn		och alla jordens konung - - -	ar	din	här-	- lighet,
17.	när en gång Herren har byggt upp	Si-	- on	och uppenbarat sig	i	sin	här-	- lighet;
18.	när han har vänt sig till de utblottades	bön		och upphört att för - - - -	ak-	- ta	de -	-ras bön.
19.	Det skall tecknas upp för ett kommande	släk-	- te,	och det folk som varder skapat skall	lo-	- va	Her-	- ren,
20.	att han har blickat ned från sin heliga	höjd,		att Herren har skådat från himmelen	ned	till	jor-	- den,
21.	för att höra den fångnes	kla-	-gan,	för att be - - - - -	fri-	- a	dö -	dens barn,
22.	på det att man i Sion må förkunna Herrens	namn		och hans	lov	i Je-	- ru -	- salem,
23.	när alla folk för - - - - -	sam-	-las,	och alla riken, för att	tjä-	- na	Her-	- ren.
24.	Han har på vägen nedböjt min	kraft,		han har förkortat	mi-	- na	da -	- gar.
25.	Jag säger: Min Gud, tag mig icke bort i mina halva	da-	-gar,	du vilkens år vara från	släk -	-te till	släk-	- te.
26.	I urtiden lade du jordens	grund,		och himlarna äro	di-	- na	hän-	ders verk:
27.	de skola förgås, men du för - - -	bli-	-ver,	de skola alla nötas ut	så-	-som en	kläd-	- nad;
28.	du skall förvandla dem såsom man byter om sin	dräkt,			och	de	fa -	- ra hän.
29.	Men du är den - - - - -	sam-	- me,	och dina år skola icke hava	nå-	- gon	än -	- de.
30.	Dina tjänares barn skola få bo i	lan-	-det,	och deras avkomma skall be - - -	stå	in-	- för	dig.
31.	Ära vare Fadern och	So -	-nen	och den	He-	- lige	An -	- de,
32.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	- vighet.	A -	- men.

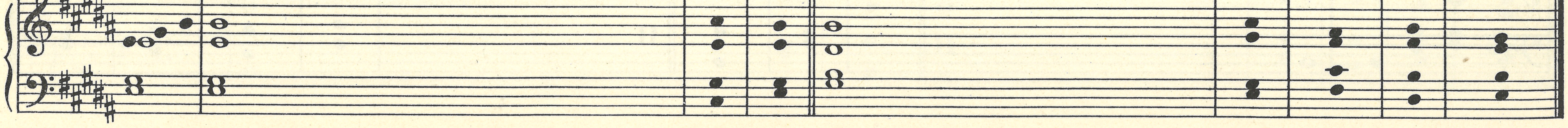

103:e Psalmen.

Lovsång till Herren för hans stora barmhärtighet.

8:e psalmtonen.

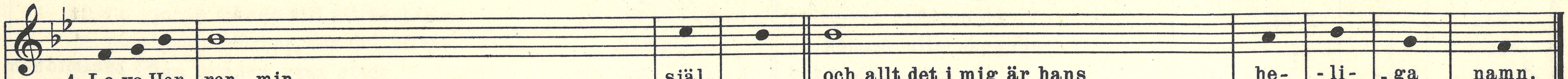

1. Lo-va Her -	ren, min	själ,		och allt det i mig är hans	he-	- li-	- ga	namn.
2.	Lova Herren, min	själ,		och förgät icke vad	gott	han	har	gjort,
3.	han som förlåter dig alla dina miss - -	gär-	ningar	och helar alla	di -	- na	bri-	- ster,
4.	han som förlossar ditt liv från	gra-	- ven	och kröner dig med nåd	och	barm-	- här-	- tighet,
5.	han som mättar ditt begär med sitt	go-	- da,	så att du bliver ung på nytt	så-	- som	en	örn.
6.	Herren gör rättfärdighetens	verk		och skaffar rätt åt al - - -	la	för-	- tryck-	- ta.
7.	Han lät Mose se sina	vä-	- gar,	Israels barn	si-	- na	gär-	- ningar.
8.	Barmhärtig och nådig är	Her-	- ren,	långmodig och	stor	i	mild-	- het.
9.	Han går icke ständigt till	rät-	- ta	och behåller ej vrede e - - -	vin-	- ner-	- li-	- gen.
10.	Han handlar icke med oss efter våra	syn-	- der	och vedergäller oss icke efter vå - -	- ra	miss-	- gär-	- ningar.
11.	Ty så hög som himmelen är över	jor-	- den,	så väldig är hans nåd över dem som	fruk-	- ta	ho-	- nom.
12.	Så långt som öster är från	vä-	- ster	låter han våra överträdelser	va-	- ra	från	oss.
13.	Såsom en fader förbarmar sig över	bar-	- nen,	så förbarmar sig Herren över dem som	fruk-	- ta	ho-	- nom.
14.	Ty han vet vad för ett verk vi	ä -	- ro,	han tänker därpå	att	vi	ä-	- ro stoft.
15.	En människas dagar äro såsom	grä-	- set,	hon blomstrar såsom ett blom - -	- ster	på	mar-	- ken.
16.	När vinden går däröver, då är det icke	mer,		och dess plats vet	ic-	- ke	mer	där-av.
17.	Men Herrens nåd varar från evighet till evighet över dem som frukta	ho-	- nom,	och hans rättfärdighet	in-	- till	barn-	- barn,
18.	när man håller hans för - - - -	bund		och tänker på hans befallningar och	gör	ef-	- ter	dem.
19.	Herren har ställt sin tron i	him-	- melen,	och hans konungavälde	om-	- fat-	- tar	allt.
20.	Loven Herren, I hans änglar, I starke hjältar, som uträtten hans be -	- fall-	- ning,	så snart I hören ljudet av	hans	be-	- fall-	- ning.
21.	Loven Herren, I alla hans	här-	skaror,	I hans tjänare, som uträt - - -	- ten	hans	vil-	- ja.
22.	Loven Herren, I alla hans verk, varhelst hans herra- -	dö-	- me är.	Min själ,	lo-	- va	Her-	- ren.
23.	Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den He - - - - -	- li-	- ge	An-	- de,
24.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	- ra	från evighet till e - - -	- vig-	- het.	A-	- men.

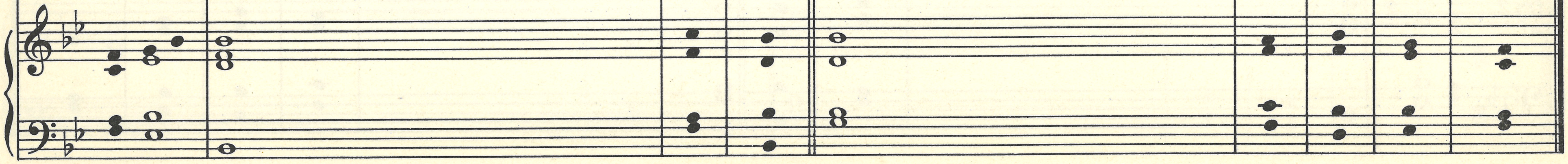

104:e Psalmen.

Lovsång till världens skapare.

8:e psalmtonen.

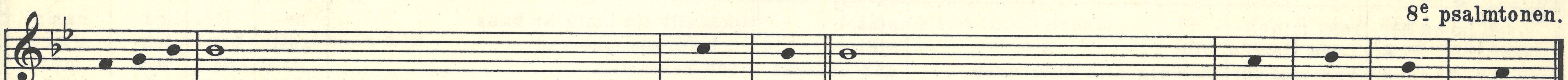

1.	Lo-va Her-	ren, min	själ.		Herre, min Gud,	du	är	hög	och stor;
2.		i majestät och härlighet är du	klädd.		Du höljer dig i ljus såsom	i	en	man-	- tel,
3.		du spänner ut himmelen såsom ett	tält;		du timrar på vattnen	di-	- na	sa-	- lar,
4.		molnen gör du till din	vagn,		och du far på	vin-	- dens	vin-	- gar.
5.		Du gör vindar till dina	sände-	-bud,	eldslågor till	di-	- na	tjä-	- nare.
6.		Du grundade jorden på hennes	fä-	-sten,	så att hon icke vack- - -	-lar	till	e-	-vig tid.
7.		Med djupet betäckte du henne såsom med en	kläd-	- nad;	uppöver bergen	sto-	- do	vatt-	- nen.
8.		Men för din näpst	flyd-	-de de;	för ljudet av ditt dunder hasta - -	-de	de	un-	- dan.
9.		Berg höjde sig, och dalar	sänk-	-te sig,	på den plats som du ha - - -	-de	be-	-stämt	för dem.
10.		En gräns satte du, som vattnen ej fingo över-	- skri-	- da,	så att de icke åter skulle be - -	-täc-	- ka	jor-	- den.
11.		Du lät källor flyta fram i	da - -	larna,	mellan bergen	to-	- go	de	sin väg.
12.		De vattna alla markens	djur,		vildåsnorna släcka	i	dem	sin	törst.
13.		Vid dem bo himmelens	fåg-	- lar,	från trädens grenar hö- - -	ja	de	sin	röst.
14.		Du vattnar bergen från dina	sa-	- lar,	jorden mättas av den	frukt	du	ska-	- par.
15.		Du låter gräs skjuta upp för	dju-	- ren	och örter till	män-	- ni-	-skans	tjänst.
16.		Så framalstrar du bröd ur	jor-	- den	och vin, som gläder män - - -	-ni-	skans	hjär-	- ta;
17.		så gör du hennes ansikte glänsande av	ol-	- ja,	och brödet styrker män - - -	-ni-	skans	hjär-	- ta.
18.		Herrens träd varda ock	mät-	-tade,	Libanons cedrar, som han	har	plan-	- te-	- rat;
19.		fåglarna bygga där sina	nä -	-sten,	hägern gör sitt bo	i	cy-	-pres-	- serna.

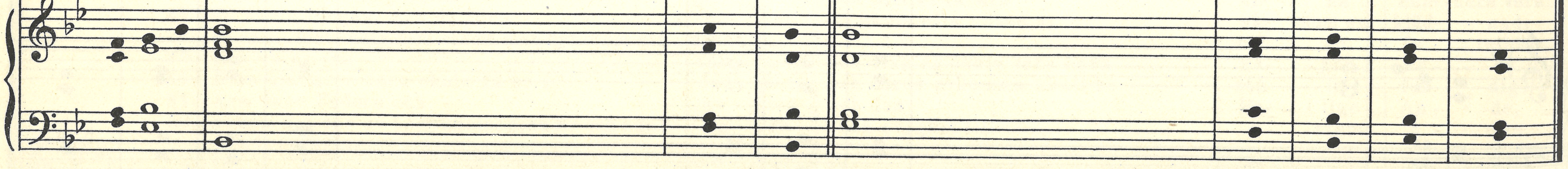

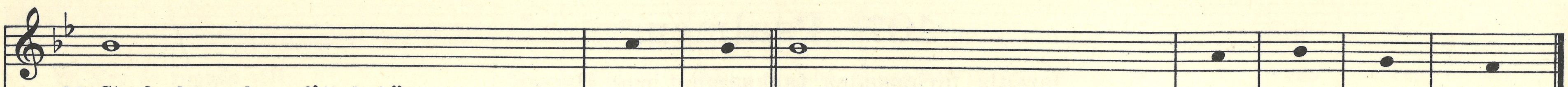

20. Stenbockarna hava fått de höga	berg-	- en,	klyftorna äro klippdass - - -	- ar-	- nas	till -	- flykt.
21. Du gjorde månen till att bestämma	ti-	- derna;	solen vet stunden då	den	skall	gå	ned.
22. Du sänder mörker, och det bliver	natt;		då komma alla skogens	djur	i	rö -	- relse,
23. de unga lejonen ryta efter	rov		och begära sin	fö-	- da	av	Gud.
24. Solen går upp; då draga de sig till- - -	-ba-	- ka	och lägga sig ned i	si -	- na	ku-	- lor.
25. Människan går då ut till sin	gär-	- ning	och till sitt arbete	in -	- till	af-	- tonen.
26. Huru mångfaldiga äro icke dina verk, o	Her-	- re!	Med vishet har du	gjort	dem	al-	- la.
27. Jorden är full av vad du har	ska-	- pat.	Se ock havet, det sto - - -	- ra	och	vi-	- da:
28. ett tallöst vimmel rör sig	där-	- i,	djur både	sto-	- ra	och	små.
29. Där gå skeppen sin väg	fram,		Leviatan, som du har skapat att	le-	- ka	där-	- i.
30. Alla vänta de efter	dig,		att du skall giva dem deras	mat	i	rätt	tid.
31. Du giver dem, då samla de in; du upplåter din	hand,		då varda de mättade med	go-	- da	hå-	- vor.
32. Du fördöljer ditt ansikte, då förskräckas de; du tager bort deras ande, då för - - -	-gås	de	och vända å - - - -	-ter	till	stoft	igen.
33. Du sänder ut din ande, då varda de	ska-	- pade,	och du förnyar	jor-	-dens	an-	- lete.
34. Herrens ära förblive evinner - - -	-lig-	- en;	må Herren glädja sig	ö-	- ver	si -	- na verk,
35. han som skådar på jorden, och hon	bä-	- var,	han som rör vid bergen,	och	de	ry-	- ka.
36. Jag vill sjunga till Herrens ära så länge jag	le-	- ver;	jag vill lovsjunga min Gud, så	län-	- ge	jag	är till.
37. Mitt tal behage honom	väl;		må jag själv få glädja	mig	i	Her-	- ren.
38. Men må syndare försvinna ifrån	jor-	- den	och inga ogud-akti - - -	-ga	mer	va-	- ra till.
39. Lova Herren, min	själ.		———	Hal -	- le -	-lu-	- ja!
40. Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den He - - - -	-li -	- ge	An-	- de,
41. såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	-vig-	- het.	A -	- men.

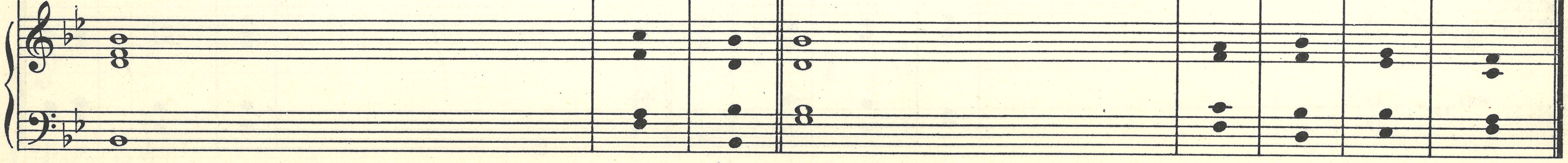

107e Psalmen.

Israels förlossades tacksamhet mot Herren.

3e psalmtonen.

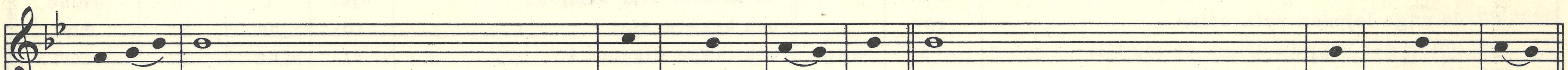

1. Tacken	Herren,	ty	han	är	god,	ty hans nåd varar evin - - -	-ner-	- li -	-gen.
2.	Så säge Herrens	för-	- los -	- sa -	- de,	de som han har förlossat	ur	nö -	-den,
3.	de som han har församlat ifrån länder- na, från öster	och	från	vä -	ster,	från norr och från	havs-	- si -	-dan.
4.	De irrade omkring i öknen på	ö -	- de	sti -	gar,	de funno ingen stad där	de	kunde	bo;
5.	de hungrade	och	tör -	sta -	de,	deras själ försmäkta - - -	- de	i	dem.
6.	Men de ropade till	Her-	-ren i	sin	nöd,	och han räddade dem ur de - -	-ras	trång -	mål.
7.	Och han ledde dem	på	en	rätt	väg,	så att de kommo till en stad, där	de	kunde	bo.
8.	De må tacka	Her -	-ren för	hans	nåd	och för hans under	med	människors	barn,
9.	att han mättade den försmäk - -	tan-	- de	sjä -	len	och uppfyllde den hungrande själen med	sitt	go -	da.
10.	De sutto i mörker	och	döds -	skug -	ga,	fångna i elände och	järn	- bo -	jor,
11.	därför att de varit gensträvi - -	ga	mot	Guds	ord	och hade föraktat	den	Högstes	råd.
12.	Han kuvade deras hjärtan	med	o -	lyc -	ka;	de kommo på fall och hade in - -	gen	hjälpa -	re.
13.	Men de ropade till	Her-	-ren i	sin	nöd,	och han frälste dem ur de - -	ras	trång -	mål;
14.	han förde dem ut ur mörkret	och	döds -	skug -	gan,	och deras bojor slet	han	sön -	der.
15.	De må tacka	Her -	-ren för	hans	nåd	och för hans under	med	människors	barn,
16.	att han krossade	kop-	-par-por -	tar -	na	och bröt sönder	järn	- bommar -	na.
17.	De voro oförnuftiga, ty de vandrade i	ö -	-ver-trä -	del -	se	och blevo nu plågade för sina	miss-	gärningars	skull;
18.	deras själ	vämj-	-des vid	all	mat,	och de voro nära dö - - -	dens	por -	tar.

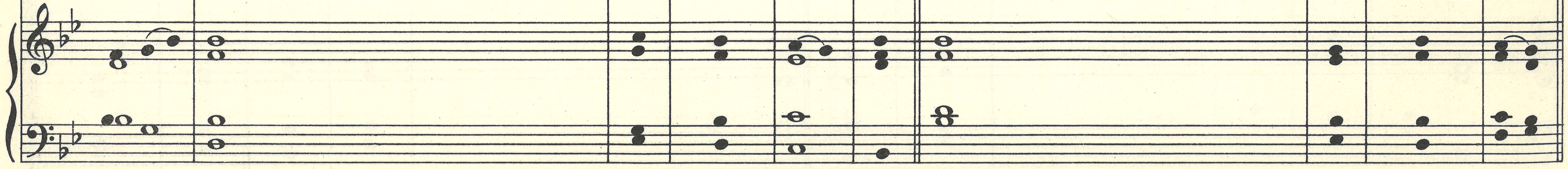

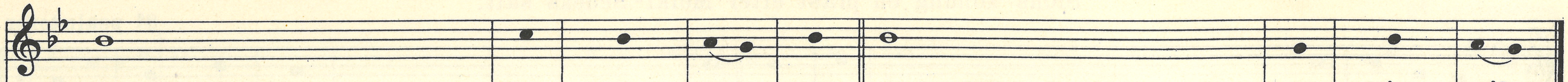

19. Men de ropade till	Her-	- ren i	sin	nöd,	och han frälste dem ur de - -	- ras	trång -	- mål.
20. Han sände sitt ord och	bo -	- ta - -	de	dem	och räddade dem	från	gra -	-ven.
21. De må tacka	Her-	-ren för	hans	nåd	och för hans under	med	människors	barn;
22. de må offra	lo -	- vets	of -	- fer	och förtälja hans verk	med	ju -	- bel.
23. De foro på	ha -	- vet	med	skepp	och drevo sin handel på sto -	- ra	vat -	- ten;
24. där fingo de se	Her-	-rens gär -	nin -	- gar	och hans under på	havs-	- dju -	-pet.
25. Med sitt ord uppväckte	han	storm -	- vin -	-den,	så att den hävde upp	dess	böl -	- jor.
26. De foro upp mot himmelen,	ned	i	dju -	- pen;	deras själ upplöstes	av	ån -	- gest.
27. De raglade och stapplade	så -	- som	druck-	- na,	och all deras vishet blev	till	in -	- tet.
28. Men de ropade till	Her-	- ren i	sin	nöd,	och han förde dem ut ur de - -	- ras	trång -	- mål.
29. Han förbytte	stor-	- men	i	lugn,	så att böljorna omkring	dem	tystna -	-de.
30. Och de blevo glada att	det	vart	stil -	- la,	och han förde dem till den hamn dit	de	vil -	-le.
31. De må tacka	Her-	-ren för	hans	nåd,	och för hans under	med	människors	barn;
32. de må upphöja honom i	fol-	-kets för-	-sam -	-ling	och lova honom där de äld - -	- ste	sit -	-ta.
33. Han gjorde	ström-	mar till	ö -	- ken,	källsprång	till	torr	mark,
34. bördigt	land	till	salt-	- hed,	för dess inbyggare - - - -	- res	ondskas	skull.
35. Han gjorde öknen till en	vat -	- ten -	- rik	sjö	och torrt land	till	käll -	- språng,
36. och han lät de	hung-	- rande	bo	där,	och de byggde en stad där	de	kunde	bo.
37. De besådde åkrar och plan - -	- te -	rade vin-	-går -	- dar,	som gåvo dem sin frukt	i	avkast-	- ning.
38. Han välsignade dem, och de för -	- ö -	kades stor-	-li -	- gen,	och deras boskapshjordar lät han icke	för -	- min -	- skas.
39. Väl blevo de sedan ringa	och	ned -	-böj -	- da,	i det olycka och bedrövel - -	- se	tryckte	dem,
40. men han som utgjuter förakt	ö -	- ver	fur -	-star	och låter dem irra omkring i väglösa ö	- de -	- mar -	-ker,
41. han upphöjde då den fattige	ur	e -	-län -	- det	och lät släkterna växa till såsom	får -	- hjor -	-dar.
42. De redliga se det	och	gläd -	-ja	sig,	och all orättfärdighet måste tillslu-	-ta	sin	mun.
43. Den som är vis, han	ak -	- te	här -	- på	och besinne Herrens nå - -	- de -	-gärnin -	-gar.
44. Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den Heli - - - -	- ge	An -	-de,
45. såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till evig - -	-het.	A -	-men.

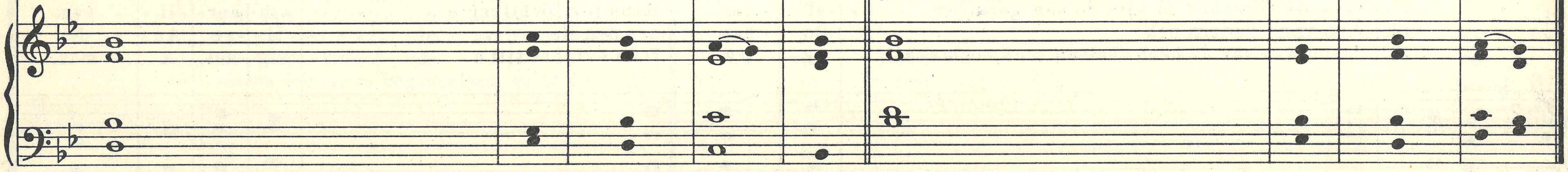

110^e^ Psalmen.

Sions konung en präst efter Melki-Sedeks sätt.

8^e^ psalmtonen.

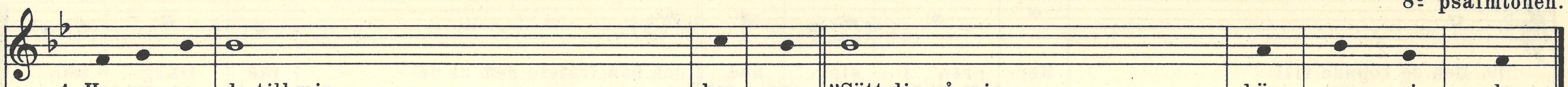

1. Her-ren sa -	de till min	her	- re:	"Sätt dig på min	hög -	- ra	si -	- da,
2.	till dess jag har lagt dina	fi -	ender	dig	till	en	fo -	-tapall."
3.	Din makts spira skall Herren utsträcka från	Si -	- on;	du skall härska mitt ibland	di -	- na	fi -	- ender.
4.	Villigt kommer ditt	folk,		när du	sam-	- lar	din	här;
5.	i helig skrud kommer din unga skara in - -	för	dig,	såsom daggen kommer ur morgonrod	- na -	-dens	skö-	- te.
6.	Ära vare Fadern och	So-	-nen	och den He - - - -	- li -	- ge	An-	- de,
7.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	-vig-	-het.	A -	- men.

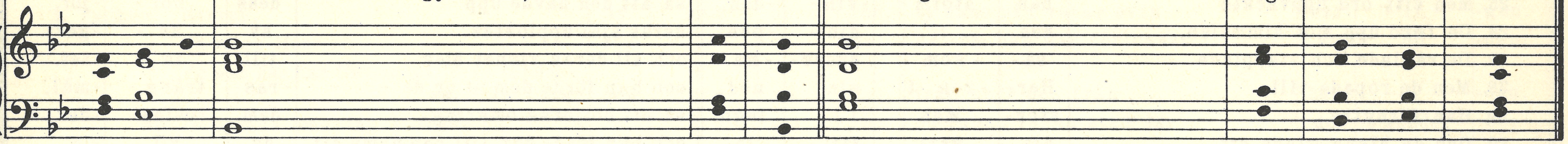

111^e^ Psalmen.

Herrens stora välgärningar mot sitt förbundsfolk.

8^e^ psalmtonen.

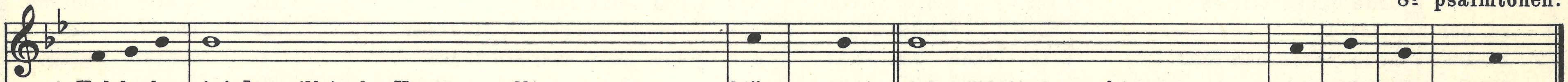

1. Hal-le-lu -	ja! Jag vill tacka Herren av allt	hjär	- ta	i de rättsinnigas råd	och	för-	-sam -	- ling.
2.	Stora äro	Her -	rens verk,	de begrundas av alla som ha - -	- va	sin	lust	i dem.
3.	Majestät och härlighet är vad han	gör,		och hans rättfärdighet förbliver e	-vin-	-ner-	- li -	- gen.
4.	Han har så gjort att hans under äro i å - -	min -	- nelse;	nådig och barmhär - - - -	-tig	är	Her-	- ren.
5.	Han giver mat åt dem som frukta	ho -	- nom,	han tänker evinnerli - - -	-gen	på	sitt	förbund.
6.	Sina gärningars kraft har han gjort kunnig för sitt	folk,		i det han gav dem hednin - - -	gar-	-nas	ar -	- vedel.
7.	Hans händers verk äro trofasthet och	rätt,		oryggliga äro al - - - -	- la	hans	ord-	-ningar.
8.	De stå fasta för alltid och för	e -	- vigt,	de fullbordas med trofast - - -	-het	och	rätt-	- visa.
9.	Han har sänt sitt folk för - - - -	loss	- ning,	han har stadgat sitt för - - -	bund	för	e -	-vig tid;
10.	heligt och fruktansvärt är hans	namn.		Herrens fruktan är vishe - - -	tens	be -	gyn-	- nelse,
11.	ett gott förstånd få alla de som göra där - -	-ef -	- ter.	Hans lov förbliver e - - -	-vin-	-ner -	- li -	- gen.
12.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - - - -	- li -	-ge	An-	- de,
13.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	-vig-	-het.	A -	- men.

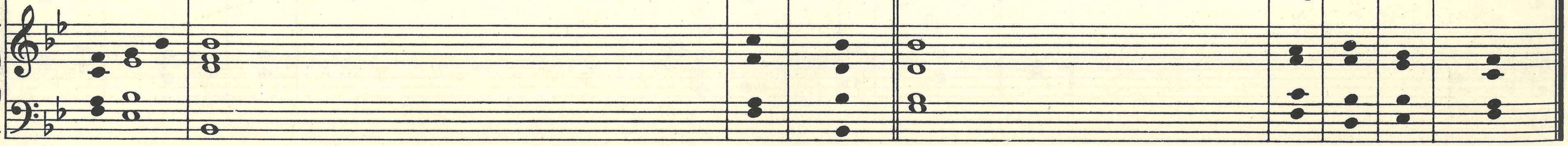

112e Psalmen.

Den gudfruktiges lycka.

6e psalmtonen.

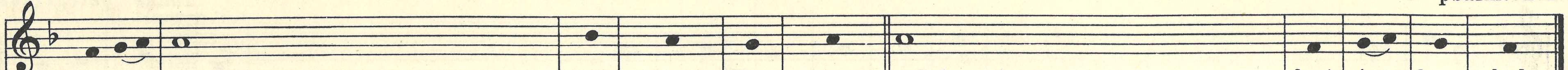

1. Hal-le -	luja! Säll är den man som	fruk-	- tar	Her-	- ren	och har sin stora	lust	i	hans	bud.
2.	Hans efterkommande skola bliva	väldi	- ga på	jor -	- den;	de redligas släkte skall var - - - -	-da	väl-	-sig-	- nat.
3.	Gods och rikedom skall	fin -	- nas	i	hans hus,	och hans rättfärdighet består e - - -	-vin-	-ner-	- li -	- gen.
4.	För de redliga går han upp såsom ett	ljus	i	mörk	- - ret,	nådig och barmhärtig	och	rätt-	-fär-	- dig.
5.	Väl den som är barm - - -	här-	-tig och	gi -	ver lån,	den som stöder	all	sin	sak	på rätt!
6.	Ty han skall icke	vack-	-la till	e -	vig tid;	den rättfärdige skall vara i e - - -	-vig	å -	-min	- nelse.
7.	För ont budskap	fruk-	-tar han	ic -	- ke;	hans hjärta är frimodigt, det förtrö-	star	på	Her-	- ren.
8.	Hans hjärta är fast, det	fruk-	- tar	ic -	- ke,	till dess han får se med lust på	si-	-na	o -	vänner.
9.	Han utströr, han giver	åt	de	fat -	- tiga,	hans rättfärdighet förbliver e - -	-vin-	-ner-	- li -	- gen;
10.	hans horn skall varda	upp-	höjt med	ä -	- ra.	Den ogudaktige skall se	det	och	har-	- mas;
11.	han skall bita sina tänder	sam -	man och	tä -	ras bort.	Vad de ogudaktiga önska bli - -	-ver	till	in-	- tet.
12.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - - -	- li-	-ge	An-	- de,
13.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	-vig-	-het.	A -	- men.

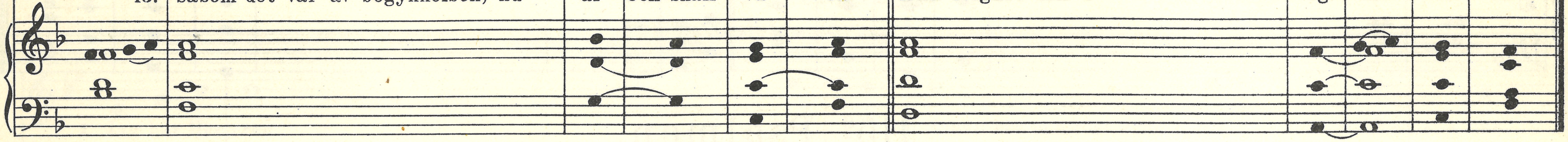

113e Psalmen.

Lov till Herren för hans omsorg om den ringe.

8e psalmtonen.

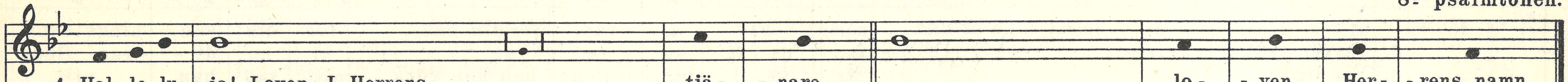

1. Hal-le-lu-	-ja! Loven, I Herrens	tjä -	- nare,	______	lo -	- ven	Her-	- rens namn.
2.	Välsignat vare	Her -	rens namn	från nu	och	till	e -	- vig tid.
3.	Från solens uppgång ända till dess	ned -	- gång	vare Herrens	namn	högt-	- lo -	- - vat.
4.	Herren är hög över alla	folk,		hans ära når	ö -	- ver	him-	- - melen.
5.	Ja, vem är såsom Herren, vår	Gud,		han som	sit -	- ter	så	högt,
6.	han som ser ned så	djupt,		ja, vem i himmelen	och	på	jor -	- - den?
7.	Han som upprättar den ringe ur	stof -	- tet,	han som lyfter den fat-	- ti -	- ge	ur	dyn,
8.	för att sätta honom bredvid	fur -	- star,	bredvid	sitt	folks	fur -	- - star;
9.	han som låter den ofruktsamma hustrun sit- ta med glädje såsom mo-|der,| omgiven av	barn!		______	Hal -	- le -	- lu -	- - ja!
10.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - -	- li -	- ge	An -	- - de,
11.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - -	- vig -	- het.	A -	- - men.

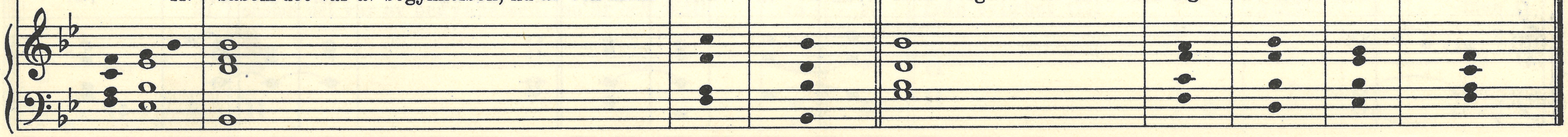

114e Psalmen.

Israels underbara räddning ur Egypten.

Tonus peregrinus.

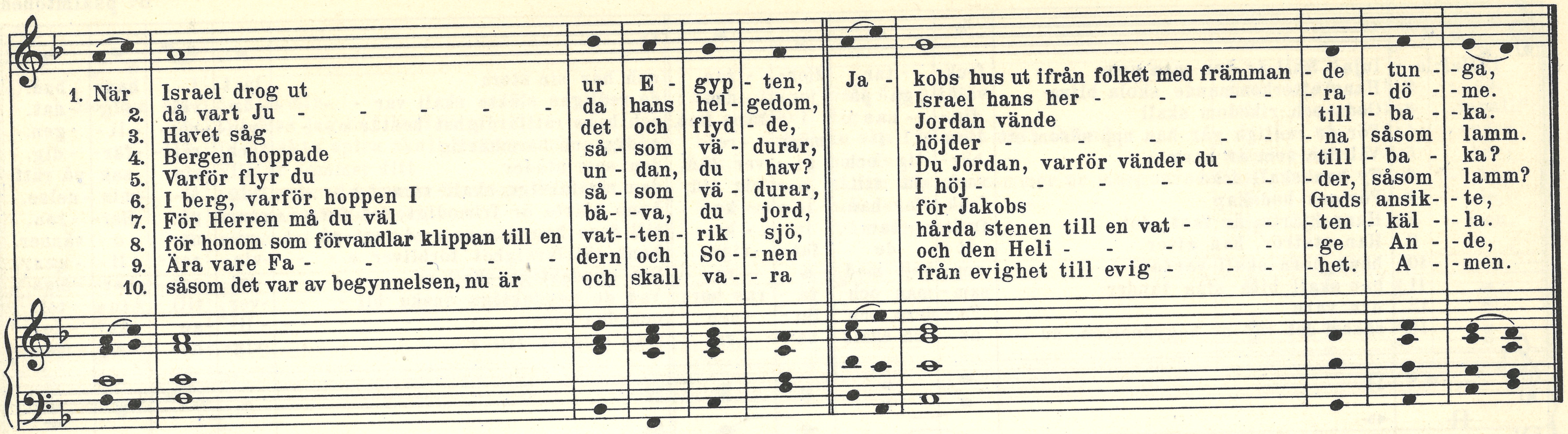

115e Psalmen.

Åt Herren allena äran.

1a psalmtonen.

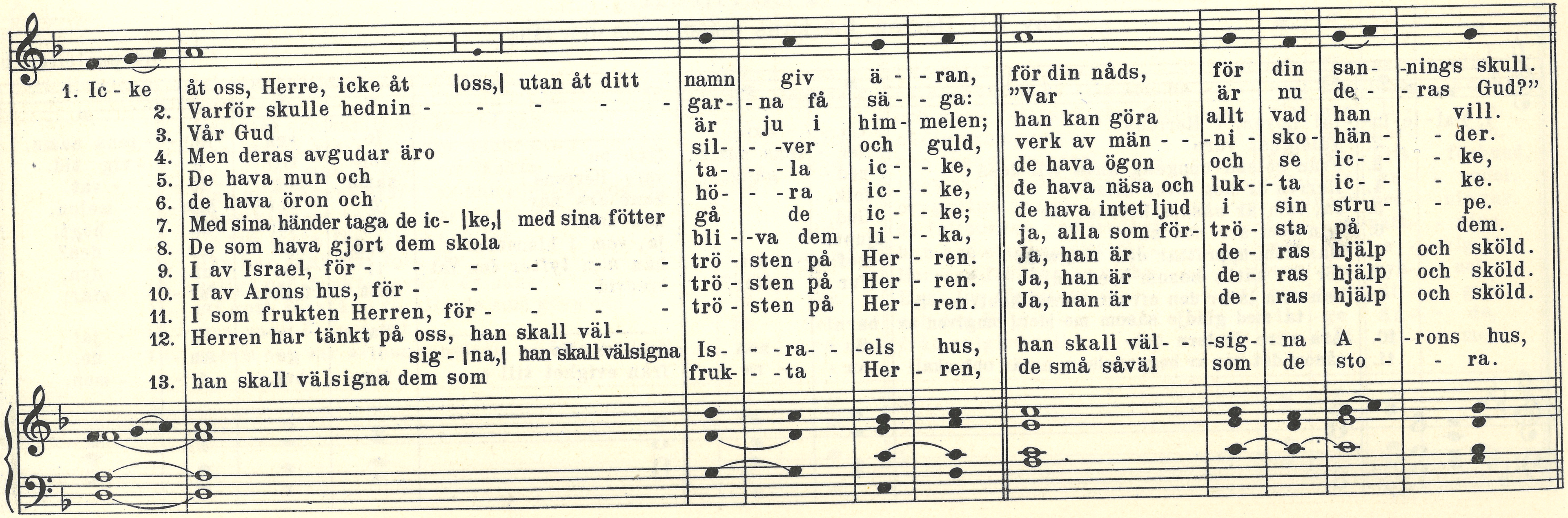

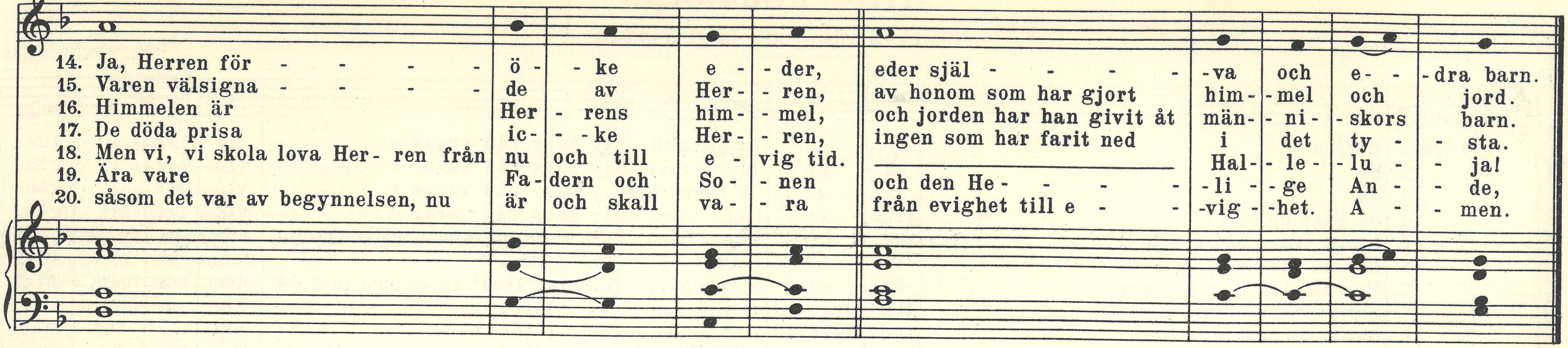

116e Psalmen.

Den frälstes lovoffer.

5e psalmtonen.

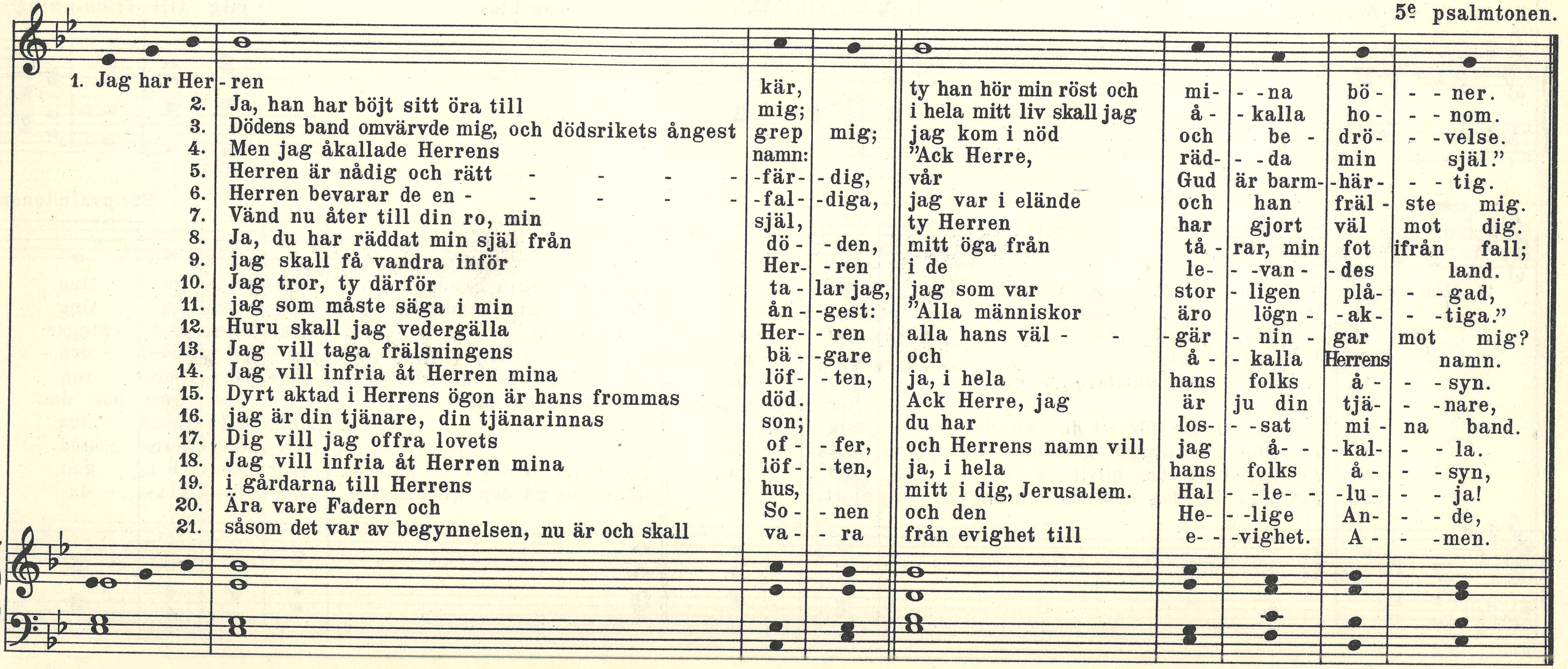

118e Psalmen.

Tacksägelse- och högtidssång.

7e psalmtonen.

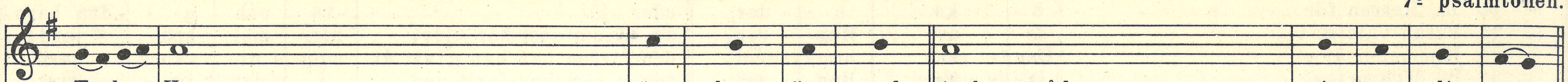

1. Tacken	Herren,	ty	han	är	god,	ty hans nåd varar e - - -	vin -	ner	- li -	gen.
2.	Så	sä	- ge	Is -	- rael,	ty hans nåd varar e - - -	vin -	ner	- li -	gen.
3.	Så	sä	- ge	A -	rons hus,	ty hans nåd varar e - - -	vin -	ner	- li -	gen.
4.	Så säge de som	fruk	- ta	Her	- ren,	ty hans nåd varar e - - -	vin -	ner	- li -	gen.
5.	I mitt trångmål åkalla - - - -	- de	jag	Her	- ren,	och Herren svarade mig och ställde	mig	på	rymlig	plats.
6.	Herren står mig bi, jag skall	ic	- ke	fruk	- ta;	vad kunna	männi	-skor	göra	mig?
7.	Herren står mig bi, han	är	min	hjäl	- pare,	och jag skall få se med lust på	dem	som	hata	mig.
8.	Bättre är att taga sin	till-	flykt till	Her	- ren	än att förlita	sig	på	männi	-skor.
9.	Bättre är att taga sin	till-	flykt till	Her	- ren	än att förlita	sig	på	fur -	star.
10.	Alla hednin - - - - -	gar	om- -	rin-	ga mig,	men i Herrens namn skall	jag	för-	-göra	dem.
11.	De omringa mig, ja,	de	om- -	rin-	ga mig,	men i Herrens namn skall	jag	för-	-göra	dem.
12.	De omringa mig såsom bin, men de slockna såsom	eld	i	tör -	- ne;	i Herrens namn skall	jag	för-	-göra	dem.
13.	Man stöter mig hårdeligen, för att	jag	skall	fal -	- la,	men	Her-	-ren	hjälper	mig.
14.	Herren är min starkhet	och	min	lov -	-sång,	och han blev	mig	till	fräls-	-ning.

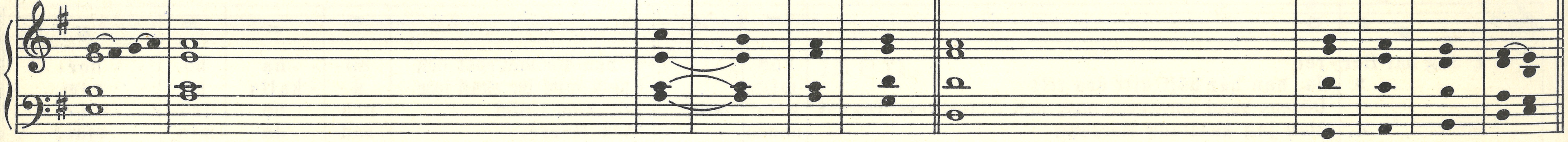

8e psalmtonen.

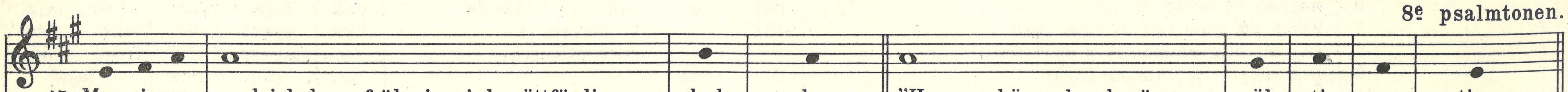

15. Man sjunger	med jubel om frälsning i de rättfärdigas	hyd -	- dor:	”Herrens högra hand gör	mäk	- ti -	ga	ting.
16.	Herrens högra hand upp - - -	höj -	- er,	Herrens högra hand gör	mäk	- ti -	ga	ting.”
17.	Jag skall icke dö, utan	le -	- va	och förtälja	Her -	rens	gär -	- ningar.
18.	Väl tuktade mig	Her -	- ren,	men han gav mig ic - - -	- ke	åt	dö -	- den.
19.	Öppnen för mig rättfärdighetens	por -	- tar;	jag vill gå in genom dem och	tac -	- ka	Her -	- ren.
20.	Detta är	Her -	- rens port,	de rättfärdiga skola	gå	in	ge -	nom den.
21.	Jag tackar dig för att du svarade	mig		och blev	mig	till	fräls -	- ning.
22.	Den sten som byggningsmännen för - - -	kasta -	- - de	har bli - - - - -	vit	en	hörn-	- sten.
23.	Av Herren har den blivit	det -	- - ta;	underbart är det i	vå -	- ra	ö -	- gon.
24.	Detta är den dag som Herren har	gjort,		låtom oss på den fröjdas och	va -	- ra	gla -	- da.

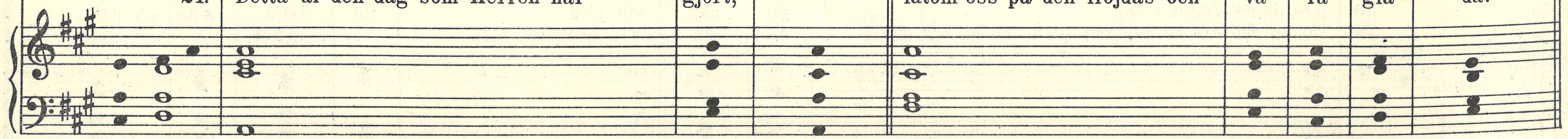

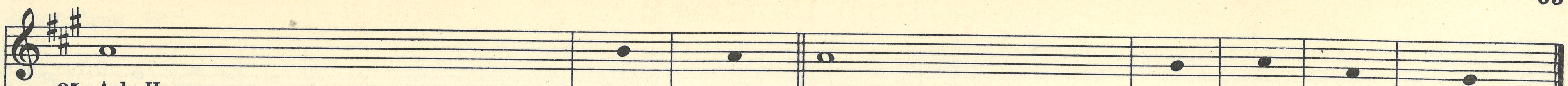

25. Ack Herre,	fräls!		Ack Her - - -	- re,	låt	väl	gå!
26. Välsignad vare han som kommer i Herrens	namn.		Vi välsigna e - - -	- der	från	Her -	- rens hus.
27. Herren är	Gud,			och	han	gav	oss ljus.
28. Ordnen eder i högtidsled, med lövrika kvistar i	hän -	- derna,	fram till	al -	- ta -	- rets	horn.
29. Du är min Gud, och jag vill	tac -	- ka dig;	min Gud, jag	vill	upp -	- hö -	- ja dig.
30. Tacken Herren, ty han är	god,		ty hans nåd varar e - -	- vin -	- ner -	- li -	- gen.
31. Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den He - - -	- li -	- ge	An -	- de,
32. såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till e - -	- vig -	- het.	A -	- men.

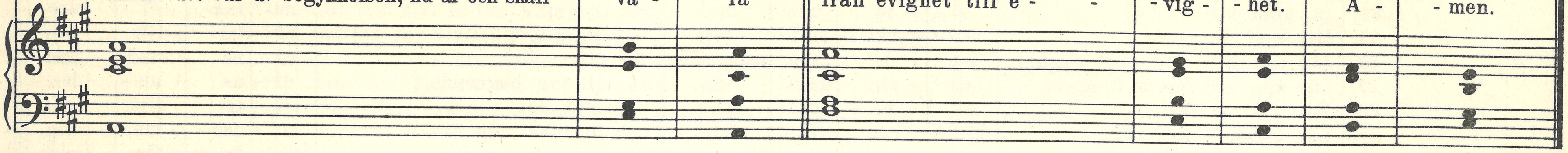

119e Psalmen.

Den frommes rika tröst i Herrens ord.

8e psalmtonen.

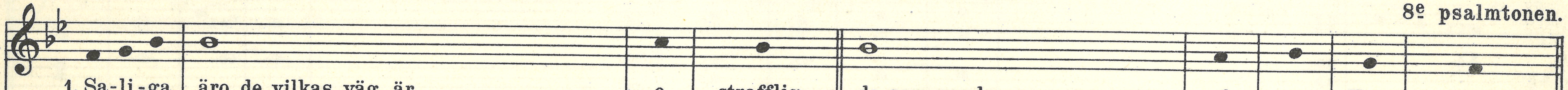

1. Sa-li-ga	äro de vilkas väg är	o -	- strafflig,	de som vandra	ef -	- ter	Her -	- rens lag.
2.	Saliga äro de som taga hans vittnesbörd i	akt,		de som av allt hjärta	sö -	- ka	ho -	- nom,
3.	de som icke göra vad	o -	- rätt är,	utan vandra	på	hans	vä -	- gar.
4.	Du har givit dina be - - - -	fall -	- ningar,	för att de skola hål - -	las	med	all	flit.
5.	O, att mina vägar vore	rät -	- ta,	så att jag hölle	di -	- na	stad -	- gar!
6.	Då skulle jag icke komma på	skam,		när jag skådade på	al -	- la	di -	- na bud.
7.	Jag vill tacka dig av uppriktigt	hjär -	- ta,	när jag får lära din rättfär -	- dig -	- hets	rät -	- ter.
8.	Dina stadgar vill jag	hål -	- la;	övergiv mig icke så	helt	och	hål -	- let.
9.	Huru skall en yngling bevara sin väg obe -	smit -	- tad?	När han håller sig	ef -	- ter	ditt	ord.
10.	Jag söker dig av allt mitt	hjär -	- ta;	låt mig icke fara vil - -	se	från	di -	- na bud.
11.	Jag gömmer ditt tal i mitt	hjär -	- ta,	för att jag icke skall	syn -	- da	mot	dig.
12.	Lovad vare du,	Her -	- re!	Lär mig	di -	- na	stad -	- gar.
13.	Med mina läppar för - - - -	täl -	- jer jag	alla	din	muns	rät -	- ter.
14.	Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds	väg		såsom över	al -	- la	skat -	- ter.
15.	Jag vill begrunda dina be - - -	fall -	- ningar	och skåda på	di -	- na	sti -	- gar.
16.	Jag har min lust i dina	stad -	- gar,	jag förgäter	ic -	- ke	ditt	ord.

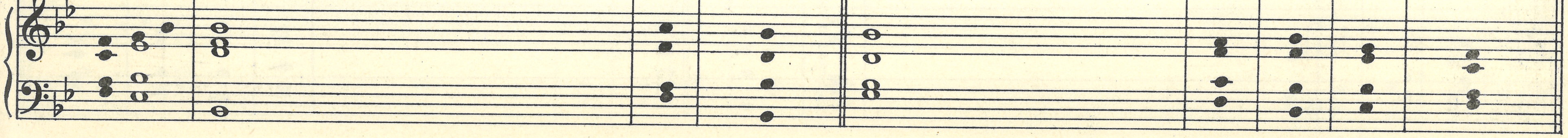

6e psalmtonen.

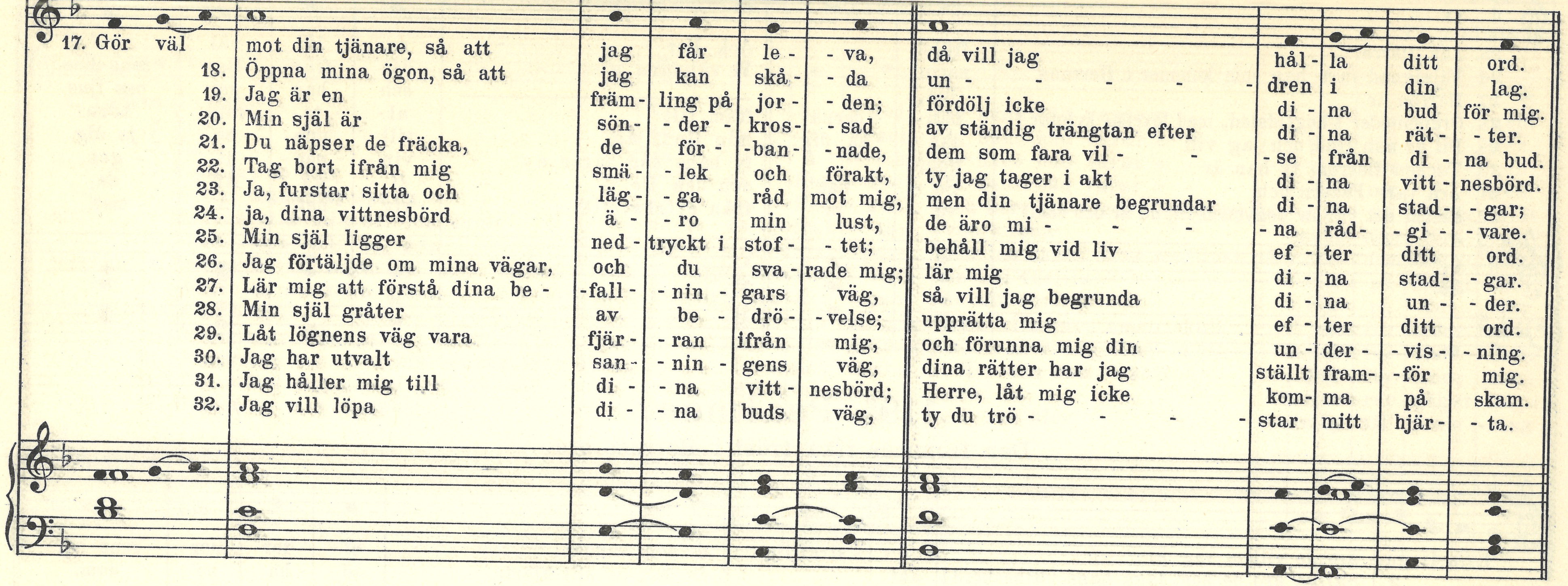

8e psalmtonen.

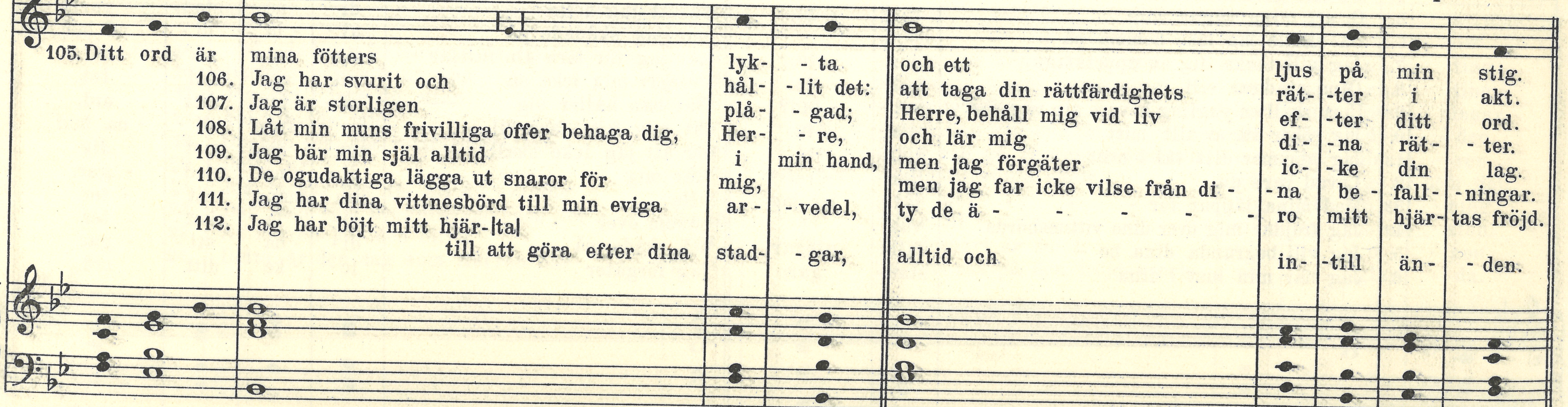

8e psalmtonen.

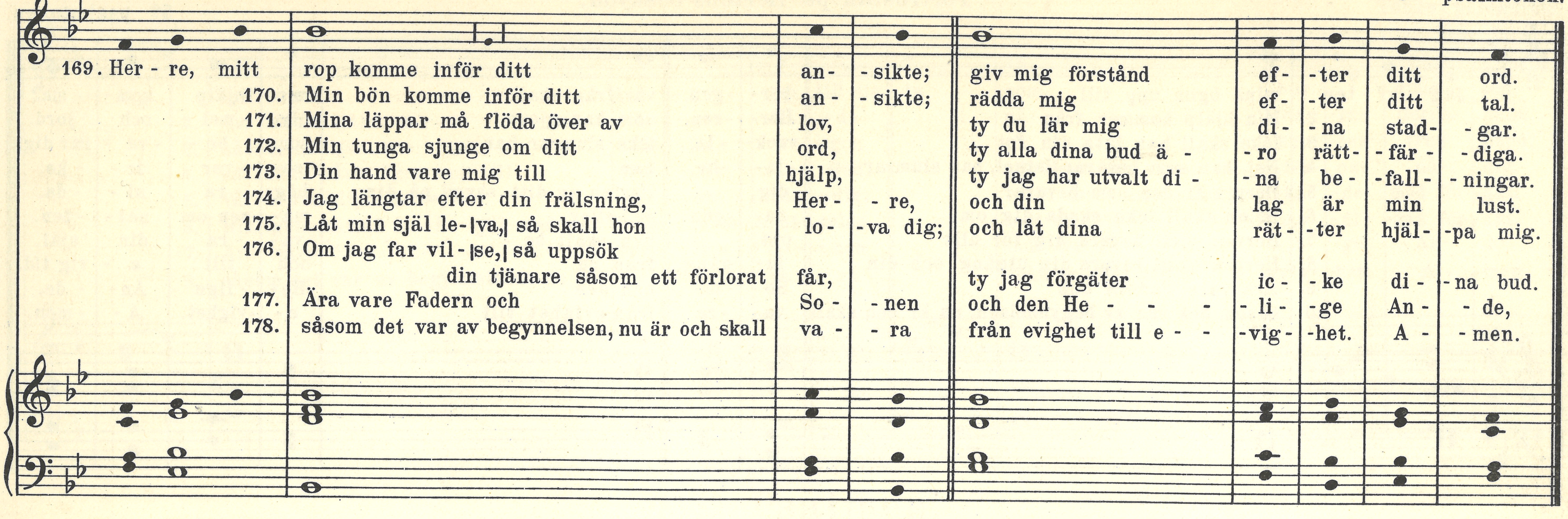

120e Psalmen.

Bönerop mot fienders falskhet.

4e psalmtonen.

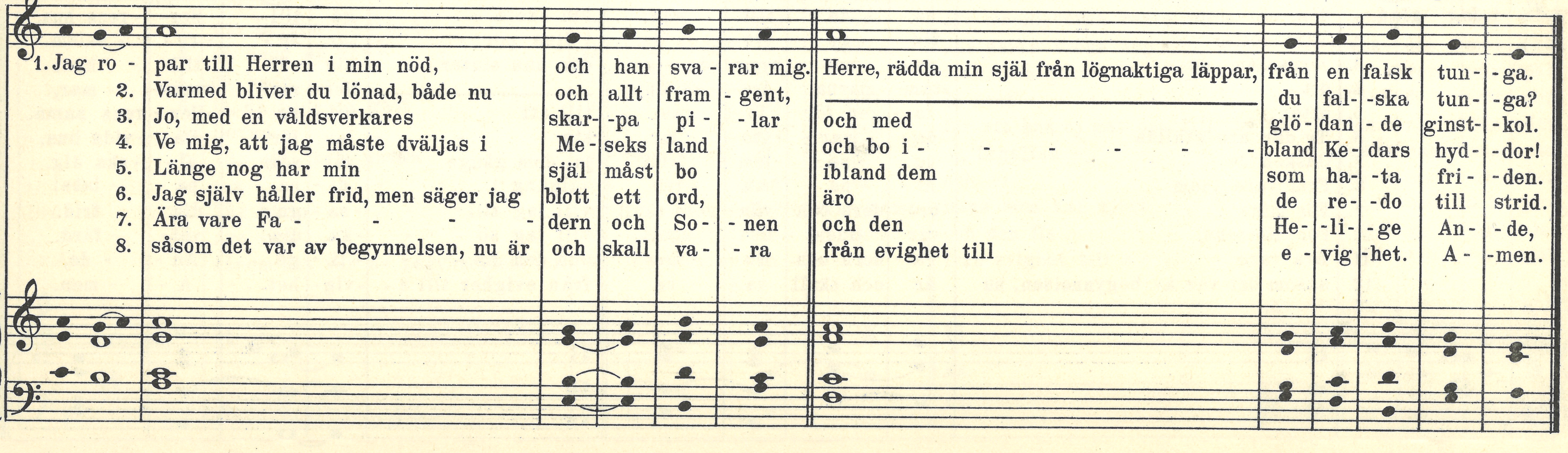

121ª Psalmen.

Förtröstan på Herrens beskydd.

5e psalmtonen.

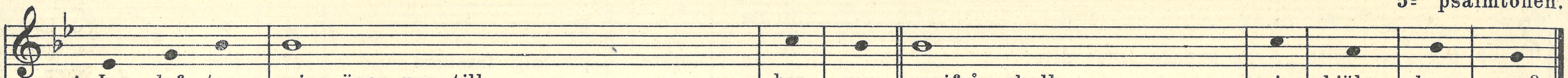

1. Jag lyf - ter	mina ögon upp till	ber-	-gen:	varifrån skall	min	hjälp	kom-	- ma?
2.	Min hjälp kommer från	Her-	-ren,	som har gjort	him-	- mel	och	jord.
3.	Icke skall han låta din fot	vack-	- la,	icke slumrar han	som	be -	- va -	rar dig!
4.	Nej, han som bevarar Israel, han slumrar	ic -	-ke,	han	so -	- ver	ic -	- ke.
5.	Herren är den som bevarar	dig,		Herren är ditt skygd på din	hög-	- ra	si -	- da.
6.	Solen skall icke skada dig om	da -	-gen,	ej heller	må-	-nen om	nat -	- ten.
7.	Herren skall bevara dig för allt	ont,		han skall be - - - -	va -	- ra	din	själ.
8.	Herren skall bevara din utgång och din	in-	-gång,	från nu	och	till	e -	vig tid.
9.	Ära vare Fadern och	So -	- nen	och den	He -	- lige	An -	- de,
10.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vighet.	A -	- men.

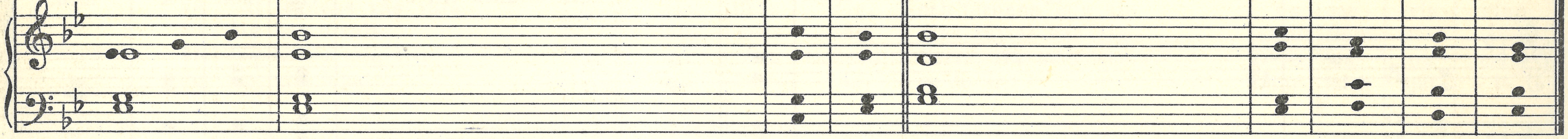

122ª Psalmen.

Välönskningar över Jerusalem.

6e psalmtonen.

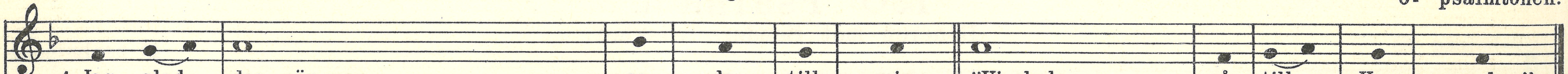

1. Jag glad -	des, när man	sa -	- de	till	mig:	"Vi skola	gå	till	Her-	- rens hus:"
2.	Våra fötter	fin -	- go	trä -	- da in	i dina por - -	tar,	Je -	- ru -	- salem,
3.	Jerusalem, du	ny -	- upp -	bygg-	-da stad,	där hus sluter	sig	väl	till	hus,
4.	dit	stam-	-marna	dra -	- ga upp,	———	Her -	rens	stam -	- mar,
5.	efter	la -	gen för	Is -	- rael,	till att	pri -	sa	Her -	rens namn.
6.	Ty där äro ställda	do -	- mar -	-sto -	- lar,	sto - - -	lar	för	Da -	-vids hus.
7.	Önsken Je - - - - -	ru -	- sa -	-lem	frid;	ja, dem gånge	väl	som	äl -	- ska dig.
8.	Frid vare inom	di -	- na	mu -	- rar,	välgång i	di -	na	pa -	- lats!
9.	För mina	brö -	ders och	vän -	ners skull	vill jag till - -	- sä -	ga	dig	frid.
10.	För Herrens,	vår	Guds,	hus'	skull	vill jag sö - -	- ka	din	väl -	- färd.
11.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - -	- li -	ge	An -	- de,
12.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e -	-vig -	het.	A -	- men.

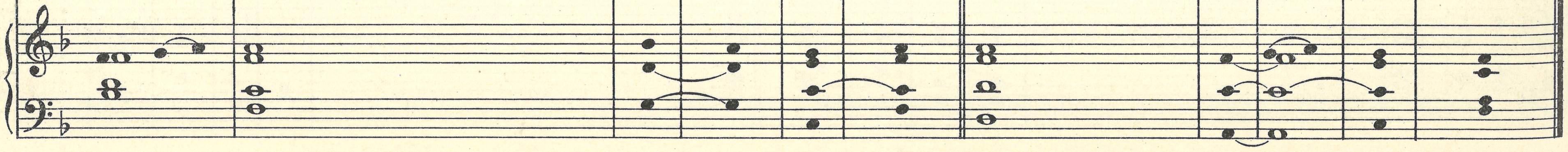

123e Psalmen.

Bön om hjälp mot föraktare.

Tonus peregrinus.

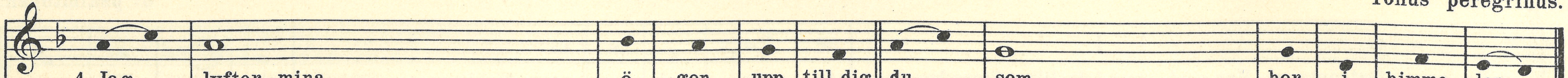

1. Jag	lyfter mina	ö -	- gon	upp	till dig,	du	som	bor	i	himme -	len.
2.	Ja, såsom tjänares	ö -	- gon	skå -	- da		på	de -	-ras	Herres	hand,
3.	såsom en tjänar - - - -	in -	- nas	ö -	- gon		på	hen -	-nes	frus	hand,
4.	så skåda våra ögon upp till	Her -	- ren,	vår	Gud,		till dess han var - -	-der	oss	nå - -	dig.
5.	Var oss nådig, Herre, -	var	oss	nå -	-dig,		ty vi äro rikligen mät -	-ta -	-de	med för -	-akt.
6.	Rikligen mättad är vår själ med de	säk -	-ras be -	spot -	-telse,		med de hög - - -	-mo -	-di -	-gas för -	-akt.
7.	Ära vare Fa - - - - -	dern	och	So -	- nen		och den He - - -	-li -	-ge	An -	-de,
8.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra		från evighet till e - -	-vig -	-het.	A -	-men.

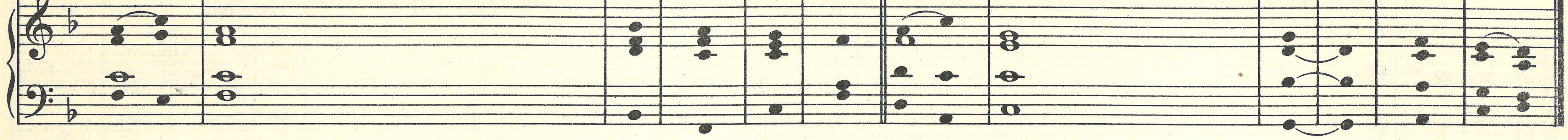

124e Psalmen.

Tacksägelse för räddning ur stor fara.

6e psalmtonen.

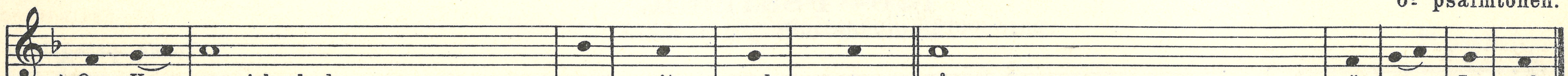

1. Om Her -	ren icke hade	va -	- rit	med	oss—	så	sä -	ge	Is -	rael—
2.	om Herren icke hade	va -	- rit	med	oss,	när människorna reste sig	upp	e - -	mot	oss,
3.	då hade de upp - - - -	slu -	-kat oss	le -	- vande,	när deras vrede upp - - - -	tän -	des	mot	oss;
4.	då hade	vatt -	-nen för -	dränkt	oss,	strömmen gått	ö -	ver	vår	själ,
5.	ja, då hade de gått	ö -	- ver	vår	själ,	de sval - - - - - -	lan -	de	vatt	- nen.
6.	Lovad	va -	- re	Her -	- ren	för att han ej gav oss till rov åt	de -	ras	tän	- der!
7.	Vår själ kom undan	så -	-som en	få -	- gel	ur fågelfän - - - - -	gar -	nas	sna	- ra;
8.	sna - - - - - - -	ran	gick	sön -	- der,	och vi	kom -	mo	un -	-dan.
9.	Vår hjälp	är	i	Her -	rens namn,	hans som har gjort	him -	mel	och	jord.
10.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - - -	li -	ge	An -	- de,
11.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - -	vig -	het.	A -	men.

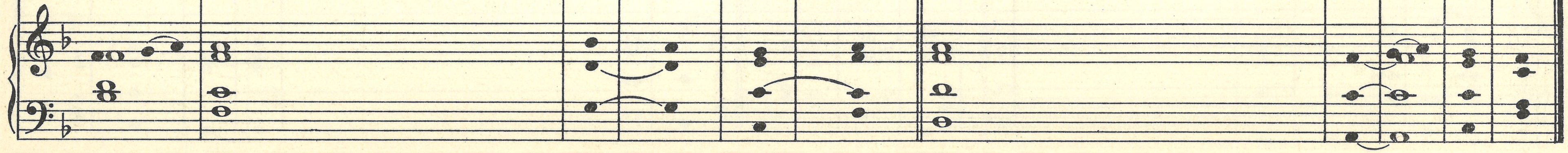

125e Psalmen.

Herren beskyddar Israel.

6e psalmtonen.

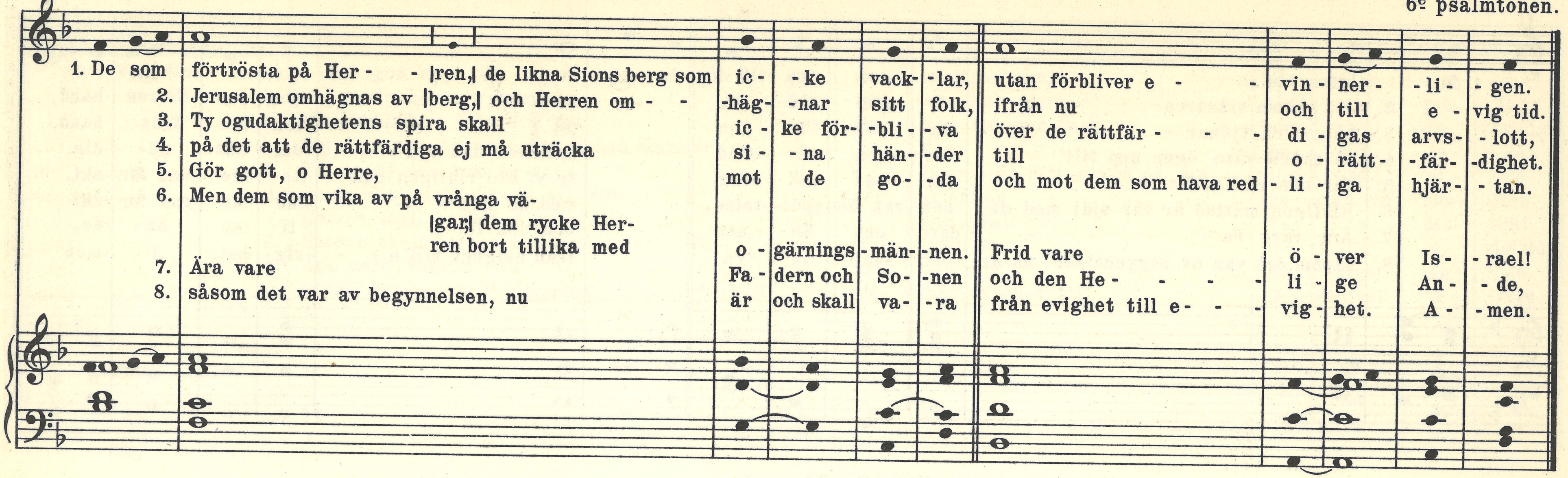

126e Psalmen.

Tåreutsäde och glädjeskörd.

Tonus peregrinus.

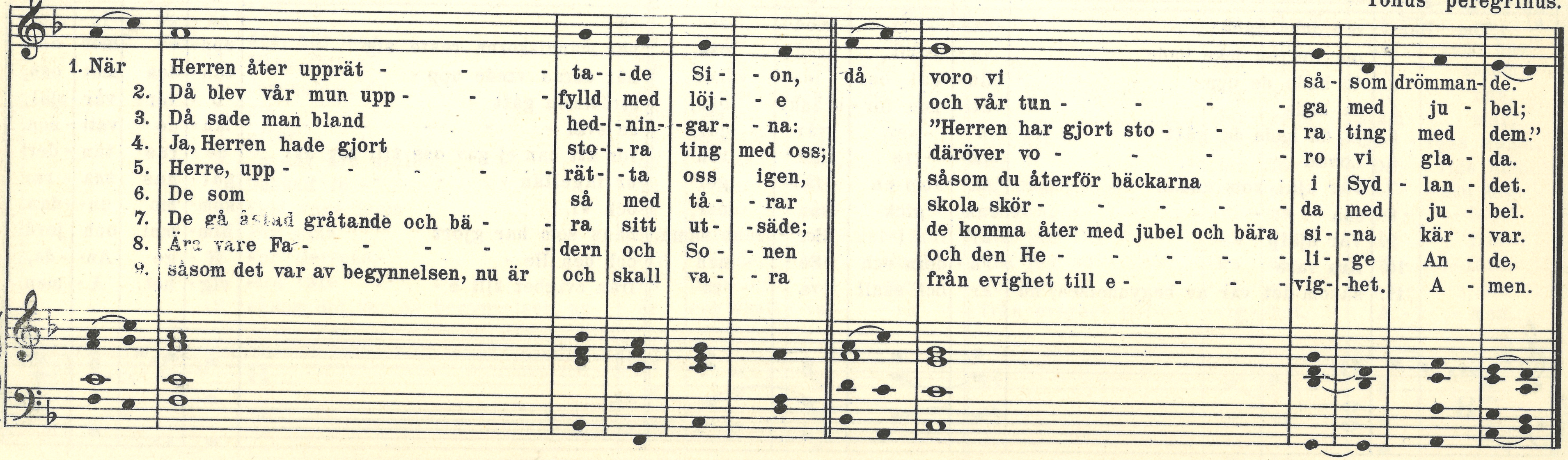

127:e Psalmen.

All välsignelse kommer från Herren.

2:a psalmtonen.

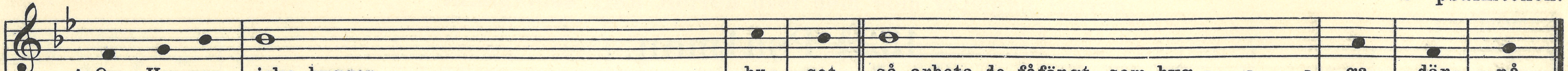

1. Om Her-ren	icke bygger	hu-	- set,	så arbeta de fåfängt, som byg - - -	ga	där-	- på.
2.	Om Herren icke bevarar	sta-	-den,	så vakar väkta - - - - - -	ren	få-	-fängt.
3.	Det är fåfängt att I bittida stån	upp		och sent gån	till	vi -	- la,
4.	och äten edert bröd med veder - - -	mö-	- da;	detsamma giver han åt sina vänner, medan	de	so -	- va.
5.	Se, barn äro en Herrens	gå -	- va,	livs - - - - - - - -	frukt	en	lön.
6.	Liksom pilar i en hjältes	hand,		så äro söner som man får	vid	un-	-ga år.
7.	Säll är den man som har sitt koger fyllt av	så-	-dana.	De komma icke på skam, när de mot fiender föra sin talan	i	por-	- ten.
8.	Ära vare Fadern och	So-	- nen	och den Heli - - - - - - -	ge	An -	- de,
9.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va -	- ra	från evighet till evig - - - - -	het.	A -	- men.

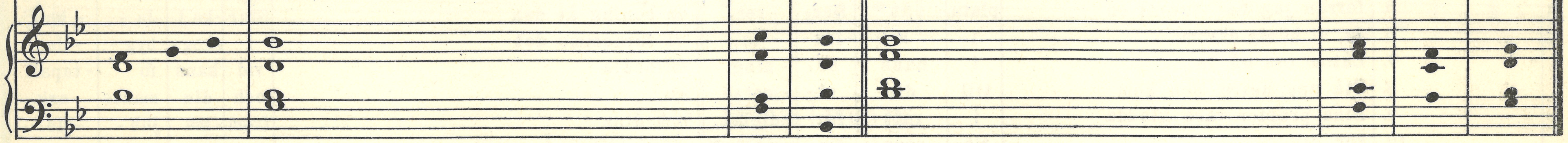

130:e Psalmen.

Bön ur djupen om förlåtelse och förlossning.

7:e psalmtonen.

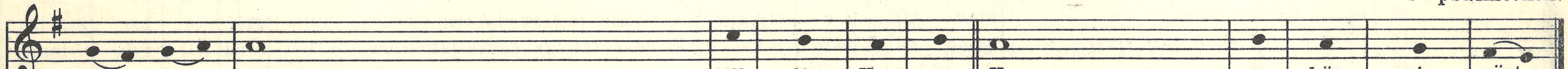

1. Ur dju- -	pen ropar jag	till	dig,	Her-	- re.	Her - - - -	re,	hör	min	röst,
2.	låt dina	ö -	- ron	ak-	- ta	på	mina	bö -	- ners	ljud.
3.	Om du, Herre, vill tillräkna	miss	- gär -	-nin-	-gar,	Herre,	vem	kan	då be -	stå?
4.	Dock, hos dig	är	ju för-	-lå -	telse,	på det att	man	må	frukta	dig.
5.	Jag väntar	ef-	- ter	Her-	-ren,	min själ väntar och jag	hop-	-pas	på hans	ord.
6.	Min själ väntar efter Herren mer än väktarna	ef -	- ter	mor-	gonen,	ja, mer än väktarna	ef -	- ter	morgo -	nen.
7.	Hoppas på Herren, Israel; ty hos	Her-	- ren	är	nåd,	och mycken förlossning	är	hos	ho -	-nom.
8.	och han skall för - - - - -	los-	- sa	Is-	-rael	från alla dess	miss-	- gär -	- nin -	-gar.
9.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	-nen	och den	He -	- lige	An -	-de,
10.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	-men.

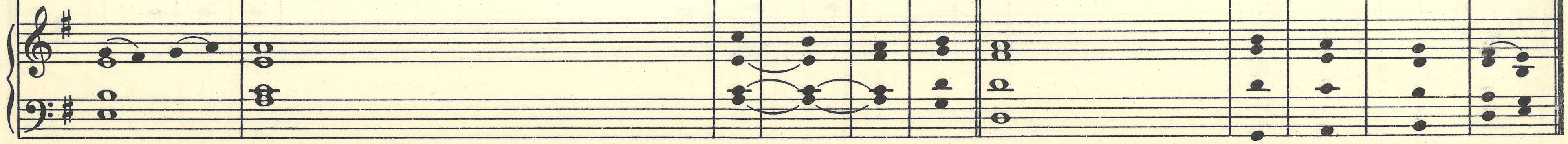

132ª Psalmen.

Davids löfte till Herren och Herrens löfte till David.

1ª psalmtonen.

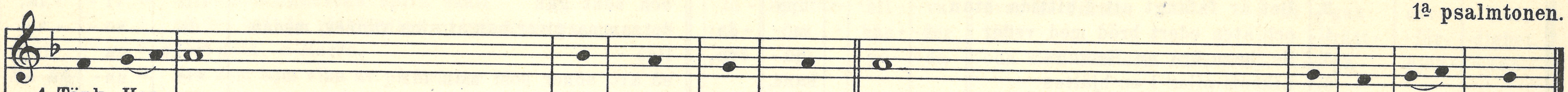

1. Tänk, Her -	re,	Da-	-vid till	go -	- do,	på allt vad	han	fick	li -	- da,
2.	han som svor	Her-	- ren	en	ed	och gjorde ett löfte åt den	Star-	-ke i	Ja -	- kob:
3.	"Jag skall icke gå in i den	hyd-	- da	där	jag bor,	ej heller bestiga mitt	vi-	- lo -	-lä -	- ger,
4.	jag skall icke unna	mi-	- na	ö -	gon sömn	eller mina	ögon	-lock	slum -	- mer,
5.	förrän jag har funnit en	plats	åt	Her-	- ren,	en boning åt den	Star	-ke i	Ja -	- kob."
6.	Ja, vi hörde därom	i	E -	-fra -	- ta,	vi förnummo det	i	skogs	- byg -	- den.
7.	Låtom oss gå in	i	hans	bo -	- ning,	tillbedja	vid	hans	fo -	- tapall.
8.	Stå upp, Herre, och kom	till	din	vi -	-lostad,	du	och	din	makts	ark.
9.	Dina präster vare klädda	i	rätt -	-fär -	-dighet,	och dina	from	- ma	jub -	- le.
10.	För din	tjä-	-nare	Da -	vids skull	må du icke visa tillba - - - -	ka	din	smor -	- de.
11.	Herren har	svu-	- rit	Da -	- vid	en osviklig ed, som han ic - - -	ke	skall	ryg -	- ga:
12.	"Av ditt livs frukt skall jag sätta	ko -	nungar	på	din tron.	Om dina barn hål - - - - -	la	mitt	för -	-bund
13.	och hålla mitt vittnesbörd, som	jag	skall	lä -	ra dem,	så skola ock deras barn till evig tid få sit -	ta	på	din	tron.
14.	Ty Herren har	ut-	- valt	Si -	- on,	där vill han ha - - - - -	va	sin	bo -	- ning.
15.	Detta är min vilo - - - -	stad	till	e -	-vig tid;	här skall jag bo, ty till detta	stäl	- le	har	jag lust.
16.	Dess förråd skall jag rikli - -	gen	väl -	-sig-	- na,	åt dess fattiga skall jag giva	bröd	till	fyl -	- lest.
17.	Dess präster skall jag	klä-	-da i	fräls-	-ning,	och dess fromma	sko-	-la	jub- -	la högt.
18.	Där skall jag låta ett horn skjuta	upp	åt	Da-	- vid;	där har jag rett till en lampa	åt	min	smor-	- de.
19.	Hans fiender skall jag	klä-	- da	i	skam,	men på honom skall hans	kro-	- na	glän -	- sa."
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - - - -	li -	-ge	An -	- de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - - - -	vig-	-het.	A -	- men.

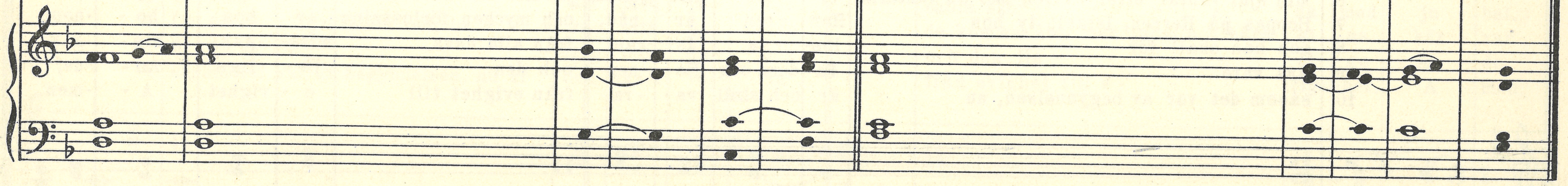

134e Psalmen.

Välsignelse från Herren över dem som välsigna Herren.

6e psalmtonen.

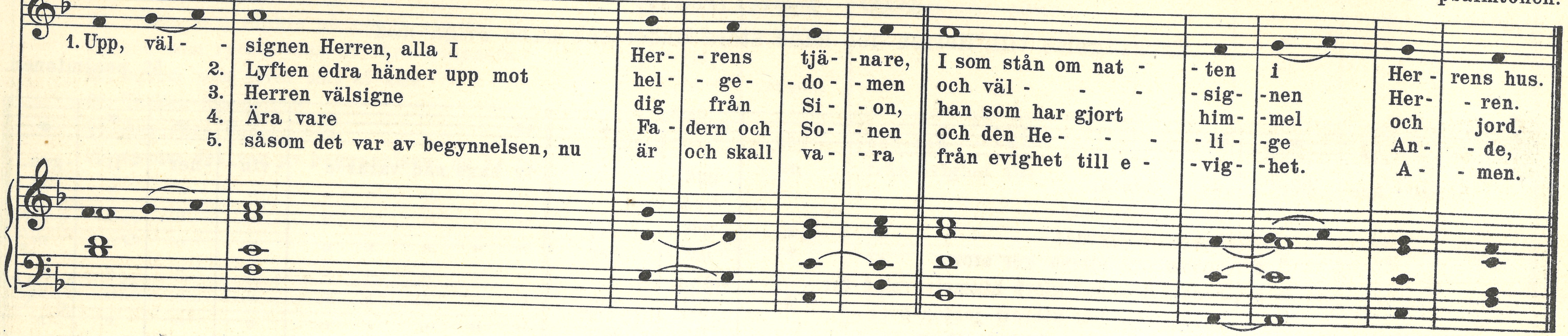

135e Psalmen.

Lov till Herren för hans stora under.

8e psalmtonen.

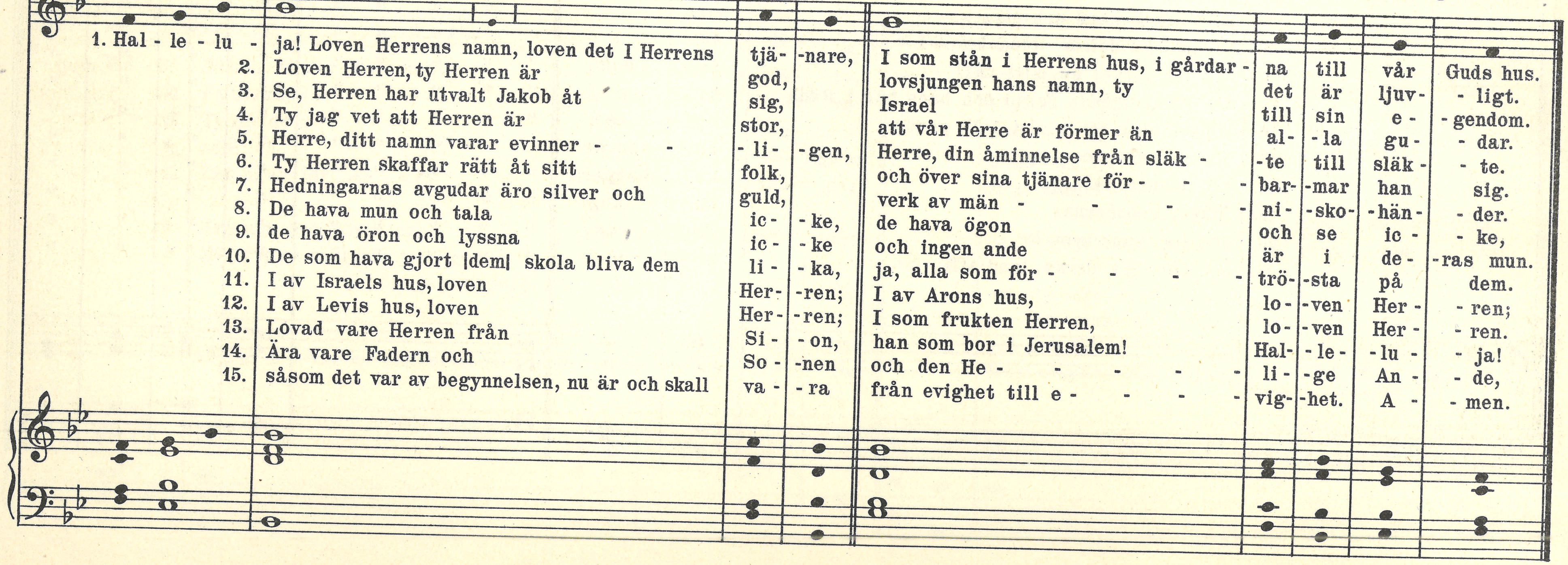

136e Psalmen.

Tacksägelse till Herren för hans stora under och hans eviga nåd.

5e psalmtonen.

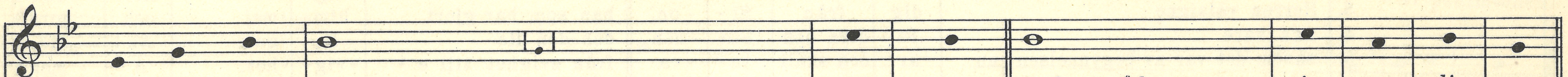

1. Tac - ken Her -	ren, ty han är	god,		ty hans nåd varar e -	- vin -	- ner -	- li -	- gen.
2.	Tacken gudarnas	Gud,		" " " " "	"	"	"	"
3.	Tacken herrarnas	Her -	- re,	" " " " "	"	"	"	"
4.	honom som allena gör stora	un -	- der,	" " " " "	"	"	"	"
5.	honom som har gjort himmelen med för - -	stånd,		" " " " "	"	"	"	"
6.	honom som har utbrett jorden över	vatt -	- nen,	" " " " "	"	"	"	"
7.	honom som har gjort de stora	lju -	- sen,	" " " " "	"	"	"	"
8.	solen till att råda över	da -	- gen,	" " " " "	"	"	"	"
9.	månen och stjärnor-|na| till att råda över	nat -	- ten,	" " " " "	"	"	"	"
10.	honom som slog Egypten i dess	först -	- födda,	" " " " "	"	"	"	"
11.	och som förde Israel ut däri - - - -	från,		" " " " "	"	"	"	"
12.	med stark hand och uträckt	arm,		" " " " "	"	"	"	"
13.	honom som delade Röda havet i - - -	- tu,		" " " " "	"	"	"	"
14.	och lät Israel gå mitt däri - - - -	ge -	- nom,	" " " " "	"	"	"	"
15.	och kringströdde Farao och hans här i Röda	ha -	- vet,	" " " " "	"	"	"	"
16.	honom som förde sitt folk genom	ök -	- nen,	" " " " "	"	"	"	"
17.	honom som slog stora	ko -	- nungar,	" " " " "	"	"	"	"
18.	och dräpte väldiga	ko -	- nungar,	" " " " "	"	"	"	"
19.	Sihon, amoréernas	ko -	- nung,	" " " " "	"	"	"	"
20.	och Og, konungen i	Ba -	- san,	" " " " "	"	"	"	"
21.	och som gav deras land till	ar -	- vedel,	" " " " "	"	"	"	"

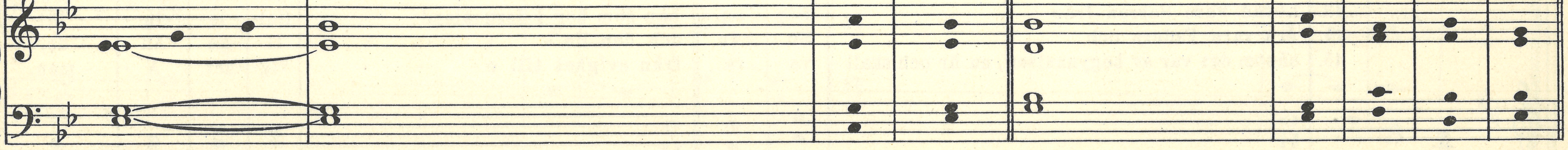

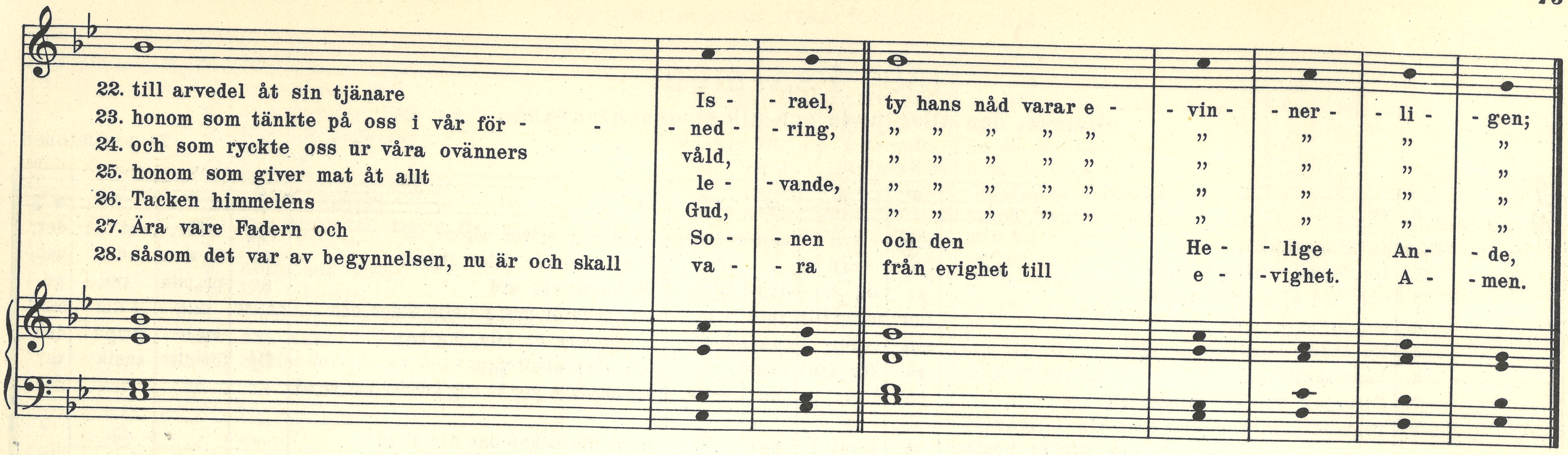

137e Psalmen.

Vid Babels floder.

Tonus peregrinus.

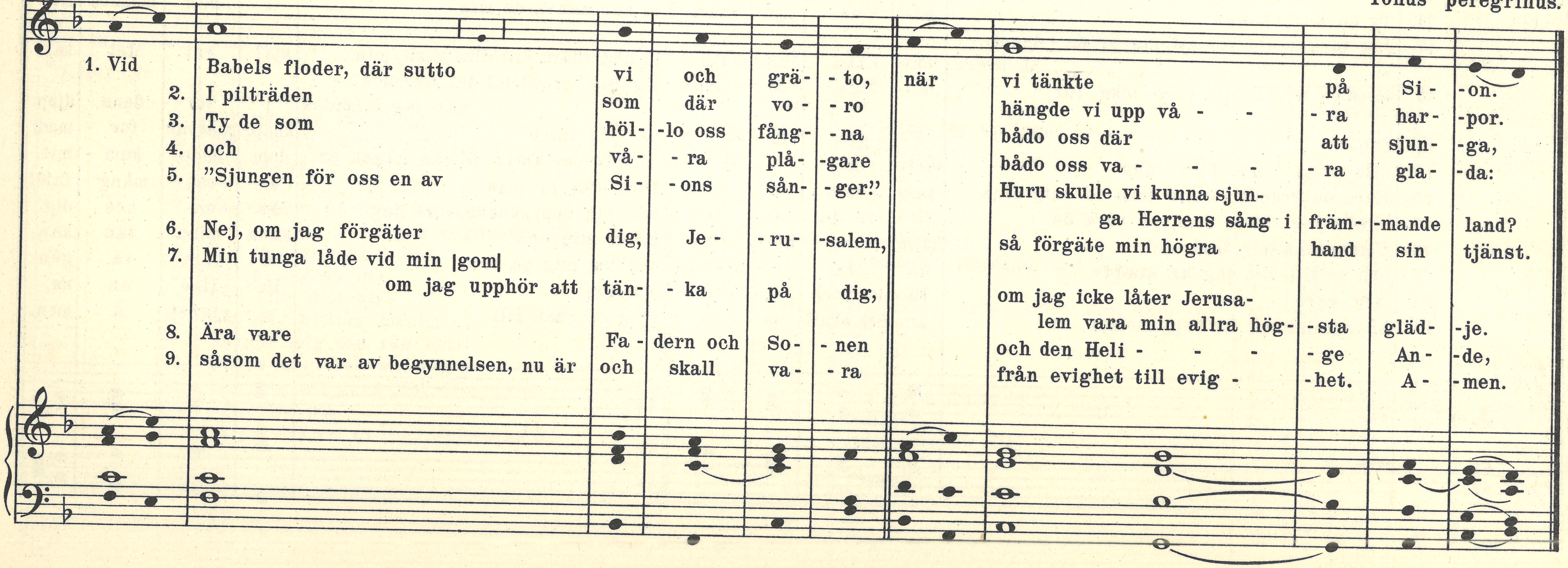

139e Psalmen.

Herren, den allvetande och allestädesnärvarande.

7e psalmtonen.

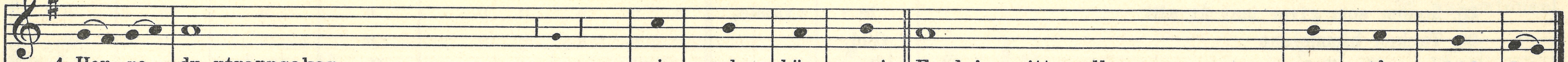

1. Her - re,	du utrannsakar	mig	och	kän-	ner mig.	Evad jag sitter eller	upp-	-står,	vet du	det;
2.	Du förstår mina tankar	fjär-	- ran	i -	- från.	Evad jag går eller ligger,	ut -	forskar	du	det,
3.	och med alla mina vägar	är	du för-	-tro-	-gen.	Ty förrän ett ord	är	på min	tun -	ga,
4.	se, så känner du,	Her-	re,det till	ful-	- lo.	Du omsluter mig på alla sidor och	håller	mig	i din	hand.
5.	En sådan kunskap är mig	allt-	- för	un-	-derbar;	den är mig för hög, jag kan	ic-	-ke be-	-gripa	den.
6.	Vart skall jag	gå	för din	An-	- de,	och vart skall jag	fly	för ditt	ansik -	te?
7.	Fore jag upp till himmelen	så	är	du	där,	och bäddade jag åt mig i dödsriket, se,så	är	du	ock	där.
8.	Toge jag morgonrodnadens vin- -|gar,| gjorde jag mig en boning	yt -	terst i	ha-	- vet,	så skulle också där din hand leda mig och din	högra	hand	fatta	mig.
9.	Och om jag sade:"Mörker må betäc-|ka mig| och ljuset bliva	natt	om -	kring	mig"	så skulle själva mörkret icke	va -	- ra	mörkt för	dig,
10.	natten skulle lysa	så-	- som	da-	-gen;	ja, mörkret skulle vara	så-	-som	lju -	set.
11.	Ty du har skapat	mi-	- na	nju-	-rar,	du sammanvävde mig	i	min	moders	liv.
12.	Jag tackar dig för att jag är da - |nad| så över-	måt-	- tan	un-	derbart;	ja, underbara äro dina verk, min	själ	vet	det	väl.
13.	Benen i min kropp voro icke för - - -	bor-	- ga -	-de	för dig,	när jag bereddes i det fördolda, när jag bildades	i	jor-	- dens	djup.
14.	Dina	ö -	- gon	så -	go mig,	när jag ännu	knap-	past var	for -	mad;
15.	alla mina dagar blevo upp - - - -	skriv-	- na	i	din bok,	de voro bestämda, förrän någon av	dem	hade	kom -	mit.
16.	Huru outgrundliga äro icke för mig dina	tan-	- kar,	o	Gud,	huru stor är icke	de-	- ras	mång -	fald!
17.	Skulle jag räkna dem, så vore de	fle-	-ra än	san-	- den;	när jag uppvaknade, vore jag	än-	- nu	hos	dig.
18.	Utrannsaka mig, Gud, och	känn	mitt	hjär	- ta;	pröva mig och	känn	mina	tan -	kar,
19.	och se till, om jag är stadd	på	en	o -	lycksväg	och led mig på den	e -	-viga	vä -	gen.
20.	Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den	He -	- lige	An -	de,
21.	såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va-	- ra	från evighet till	e -	vighet.	A -	men.

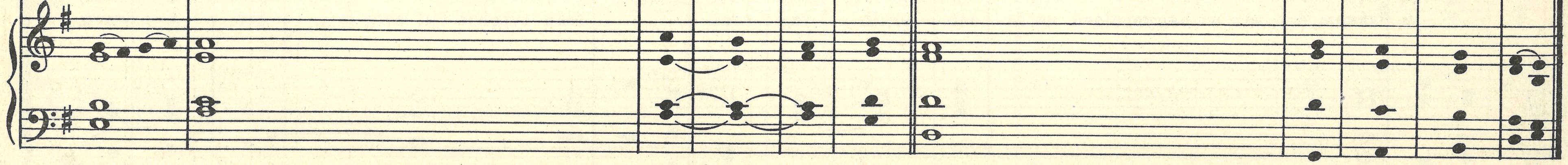

142^a Psalmen.

Rop om räddning ifrån förföljares våld.

6^e psalmtonen.

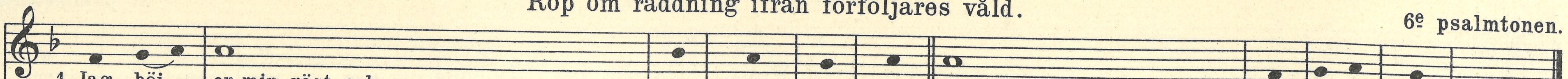

1.	Jag höj -	er min röst och	ro -	par till	Her -	- ren,	jag höjer min röst och be -	- der	till	Her -	- ren.
2.		Jag utgjuter inför honom	mitt	be -	kym -	- mer,	min nöd kungör	jag	för	ho -	- nom.
3.		När min ande för - - - - -	smäk	- tar	i	mig,	är du den som	kän -	ner	min	stig.
4.		På den	väg	där	jag	skall gå	hava de lagt ut	sna -	ror	för	mig.
5.		Skåda på min högra	si -	- da	och	se:	där finnes ingen som	kän -	nes	vid	mig.
6.		Ingen tillflykt	å -	- ter -	- står	för mig;	ingen finnes, som frågar	ef -	ter	min	själ.
7.		Jag ropar till dig, o Herre; jag säger:	"Du	är min	till -	flykt,	min del i de	le -	van -	- des	land."
8.		Ak - - - - - - -	ta	på	mitt	rop,	ty jag är i	stort	e -	- län -	- de;
9.		rädda mig från	mi -	- na för-	- föl -	- jare,	ty de äro mig	ö -	ver -	- mäk-	- tiga.
10.		För min själ	ut	ur	fän -	gelset,	så att jag får	pri -	sa	ditt	namn.
11.		Omkring mig skola de rättfärdi - -	ga	för -	sam -	- las,	när	du	gör	väl	mot mig.
12.		Ära vare	Fa -	dern och	So -	- nen	och den He - - - -	li -	ge	An -	- de,
13.		såsom det var av begynnelsen, nu	är	och skall	va -	- ra	från evighet till e - - -	vig -	het.	A -	- men.

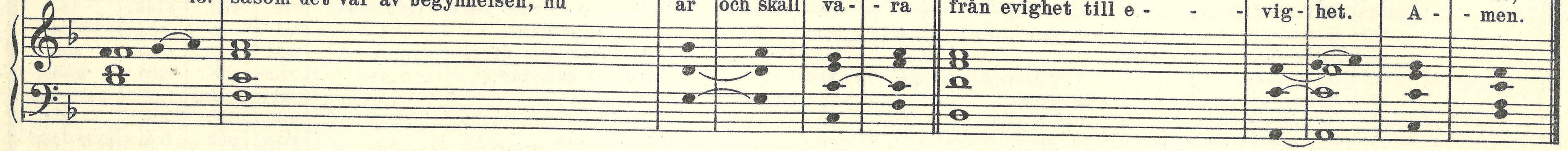

143^e Psalmen.

Klagan och åkallan.

4^e psalmtonen.

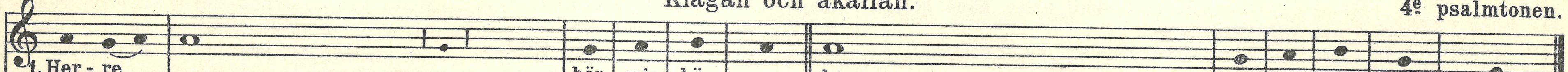

1. Her - re		hör	min	bön,		lyss - - - - - -	na	till	min	å -	- kallan,
2.	svara mig i	din	rätt-	-fär-	-dighet,	för	din	tro-	-fast-	-hets	skull.
3.	och gå icke till doms	med	din	tjä-	-nare,	ty inför dig är ingen le - - -	van	-de	rätt-	-fär -	- dig.
4.	Se fienden förföl - - - -	jer	min	själ,		han trampar	mitt	liv	till	jor -	- den;
5.	han lägger	mig	i	mör-	-ker	såsom de län - - - -	ge -	se-	-dan	dö -	- da.
6.	Och min ande försmäk - - -	tar	i	mig,		mitt hjärta är	stel-	nat	i	mitt	bröst.
7.	Jag tänker på forna da-|gar,| jag begrundar alla	di-	-na	gär -	ningar,	dina händers	verk	ef-	-ter-	- sin-	-nar jag.
8.	Jag uträcker mina hän - - -	der	till	dig;		såsom ett törstigt land läng - -	tar	min	själ	ef -	- ter dig.
9.	Herre, skynda att	sva-	-ra	mig,		ty	min	an-	-de	för -	- gås;
10.	dölj icke ditt an - - - -	sik-	-te	för	mig,	må jag ej varda lik dem som hava fa -	-rit	ned	i	gra -	- ven.
11.	Låt mig bittida förnim - - -	ma	din	nåd,		ty jag	för-	-trö-	star	på	dig.
12.	Kungör mig den väg som	jag	bör	van-	- dra,	ty till dig	upp-	-lyf-	-ter	jag	min själ.
13.	Rädda mig från mina fi - - -	en-	-der,	Her-	- re;	hos	dig	sö-	-ker	jag	skygd.
14.	Lär mig att göra din vilja, ty du	är	min	Gud;		din gode Ande le - - - -	de	mig	på	jämn	mark.
15.	Ära vare Fa - - - - -	dern	och	So -	- nen	och den	He-	-li-	-ge	An -	- de,
16.	såsom det var av begynnelsen, nu är	och	skall	va -	- ra	från evighet till	e -	-vig-	-het.	A -	- men.

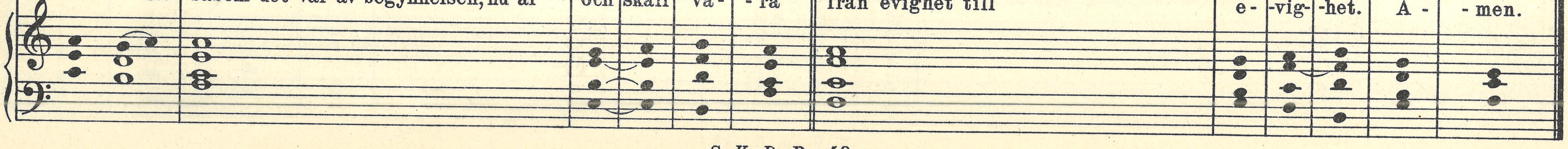

145:e Psalmen.

Herrens storhet och godhet.

8:e psalmtonen.

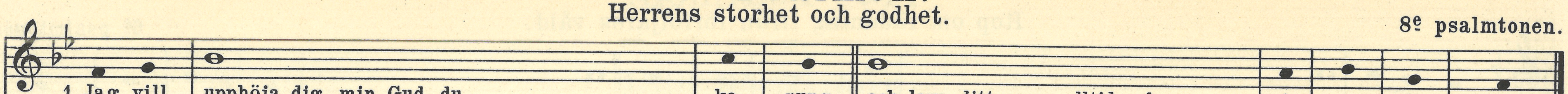

1. Jag vill	upphöja dig, min Gud, du	ko-	-nung,	och lova ditt namn alltid och e - -	vin-	-ner-	-li-	-gen.
2.	Jag vill dagligen	lo-	-va dig	och prisa ditt namn alltid och e - -	vin-	-ner-	-li-	-gen.
3.	Stor är Herren och högt - - - -	lo-	-vad,	ja, hans storhet är o - - - -	ut-	rann-	-sak-	-lig.
4.	Det ena släktet prisar för det andra dina	verk,		de förkunna dina väl - - - -	di-	-ga	gär-	-ningar.
5.	Ditt majestäts härlighet och ära vill jag be-	-grun-	-da	och dina	un-	-der-	-ful-	-la verk.
6.	Man skall tala om dina fruktansvärda gärningars	makt;		dina storverk skall	jag	för-	-täl-	-ja.
7.	Man skall utbreda ryktet om din stora	god-	-het	och jubla över	din	rätt-	-fär-	-dighet.
8.	Nådig och barmhärtig är	Her-	-ren,	långmodig och	stor	i	mild-	-het.
9.	Herren är god mot	al-	-la	och förbarmar sig över	al-	-la	si-	-na verk.
10.	Alla dina verk, Herre, skola	tac-	-ka dig,	och dina fromma	sko-	-la	lo-	-va dig.
11.	De skola tala om ditt rikes	ä-	-ra,	och din makt skola	de	för-	-kun-	-na.
12.	Så skola de kungöra för människors barn dina väldiga	gär-	-ningar	och ditt rikes ä - - - -	ra	och	här-	-lighet.
13.	Ditt rike är ett rike för alla evig - - -	he-	-ter,	och ditt herradöme varar från släk-	-te	till	släk-	-te.
14.	Herren uppehåller alla dem som äro på väg att	fal-	-la,	och han upprättar	al-	-la	ned-	-böjda.
15.	Allas ögon vänta efter	dig,		och du giver dem deras	mat	i	rätt	tid.
16.	Du upplåter din	hand		och mättar allt le - - - -	van-	-de	med	nåd.
17.	Herren är rättfärdig i alla sina	vä-	-gar	och nådig i	al-	-la	si-	-na verk.
18.	Herren är nära alla dem som åkalla	ho-	-nom,	alla dem som åkalla ho - - -	nom	upp-	-rik-	-tigt.
19.	Han gör vad de gudfruktiga be - - -	gä-	-ra	och hör deras	rop	och	fräl-	sar dem.
20.	Herren bevarar alla dem som älska	ho-	-nom	men alla ogudaktiga skall	han	för-	-gö-	-ra.
21.	Min mun skall uttala Herrens lov och allt kött skall prisa hans heliga	namn		alltid och e - - - - -	vin-	-ner-	-li-	-gen.
22.	Ära vare Fadern och	So-	-nen	och den He - - - - -	li-	-ge	An-	-de,
23.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	-ra	från evighet till e - - - -	vig-	-het.	A-	-men.

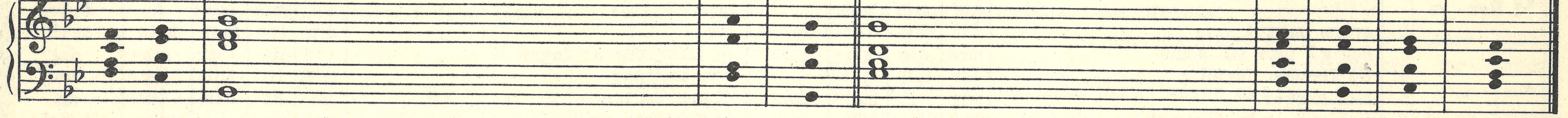

146:e Psalmen.

Lovsång till Herren, den rätte hjälparen.

5:e psalmtonen.

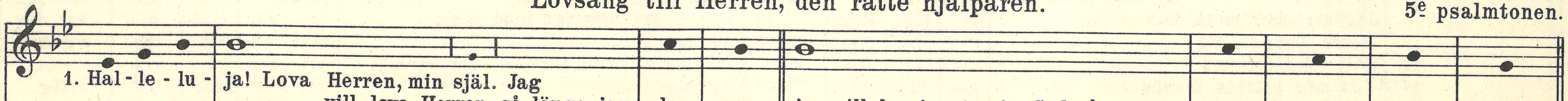

1. Hal-le-lu-	ja! Lova Herren, min själ. Jag vill lova Herren, så länge jag	le-	-ver,	jag vill lovsjunga min Gud, så	län-	-ge	jag	är till.
2.	Förliten eder icke på	fur-	-star,	icke på en människoson, han kan	ic-	-ke	hjäl-	-pa.
3.	Hans ande måste sin |väg,| han vänder tillbaka till den jord varav han är	kom-	-men;	då varda hans	an-	-slag om	in-	-tet.
4.	Säll är den vilkens hjälp är Jakobs	Gud,		den vilkens hopp står till	Her-	-ren,	hans	Gud,

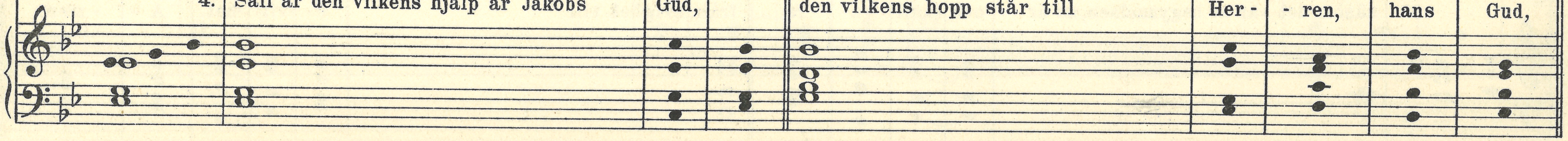

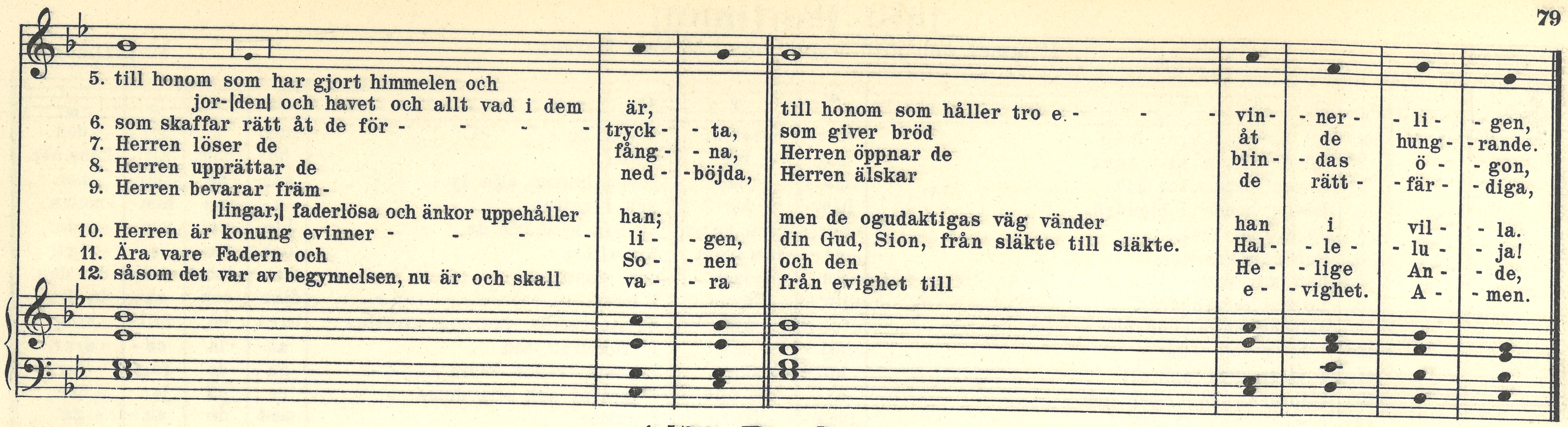

147e Psalmen.

Lovsång till Herren, den allsmäktige och allgode.

5e psalmtonen.

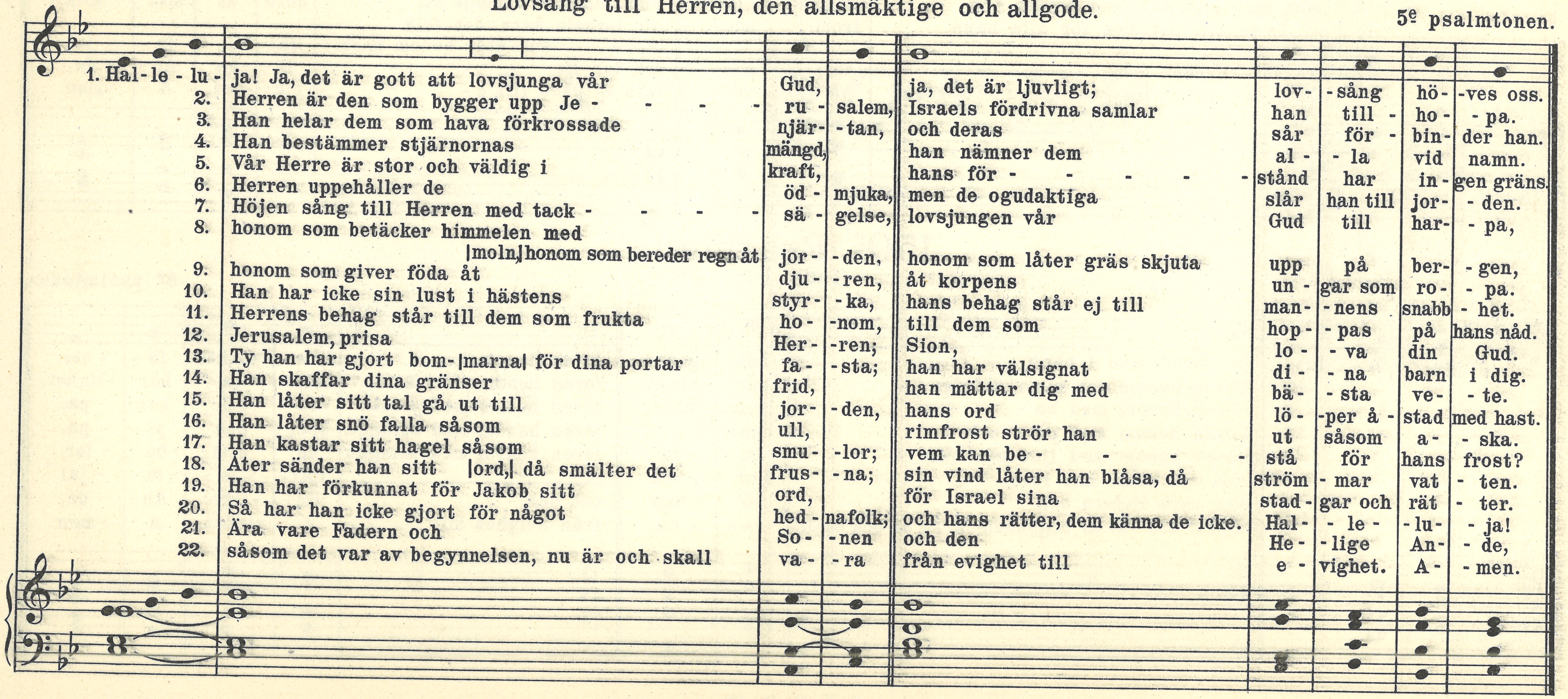

148ᵉ Psalmen.

Himmel och jord uppmanas att lova Herren.

8ᵉ psalmtonen.

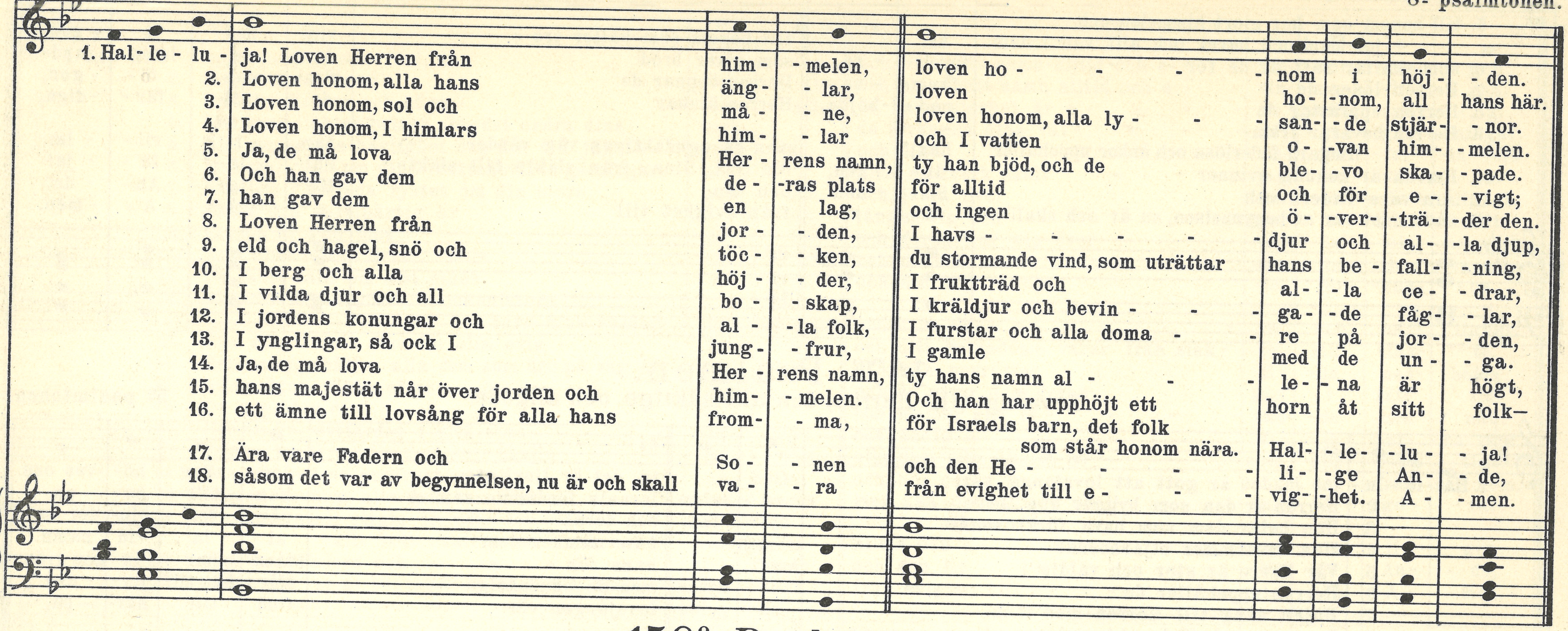

1.	Hal-le-lu-ja! Loven Herren från	him-	-melen,	loven ho- - - - -	nom	i	höj-	-den.
2.	Loven honom, alla hans	äng-	-lar,	loven	ho-	-nom,	all	hans här.
3.	Loven honom, sol och	må-	-ne,	loven honom, alla ly- - -	san-	-de	stjär-	-nor.
4.	Loven honom, I himlars	him-	-lar	och I vatten	o-	-van	him-	-melen.
5.	Ja, de må lova	Her-	rens namn,	ty han bjöd, och de	ble-	-vo	ska-	-pade.
6.	Och han gav dem	de-	-ras plats	för alltid	och	för	e-	-vigt;
7.	han gav dem	en	lag,	och ingen	ö-	-ver-	-trä-	-der den.
8.	Loven Herren från	jor-	-den,	I havs- - - - -	djur	och	al-	-la djup,
9.	eld och hagel, snö och	töc-	-ken,	du stormande vind, som uträttar	hans	be-	fall-	-ning,
10.	I berg och alla	höj-	-der,	I fruktträd och	al-	-la	ce-	-drar,
11.	I vilda djur och all	bo-	-skap,	I kräldjur och bevin- - -	ga-	-de	fåg-	-lar,
12.	I jordens konungar och	al-	-la folk,	I furstar och alla doma- -	re	på	jor-	-den,
13.	I ynglingar, så ock I	jung-	-frur,	I gamle	med	de	un-	-ga.
14.	Ja, de må lova	Her-	rens namn,	ty hans namn al- - -	le-	-na	är	högt,
15.	hans majestät når över jorden och	him-	-melen.	Och han har upphöjt ett	horn	åt	sitt	folk—
16.	ett ämne till lovsång för alla hans	from-	-ma,	för Israels barn, det folk som står honom nära.	Hal-	-le-	-lu-	-ja!
17.	Ära vare Fadern och	So-	-nen	och den He- - - -	li-	-ge	An-	-de,
18.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	-ra	från evighet till e- - -	vig-	-het.	A-	-men.

150ᵉ Psalmen.

Guds lov.

8ᵉ psalmtonen.

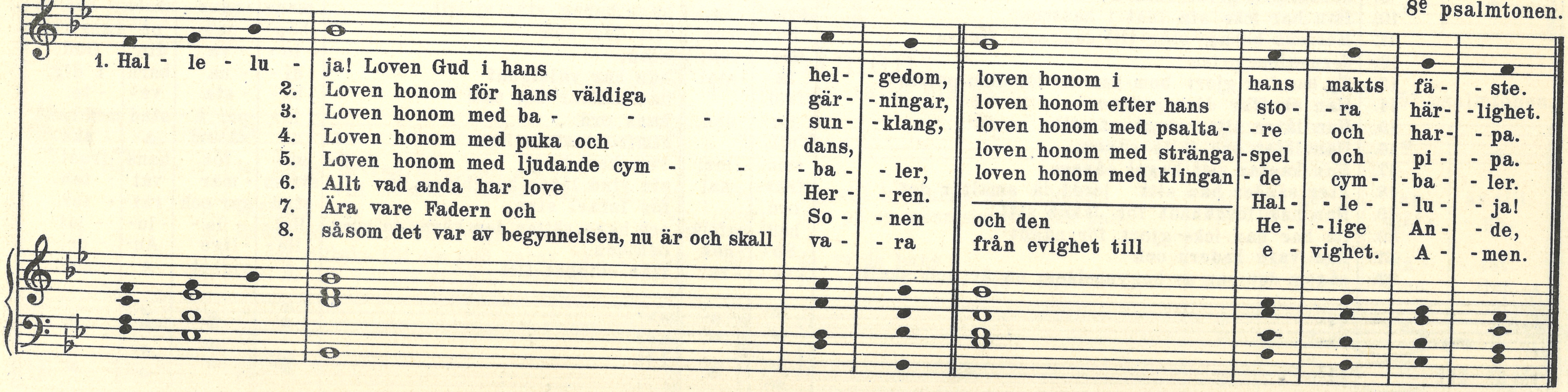

1.	Hal-le-lu-ja! Loven Gud i hans	hel-	-gedom,	loven honom i	hans	makts	fä-	-ste.
2.	Loven honom för hans väldiga	gär-	-ningar,	loven honom efter hans	sto-	-ra	här-	-lighet.
3.	Loven honom med ba- - - - -	sun-	-klang,	loven honom med psalta-	-re	och	har-	-pa.
4.	Loven honom med puka och	dans,		loven honom med stränga-	-spel	och	pi-	-pa.
5.	Loven honom med ljudande cym- -	-ba-	-ler,	loven honom med klingan-	-de	cym-	-ba-	-ler.
6.	Allt vad anda har love	Her-	-ren.		Hal-	-le-	-lu-	-ja!
7.	Ära vare Fadern och	So-	-nen	och den	He-	-lige	An-	-de,
8.	såsom det var av begynnelsen, nu är och skall	va-	-ra	från evighet till	e-	vighet.	A-	-men.

ANTIFONER

Antifoner.

*)I. Ps. 23, 25, 32, 34, 36, 91. (Ordo canendi.)

1.

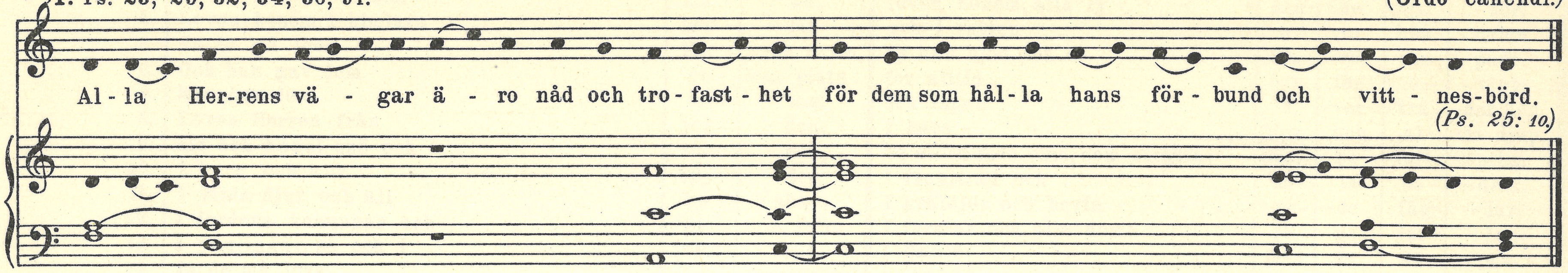

I. Ps. 5, 27, 63, 84, 122, 132. (Ordo canendi.)

2a

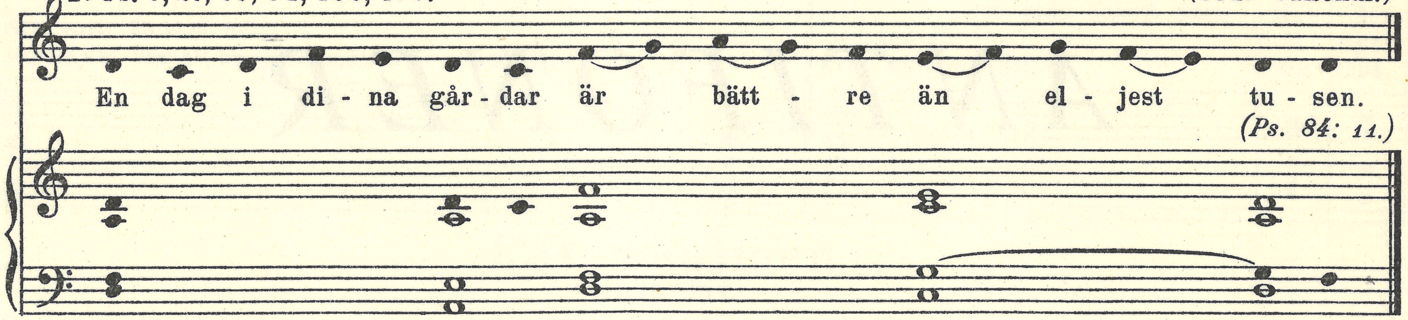

I. Ps. 126. (Ordo canendi.)

2b

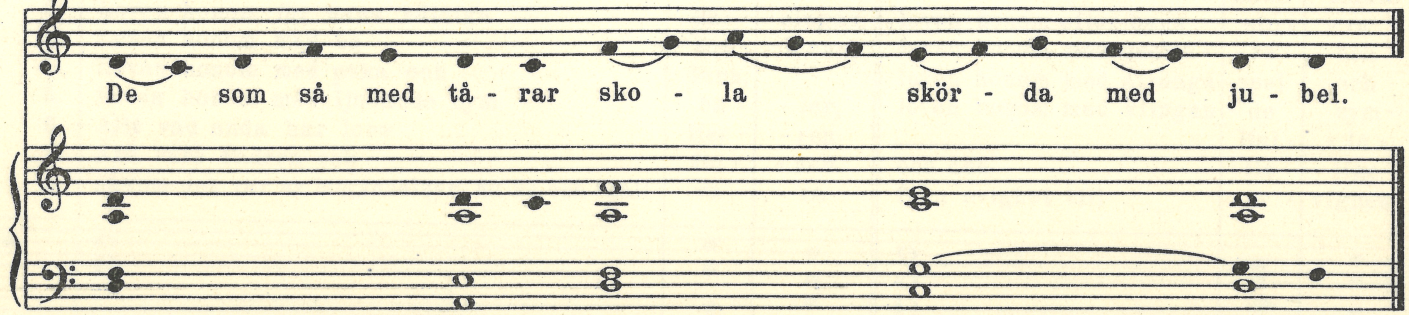

*) Psalmtonerna utmärkas här med romerska siffror.

I. Ps. 71, 137, 142. Aspöboken.

3.

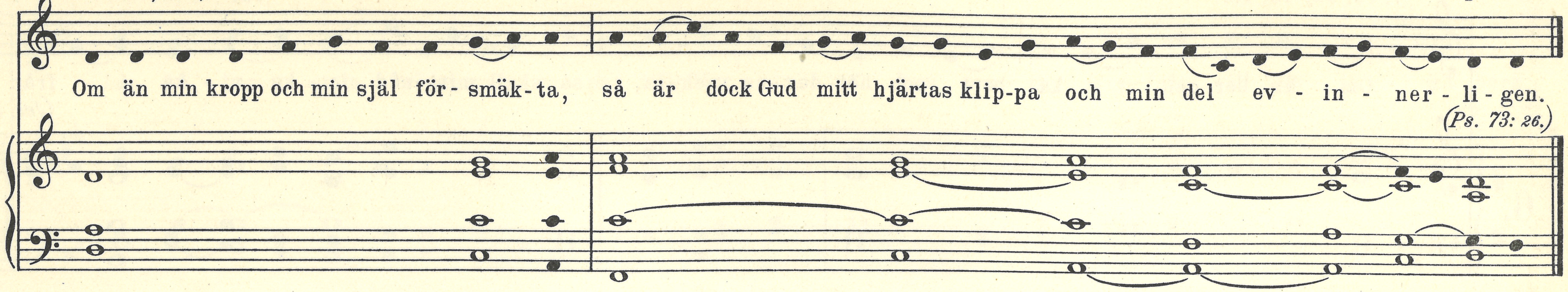

IV. Ps. 8. (Ordo canendi.)

4.

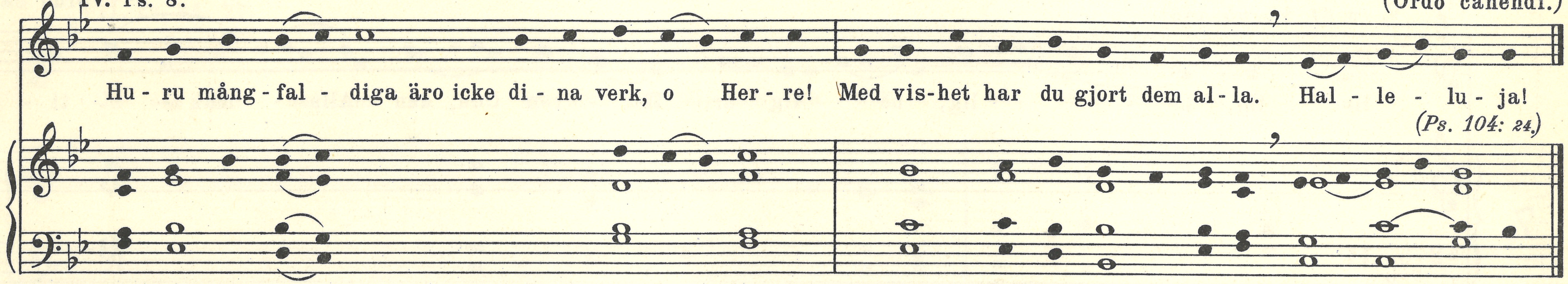

IV. Ps. 13, 31, 86, 130. (Aspöboken och Ordo canendi.)

5.

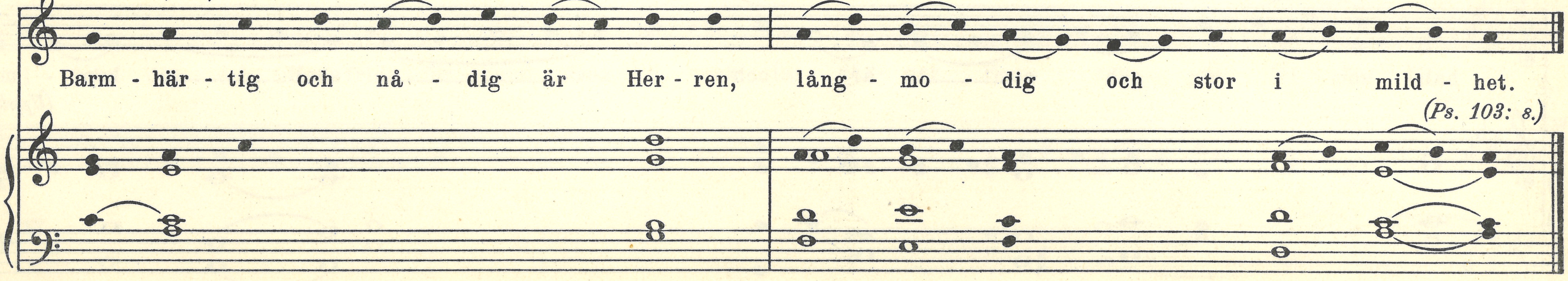

V. Ps. 33, 46, 116. Aspöboken.

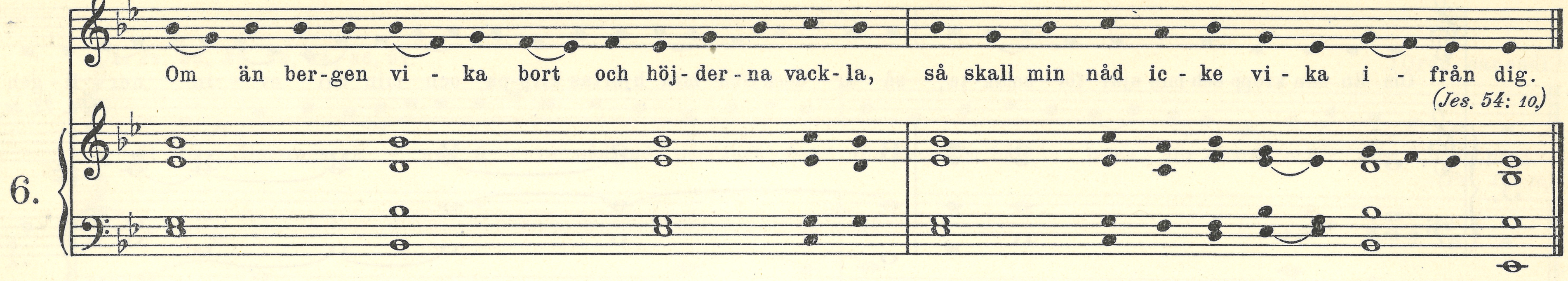

V. Ps. 67, 92, 95, 146. (Ordo canendi.)

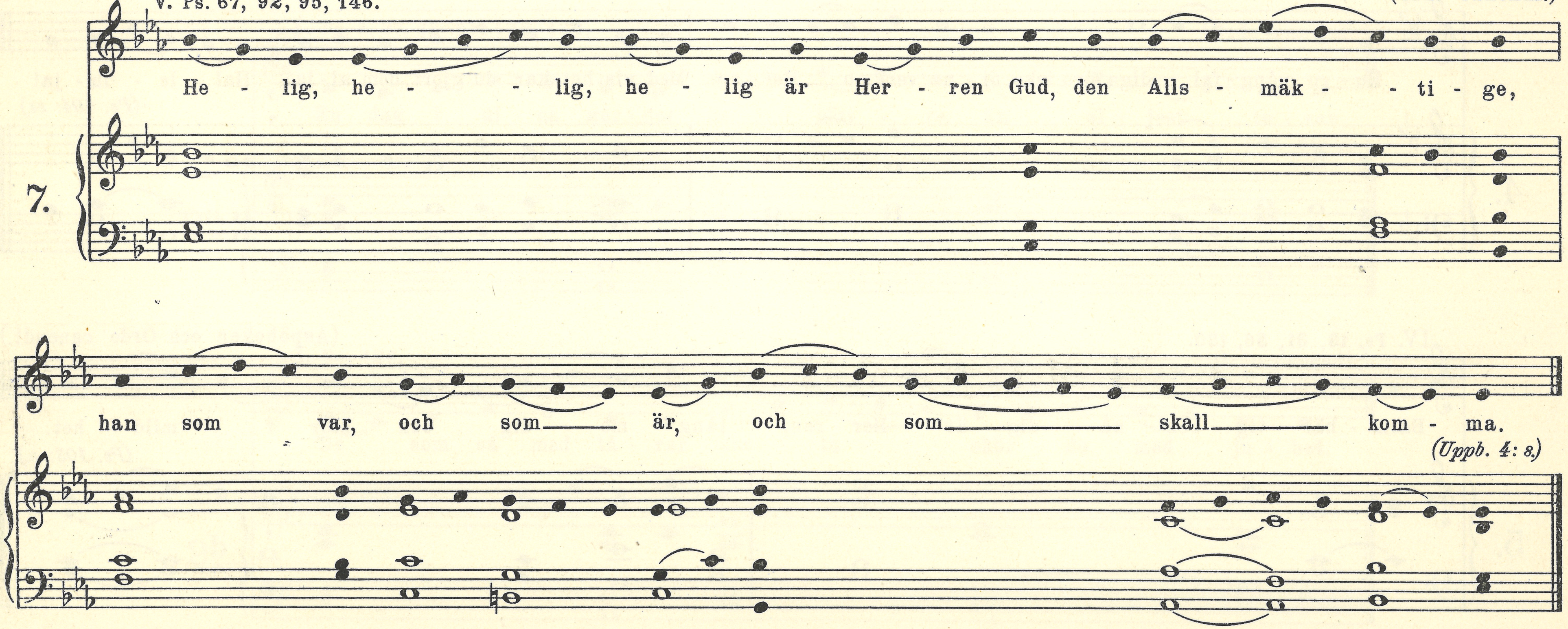

8.

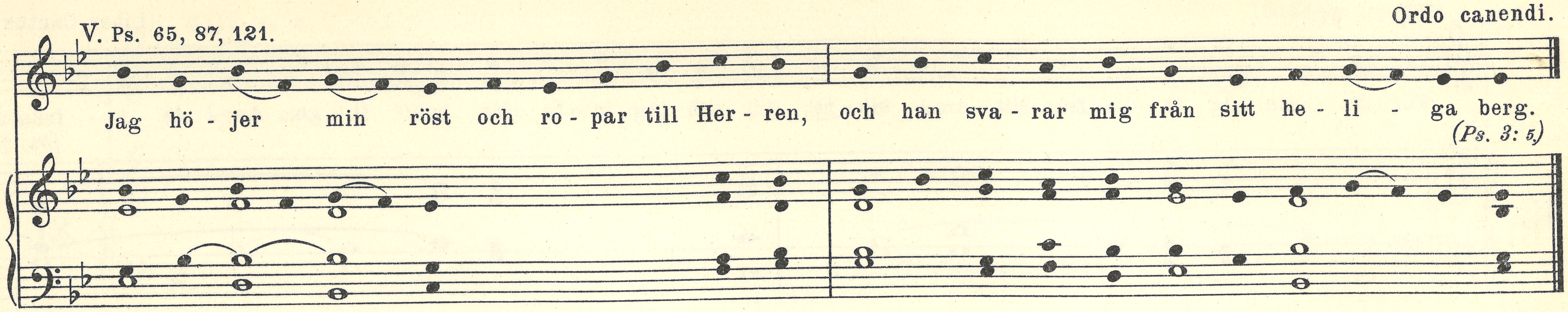
V. Ps. 65, 87, 121.
Ordo canendi.
Jag hö - jer min röst och ro - par till Her - ren, och han sva - rar mig från sitt he - li - ga berg.
(Ps. 3: 5)

9.

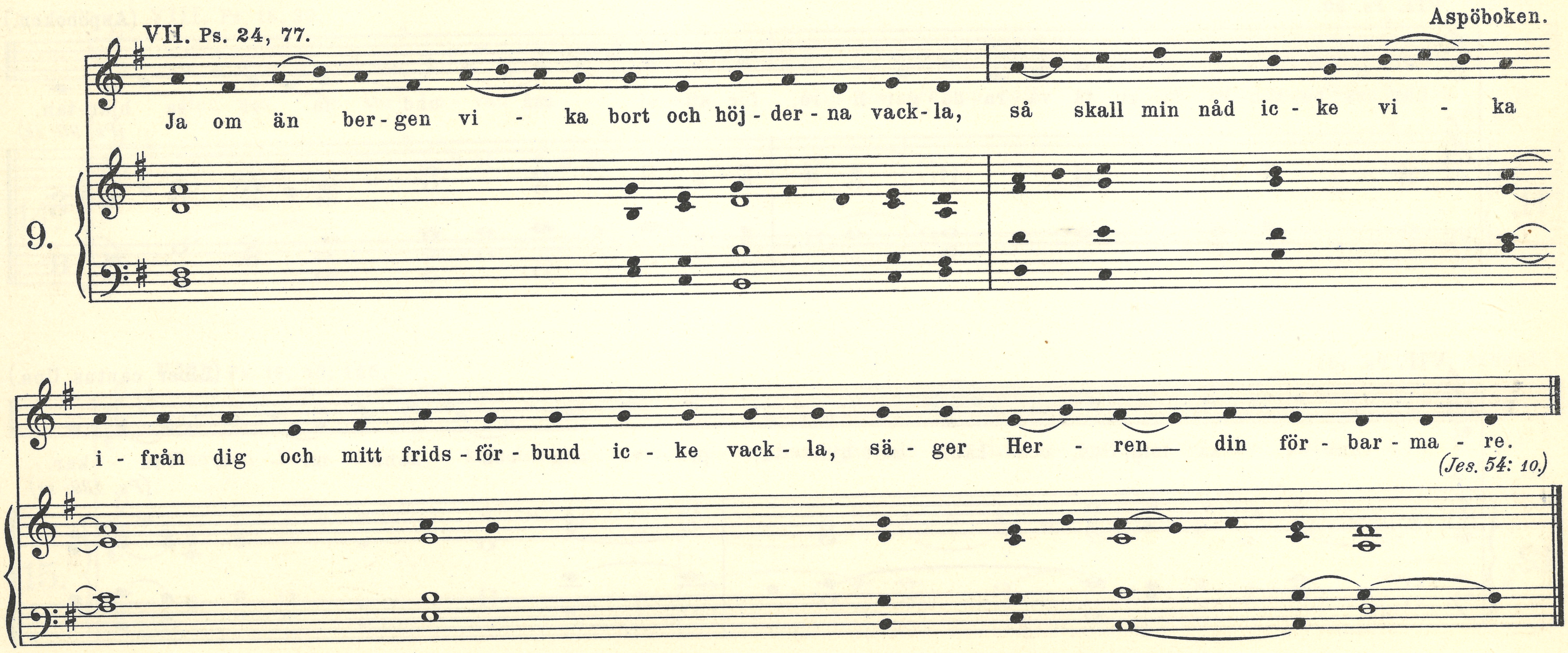
VII. Ps. 24, 77.
Aspöboken.
Ja om än ber - gen vi - ka bort och höj - der - na vack - la, så skall min nåd ic - ke vi - ka
i - från dig och mitt frids - för - bund ic - ke vack - la, sä - ger Her - ren— din för - bar - ma - re.
(Jes. 54: 10)

10.

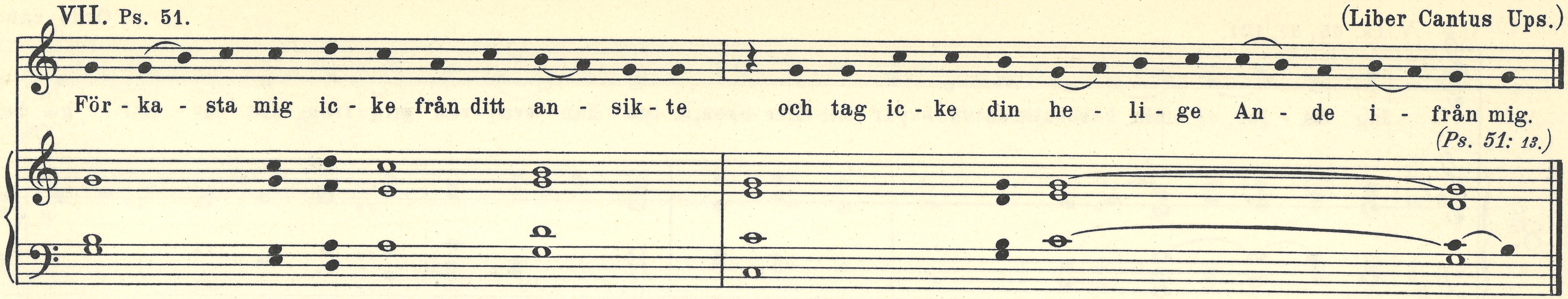
VII. Ps. 51.
(Liber Cantus Ups.)
För - ka - sta mig ic - ke från ditt an - sik - te och tag ic - ke din he - li - ge An - de i - från mig.
(Ps. 51: 13.)

11.

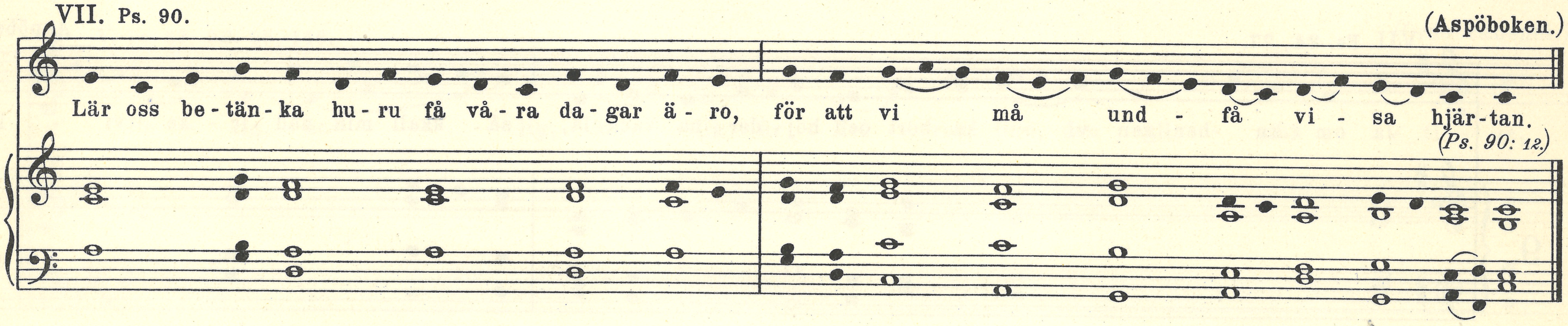
VII. Ps. 90.
(Aspöboken.)
Lär oss be - tän - ka hu - ru få vå - ra da - gar ä - ro, för att vi må und - få vi - sa hjär - tan.
(Ps. 90: 12.)

12.

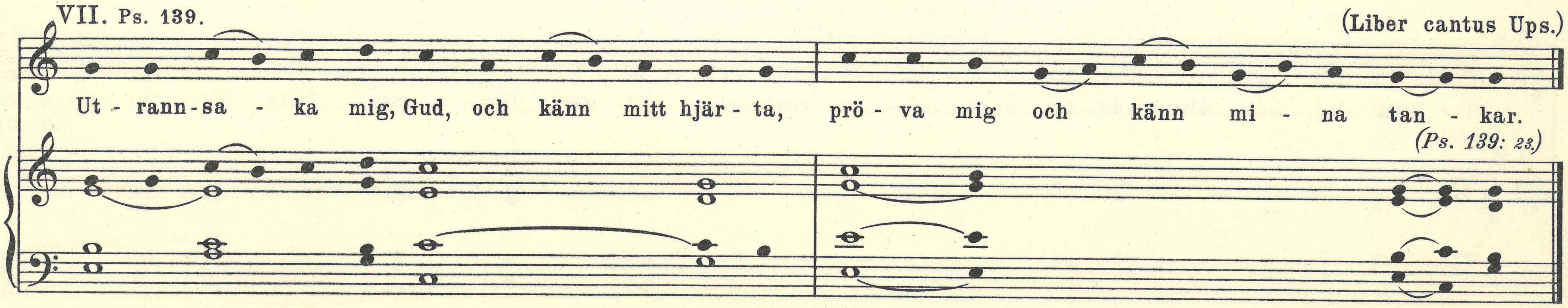
VII. Ps. 139.
(Liber cantus Ups.)
Ut - rann - sa - ka mig, Gud, och känn mitt hjär - ta, prö - va mig och känn mi - na tan - kar.
(Ps. 139: 23.)

VIII. Ps. 4. (Ordo canendi.)

13.

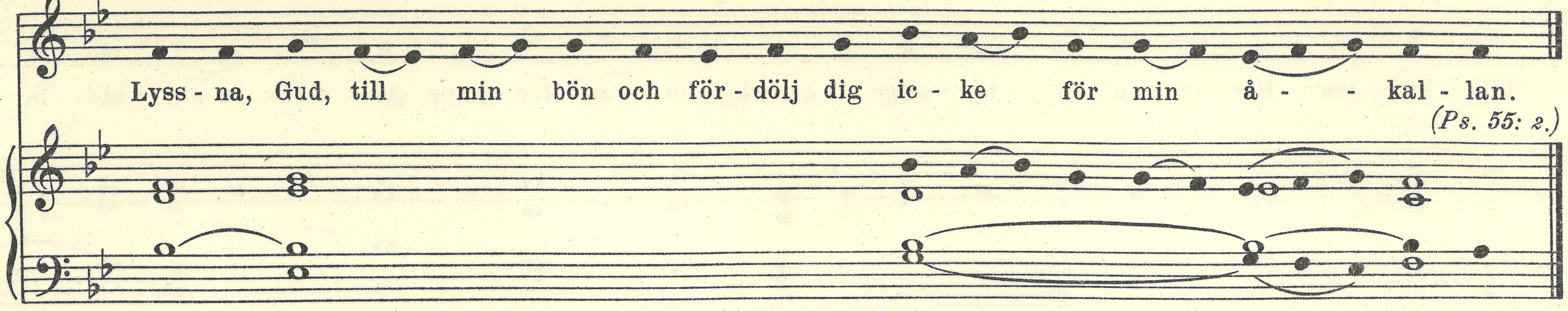

VIII. Ps. 18, 30. (Ordo canendi.)

14.

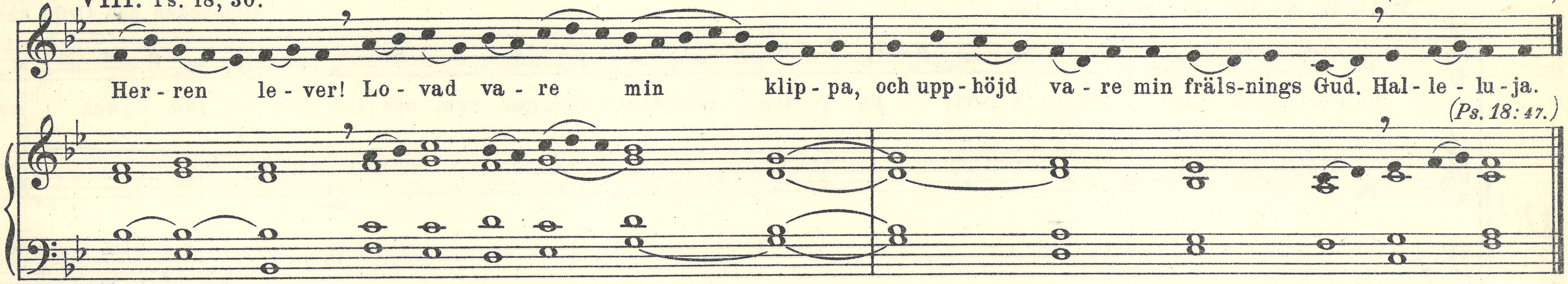

VIII. Ps. 19, 40, 145. (Ordo canendi.)

15.

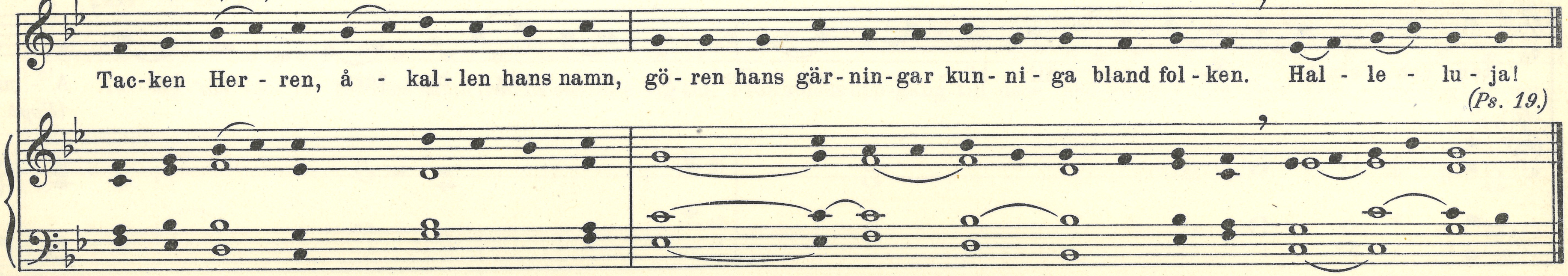

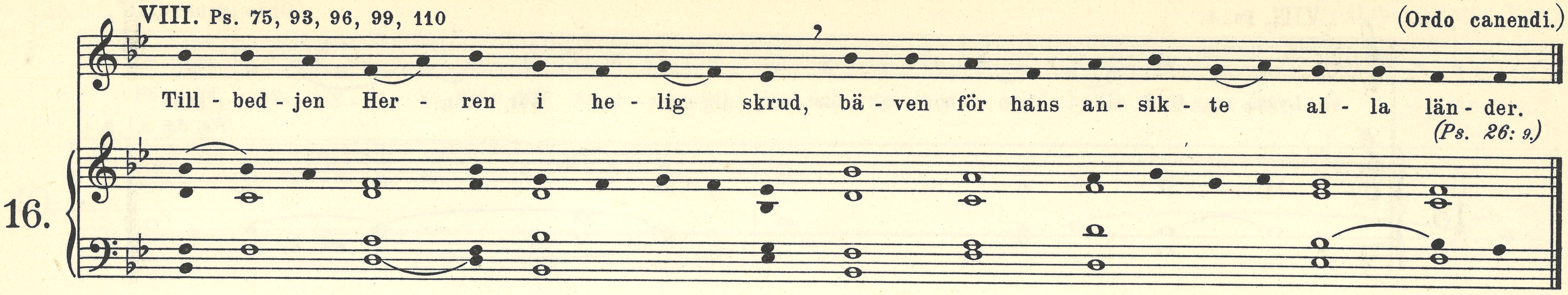
VIII. Ps. 75, 93, 96, 99, 110
(Ordo canendi.)
Till - bed - jen Her - ren i he - lig skrud, bä - ven för hans an - sik - te al - la län - der.
(Ps. 26: 9.)
16.

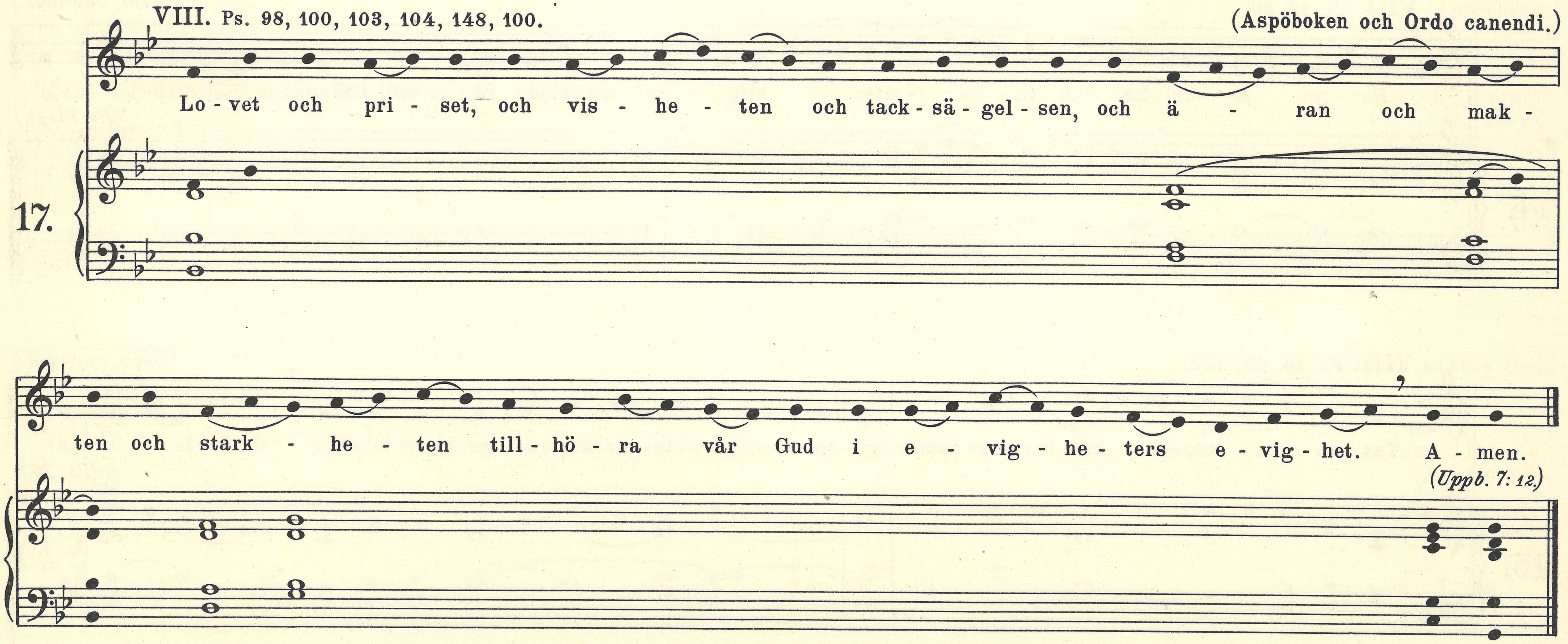
VIII. Ps. 98, 100, 103, 104, 148, 100.
(Aspöboken och Ordo canendi.)
Lo - vet och pri - set, och vis - he - ten och tack - sä - gel - sen, och ä - ran och mak -
17.
ten och stark - he - ten till - hö - ra vår Gud i e - vig - he - ters e - vig - het. A - men.
(Uppb. 7: 12.)

VIII. Ps. 113. (Liber Cantus Ups.)

18.

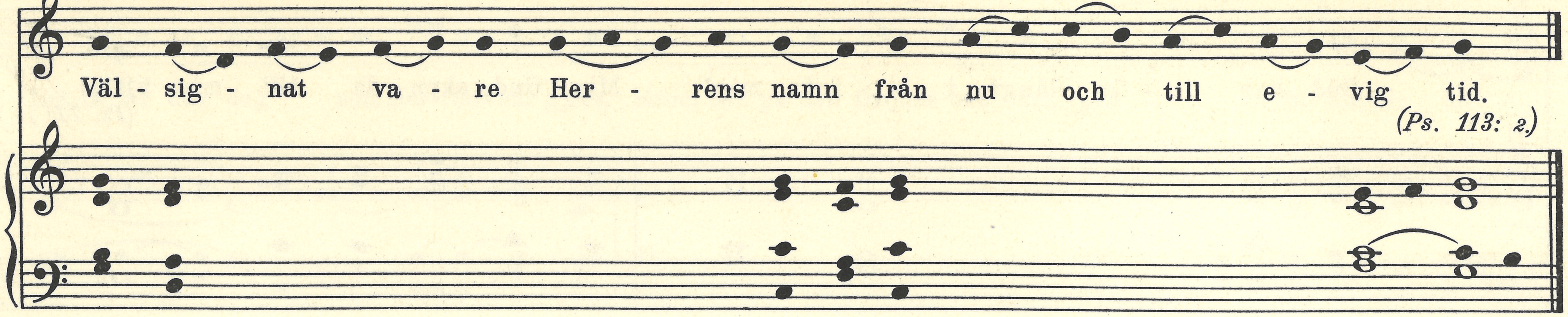

VIII. Ps. 16, 118. (Ordo canendi.)

19.

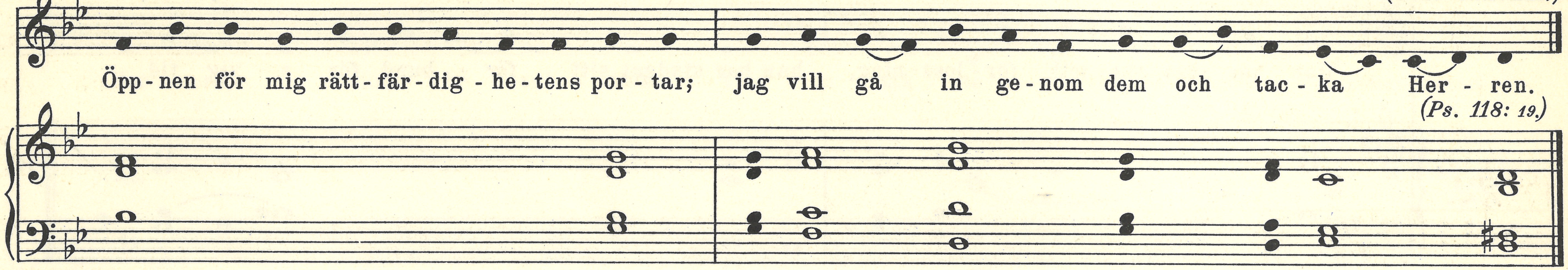

VIII. Ps. 66, 134. (Ordo canendi.)

20.

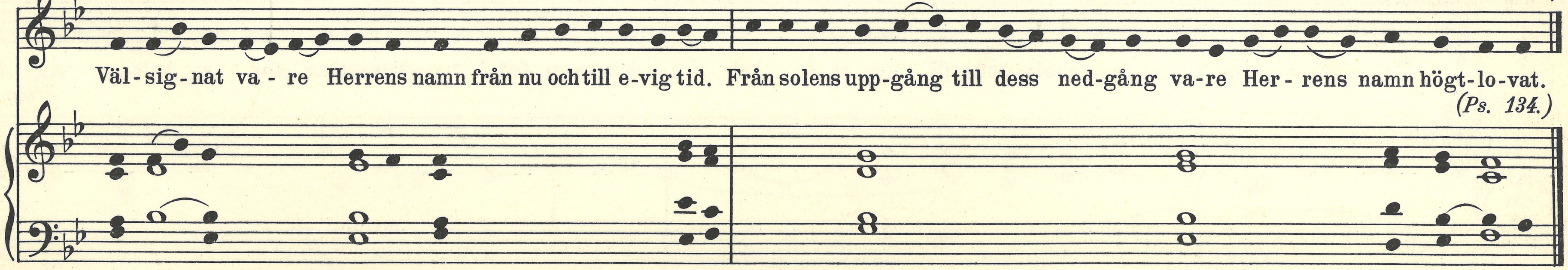

Ps. 22, 39, 69, 88, 102, 120, 143. John Morén.

21.

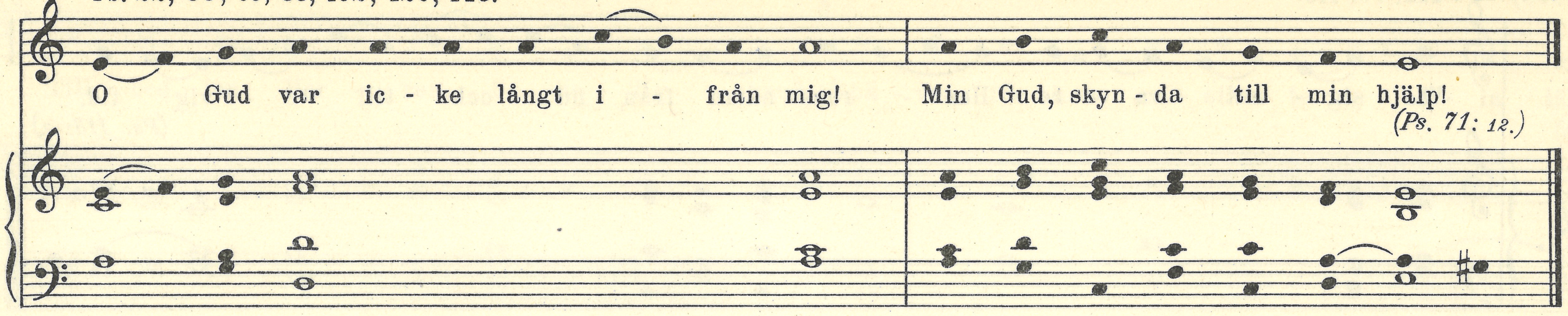

Ps. 111. John Morén.

22.

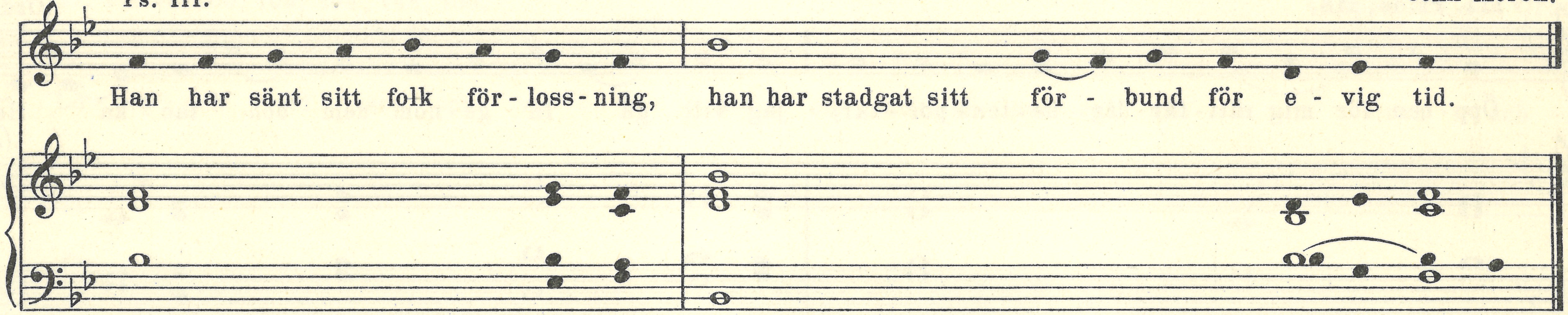

Ps. 114, 126. John Morén.

23.

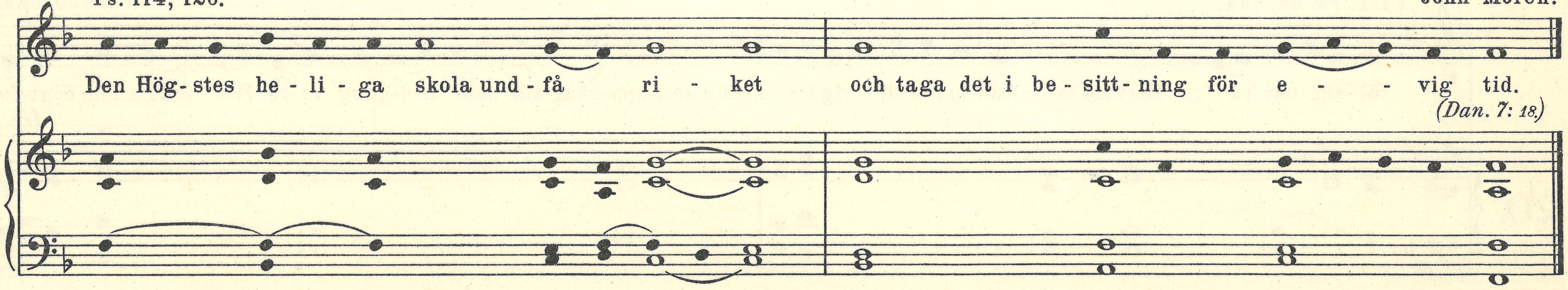

Ps. 136, 147. John Morén.

24.

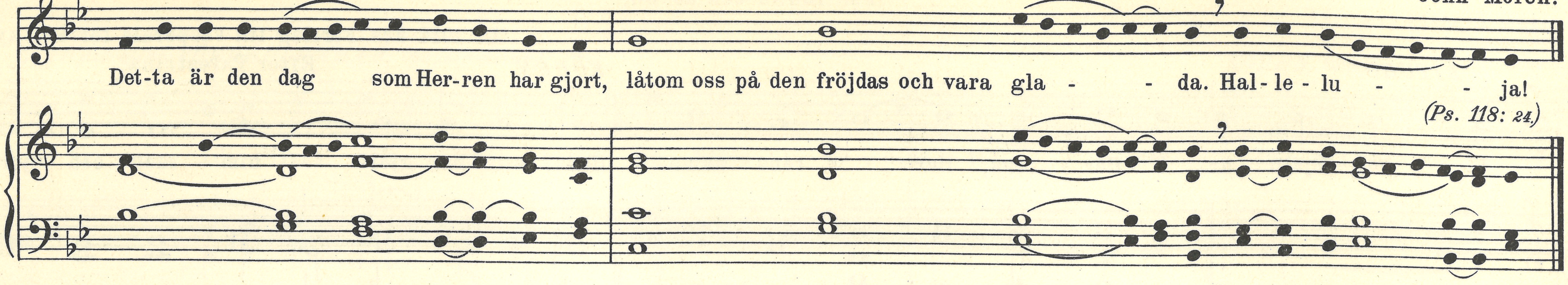

Ps. 25, 124, 125. Richard Norén.

25.

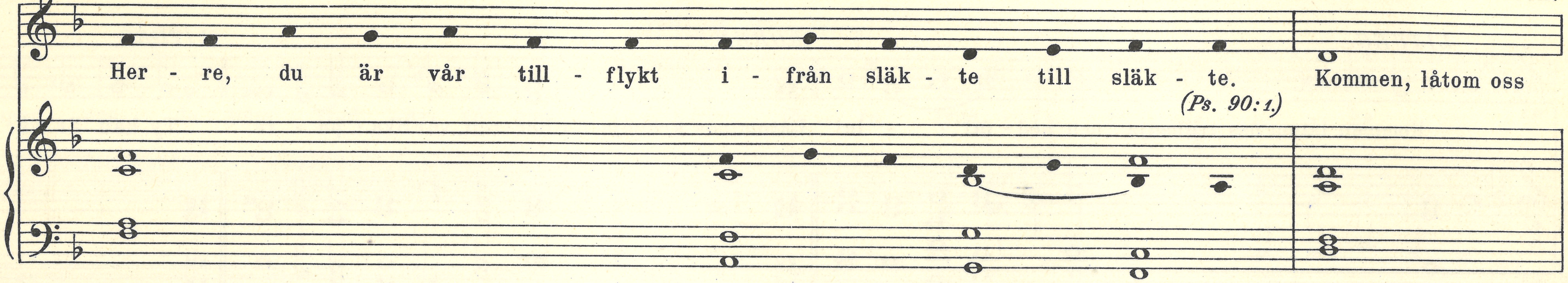

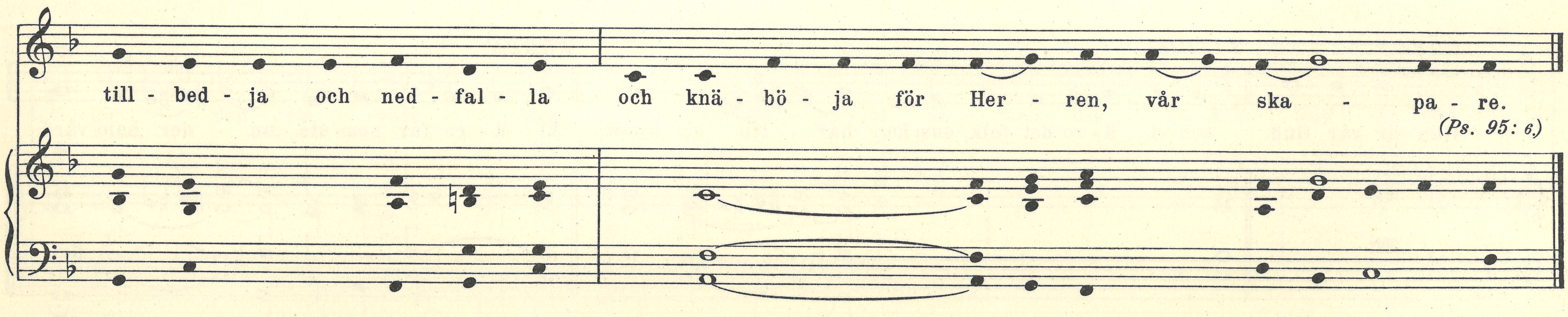

Växelsång

Ps. 124: 8 och 95: 6-7.

Ur 1914 års Förslag till Vesperale för Sv. kyrkan.
Efter Palestrina.

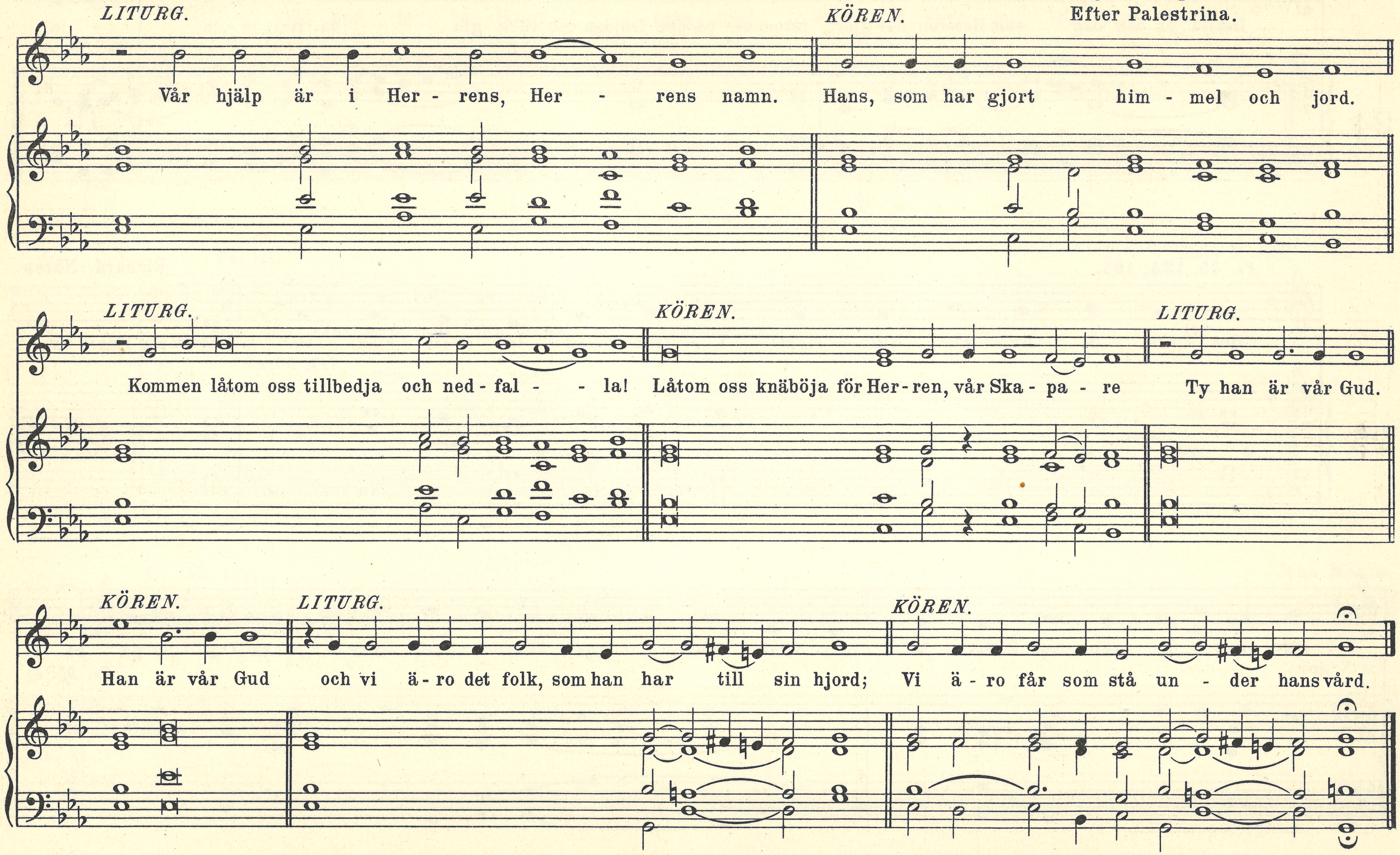

Växelsång

Ps. 46.

Arr. av Richard Norén.

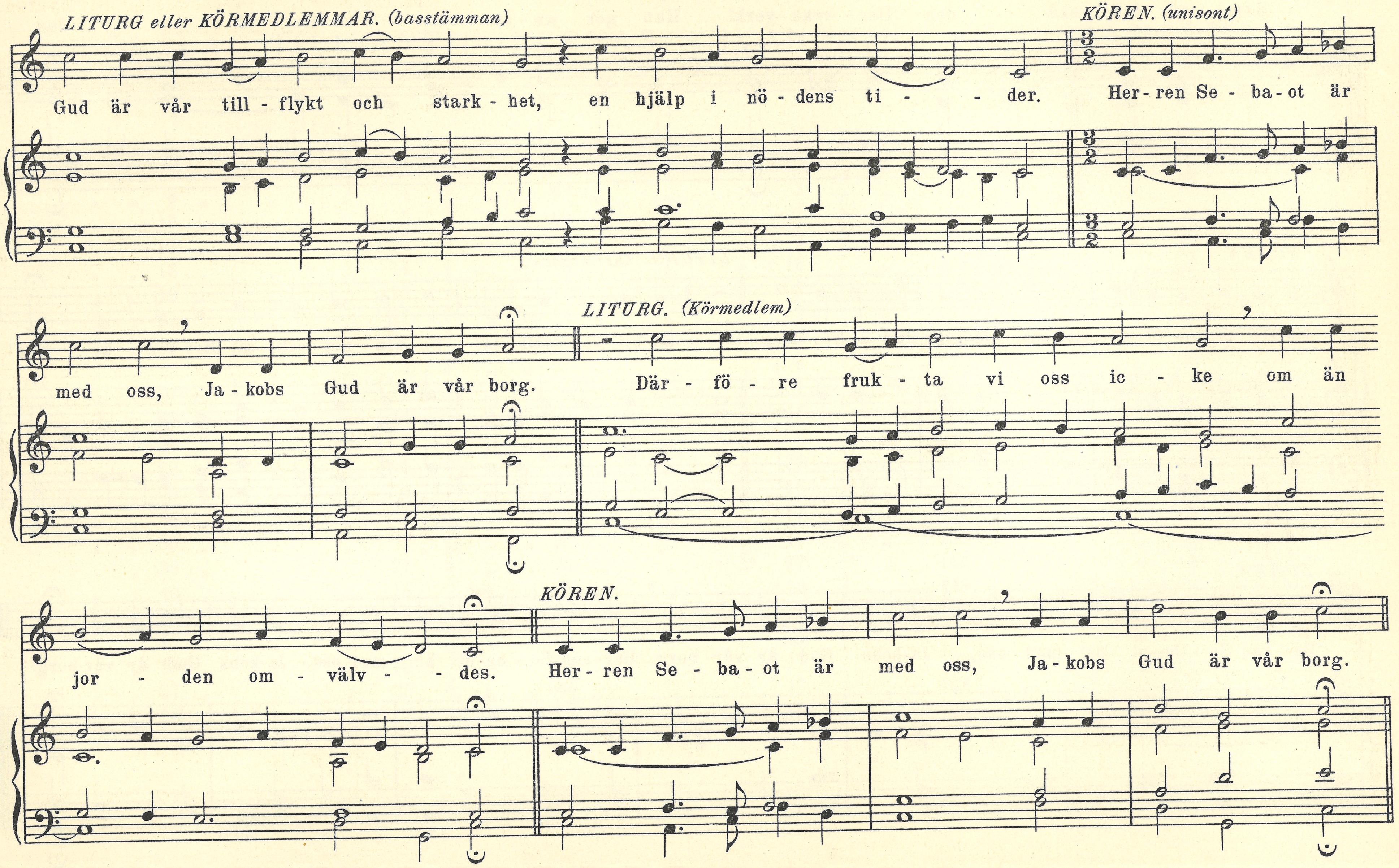

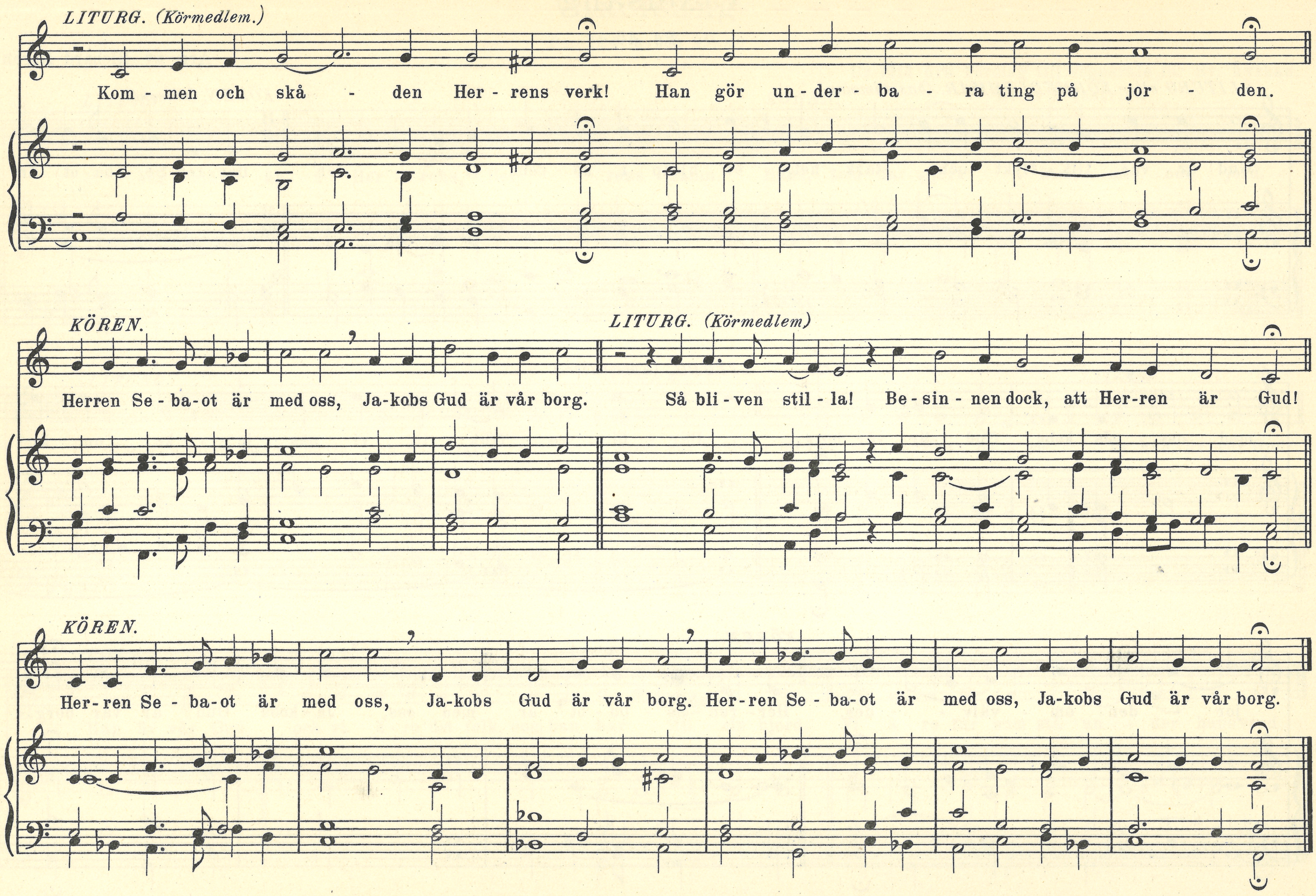
LITURG. (Körmedlem.)
Kom - men och skå - den Her - rens verk! Han gör un - der - ba - ra ting på jor - den.
KÖREN.
Herren Se - ba - ot är med oss, Ja - kobs Gud är vår borg.
LITURG. (Körmedlem)
Så bli - ven stil - la! Be - sin - nen dock, att Her - ren är Gud!
KÖREN.
Her - ren Se - ba - ot är med oss, Ja - kobs Gud är vår borg. Her - ren Se - ba - ot är med oss, Ja - kobs Gud är vår borg.

FÖRSLAG TILL ANTIFONERNAS ANVÄNDNING VID PSALMERNA.

Till	Ps.	4	kan	användas	antif.	13
„	„	5	„	„	„	2 a
„	„	8	„	„	„	4
„	„	13	„	„	„	5
„	„	16	„	„	„	19
„	„	18	„	„	„	14
„	„	19	„	„	„	15
„	„	22	„	„	„	21
„	„	23	„	„	„	1
„	„	25	„	„	„	1
„	„	27	„	„	„	2 a
„	„	30	„	„	„	14
„	„	31	„	„	„	5
„	„	32	„	„	„	1
„	„	33	„	„	„	6
„	„	34	„	„	„	1
„	„	36	„	„	„	1
„	„	39	„	„	„	21
„	„	40	„	„	„	15
„	„	42	„	„	„	19
„	„	46	„	„	„	6
„	„	51	„	„	„	10
„	„	57	„	„	„	25
„	„	63	„	„	„	2 a

Till	Ps.	65	kan	användas	antif.	8
„	„	66	„	„	„	20
„	„	67	„	„	„	7
„	„	69	„	„	„	21
„	„	71	„	„	„	3
„	„	75	„	„	„	16
„	„	77	„	„	„	9
„	„	84	„	„	„	2 a
„	„	86	„	„	„	5
„	„	87	„	„	„	8
„	„	88	„	„	„	21
„	„	90	„	„	„	11
„	„	91	„	„	„	1
„	„	92	„	„	„	7
„	„	93	„	„	„	16
„	„	95	„	„	„	7
„	„	96	„	„	„	16
„	„	98	„	„	„	17
„	„	99	„	„	„	16
„	„	100	„	„	„	17
„	„	102	„	„	„	21
„	„	103	„	„	„	17
„	„	104	„	„	„	17
„	„	110	„	„	„	16

Till	Ps.	111	kan	användas	antif.	22
„	„	113	„	„	„	18
„	„	114	„	„	„	23
„	„	116	„	„	„	6
„	„	118	„	„	„	19
„	„	120	„	„	„	21
„	„	121	„	„	„	8
„	„	122	„	„	„	2 a
„	„	124	„	„	„	25
„	„	125	„	„	„	25
„	„	126	„	„	„	2 b) eller 23
„	„	130	„	„	„	5
„	„	132	„	„	„	2 a
„	„	134	„	„	„	20
„	„	136	„	„	„	24
„	„	137	„	„	„	3
„	„	139	„	„	„	12
„	„	142	„	„	„	3
„	„	143	„	„	„	21
„	„	145	„	„	„	15
„	„	146	„	„	„	7
„	„	147	„	„	„	24
„	„	148	„	„	„	17
„	„	150	„	„	„	17